உ

ஸ்ரீ ரமண சந்நிதி முறை

பாரத்வாஜி
முகவைக்கண்ண முருகனார்
இயற்றியது

ஸ்ரீ ரமணாசிரமத்தால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.
சென்னை
1933
விலை ரூபா ஒன்று

விஷய அட்டவணை

சித்திர அட்டவணை

ஆக்கியோன்குறிப்பு

அரிதி னடைந்ததம் மவகா சத்தே
பரிசிரம மொன்றும் பாராட் டாது
சால மகிழ்ந்திச் சந்நிதி முறையெனு
நூலே முழுது நுனித்து நோக்கிப்
பல்லாற் ருனும் பழுதறச் சோதித்
தெல்லாத் திறத்து மேற்புடைத் தாகப்
பிழையற வச்சிடப் பெரிது முதவிய
நுழைபுல மிக்க விழைதகு நண்பர் -

மு. இராகவையங்காரவர்கள், வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளையவர்கள் - இவ்விருவரும் செய்த நன்றி சற்றும் மறக்கற்பாலதன்று. அன்னர்மாட்டு ஆசிரியர் என்றும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளார்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

உ

திருத்தணிகேசன் துணை

சிறப்புரை

“மாணிக்க வாசகர் அறிவாற் சிவனே என்பது திண்ணம்” என்றார் இலக்கணக் கொத்துடைய ஈசான தேசிகர். அறிவே சிவனாதலால் “அறிவே நின்னை யல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே” எனச் சொல்லித் துதித்தனர் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். ‘அறிவை அறிவது பொருள்’ என்னும் உண்மையை உலகுக்கு வெளியிட்டு, “ப்ரபஞ்ச சகலகலை நூல்களும், பரந்த அருமறை அநேகமும், குவிந்தும் அறியாத, அறிவும் அறியாமையும் கடந்த அறிவு திருமேனி” என்பதையும் விளக்கமாக எடுத்தோதினர் அருணகிரியார். இவைகளுக்குச் சான்றாய் அறிவே திருமேனியாகக் கொண்டு திருவண்ணாமலையிற் சிவனெனத் திகழும் ஸ்ரீ ரமணேசரின் பெருமையை அவரருள் விலாசத்தாற் கண்டுணர்ந்த தவப்பேற்றை யுடைய பெரியார் இந்நூலாசிரியர். இவர் இராமநாதபுரம் என வழங்கும் முகவையம்பதியில் அந்தணர் குலத்திற் றோன்றித் தமிழ்வல்லுநராய் விளங்கும் தவநிறை செல்வர்; இவரது பெயர் முகவைக் கண்ண முருகனார் என்பது.

“அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
அறிவு ளறியும் அறிவூற அருள்வாயே”

என அருணகிரியார் முருகபிரானை வேண்டித் துதித்துத் திருவருள்பெற்ற தன்மையில், இந்நூலாசிரியரும் ஸ்ரீ ரமணேசரின் திருக்கண்ணோக்கம் கிடைக்கப்பெற்று அவர் திருக்கடைக்கண் இயலின் சத்தி கூட்டுவித்த காரணத்தால் மனோலயம் வாய்க்கப்பெற்ற பாக்கிய மிக்கவர். மணிவாசகப் பெருமானார் தம்மையாட்கொண்ட இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடித்ததுபோல, இப்பெரியாரும் தம்மையாட்கொண்ட ஸ்ரீ ரமணேசரைச் சிக்கெனப் பிடித்து அவர் திருவருளையே நினைந்து நெக்கு நெக்குருகி, அழுதும் தொழுதும், சிலிர் சிலிர்த்தும் பத்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய அமுத கவிகளின் திரட்டாகும் இந்த ரமண சந்நிதி முறை என்னும் செந்தமிழ் நூல். சிவபிரானது திருவுருவைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து நின்ற மணிவாசகருக்குப் பத்திநிலை ததும்பும் வாசகங்கள் உதித்ததுபோல ஸ்ரீ ரமணேசரின் பாதாரவிந்தங்களைச் சதா நினைந்து உருகி நிற்கும் முருகனாருக்கும் அவரருளால் இன்ப வாசகங்கள் எளிதில் அமைந்த காரணத்தால் இந்நூல் ஒரு குட்டித் திருவாசகமாகப் பொலியும் பத்தி நூலாகும். மேலும், முனிவர்பெருமானிடம் தாம் உணர்ந்த ரகசியப் பொருள்களை இந் நூலாசிரியர் “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் நன்னோக்குடன் தமது நூலில் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்தியுள்ள காரணத்தால் இந்நூல் ஒரு ஞான நூலுமாகும்: எனவே, அருணகிரியார் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானது தேவாரத்துக்கிட்ட “பத்தி மிக இனிய ஞானப் பாடல்” என்னும் அருமைத் திருநாமம் இந்நூலுக்கும் மிகப் பொருத்தமாம் என்க. ஸ்ரீ ரமணேசரே தம்மை

உய்யக் கொண்டவராதலால் அவரே சிவன், அவரே உமை, அவரே விநாயகர், அவரே முருகன், அவரே அரி, அவரே எத்தெய்வமும்—என்னும் பேரறிவு புலப்படுத்தும் போதுமறை நூலாகவும் இந்நூல் விளங்குகின்றது. சுருங்கக் கூறின், இந்நூலின் பெருமை "நூலறி புலவ"னும் தமிழ்க் கடவுளே அறிவன் என்க. இந்நூல் முழுமையும் படித்துணரும் பாக்கியம் பெற்ற யான் இந்நூலினின்றும் அறிந்த பொருள் யாதெனில்

"ஆண்ட கழல் தொழிலல்லது அறியார் அவர் அறிவே"

என ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நவின்றருளிய திருவாக்குக்கு இந்நூலாசிரியர் ஓர் உண்மைச் சான்றாக விளங்குகின்றவர் என்பதே.

இனி,

"வீடானது கூடக் கழல்க ளார்ப்பன கால்மேல்
வீழேன் வீழ்வார் கால் மீதினும் வீழேன்"

என்னும் அருணகிரியார் திருவாக்கைக் கடைப்பிடித்த அன்பர், ஸ்ரீரமணேசரின் திருவடித் தொழும்பு பூண்ட தொண்டர்களின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யும் தொண்டர் - ஸ்ரீ ரமண பாதாநந்த சுவாமிகளது இடையறா முயற்சியும், மற்றும் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு வேண்டிய பல்வகைத்தாய உதவிசெய்த சென்னை, ஸ்ரீ ரமணாசிரமத்தைச் சார்ந்த உண்மை நண்பர்களது நன்முயற்சிகளும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன. தங்களுக்குள்ள பல வேலைகளுள்ளும் இந்நூலுக்குத் தலையிடந் தந்து, இந்நூல் விரைவிலும் திருத்தமாகவும் வெளிவர வேண்டுதற்குரிய முயற்சிகளை மனமகிழ்ச்சியுடனேற்று உதவிய கேசரி

அச்சுக்கூடத்தினர்க்கு ஸ்ரீரமணாசிரமத்தின் அடியவர்கள் யாவரும் பெரிதுங் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இந்நூலைப் படித்து மகிழவும், இந் நூலாசிரியரொடு பழகிக் களிக்கவும், இந்நூல் அச்சேற உதவிசெய்த அன்பர் பாதாநந்தாது பத்தி நிலையைக்கண்டு சித்தங் குளிரவும் எனக்குக் கிடைத்த பாக்கியம்

"இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போத மிலேனையன்பாற்
கெடுதலிலாத் தொண்டரிற் கூட்டியவா"

என்னும் அருணகிரியார் திருவாக்கை நினைவூட்டுகின்றது.

எவன்சிறிய பருவத்தே எந்தையுள‌ன் திருவண்ணா
மலையி லென்று
தவங்கிடக்கத் தனையிழந்து மனையிகந்து விரைந்தேகிச்
சார்த லுற்றான்
எவன்சுழியற் பதித்தோன்றிப் பவச்சுழியைச் சுழியாக்கி
ஈச னானன்
அவன்சொருபம் சிவசொருபம் அவனமம் சிவனமம்
அறிதி ரென்று

தேள்ளி தாகத் தெரிக்குமிந் நூலினை
உள்ள வாஞ்சையொ டோதி யுணர்பவர்
கள்ள மற்றுக் கருவெனும் வாதனைத்
துள்ள லற்றுச் சுகநிலை சேர்வரே.

வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம். ஏ.
(*Dt. Registrar*)
Personal Assistant to the Inspector-General of Registration, Madras.

24th December 1932.

சிறப்புப்பாயிரம்

தமிழ் லெக்ஸிகன் கமிட்டி தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
வித்வான் - மு. இராகவையங்காரவர்கள்
இயற்றியது

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாருய ரருண கிரியினின் ஞான
பானுவாய்ப் பரத்தொடு மியைந்த
சீருயர் ரமண தேவன தருளின்
செல்வமே செல்வமென் றுறுதி
சாருயர் மனத்தா னவனடி சார்ந்து
சகவியல் துறந்தவன் முகவைப்
பேருயர் முருகன் தமிழறி புலவன்
பெரிதுமென் னிடையுமன் புடையோன். (க)

அன்னவ னருணை மாமுனி யருளா
லடைந்தநன் ஞானமுந் துறவின்
மன்னிய வாழ்வு முற்றவ மில்லா
மக்களுக் கரிதரோ வாய்த்தல்
தன்னிய னாகித் தான்பெறு பேற்றைத்
தரணியும் பெறுகென ரமண
சன்னிதி முறையா யனையவன் றருநூல்
தமிழ்மகட் கணியெனத் தகுமால். (உ)

ஒப்பறு மூவர் வாதவூ ரடிக
 ளோதிய திருமுறை யெட்டுந்
திப்பிய ரமண தேவனுய்ச் சிவனே
 தெரியவந் தருளுதல் நோக்கி
இப்படி யுருவே றெடுத்தொரு முறையா
 யியைந்ததிந் நாளென வறிந்தோர்
செப்புறப் பொருளும் பத்தியுஞ் சொல்லின்
 செல்வமுந் திகழ்வதிந் நூலே. (ரு)

ஆன்றசீ ரமண மாதவ னருளி
 னதிசய மிருந்தவா ! அவனே
சான்றநம் முருகன் றனையடிக் கொண்டு
 தகுமவன் றுவின் மேவித்
தான்றனைப் பாடித் தன்புகழ் விரித்த
 சந்நிதி முறையிஃ தென்ப
தியான்றக வறிந்தே னுதலா லோதி
 யாவரும் பெறுகவ னருளே. (௬)

சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ - இராமானந்த சுவாமிகள்

இயற்றியது

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆரிய னல்லதொர் தெய்வமின் றென்ன வவனியின்முன்
சீரிய தத்துவ ராயன் மதியிற் றெரிந்தனம்பின்
னேரியல் சீர்முக வைக்கன் னமுருக னருளன்பிற்
பேரிய சால்ரம ணச்சந் நிதிமுறை பேசினனே. (க)

சந்தக்கவி

தானதனத் தன்ன தனன தானன .... தனதான

தாமரையிற் கண்ணா ரிருவர் தாமுயல்
போரமைவித் துண்மை யுணரு மாறுசெய்
தானுவிகத் தண்ணு முயிரெ லாநல முறுமாறே-
தாபதரிற் றென்மை யினினி லாவலி
வீதுபதத் தொண்மை யுருவொ டேயிசை
சால்ரமணத் தன்மை யிலகு பேர்கொடு கனிவோடே;
நாமமகத் தெண்ணு மவர்க டவினை
தீர்வரையிற் கண்ணி யசன காதியர்
நால்வர்களைத் தன்னி லியலும் யோகமை தரவாள்சீர்-
நாதனெனத் துன்னு குரவன் மீதியல்
ஸ்ரீரமணச் சந்நி திமுறை நூலவிர்
ஞானவிளக் கென்ன வுலக ரோதிட நுவல்சீர்சால்;
ஆமுகவைக் கண்ண முருக னருள
மாமுகவைக் கண்ண ருபய நாசியி
லாமுகவைக் கண்ண ருரிய நாமுக வையராமால்-
ஆசிரியற் கன்னி யமதெ னுவொரு
தேவிலெனப் பன்னு முரநி லாமிவ
ரார்முகவைக் கண்ணர் பிறர்க ளேனைய ரெனலாமே;
மாமுகவைக் கண்ணன் முருக னரிசை
கூடியுதிப் பின்மை தருநல் விடெனு
மாரமணச் செம்மல் பதச ரோசமெய் துகமேலாம்-
வாசகமொத் தின்ன வனுவல் பாவரை
யார்சுடரொத் திந்நி லமிசை யாவரும்
வாழியெனப் பன்னி நலமெ லாமரு வுகமாதோ.

வ. சு. செங்கல்வராயபிள்ளை யவர்கள், M. A.

இயற்றியது

கலிவிருத்தம்

இனித்த பாக்களா லெங்கள் ரமணரைத்
தனித்த புத்தமு தென்னுந் தகைமையிற்
செனித்த சென்மமீ டேறத் துதித்தனன்
மனித்த ரிற்றகை வாய்ந்த முருகனே. (க)

முத்தி வித்தை முனியை ரமணரைப்
பத்தி மெத்தத் ததும்பு பதத்தொடு
துத்தி யஞ்செயுந் தோத்திரப் பாக்களின்
மெய்த்தி றத்தை வியக்கு முலகமே. (உ)

வேறு

மேலோர்புகழ் ரமணேசரின் மேம்பாடவை யெல்லாம்
பாலோவிது தேனோவிது பாகோவிஃ தென்ன
நூலோர்வியந் தேத்தும்வகை நவன்றானவ ரடிக்கே
மாலோனெனு முருகன்னவன் மாண்புக்கிணை யெதுவே.

திருவாமாத்தூர்க் கௌமாரமடாலயம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ - தண்டபாணி சுவாமிகள் குமாரர்
தி. மு. செந்திநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அருள்வளருந் திருவருணைக் கிரியின்மிசை யமர்ந்துதவத்
தாற்றன் மேவிப்
பொருள்வளஞ்சே ருலகவிட யங்களைத்தன் னிதயமதிற்
புகுத்தா தன்மைத்

தெருள்வளத்தா லளவறுபே ரின்பவறு பூதிகொண்டு
தினமுந் தொண்டர்
மருள்வளரா தறக்கருணை பொழிரமண குரவனடி
மனத்துட் கொள்வோன். (க)

செந்தமிழ்விற் பத்திமிகுந் தேனையபா டைகளிதனிற்
சிறந்த வன்றென்
றுந்தறிவா லுணர்ந்துபல தெய்வவகை நூல்கள்விரித்
துரைத்தல் யாவும்
இந்தவருட் குரவனலா தில்லையெனு ஞானநிலை
யேய்ந்து பல்பாச்
சொந்தமுறச் சொலித்துதித்துப் பணிந்துவழி படுமகிமை
துலங்குந் தூயன். (உ)

வாதவூர் முனிவனருட் பெருந்துறையில் வருகுரவன்
வடிவைக் கொண்ட
நீதமெனத் தன்குருவைக் கொண்டுபல கவித்தொடைக
ணிகழ்த்தி நல்லோர்
போதமகிழ் வுறவணிந்து பத்திமிகை யாலவனைப்
புணர்ந்தா னந்தச்
சீதவலைக் கடற்குளித்தான் முகவைவரு முருகனெனுஞ்
சீலன் மாதோ. (ந)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அன்பினு லருட்பே றடைவதே முறையென்
றறிஞர்தேர்ந் துரைத்தசொற் கிலக்காய்த்
துன்பிலா ரமண சந்நிதி முறைப்பேர்
தோய்தர முருகனர் சொலுநூல்

இன்பியை தருகோத் தும்பிதெள் ளேண
மினியபூ வல்லியோ டன்னை
தன்பயில் குயில்பாற் சாற்றுபல் பத்துந்
தருபடை யாட்சிநற் சாழல் (௪)

வியன்மிகு பள்ளி யெழுச்சி தசாங்கம்
விளங்குசொற் சதகநல் லகவல்
நயமிகு மச்சோ முதற்பல பகுதி
நவின்றுநல் லுந்தியா லுலகோர்
செயநிகழ் கருமம் பரமெனு நிலையைச்
சிதைத்தருட் பரமனும் ரமணன்
பெயநிகழ் கருணை மழையினல் யாவும்
பெறுதல்நன் றெனத்தெரித் திடுமே. (௫)

தாருகா ரணிய முனிவரர் கருமந்
தனைமுதற் பொருளெனக் கருதித்
தீரமார் வேள்வி புரிந்தக மழிந்து
சிவனருட் சீருணர்ந் ததனாற்
பாரகத் தந்தக் கருமந்தான் சடமாம்
பத்தியால் வழிபடு பண்பே
காரண முத்திச் சாதன மென்னக்
கழறுதல் காண்பர்மே லவரே. (௬)

நடனானந்தர் இயற்றியது

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அகமதன் பொருளா யருணையங் கிரியார்ந்
  தடியவ ருயிர்பலி கொடுவாழ்
சுகரம ணேச னின்னருள் வெள்ளத்
  தோய்வெனுந் 'தான்பெறும் பேறு
சகமெலாம் பெறவே' யருளினன் ரமண
  சந்நிதி முறையெனு மொருநூல்
நிகரறும் முகவைக் கண்ணனற் றவத்தா
  னேர்ந்தவம் முருகமா முனியே. (க)

அகவனற் சதக நீத்தல்விண் ணப்ப
  மரியவெம் பாவையம் மானை
நிகரில்பொற் சுண்ணஞ் சாழல்கோத் தும்பி
  நிலவுபூ வல்லிதெள் ளேணந்
துகளறு முந்தி பிரார்த்தனை குயில்பாற்
  சொற்றபல் பதிகநல் வெண்பா
திகழ்தசாங் கம்பொன் னூசல்தோ ணோக்கந்
  திருப்படை யெழுச்சியே சறவு. (உ)

தெருடரும் பள்ளி யெழுச்சிநற் புலம்பல்
  திருப்படை யாட்சியோ டரிய
பொருடரு மாசை யடைக்கல மச்சோப்
  புணர்ச்சியாத் திரையருள் பிடித்த

வருடருஞ் சென்னி யாதிய பதிக
மாம்பல பகுதிகள் வடிவாய்க்
குருபர னருள்கொண் டலதுவெங் கூற்றங்
குதிக்கொணா தெனுங்கருத் துளதாய். (௩)

இயம்பரு மினிய சொல்பொரு டொடைமற்
றிசைதொகை நயங்களு முறையோ
டியைந்தவிந் நூலை யினிதரு ளரசை
யெழிற்றிரு வாசகத் தமிழின்
வியன்றருஞ் சீர்சால் வாதவூ ரிறையின்
வேற்றுரு வாகவே போற்றிப்
பயன்பெறு மவர்தாட் டுகள்பவப் பிணியும்
பாற்றினா லருமையார் பகர்வார். (௪)

தொன்னிலந் தொடங்கு நாண்முதற் றோன்றித்
துலங்குபன் னூல்கள்சா ரமதாய்
நன்னயம் பலவுஞ் செறியுமிப் பனுவல்
நண்ணிய தருட்டிறத் தெனலை
என்னறி வுனக்கூ ணாயதா லினியா
னெவன்கொலோ வாழ்வதென் றிந்நூல்
சொன்னவன் றொகுத்த குருதுதி யொன்றைத்
தூக்கிடத் தெளியுமிவ் வுலகே. (௫)

உள்ளதை யுணர்த்தி யுரையுணர் வொழிந்தின்
றுலகெலா முய்ந்திடற் குதவு
முள்ளது நாற்ப துபதேச சார
முத்தம வான்மவித் தையெனும்

விள்ளரு மறைக ளருள்கெனு மிவன்றன்
விருப்பினுக் கிறைவனும் விரும்பிற்
றெள்ளிய வின்னுன் றிருவருட் பேறுஞ்
சிறப்பிய லியம்புதற் பாற்றே. (சு)

குலங்குணங் குறிநற் கலையுணர் வொழுக்கங்
குருவரு ளாதிய வெல்லா
நலங்களும் பெறுமிப் புண்ணிய னிடையா
னட்புறச் செய்தநோன் பெற்றே
மலங்கடுன் கழிநீர் கங்கைதன் புணர்வால்
மான்மியத் தீர்த்தமா வதுபோல்
விலங்கினுங் கடையேன் கடைதவிர்ந் தழியா
விமலவாழ் வெய்தின னன்றே. (எ)

பாரத்வாஜ - விசுவநாதசர்மா இயற்றியது

கலிவிருத்தம்

அகத்தாமரை மலர்மீதுறை யருணசல ரமணன்
நகைத்தானுற விழித்தானறச் செகுத்தானென துயிரை
மிகத்தானருள் சுரந்தானென முகவாபுரி முருகன்
செகத்தாருய வகுத்தான்முறை திருவாசக நிகரே.

ஸ்ரீ

ரமணசந்நிதிமுறை

நூல்வரலாறு

நேரிசையாசிரியப்பா

அவனடிச் சார்பா லருள்பெற் றுய்ந்தோ
ரவனருட் சீரை யகமகிழ்ந் துருகி
வாயாற் கூறச் செவியாற் கேட்டு
வியாக் களியால் விம்மித மாகிப்
பார்வளர் கயிலைமுற் பாசுரத் துதியாற்
சீர்வள ரடிகளைச் சேவித் தடியேன்
விதியின் விளைவான் மீக்கெழு மன்பாற்
பதிகஞ் சிலசொலிப் பரவுநா ளொன்றில்
அண்ணா மலையென் றாரம் பிக்குமோர்
பண்ணார் பாவைப் பாசுரந் தீட்டியுள்
ளுருக்குங் கருணை யுடைரம ணேசன்
றிருக்கண் ணோக்கச் சேர்த்தனு மன்னேன்
சயம்பெறு மணிவா சகர்வா சகம்போ
லியம்பவும் வல்லையோ வெனவிளை யாட்டாக்
கூறா நின்ற குறிப்பின் சிறப்பைத்
தேறா வுணர்வாற் சிந்தை கலங்கிக்
கூகைபோ லப்பகற் குருடா யிருட்கு
வாகைசூ டியவென் மடமதி யெங்கே

மின்மினி தன்னொடு விண்மணி போலப்
புன்மதி யேனொடு பொருந்துமன் னார்தங்
கங்குலா மையல் கழன்றுமெய்ஞ் ஞானம்
பொங்குமான் மாநு பூதியெங் கேயென்
றிசைத்தே னிசைத்தது மெய்த்தே னெய்த்தலு
மசைத்தே மதியை யருளா லலர்த்தி
யென்னித யத்தே யிலங்கவ் விறைவ
னென்னது செய்கை யிலாதே ரமண
சந்நிதி முறைநூல் சாற்றினன்
றன்னது வாய்மை தழைத்தோங் கிடவே.

ஆக்கியோன்

உரிமையுரை

நேரிசைவெண்பா

கற்றூர் பரவுங் கனவேங் கடரமணன்
பொற்றாட் கெனைப்புகலாய்ப் பூட்டியதால்—நற்றாய்ப்
பரிவாலே யென்னைப் பயந்தபரைக் கிந்நா
லுரிமையாச் செய்தே னுவந்து.

ஆக்கியோன்

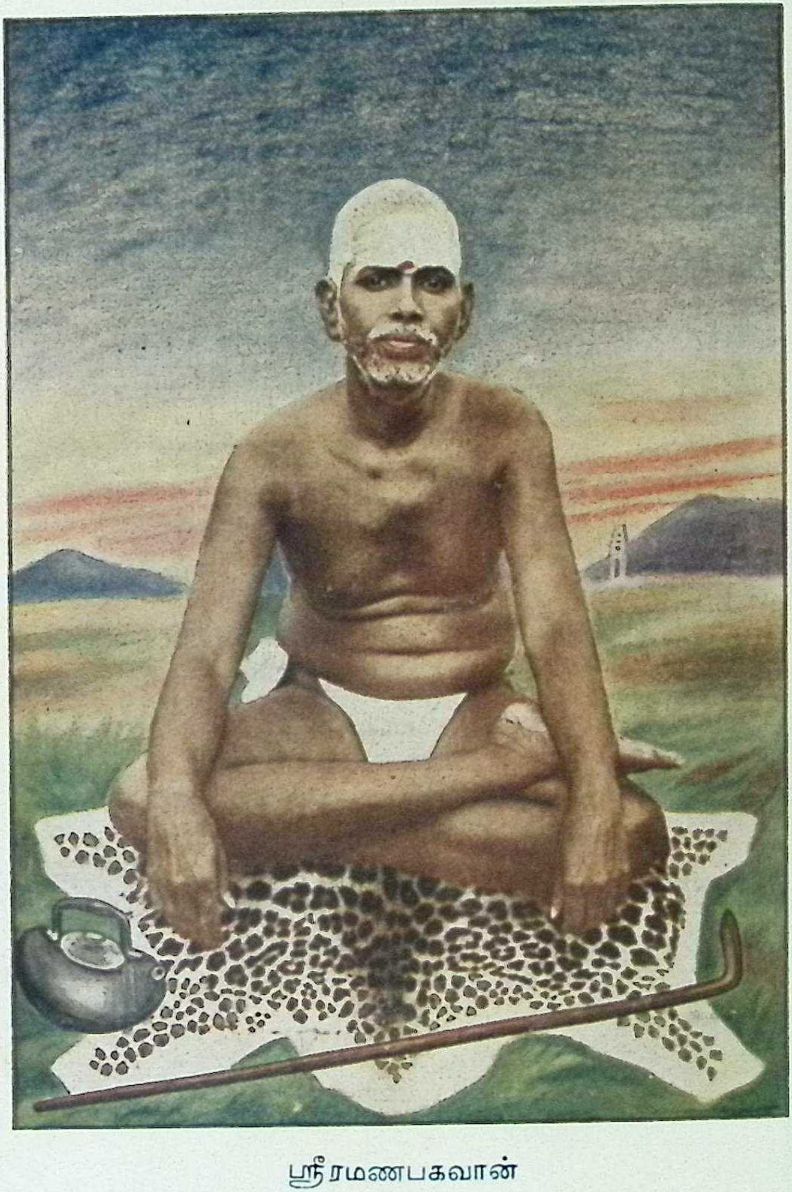
அருள்வேண்டல்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா வன்புனக்கென்
னூடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே.

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ ரமணபகவான்

ஸ்ரீ

ரமண சந்நிதி முறை

க. சொரூபத் திருவகவல்

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

உருவாத் தமையோர்ந் துழலும் மாந்தர்
கருவா தனைத்திரள் கடியப் போந்தவவ்
வருளுரு வத்தி னருமை யறியா
துருமடம் பட்டவ் வுடையா னுழைத்தம்
மேழைமை யாலே யெளிய மதிசெய்
தூழின் வலியா லொழுகுவ ரேலவர்
காற்றுள போதே தூற்றிக் கொளார்போ
லீற்றின் னழுங்கி யினைவ ராகலின்,
எண்ணில பலசிறப் பியல்பொருங் கிசையினு
முண்மையி லொன்றொடு மொட்டற வொழுகலின்
நிர்க்குண னதியா நிகழ்த்தப் பெறாஉஞ்
சிற்கன வருணைச் சிலம்பின் கிழவோன்
எனது மனத்துக் கினித்த ரமணன்
றனதுமெய் யவன்புரி தண்ணளி யாலே
யாமறிந் தாங்கவ ரிடையுள நட்பாற்
றாமறிந் துய்தி தலைப்பட விசைக்கேன்

அணுவும் பற்று வணுவோ னயலைப்
பணியவு மகிழ்ந்து பரவவுஞ் செய்யான்
இரும்பும் பற்று மிறையோ னுடன்பட்
டிறைஞ்சினர்க் காசி யிசைக்கவுஞ் செய்யான்
அதனால், சிறியனு மல்லன் பெரியனு மல்லன்
குறிகுண மொடுபடாக் கோல வளத்தான்
அதாஅன்று, உள்ளத் துணர்வுரு வாயோ னுறுத்துறுத்
துள்கி யுளத்தா னுணரவும் வாரான்
அம்மா தவத்துரு வாயோ னமைந்து
சும்மா விருக்கத் துலங்கவுஞ் செய்வான்
அதனால், எளியனு மல்ல னரியனு மல்லன்
வெளியுரு வாமவ் விசித்திர முறையோன்
பட்டாங்கு, உண்டென வின்றென வுருவென வருவெனப்
பெண்டென வாணெனப் பிழைபடு மலியென
உணர்வென மயலென வொன்றெனப் பலவென
வணுவென விபுவென வகமென வயலென
இன்பெனத் துன்பென வியல்செயல் வழிமுறை
யென்னென வியம்பரி திறையவன் சோரூபமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௨. வைராக்பத்திருவகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்படு வினைஞர் பலபடப் புனைந்த
கண்கவர் காட்சிமேற் காதலு மின்றே

ஊழ்கொள வியலி யொழுகுதே னொத்த
யாழ்குழ லிசைமே லிச்சையு மின்றே
நறுமண மிக்கு நடைபெறும் பற்பல்
லறுசுவை யுண்டிமே லவாவு மின்றே
அரைபடு சாந்தகி லாதி யாய
விரைபல வற்றில் விருப்பமு மின்றே
வன்றோ ளாடவர் மான முடைப்பார்
மென்றோட் டுயில்வாய் வேட்கையு மின்றே
இன்னணம், ஐம்புல நுகர்ச்சி யடங்கலு மெச்சிற்
றம்பல மாகத் தவிர்ந்தது மல்லாற்
கடம்படு யோகக் கருவி யாய
வுடம்பினு மோகை யொழிந்தது மாதோ
அதாஅன்று, வள்ளுவர் முற்சில வண்டமிழ் நூலிற்
றெள்ளிய வாசையுந் தீர்ந்தது மன்னோ
எனினும், திண்மை யாகத் திணிந்தபே ராசை
யுண்மையா யிரண்டொன் றுளவா கும்மே
அவைதாம், தேவரு மெய்தாத் திருவடி யுறையோ
டோவலில் லாத வுபசாந்தி தாமே
அதனால், கருவர லாற்றுக் கடுந்துயர் தம்மால்
வெருவர லுற்று மேவு வோரைப்
பருவர லாற்றும் பற்றறச் சுட்டுத்
தெருமர லொழிக்குந் திருவருட் செல்வப்
பெருமித மிக்குப் பிறங்கிடு மோன
குருவர ரமணக் குரிசில் கேளாய்
குடும்ப வாழ்க்கை கொடுஞ்சிறை தன்னி
லிடும்பை யாக வெய்திய வாற்றாற்
கள்ளப் படிற்றுக் காரிரு ளோட்டி

யுள்ளத் துணர்ச்சி யுரம்பட வுதவிப்
படிமிசை மோனப் பயன்சா
லடியுறை வாழ்க்கை யளித்தல் கடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௩. பிரார்த்தனைத் திருவகவல்

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எழுகடல் சூழ்ந்த விப்புவி தன்னின்
மழையாய்ப் பெய்து மன்னுயிர் தமக்குப்
பிழையா விளையுள் பெருக வாக்கி
வழிவழி வாழ்விக்கும் வள்ளால் போற்றி
அரிய வுண்டியு மடையுங் காயும்
பருகு நீருமாய்ப் பவித்தாய் போற்றி
ஒன்று முதலா றுணர்வுடைத் தாய
தொன்றுயிர் யாவுமாய்த் துதைந்தாய் போற்றி
மண்முத லைந்து மதிகதி ரியமா
னெண்முத லுருவா யியைந்தாய் போற்றி
முற்படு விசும்பு முதற்பல வற்றிற்
பற்பல குணமாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
குணங்குறி யாவுமாக் குலவியு மந்தக்
குணங்குறி யிகந்தநிர்க் குணனே போற்றி
அயன்முத லைவரை யைந்தொழிற் படுக்கும்
வியன்முத லாய விழுப்பொருள் போற்றி
சுதியின் கேள்வித் துறைபோ யுயர்ந்த

விதியுந் தேரா விபவா போற்றி
பற்றறச் செற்ற பவித்திர ரிதயப்
புற்றிடங் கொண்ட புனிதா போற்றி
பொன்னுறு பணிபோற் பொருள்பற் பலவுந்
தன்னுரு வாகத் தழைத்தாய் போற்றி
தான்றா னாகிச் சராசர நடைக்குச்
சான்றா விளங்குஞ் சதுரா போற்றி
அச்சரா சரந்தன் னறிவி னிலாமையா
லச்சான் றாக்கு மதீதா போற்றி
அகில புவனமு மடுக்கவல் லோரு
மகிலபூ தங்க ளடக்கவல் லோரு
மெண்ணிய வுடல மெடுக்கவல் லோரு
நண்ணுருக் கரந்து நடக்கவல் லோரு
மிறந்த காலமோ டெதிர்கா லத்து
முறழ்ந்த மேல்கீ ழுலகங் களினு
மியலுஞ் செயலோர்ந் தியம்பவல் லோரு
மயலார் வினைவை யளக்கவல் லோரும்
இன்னோ ரன்ன விருத்திக ளிமையிற்
பன்னா றாயிரம் பயிலவல் லோர்தம்
பொன்றா வலியெலாம் பொன்றக் கெட்டு
முன்றாழ் கின்ற முன்றி லாள்
இருமை மும்மை யிடம்பெறா தேங்கு
மருமை பெருமையார்ந் தவிருந் திருவடி
சத்துவ குணத்தாற் றலைப்பட் டதனாற்
றத்துவந் தம்முட் டலைப்படு மடியார்
மற்றைக் குணத்தின் வயப்பட் டகந்தைப்
பற்றை விடாதயல் பார்ப்பார் மதியை

மயலாச் செய்யும் மாயா விலாசச்
செயலாம் பற்பல் சித்தி களைத்தாம்
பேத மதிகொடு பேணுவ ரேலிவும்
பூதா பயக்கும் புதுமை யதுகாண்
கண்டமா யொன்றுங் காணு ரவற்றைப்
பண்டமா யெண்ணிப் பதறலு முண்டே
ஈடு மெடுப்பு மின்றி யெழுந்த
வீடும் வேண்டா விறலோய் போற்றி
வளர்பசுந் தருவின் குளிர்நிழல் வாய்ப்பத்
தளர்வறத் தங்கித் தடையறு வாற்றுற்
பொருவறு போகம் புலோமசை பாற்புணர்ந்
திருவிசும் பாளு மிந்திர ரமிழ்தப்
பிழியுங் கைத்துப் பிறக்கிட் டொழியக்
கழியும் மதுரக் கனியே போற்றி
போகமாத் தன்னைப் பொருந்தினர் மதியைப்
போகமாப் புசிக்கும் புங்கமே போற்றி
விழிவாய் விளங்கும் விளக்கமா யுள்ளத்
தொழிவற நிறைந்த வுணர்வே போற்றி
பின்னிய மாயைப் பிறவிக் கடலின்
மன்னுயிர் தம்மை மாணடி புணையாய்
மீகான் போல மீட்டித யத்தே
யேகான் மாவா யிலகுதி போற்றி
எவ்வெத் திறத்தா லெய்தின ரவ்வவர்க்
கவ்வத் திறத்தா லருளுதி போற்றி
ஆருயி ரதனுக் கதன்மெய்ப் பொருளாம்
பேருயி ராகப் பிறங்குவ தல்லது
தற்சார்ந் தோர்க்குத் தனைத்தற் கரிய

மெய்ச்சார் பொன்றும் மேவா மையினு
லெந்த நெறிக்குளு மேய்ந்ததோ ருண்மை
யந்தச் சொரூபமா யருளுதி போற்றி
கழல்புனை கஞ்சங் காண்டொறு நினைதொறு
மழல்படு மெழுகா யகங்குழைந் துருகி
யழுதழு தரற்றி யுடல்கம் பித்துத்
தொழுதெழு மடியார் பிறவித் துயரைத்
துண்ணெனச் சுடுதழற் கண்ணு போற்றி
விண்ணினு நுண்ணருள் வெளியே போற்றி
பொன்றுஞ் சடமாம் புலைக்கா யத்தை
நன்றென நாணு நயந்த வகத்தைச்
சோதியா முன்றன் சொரூப நெருப்பாற்
பூதியாப் பொன்றப் புரியுமுன் னெந்தா
யாழி யகத்தே யமர்வட வைப்பே
ரூழிக் கனன்மே லுருத்தெழுந் தாற்போ
லழலுமுத் தாப மாற்று துன்று
ணிழலை நாடினே னெஞ்சங் குளிரத்
தலையளி யாமுன் றண்ணருண் மாரி
யுலைவறப் பெய்திங் குதவுதி போற்றி
அடப்பட லன்றி யறிஞரால் வேண்டித்
தொடப்படு மோவித் தொல்லைப் பிறவி
படப்படா வெந்துயர்ப் பவ்வமா மதனைத்
தொடப்படா தாயினுந் தொட்டே னுன்பணி
கடப்பதன் றெனநின் கனவரு ளென்பா
னடப்பதுண் டென்ன நம்பினா யடியே
னுடற்பொறை யாற்று தோலிடு கின்றேன்
விடப்படு வேனலேன் விழுமங் கூர்ந்தே

னுடற்பொறை கழிய வுத்தம சாந்திக்
கடற்புக வமிழ்த்திக் கரைப்பாய் போற்றி
காற்றா லியங்குங் காய்ந்த சருகா
யேற்றாய் பணிக்கே யிருத்தாய் போற்றி
உன்னடி யன்றி யுறுதுணை மற்றெனக்
கிங்கில முற்றிலு மில்லை போற்றி
தன்புல வுண்மை தானறி யாது
புன்புல வழிப்போம் புலைமனப் பேயை
யின்பப் புணரியா மிதய சொரூப
நின்பொன் னடிவாய் நிறுவிக் காத்த
லெளியேன் றனக்கஃ தரிதே யாயினு
மரியோய் நினக்கஃ தெளிதே யன்றோ
அதனால், போற்றிவல் லாள போற்றிகண் ணாள
தேற்றி மனத்தைத் திருப்பித் திருவடி
விமலமெய்ஞ் ஞான விசும்பா மிதய
கமலவண் டேனுகர் களியளி யாகப்
புரிந்தருள் செய்யாய் புத்துயிர் பெறநான்
பரிந்தருள் செயலுன் பாரம் போற்றி
அற்பனென் செயலென் னறிவா னந்தத்
தற்பர ரமண தயாபர போற்றி
சொருபமா முன்றாட் சுவையுண ராது
மருவிக் கிடந்தவின் மண்டுக மானேன்
பிரார்த்தனை யிதுவாம் பெருமநீர் வேட்டார்க்
குராத்துனைத் தேர்போ லொழிகமு வுலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௪. உபதேசத்திருவகவல்

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

கடல்சூழ் வளாகக் காசினிக் கண்ணே
யடல்சேர் காரறி வாளரென் போலக்
கிடையா மையினக் கிரதாம் பூல
முடையே னெனைத்தா னும்முண ராதேன்
கல்லா விலங்கிற் கடையா மொழுக்கம்
பொல்லா மனத்துட் பொதிந்து கிடந்தேன்,
மக்கண் மாண்பை வளர்க்கப் பிறந்தோன்
மெய்க்கண் ணின்று விழுப்புகழ் பெற்றோன்
அன்பெனுந் தெய்வ மவதரித் தாற்போன்
மன்பதைக் கெல்லா மகிழ்ச்சி யளிப்போன்
நாட்டுக் குறுதி நல்குவான் போன்றுயிர்
வீட்டுக் குறுதி விளக்கும் பெருமான்
எழில்சேர் காந்தி யெனுந்தன் பெயரைக்
கழிபே ருவகையாற் காதாற் கேட்டோர்
திக்கு நோக்கித் தெண்டனிட் டிறைஞ்சத்
தக்கமகான் மாவைத் தலைமையாக் கொண்டு
நல்லோர் பற்பலர் நாட்டுநன் மைக்காச்
சொல்ல வொணாவெந் துயருழப் போர்ந்துந்
துப்புர வெல்லாந் துறந்துமுன் னேடி
யொப்புர வாற்றி னெழுகா மடவேன்
பயிலக் கடவ பலசா தனத்துள்
ளுயிருக் குறுதி யுண்மையென் றது

மனத்தொடு வார்த்தை மாறா வசனித்
தனர்த்தமாச் செய்தே னடைத்தவா றுனை
வாயா லன்பை வழங்கிய தன்றி
நேயமா யொன்றை நீட்டி மகிழ்ந்திலேன்
இன்னணம், நன்னிதி யாக நவைத்திர ளீட்டித்
துன்னிய சோங்கிற் சுமந்துவெம் பிறவிக்
கேதமாங் கடலிற் கிடந்துழல் வேனை
யேதுவேண் டாத வியல்பாங் திருவருட்
போதமாந் தாம்பாற் பொன்னடிக் கார்த்துப்
பேதமா யைத்துயில் பேர்த்துக் காத்தாய்
எத்துணை யிழிந்த விழிசெயல் செயினு
மத்துணை யும்பொறுத் தன்பினா லாற்றி
நாயினும் பொல்லா நடையனென் றிகழ்ந்து
நீயெனைத் தள்ளா தாயின செய்யுந்
தாயெனப் பரிந்து தந்தையாய் மேவி
நீயெனக் கன்பாய் நிகழ்த்திய கட்டுரை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்னக்
கல்லா வறிவாற் கலங்கி யவற்றிற்
பேயாய்த் திரியும் பேதையே னெண்ணி
வாயா லம்மா வழுத்தவும் படுமோ
ஆண்டவ னாயே னடிக்கடி செயும்பல்
வேண்டுகோ ளொன்றும் வீணா விளியா
தியற்பா சுரம்பல யாப்புடைத் தாகப்
பயில்வினை யாட்டாப் பகர்ந்ததோ டடியே
னார்த்தியை முன்னிட் * டான்மவித் தையெனும்

* இஃது உபதேசநூன்மாலையில் ஒரு பகுதியாக முன்னரே அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

கீர்த்தனை யொன்றுங் கிளந்தனை போற்றி
ஏகமெய்ஞ் ஞான ரவிசந் நிதியிற்
கூகை போலக் குருடாய்ப் பகலே
யருடரு நோக்க மடைபட் டகந்தை
யிருடரு நெறிக்கண் ணேகிய ஞான்றவ்
விருடி கணத்தோ ரிறுமாப் பழித்துப்
பொருடனை யுணர்த்தநீ புரிந்தபோ தனையை
யனுவா தத்தா லடியேங் களுக்கோர்
* பனுவ லாகவும் பயந்தனை போற்றி
அவற்றுட னில்லா ததற்பினு மடியேன்
பவத்தொடக் கறுக்கும் பரிசுரைக் கென்னக்
கள்ள வகந்தைக் கட்டறு மாறு
முள்ளது தானு யொளிவிடு மாறுந்
தெள்ளிதி னுணர்த்துந் திப்பிய நூலா
† முள்ளது நாற்பது முதவினை போற்றி
அவாவே பிறப்பவ் வவாவை யறுத்தலே
தவாப்பே ரின்பந் தரும்பிய வீடெனக்
குருவாய் வந்தென் குடிமுழு தாளத்
திருவாய் மலர்ந்தனை தேவே போற்றி
பற்றற நின்றவப் பற்றைப் பற்றுறப்
பற்றுக வென்னப் பறைந்தாய் போற்றி
உன்னையல் லாலோ ருலகமு மன்றித்
துன்னிய சிவேச் சுரர்களு மில்லை
அன்னதா னுண்மை யகண்டனீ யென்ன

---

* இந்நூலை யலங்கரித்துநிற்கும் உபதேசவுந்தியார்.

† இந்த உபதேசநூன்மாலையில் ஒருபகுதியாக முன்னமே அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

வன்னவாய் மலர்ந்தாய் மணியே போற்றி
உள்ளன போற்ருேற் றுலகுயி ரீச்சுர
ருள்ள தொருவென் றுரைத்தாய் போற்றி
உள்ள லெழீஇ யொடுங்கு மிடந்தா
னுள்ளமென் றுளப்பொரு ளுரைத்தாய் போற்றி
அதனல், உள்ளவவ் வெல்லா முளவா மிடமவ்
வுள்ளமே யென்ன வுரைத்தாய் போற்றி
உள்ளதவ் வுளத்தே யுண்மையா னுள்ளது
முள்ளமென் ருமென் றுரைத்தாய் போற்றி
உள்ள தொருவன் றுளப்பெயர் பெறுமவ்
வுள்ள பொருளென் றுரைத்தாய் போற்றி
உள்ளத னுணர்வோ டுவற்றி னுணர்வுமவ்
வுள்ளதை யொழிந்தின் றென்ருய் போற்றி
கண்டவர் தாமலாற் காண்கலா ரியாவது
மென்ன லசங்கத மென்ருய் போற்றி
உள்ளத் தவிசோர்ந் துறினலா துள்ளத
னுள்ளொளி காணு தென்ருய் போற்றி
உள்ளாழ்ந் துதிதல முறினுயி ருருவா
முள்ள லறுமென் றுரைத்தாய் போற்றி
உள்ள தொருவல துருவிலா வுயிர்க
ளுள்ள தொருவற் றுளவப் பொருளைக்
கள்ள மனத்தின் கற்பனை யாலொழிந்
துள்ள படிக்கே யுள்ள வொருமையின்
உள்ள பொருளவ் வுள்ளத் தலத்திடை
யுள்ள தொருவற் றுள்ளவவ் வாறே
யுள்ள தொருவற் றுயிருமவ் வுளத்தே
யுள்ளதே யுள்ளலென் றுணர்த்தினை போற்றி

நினைவுரு வாக நிமிர்ந்து நின்ற
மனமே மாயையம் மனத்தை மாய்த்தலே
யுண்மை யுணர்வென வுளங்கொளத் தேற்றி
யெண்மை யெளியேற் கிசைத்தனை போற்றி
மனமே தென்ன மனத்தா லாய்தலே
மனமாய் வழியென வழங்கினை போற்றி
பஞ்சகோ சத்துட் படுமான் மாவைத்தன்
னெஞ்சத் தலத்து ணேர்படப் பெறாஅ
தூசாத்துணை யெனும்பல் லோத்துட் கடைபோக
விசாரித் திடல்வீ ணென்றாய் போற்றி
தொந்த நினைப்பே பந்த மென்னச்
சிந்தை கொள்ளத் தேற்றினை போற்றி
சிந்தா சிந்தையாற் சிவாசிவ மொழியுமென்
றெந்தா யெளியேற் கிசைத்தாய் போற்றி
அந்த நினைவுக ளார்க்கெனக் காணிற்
பந்த மறுமெனப் பகர்ந்தனை போற்றி
யாப்புண் டார்கள் யாரெனக் காணின்
யாப்புண் டாரே யிலரா வதனால்
யாப்பே யின்றா யிகந்தது கொண்டு
நீப்புமின் றென்ன நிகழ்த்தினை போற்றி
சித்தமாந் தன்னைத் தெரிதலே பெரிய
சித்தியென் றென்னைத் தெளித்தாய் போற்றி
சித்தியு மதுவே முத்தியு மதுவே
புத்தியு மதுவெனப் புகன்றனை போற்றி
அச்சக் காரண மனுவுமின் றாக
வச்சுறல் பேதென் றறைந்தனை போற்றி
அந்நிலை கண்டா ரடங்குவ தன்றிக்

கைந்நிலை யுலகிற் கலங்கா ரென்ன
வுடம்பொடு புணர்த்தி யுணர்த்தினை போற்றி
திடம்பட மூடனுந் தேறினன் போற்றி
வெகுளி யெழுங்கால் வெகுளிப் பகையை
வெகுண்டொழி யென்ன விண்டாய் போற்றி
புகழ்தற் பொருட்டும் புணரா தோரை
யிகழ்த லோம்பென் றிசைத்தாய் போற்றி
தூற்றுநர் தமையே யாற்றநட் டோராப்
போற்றுக வென்னப் புகன்றனை போற்றி
உனக்குள வுரிமை யொழிந்தார்க் கும்முள
வுனக்குமே யில்லை யொழிந்தார்க் கிலாதவை
யான்மே லாடா திருக்கு மிதயமே
யான்மா வென்னு மகண்ட பரம்பொரு
ளென்றென் றியம்பி யிடைநிலை யியல்பை
மன்ற வுணர்த்தினை மறையோய் போற்றி
தம்மைக் கண்டார் பிறர்க்கா ணாமையிற்
பிறரைக் கண்டார் தமைக்கா ணாரென
மோனச் சிறப்பை முற்ற விளக்கினை
மானக் கழல்சேர் மாண்பா போற்றி
எல்லாம் வல்லிறை யிடத்தொப் படைத்துன்
பொல்லாக் கவல்போக் கென்றாய் போற்றி
பொய்யென் றுரைப்பினும் புலனு முலகுயிர்
மெய்யென் றுரைப்பினு மெய்ந்நூ லறிஞர்
முன்னது காரிய முன்னியு மற்றைப்
பின்னது காரணம் பேணியும் பேசலான்
முரண்பா டிலவம் மூதறி வோர்மொழி
யிரண்டுமே யொக்குமென் றிசைத்தாய் போற்றி

அயல்செலா தான்ம நிலையகம் பெறலாற்
பயனுமொன் றென்னப் பகர்ந்தனை போற்றி
நிராசையே நல்ல நெறியெனக் காட்டித்
துராசையைத் தூரத் துரத்தினை போற்றி
சிந்தித் தனுமென் சிந்தைக் குகையுட்
புந்திக் கமுதாய்ப் புக்காய் போற்றி
ஆற்றப் பெரிய வறிஞர்தம் மானுந்
தோற்றமாம் விடயந் துணிந்தினைத் தென்னச்
சொலப்படா தாருயிர்த் தொகைமுற் கூதாப்
புலப்பா டுடைய பூமிகட் கெல்லா
நிலைக்கள மாந்தன் னிலையை யறிதலே
கலைக்கட லமுதாக் காட்டினை போற்றி
மறதியா மையலை மாய்த்துமெய்ஞ் ஞான
வுறுதி பயக்கு முவாத்தி போற்றி
அந்த வுறுதி யபின்ன விளக்கமாஞ்
சொந்த சொரூபமாத் துலக்கினை போற்றி
முதற்கண் ணிறையா யிடைக்குரு மூர்த்தியா
யதற்பினான் மாவா யமர்ந்தனை போற்றி
அன்புக் குரியவென் னான்ம சொரூப
வின்பக் கடலா யிருந்தாய் போற்றி
உயர்ந்தமோ னத்தா னுரவோர் தமக்குப்
பயந்தமெய்ப் பொருளைப் பரிவுமே லீட்டா
லெளியேன் றன்னிலைக் கிரங்கிவா யானுந்
தெளிவா யுரைத்தாய் தேசிக போற்றி
வாயா னுரைத்தவம் மட்டோ வந்நிலைக்
காயே நிற்க வருளினை போற்றி
சிறக்குமெய்ஞ் ஞான சிவாம்புதிக் கண்ணே

யிறக்குமா றுள்ளத் திழுத்தனை போற்றி
யானவ் வாழிவா யிறக்கின் றேனடிக்
கானகைம் மாறென் னாற்றலென் போற்றி
கடுத்த மனத்தைக் கழலடிக் கண்ணே
மடுத்தல்கைம் மாறு மகிழுதி போற்றி
பொலிகநின் பொன்னடி பொலிகநின் பொன்னருள்
பொலிகவேங் கடநின் பொற்புகழ் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௫. போற்றித்திருவகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நால்வகைத் தோற்றமு மேழ்வகைப் பிறப்பும்
பால்வகைத் தாயவெண் பானான் கிலக்க
யோனியும் போய்ப்போ யுகம்பல வாக
வூனியல் வாழ்க்கை யுழத்தற் கடுமை
யினைத்தெனச் சற்று மியம்பற் கரிதாய்ச்
சுனைத்துத் தின்னுந் துயர்பல கூர்ந்தேன்
பதறிப் பலவாம் படிகளி னின்று
விதலைமெய் யுற்று விழுந்தழி யாது
தாணுவைப் பற்றித் தவழ்கொடி கைகொடுத்
தேணிப் படிகால் வரன்முறை யேற்ற
ஞானந் தெளிந்து நடத்தற் குரிய
மானிட மாகான் வளர்ந்து மனந்தான்
பரத்தின் பாலே பரியினு மந்தப்

பாத்திற முணரப் படாமை யாலே
யிறையென் றொருபொரு ளிருப்பினு மில்லா
துறுகற் பனையா யொழியினு முயிருக்
குறுதி பயத்தற் கொழுகு மொழுக்கமே
யுறுமென் றுட்கொண் டொழுகுவே னாக
வவ்வொழுக் காற்றினு மடிக்கடி யோட்டைபோய்ச்
செவ்விதி ரொழுக்கஞ் சேர்ந்ததும் பொறுத்து,
மதிக்கொளி தந்தம் மதிக்கு ளொளிர்ந்துங்
குதர்க்கவா திகளாற் குறுகற் கரிதா
யூன்மய லின்றி யொளிரும் பரசொரு
பான்ம வியல்பா யமர்ந்த சதாசிவம்
மலபரி பாக மடுத்தேன் போற்றன்
சிலதரி லொருவனைச் சேர்க்கக் கருதி
மானென்று காட்டி மான்பிடிப் பதுபோ
லூனென்று காட்டி யுயிர்பிடிப் பேனென்
றுருவா யானெனை யோர்தலாற் றன்னை
வெருவா விதத்தால் விசுத்த மாயையா
னிருபா திகமா நிகழ்சொரு பத்திற்
குருவா மனித்தக் கோலங் காட்டி
யயனரி முதலா மமரர் மணிமுடி
செயவெனப் பணிபதஞ் சிவந்து விளங்க
வேளொடு மாறாய் வேட்கை விளைத்துக்
கீளொடு வெள்ளைக் கோவணங் கிளர
வுயற்கென மூன்றுல கும்மடைந் தாற்போல்
வயிற்றிடை மூன்று மடிப்புத் திவள
வுதயமோ டத்த முறாதெங்கு மொன்றா
யிதயமார்த் தாண்ட னிலங்குகதி ரெறிக்க

வந்தக் கதிரொளி யாலடி யார்மனஞ்
சிந்தப் பகலிற் சிறுமதி போலக்
கரத்திற் றண்டு கமண்டலத் தோடு
பரத்துக் குய்க்குங்கட் பார்வைபார்ப் பாரைத்
திட்டியல் லாலோர் சிட்டிமற் றெவ்வா
றெட்டுமென் றெட்டியாங் குறுத்து விழிக்க
முப்புர மெரித்த முகவிலா சப்பிழம்
பற்புத மாக்குளிர்ந் தருண்மழை பொழிய
விற்றுச் சுடர்விழி வெளிப்படா தொளித்து
நீற்றொளி யாலே நிலாநுதல் பரப்ப
யோகியர் புருவத் திடைக்காண் சோதிநா
ணேர்கெனக் குங்குமத் திலத மொளிர
வண்ட முகட்டி னழகிது வென்னு
முண்டனச் சென்னி முனிமை யுணர்த்தச்
சதுரிழந் தறிமால் சார்ந்தமெய் யன்ப
ரெதிரிருந் தடியிசை யினிதேத் தெடுக்கப்
பண்ணோ ராலும் பரவப் படூஉ
மண்ணு மலைக்கோ ரந்தண னாகிக்
குளவி யதனாற் கொட்டப் படும்புழு
குளவியே யாகக் குலாயது போலத்
தானென யானுந் தனாற்குறிக் கொளப்பட்
டியானென தென்னு மியல்போ யுண்மை
மன்னிய வுணர்வு மாத்திர மாத்தன்
சன்னிதி மாத்திரத் தால்விழி நோக்கா
லனுபவ மாக வடைவித் ததனாற்
றனுகர ணம்போய்த் தன்மய மாக
வளியனு நின்றேற் கருளிய வருமையை

யெளிமையென் றெண்ணி யிகழா தடியைப்
பிறியா நிழலின் பெட்பது போலக்
குறியாக் கொண்டு கோணுத லின்றி
யருளை யெண்ணி யகங்குழைந் துருகி
வெருளர்போற் சிந்தை விம்மித மாகிக்
கண்ணீர்க் கம்பலை பாயக் கருத்தா
லெண்ணா மேனை யிசைத்தலுந் தடைப்பட்
டன்பது பொங்கி யகத்தை யழிக்க
நன்புல னொன்றி நமோமய மாகி
மயிர்சிலிர்ப் பெய்த வெயர்பொடிப் பெய்தச்
செயலனைத் தும்போய்ச் சிவன்செய லாக
விறைபணி நிற்பித் தெனையுய்யக் கொண்ட
பிறையணி சென்னிப் பிரானே போற்றி
மாயனுங் காணா மலரடி யிந்தப்
பேயனுங் காணப் பேர்ந்தாய் போற்றி
மெய்யுட் புலம்பும் பொய்போ லன்றிப்
பொய்யுட் பொலியும் மெய்யே போற்றி
கற்பனை கடந்த காட்சியோ ராய
விற்பனர் நெஞ்சில் விளக்கே போற்றி
அறிந்தார் தமக்கு மறிவரி தாகச்
செறிந்து கிடந்த சிவமே போற்றி
எந்தா யிறைவர்க் கரியா யெளிவந்
திந்தா வெனக்கூஉ யேற்றாய் போற்றி
தலையி னிழிந்த மயிரெனத் தனது
நிலையி னிழிந்தவிந் நீசனை நீசப்
புலையனென் றெள்ளிப் புறக்கணி யாது
வலிய வந்து வாரிச மலர்க்கண்

வலையை வீசித் தன்வயப் படுத்துத்
தொலையா வாய்மைத் துகளறு வேதக்
கலைஞர் பல்லோர் காணக் கடைக்கணித்
தலையா நிலைசேர்த் தருள்சிற் பரைசே
ரசல போற்றி யந்தண போற்றி
குசலமெய்ஞ் ஞானக் குரிசில் போற்றி
பெருந்துயர் செய்யும் பிறவிப் பிணிக்கோர்
மருந்தே போற்றி மணியே போற்றி
அறிவே நாடா தறவே கெட்ட
வறியேற் கெய்ப்பில் வைப்பே போற்றி
முனைநாட் செய்த வினைக்கரா வாய்நின்
றெனையாட் கொண்ட வியவுள் போற்றி
ஆதி போற்றி யழக போற்றி
சோதி போற்றி சுந்தர போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
யுஞ்சே னாயே னுடையாய் போற்றி
ஈசா போற்றி யெந்தாய் போற்றி
பாசா டவிக்கோர் பாவக போற்றி
கோவே போற்றி குருவே போற்றி
தேவே போற்றியெங் திருவே போற்றி
தெள்ளத் தெளிந்த சின்மய போற்றி
யுள்ளங் கவர்ந்த கள்வா போற்றி
அருமையி லெளிய வழகே போற்றி
யெளிமையி லரிய வெழிலே போற்றி
கண்ணே போற்றி கருத்தே போற்றி
கண்ணொளி கதுவாக் கதிரே போற்றி
கதிரே போற்றி மதியே போற்றி

கதிர்மதி காணாக் கதியே போற்றி
எண்ணே போற்றி யெழுத்தே போற்றி
யெண்ணெழுத் திகந்த விறைவா போற்றி
அச்சா போற்றி யம்மா போற்றி
யச்சா கியநல் லறிவே போற்றி
உயிரே போற்றி யுடம்பே போற்றி
யுயிருடம் பல்லா வுணர்வே போற்றி
அடியே போற்றி முடியே போற்றி
யடிமுடி யற்ற வனந்தா போற்றி
மண்ணே போற்றி விண்ணே போற்றி
மண்ணினும் விண்ணினு மாண்பா போற்றி
குழலே போற்றி யாழே போற்றி
குழலியாழ் கொஞ்சுங் குதலாய் போற்றி
இயலே போற்றி யிசையே போற்றி
தயல்படு நாடகத் தமிழே போற்றி
மலையே போற்றி கடலே போற்றி
மலைகடல் படூஉம் வளமே போற்றி
சொல்லே போற்றி பொருளே போற்றி
சொற்பொருள் கடந்த சொக்கே போற்றி
உள்ளே போற்றி வெளியே போற்றி
யுள்வெளி கடந்த வொளியே போற்றி
மெய்யே போற்றி பொய்யே போற்றி
பொய்ம்மெய் கடந்த பொருளே போற்றி
அறிவே போற்றி யயலே போற்றி
யறிவறி யாமைக் கதிதா போற்றி
இன்பே போற்றி துன்பே போற்றி
யின்புதுன் பிகந்த விறைவா போற்றி

சிறியாய் போற்றி பெரியாய் போற்றி
சிறுமுதுக் குறைந்த செல்வா போற்றி
நிட்டா போற்றி நிமலா போற்றி
சுட்டப் படாத துரியா போற்றி
தூன்று நனாக்கனாத் துயிலாய்த் துரிய
மொன்றா யவற்றா டொருவினை போற்றி
விதியே போற்றி மதியே போற்றி
விதிமதி மூல விறலே போற்றி
வித்தே போற்றி விளைவே போற்றி
புத்தே ளமுதச் சுவையே போற்றி
அமுதே போற்றி நஞ்சே போற்றி
யமுதமா நஞ்ச மருந்தினை போற்றி
அம்பர வுருவா யம்பர மெட்டு
மம்பர மாக வணிந்தாய் போற்றி
உன்னைப் போற்ற வுரகனுங் கில்லா
னென்னில் வல்லேன் யானோ போற்றி
எவ்வொன்றை யல்லா லிரண்டுமற் றின்றோ
வவ்வொன்று நீயா வறிந்தனன் போற்றி
நின்முக நிகழ்த்துமெய்ந் நிட்டைத் திறத்தாற்
றென்முக னீயாத் தெளிந்தனன் போற்றி
ஏழேழ் தலைமுறை தலைமுறை யாக
வூழூழ் முறையா லொடியா துண்மகிழ்ந்
தின்றோ ரியற்றிய விட்டியி லென்னைப்
பூன்றா குதியாப் புசித்தாய் போற்றி
அன்னோ ரனைவரு மகமிக மகிழ்ந்து
பன்னா ளாவெதிர் பார்த்த படிக்கே
யவபிரத நானந் திருவரு ளாழிவாய்ப்

பவநரலை வற்றப் படிந்தனர் போற்றி
போற்றிசெய் தூன்னைப் புகழ்ந்திட னம்மில்
வேற்றுமை விளைக்குமென் றஞ்சினேன் போற்றி
போற்றிநின் பொன்னடி போற்றி
போற்றிவேங் கடநின் பொன்னருள் போற்றி. க௲௦

திருச்சிற்றம்பலம்

௬. இயலிசைத்தல்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆட்டு வானு மகில வுலகையு
மூட்டு வானு முயிர்களுக் கூழ்களைக்
காட்டு வானுங் கதிகளை நிர்க்குணக்
கோட்டு மேலுறை கோல ரமணனே. (க)

சூடு வானுமெஞ் சொற்றொடை பேதையே
மூடு மெல்லை யுணர்த்தியு மெங்களைக்
கூடு வானுங் குகேச னெனுவொளிர்ந்
தாடு வானு மழகன் ரமணனே. (உ)

ஓத்து நாலுள் ளுறைபொரு ளாயொளி
பூத்து நின்ற புனிதனும் புந்தியா
லேத்து வார்த மிதய வெளிக்குளே
கூத்த னுக்குனிப் பானும் ரமணனே. (௩)

* தேவாரம் திருக்குறுந்தொகைப்பண்.

நேதி யாலன்றி நேர்முக மாகமற்
றியாதி னானு மியம்ப வொணாதவன்
மாதி ரம்புடை வைத்து வளைத்தசிற்
றாதி யம்பல வாண ரமணனே. (௪)

ஏதி லானென யாவையுங் காண்டலா
னீதி யாகிய நேர்மை நிறைந்தவன்
கோதி லாத குணாசல மீதிலோர்
சோதி யாகத் துலங்கு ரமணனே. (௫)

பெரிய பார்பிறப் பிக்கும் பிரமனுங்
கரிய மேனி கலந்தொளிர் கண்ணனு
மெரியு மாமழு வேந்திய வீசனுந்
துரிய வார்சுயஞ் சோதி ரமணனே. (௬)

காண லாது கலங்கு மிருவரும்
வேண வாவொடு வேண்டித் துதித்திடச்
சோண சைலஞ் சொலித்திடு தோன்றலா
ணா ழஃகனென் னாவி ரமணனே. (௭)

செத்த டங்கிய சிந்தைய ராகியுன்
மத்த மேறிய மாந்தரை யன்றிமற்
றெத்த ராலறிந் தெய்த வொணாதவ
னத்த னெங்களுக் காய ரமணனே. (௮)

ஆன்ம தாக மடைந்தவர் கட்கெதிர்
தேன்ம டைதிறந் தானுறழ் திட்டியான்
நான்ம றைக்க ணடுப்பொரு ளாயநல்
லான்ம தத்துவ மான ரமணனே. (௯)

மிச்சை யாகிய மேதினி யோர்கடந்
தூச்ச ஞானத் துளக்க மறுப்பவன்
முச்சு டர்க்கு முதற்சுட ராயதோர்
சொச்ச ஞானத் துரிய ரமணனே. (கo)

அருவ வல்வினை யல்ல லுடைக்கொடுங்
கருவ னுதடி யார்களைக் காப்பவன்
வெருவ லாத விநோத மகிழ்ச்சிசேர்
குருவ ரத்திருக் கோல ரமணனே. (கக)

ஒருவ கைப்படு மோர்வுடை யோகியர்
புருவ மத்தியிற் போந்தொளிர் புண்ணியன்
உருவ நோக்கியெ மூள்ள முடைத்தொளிர்
திருவ னுமலைத் தேவ ரமணனே. (கஉ)

வந்த டைந்தவர் வல்வினை மாசற
வெந்த நேரமு மின்னருள் செய்பவன்
அந்த கார வவிச்சை யவித்தொளிர்
சுந்த ரானன சோதி ரமணனே. (கங)

பாத மேதொழும் பத்திமை யோர்களுக்
கேத மற்றிட வின்ப மளிப்பவன்
வேத மாமுடி மீது விளங்குசின்
மோத நின்மல மூர்த்தி ரமணனே. (கச)

சேயி னன்பொடு சேவடி சேர்ந்திடத்
தாயி னும்மிகத் தண்ணளி செய்பவன்
நாயி னுங்கடை யேனது நச்சுளங்
கோயி லாக்குடி கொண்ட ரமணனே. (கரு)

அடங்க லற்றது ராசை யெனப்படு
மிடங்கர் வாயினின் றெம்மை விடுப்பவன்
கடங்க விழகங் காரக் களிற்றினை
யுடங்கு செற்ற வுருவன் ரமணனே. (௧௬)

ஆன மெத்திய வஞ்சுவை யுற்றபா
வான ரெய்ப்பினில் வைப்பனும் வாய்ப்புடைத்
தூன மாய்க்கெழு துப்பனு மெம்மனோர்க்
கியான ராயபே ரின்ப ரமணனே. (௧௭)

தீதி லாத செழுந்தமிழ்ப் பாக்களா
லோதி னுரை யுயர்கதிக் குய்ப்பவன்
நீதி யாக நினைந்தவர் நெஞ்சமென்
போதின் மீதுடன் போந்த ரமணனே. (௧௮)

உகவு மெத்திய வொண்டமிழ்ப் பாக்களா
லகவு வார்களுக் கன்ன மளிப்பவன்
மகவு மாநிதி மற்றவு நல்கிடும்
முகவ சிகர மூர்த்தி ரமணனே. (௧௯)

நேம மோடு நினைந்தெழு மன்பரைச்
சேம முற்ற சிவத்தொடு சேர்ப்பவன்
சாம மோடென் சழக்குடைப் புன்சொலும்
வாம மார்பில் வயங்கு ரமணனே. (௨0)

திருச்சிற்றம்பலம்

எ. சார்புரைத்தல்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அசாவி லும்பிர மாத மறிந்திடா
விசார சீலமெய்ஞ் ஞான ரமணனை
உசாவு வார்க்கொளி யாய வுளத்தனை
யுசாவி னல்ல துயிர்க்குய்தி யில்லையே. (க)

தாய்ச்சி யாய தனிப்பரை தோள்புணர்
நீச்சி லாதபே ரின்ப நிலையனை
ஏச்சி லாரம ணேசப் பெரும்புகழ்
வீச்சி னனைக்கண் டீர்வேண்டற் பாலதே. (உ)

கரிய னைத்தங் கருத்து ளடியரார்
றுரீயி னனைத் துரீய ரமணனை
உரிய னையெனக் கூனுயிர் நிற்கவும்
பிரீயி னனைக்கண் டீர்பேணற் பாலதே. (௩)

களக்கி லாக்கலி யாண குணங்கெழு
விளக்கி னனைமெய்ஞ் ஞான விநோதனை
அளக்கி லாப்பர மாய ரமணனைத்
துளக்கி லானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. (ச)

மதியி னுள்ளொளிர்ந் தந்த மதியினை
விதியி னல்விளக் குற்ற ரமணனை
மதியி னையுண் மறித்துப் பதிக்குறுங்
கதியி னனைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. (ரு)

---

* தேவாரம் திருக்குறுந்தொகைப்பண்.

ஆமை போல வடக்கிய வஞ்சினர்க்
கேம மாய விறைரம ணேசனை
வாய்மை யாய வளங்கெழு செல்வனைத்
தூய்மை யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. (சு)

மாறி லாத மனத்த ருளத்தமு
தூறி னானைமெய்ஞ் ஞானவூர் தியல
தேற லானை யிறைரம ணேசனை
யேற னானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே. (எ)

தூவ ணத்துற வோர்க டொழுங்கழற்
கோவ ணத்திருக் கோல ரமணனை
நாவ ணஞ்சிறப் பெய்த நயந்துநீர்
பூவ ணச்செழும் பொன்னடி போற்றுமே. (அ)

ஒள்ளொ ளிப்பே ருணர்ச்சி யுருவமா
யுள்ள லற்றுளத் துள்ள ரமணனை
நள்ள லுற்றவர் தம்மை நலிமனக்
கள்ளக் காரவிச் சைகழன் றேடுமே. (கூ)

கற்றி லாத கசட்டுச் சழக்குடைப்
பெற்றி சேர்பிற விப்பெரும் பீழைகள்
வெற்றி வேங்கட வித்தக மெய்ப்பொருள்
பற்றி யின்புறு பாக்கியர்க் கில்லையே. (கo)

தூண்ட லற்ற துளங்கொளி தோமறுத்
தாண்ட வேங்கட வண்ண லசலமாத்
தாண்ட வந்தமுட் டாங்கண் டவர்க்கலான்
மாண்ட லில்லை மயக்கப் பிறவியே. (கக)

கெழிய மண்டையிற் கிறு மயனெழுத்
தழிப டுந்திற னுயு மறிஞர்க்குச்
செழிய வேங்கடச் செல்வப் பிரானடி
வழிப டல்லன்றி மார்க்கமொன் றில்லையே. (கஉ)

யாக்கை வெஞ்சிறை யின்னின் றுயிர்களை
மீட்கை யின்விறல் வேங்கடன் வெல்கழல்
வேட்கை யோடு விரைந்துசே விக்குறும்
வாழ்க்கை யன்றிநல் வாழ்க்கையொன் றில்லையே. ().

காத லாற்றிரு வேங்கடக் கண்ணுதல்
பாத பங்கயம் பற்றிப் பணிந்தவர்
பேத புத்தி பெயர்ந்த மனத்தராய்
மீத மாய்த்திகழ் மெய்ப்பொருள் காண்பரே. (கச)

ஊக்க மாய்நம் முயிர்க்குடை வேங்கடன்
பூக்க மழ்பொன் னடிச்சரண் போற்றினல்
நீக்க மற்ற நிரதிச யானந்த
மாக்க டற்றம் மனத்து மடுக்குமே. (கரு)

கட்ட மோடு கவலகன் றேடுநல்
லிட்ட மென்பன யாவு முடனெய்தும்
அட்ட மூர்த்தவண் ணுமலை வேங்கடச்
சிட்ட னல்லடி சிந்தை செறிக்கவே. (கசு)

ஏவ லாற்றி யிசைகெழு வேங்கடப்
பாவ நாசன் பதம்பணிந் தேத்துவார்
ஆவ லாயி னதன்படி யண்டர்மேற்
காவ லாய்க்கை வலியமுங் காண்பரே. (கஎ)

குருந்த னாளைச் சுரங்கொடு போயினீர்
பொருந்து குற்றம் பொறுத்து ரமணரே
மருந்த னாளை மகட்கொடை நேர்கின்றோம்
திருந்த வேட்டுச் சிறத்திர் திருமியே. (௧௮)

நக்க ராகி நயந்து ரமணரே
புக்குப் பிச்சை புலம்பித் திரிவதேன்
தக்க வாறொரு தைய லுதவியாற்
சிக்கெ னக்குடி வாழ்க்கை செலுத்துமே. (௧௯)

வெங்க னல்விழி வேங்கட ரேயுடற்
றங்கு மாவிச்சந் தாபந் தணிக்குறுந்
துங்க நோக்கத்துத் தோய்ந்த குளிர்ச்சியை
யெங்குக் கொள்ளைகொண் டீரெம் பிரானிரே. (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

அ. திருத்தசாங்கம் (௧)

நேரிசைவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பெயர்

நிகழ்ந்தமன மாயை நிலாத்தோற்ற மெல்லா
மிகந்தபரஞ் சோதிரம ணேசற்—ககந்தை
யுறங்குபொழு துந்தா னுறங்கா துளத்துட்
பிறங்குபர மான்மா பெயர். (௧)

நாடு

ஒருகுலத்தோ ராக வொருமித்துப் பல்வே
றிருநிலத்தோர் தாழ்வேங்க டேசற்—கொருகுடைக்கீழ்
வானுமில னும்பிலனும் மையலற நாடுண்மை
ஞானவிசும் பாட்சிவள நாடு. (உ)

நகர்

தனுதுபர மான்ம தரிசனத்தால் யாவுந்
தனுதுருவாம் வேங்கடவேந் தற்குத்—தனுஅ
திடமா யெவையு மியக்கு மிதய
நடுவே தலைமை நகர். (௩)

யாறு

சான்றாக நிற்குஞ் சலிப்பற்ற தன்மையா
லான்றரம ணப்பே ரனந்தற்குத்—தோன்ற
விழித்திமைக்கு மெல்லை விளைத்துலக கோடி
யழித்தொழுகுங் காலமே யாறு. (௪)

மலை

ஒடுங்கா வகத்தை யொடுக்கி யவிச்சை
மடங்கொன்ற வேங்கடமன் னற்குக்—கடுங்கால்போ
லின்னல்செய் மாயை யிகல்சாயத் தன்னிலையின்
மன்னு முணர்வே மலை. (௫)

பரி

பத்தர்கடம் பாவனையின் பாங்கே பரிந்தோடி
வித்தகமா யுற்றுதவும் வேங்கடற்குச்—சித்த
நியாமகமா யெங்கு நிறைந்த சொரூப
வியாபகமே வேகப் பரி. (௬)

படை

உலக மயலை யுடற்றி யகந்தைக்
கலியைக் கடிவேங் கடற்குக்—குலவுபர
நிட்டையுரு வாய நிருவாத ஞமோனப்
பட்டயமே கைக்கொள் படை. (எ)

முரசு

உயக்கும் பிடுவார்க் குறுதி யுரைத்து
மயக்கந்தீர் வேங்கடமா வள்ளற்—குயிர்க்குயிராய்
நின்றுதன துண்மை நிகழ்த்தும் பராவாக்கே
முன்றின் முழங்கு முரசு. (அ)

தார்

எம்மதமுஞ் சம்மதமா யேற்ப வருள்வழங்கி
விம்மிதமாய் நின்றொளிரும் வேங்கடனுக்—கம்மதங்கள்
போற்றுமறை யாய புனிதநூல் யாவுள்ளுஞ்
சாற்றுமிசை யாவுநறுந் தார். (௯)

கொடி

எல்லாந்தன் மாட்டே யிசைவனவாப் பல்லோருஞ்
சொல்லாடும் வேங்கடப்பேர்த் தோன்றற்குப்—புல்லா
தியானென தென்னு மிரண்டும் விடுத்த
தியாகமே தெய்வக் கொடி. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௯. திருத்தசாங்கம் (௨)

(குயிலொடு கூறல்)

நேரிசைவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பெயர்

மைக்கும் கருங்குயிலே மையில்குரு நாதன்பே
ரெய்க்கும் படிநோன் பிழைத்தபயன்—றுய்க்கும்
மகவான் முதலோர் மதித்தற் கரிய
பகவா னெனவே பகர். (௧)

நாடு

சித்திரமாம் பூங்குயிலே தேசிகன்சீர் நாடுதான்
புத்தமுத வுண்டியொடு புந்தியுமே—மெத்தவுடை
வீடரும்பே ராயுள் விபுதப் புலவருந்தா
நாடருஞ்சிற் றம்பலமா நாடு. (௨)

நகர்

கொஞ்சுங் குயிலே குருநாதன் கோலநக
ரெஞ்சாத வொன்றிரண்டு மூன்றுநா—லஞ்சா
றிகலடையுங் காலத் திறைவர்களு மஞ்சிப்
புகலடையும் மோன புரி. (௩)

ஆறு

பண்முகமாம் பைங்குயிலே பண்ணவன்றன் மாநதிதா
னென்முகமா யோடி யியங்காமே—யுண்முகமாய்
முந்தார்வ மோடு முயல்வார்கட் கானந்த
நந்தாத சீவ நதி. (௪)

மலை

அம்மை கிறக்குயிலே யாரியன்றன் மாமலைதான்
றம்மை மறந்த சழக்கினற்—பொய்ம்மையிலே
மான்றோர் மயக்கத்தை மாய்த்துத் தமைவிளக்கும்
மூன்றசுயஞ் சோதிப் பொருப்பு. (ரு)

ஊர்தி

சுவைத்தமொழித் திங்குயிலே சோதியா னூர்தி
மிகைத்தெழுந்த வேதப் பரியை—யுகைக்கு
முரமிகுத்த தன்னு லொழிந்தூர வொண்ணுப்
பரிமிகுத்த சிந்தைப் பரி. (௬)

படை

கோடிற் குயிலே குருநாதன் கைப்படைதா
னேடித் தனையடைந்த வுத்தமரைப்—பீடித்த
வஞ்ஞானப் பேயை யடித்துத் துரத்துவதோர்
மெய்ஞ்ஞான தண்டமென விள்ளு. (௭)

முரசு

இருமாங் குயிலே ரமணன் முரசம்
மருளறுமா வாக்கியத்தில் வாய்த்த—பொருளனைத்துஞ்
சுற்றுமுள பக்குவர்க்குச் சொல்லாது சொல்லியே
முற்றுமிரு பூங்கண் முரசு. (௮)

தார்

மெல்லோசை சேர்குயிலே வேதியன்றன் மாலைதான்
பல்லோரும் பாடிப் பயன்பெறவே—சொல்லோருந்
தொண்டரெலாங் கூடித் தொடுத்த நறுமணஞ்சேர்
தண்டமிழ்ப்பா மாலையெனச் சாற்று. (௯)

கொடி

இன்பாங் குரற்குயிலே யீச னெழிற்கொடிதான்
றுன்பாம் பிறவித் துனியஞ்சித்—தன்பா
லடுக்குந் திருவுடையார்க் கானந்த வாக்கங்
கொடுக்குந் தியாகக் கொடி. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௦. வினை நீக்கம்

*கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

செற்றார் தமக்கேயு மின்னா செய்யாமை
பெற்றார் வாழ்சோணைப் பெருமான் புகழ்பேசக்
கற்றார் தமைக்காக்குங் கடவுள் கழல்களே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா வினைதாமே. (௧)

திருந்தார் புரமூன்றுஞ் செற்றுங் கடியார்கள்
வருந்தா வகையன்னார் மயல்சாய்த் தடர்நோய்க்கு
மருந்தாந் திருவண்ணா மலையான் பாதமே
பொருந்தா நின்றாரைப் பொருந்தா வினைதாமே. (௨)

பாரா தியவற்றைப் பாராப் பார்ப்பார்கட்
காரா வமுதாகி யண்ணா மலைமேய
சீரார் சுயஞ்சோதிச் செம்மல் பாதமே
சேரா நின்றாரைச் சேரா வினைதாமே. (௩)

---

* "கற்றாங் கெரியோம்பி"—என்னும் தேவாரப்பண்.

பென்னு ணலியாம்பொய்ப் பேதநோக்காதே
யுன்னு டுணர்வோரே யோரும் பெருமைசா
லன்னு மலமேய வண்ணல் பாதமே
நன்னு நின்றுரை நன்னு வினைதாமே. (௪)

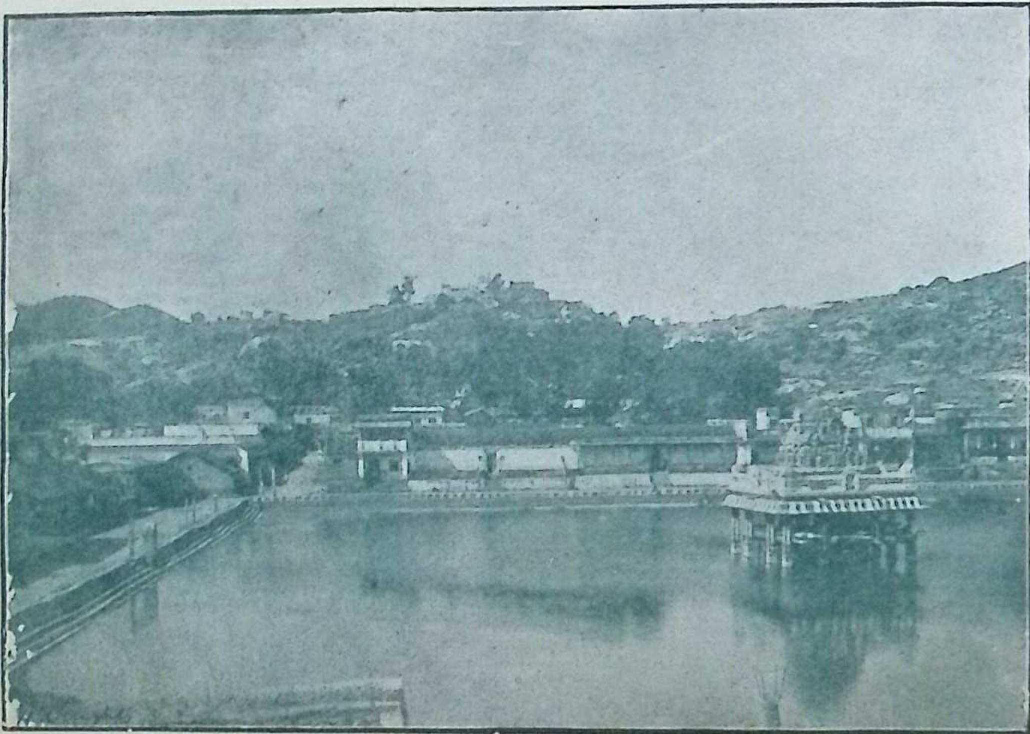
மாயா துழல்பேயா மனத்தைப் புறஞ்சற்றும்
பாயா தறச்செற்றுட் பார்ப்பார் நெஞ்சத்து
ளோயா தொளிர்கின்ற வுணர்வோன் பாதமே
தோயா நின்றுரைத் தோயா வினைதாமே. (௫)

ஆவா வெம்மைகூ ரல்லற் கழிவெய்திக்
காவா யெமையென்னக் கரையு மடியாரை
யேவாப் பணிகொள்ளு மெந்தை பாதமே
மேவா நின்றுரை மேவா வினைதாமே. (௬)

ஒருதா யுதரத்தும் பிறவா தடியாரை
யொருதா னிரங்கிப்போந் துதவுங் குருமூர்த்தி
யிருதா மரைப்பாத மிதயத் தெப்போதுங்
கருதா நின்றுரைக் கருதா வினைதாமே. (௭)

அனைமார் வெட்கப்பே ரன்பார் குருவாகி
யெனையான் மறந்தேபோ யேமாந் தழிந்தேனை
யினையா தருள்செய்த ரமணன் கழல்களே
நினையா நின்றுரை நினையா வினைதாமே. (௮)

நடையா லனம்போல்வார் நகிலின் பொறையாற்று
விடையாற் றளர்வெய்து மேழை யெளியேனை
யிடையா தருள்செய்த ரமணன் கழல்களே
யடையா நின்றுரை யடையா வினைதாமே. (௯)

திருத்தணிகை

பக்கம் - ௩௭

அணுவா மான்மாவை விபுவாச் செய்வித்துத்
தணிகா சலத்தேயுந் தமியே னுள்ளத்தும்
நணுகாக் குடிகொண்ட நல்லோன் பாதமே
யணுகா தின்றூரை யணுகா வினைதாமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௧. வைத்தபத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணிலா முயிரும் வைத்தா ருயிரொடு முணர்வு வைத்தார், கண்ணிலே காட்சி வைத்தார் கருத்தொடு கரணம் வைத்தார், மண்ணிலே மாட்சி வைத்தார் மருளு வார்க் கருளும் வைத்தார், விண்ணிலே விளக்கம் வைத்த வேங்கட விகிர்த னாரே. (௧)

வானிலே கலப்பு வைத்தார் வாசநன் மலரில் வைத் தார், பானலாங் கண்ணி பாலே பரிவுடைப் பார்வை வைத் தார், ஆனிலே யஞ்சு வைத்தா ரஞ்சுவார்க் கருளும் வைத்தார், வேனலான் விளியச் செற்ற வேங்கட வெங்க ளூரே. (௨)

கருவிலே கனத்தை வைத்தார் கனவிலு நனவும் வைத்தார், உருவிலே யருவை வைத்தா ரொழிவிலே

* "கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார்"—என்னும் ஐயாற் றுத் தேவாரப்பண்.

யொடுக்கம் வைத்தார், திருவிலே திறலை வைத்தார் தியங்கு வார்க் கருளும் வைத்தார், வெருவிலா விமல ரான வேங் கட விபுல னாரே. (௩)

குளத்திலே நயனம் வைத்தார் குலத்திலே நலத்தை வைத்தார், களத்திலே கடுவை வைத்தார் கலப்பிலே யமு தம் வைத்தார், உளத்திலே யுறுதி வைத்தா ருருகுவார்க் கருளும் வைத்தார், விளத்திலே வேட்கை வைத்த வேங் கட வேணி யாரே. (௪)

செய்கலைத் திருந்த வைத்தார் சிந்தையைச் செறிய வைத்தார், மொய்கலை யகழ வைத்தார் மோனத்தைப் பயில வைத்தார், பொய்களைப் புலம்ப வைத்தார் போற்று வார்க் கருளும் வைத்தார், மெய்யினை மேவ வைத்த வேங் கட மெய்ய னாரே. (௫)

தாயுளே யன்பு வைத்தார் தந்தையு ளறிவு வைத் தார், தீயுளே புனலை வைத்தார் தீம்பரைத் தேம்ப வைத் தார், வாயுளே வாய்மை வைத்தார் வாழ்த்துவார்க் கரு ளும் வைத்தார், வேயுளே முத்தம் வைத்த வேங்கட முத்த னாரே. (௬)

நீதத்தை நிகழ வைத்தார் நெஞ்சிலே நேயம் வைத் தார், ஏதத்தை யகல வைத்தா ரென்புநெக் குருக வைத் தார், பாதத்தைப் பரவ வைத்தார் பரவுவார்க் கருளும் வைத்தார், வேதத்தை விளம்ப வைத்த வேங்கட வேத னாரே. (௭)

நாட்டிலே நாரை வைத்தார் நட்பிலே வாழ்வை வைத்தார், கேட்டிலே யாக்கம் வைத்தார் கிழமையிற்

பழமை வைத்தார், பாட்டிலே பண்ணை வைத்தார் பாடு வார்க் கருளும் வைத்தார், வீட்டிலே யின்பம் வைத்த வேங்கட விசிட்ட னுரே. (அ)

கோணைவான் பிறைமேல் வைத்தார் கோளரா முடிமேல் வைத்தார், நாணைவா சுகியில் வைத்தார் நாட் டத்தைப் புரத்தில் வைத்தார், ஆணையைக் கூற்றில் வைத்தா ரடைந்தவர்க் கருளும் வைத்தார், வீணையை மிடற்றில் வைத்த வேங்கட விநோத னுரே. (கூ)

சேரநல் லினங்கள் வைத்தார் செய்யத்தஞ் சேவை வைத்தார், தேரமெய்ஞ் ஞானம் வைத்தார் தேக்கவா னந்தம் வைத்தார், வாரமென் சொல்லில் வைத்தார் வழுத்துவார்க் கருளும் வைத்தார், வீரமெட் டேரில் வைத்த வேங்கட வீர னுரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

கஉ. திருமந்திரம்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமோரம ணயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமோரம ணயவே நாமறி மந்திரம்
நமோரம ணயவே நாவுக் கருங்கலம்
நமோரம ணயவே நல்வழி கூட்டுமே. (க)

* "நமச்சி வாயவே"—என்னும் தேவாரத் திருக்குறுந் தொகைப்பண்.

நமோரம ணயவே ஞாயிறு திங்களும்
நமோரம ணயவே நாள்களுங் கோள்களும்
நமோரம ணயவே நாற்கர ணங்களும்
நமோரம ணயவே நம்முட் சுடர்வதே. (௨)

நமோரம ணயவே நாலு நெறிகளும்
நமோரம ணயவே நான்மறை யுட்பொருள்
நமோரம ணயவே நம்முரை வாய்மையா
நமோரம ணயவே நம்பிக்கை கூருமே. (௩)

நமோரம ணயவே நம்ப னுருப்பெயர்
நமோரம ணயவே நாளு முருச்சொல
நமோரம ணயவே நன்புலத் துட்புக்கு
நமோரம ணயவே நம்பனைக் காட்டுமே. (௪)

நமோரம ணயவே நாத்திகர் காட்சிக்கு
நமோரம ணயவே நாத்தி நபாதியும்
நமோரம ணயவே நம்பினர் தங்கட்கு
நமோரம ணயவே நாளு மிருப்பதே. (௫)

நமோரம ணயவே நாச மிலாதது
நமோரம ணயவே நானென் பதன்பொருள்
நமோரம ணயவே நாடி னிதயத்து
நமோரம ணயவே நன்மை பயக்குமே. (௬)

நமோரம ணயவே நட்ட நடுத்தறி
நமோரம ணயவே நம்ப னருள்கொடு
நமோரம ணயவே நாடு மகத்துளே
நமோரம ணயவே நாட்டிய மாடுமே. (௭)

நமோநம ணையவே நம்ப னவின்றது
நமோநம ணையவே நங்களை யாண்டது
நமோநம ணையவே நங்கள் விழுத்துணை
நமோநம ணையவே நங்குறி நாட்டமே. (அ)

நமோநம ணையவே நம்முன் னொளிர்வது
நமோநம ணையவே நம்மை யொளிர்ப்பது
நமோநம ணையவே நாமா யொளிர்வது
நமோநம ணையவே ஞானமெய் யின்பமே. (கூ)

நமோநம ணையவே ஞாதுரு ஞேயமும்
நமோநம ணையவே ஞான விளக்கமும்
நமோநம ணையவே ஞால முழுமையும்
நமோநம ணையவே நங்கள் சொரூபமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

கங. பிரார்த்தனைப்பத்து

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

போவாப் புரந்தரன்றன் போகமுமே யான்வேண்டேன்
சாவாத ஞானந் தருவேங் கடரமண
தேவாதி தேவ சிகாமணிக்கு வண்கடப்பம்
பூவாகப் பூக்குமுயர் புண்ணியத்தே னவேனே. (க)

* "ஊனேறு செல்வத்து"—என்னும் பெருமாள்திரு மொழிப்பண்.

சதியோ சனியிற் சமர்த்தனைப் மூவுலகுங்
குதியா லளந்தோன்வை குந்தமுமே யான்வேண்டேன்
மதுவார் பொழில்புடைசூழ் வந்தரம ணாச்சிரமக்
கொதுகாய்ப் பிறக்குமொரு கொள்கையே னாவேனே. (உ)

வாயாப் பெருவளஞ்சேர் வானரசும் யான்வேண்டேன்
வீயாத சூர்தடிந்த வேல்வேங் கடரமணன்
மாயா மதந்தொலைத்த மாயோன்வா ழாச்சிரம
வீயாய்ப் பிறக்கு மியல்புடையே னாவேனே. (ங)

கொண்டாடுங் கொற்றக் குடையரசும் யான்வேண்டேன்
அண்டாரை யில்லா வதிகரம ணானந்தன்
கண்டார்தங் கண்கவருங் கண்ணாளன் பூங்காவில்
வண்டாய்ப் பறந்துமகிழ் மாதவத்தே னாவேனே. (ச)

வானாளுஞ் செல்வமுமிம் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்
மானாபி மான மயக்கறுத்தோன் மாதேவ
சேனானி யாம்வேங் கடரமணன் றீர்த்தத்தில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே. (ரு)

ஈடிலாப் பஞ்சவர்க ளின்னருளும் யான்வேண்டேன்
கோடிலா ஞான குருரமண னின்னருளைக்
கேடிலாப் பத்திமையோர் கேட்டுவக்க நல்வானம்
பாடியாய்ப் பாடுமுயர் பாக்கியத்தே னாவேனே. (சா)

கோகுலமால் வைகும்வை குந்தமுமே யான்வேண்டேன்
வாகுபனி ரண்டுடையான் வாழ்த்தின் வகையல்லால்
ஆகுலங்க ளெல்லா மகற்றுரம ணாச்சிரமக்
கோகிலமாய்க் கூவுங் குலாவுடையே னாவேனே. (எ)

முடிச்சே கரமணிந்து மூவுலகா ளாசைகடைப்
பிடிச்சே யுழல்கின்ற பேதையேன் யானல்லேன்
அடிச்சே வகர்க்கெளிய னையரம ணாச்சிரமக்
கொடிச்சேவ லாகுங் குதூகலத்தே னுவேனே. (அ)

வீயாப் பெருவளஞ்சேர் விண்ணரசும் யான்வேண்டேன்
சேயாய்ப் பிறந்த திருவேங் கடரமணன்
பாயாக் குருகட்ட பண்ணவன்சே ராச்சிரம
நாயாய்ப் பிறக்கு நலனுடையே னுவேனே. (கூ)

பருநா டரையாளும் பாக்கியமும் யான்வேண்டேன்
வருவா தனையகற்றி வாழ்வளிக்கும் பெம்மான்முன்
விருபாக்ஷி வீற்றிருந்த வேள்வேங் கடரமண
குருபாத சேவைசெயுங் கொற்றத்தே னுவேனே. (க0)

சுற்றம் பலகோடி சூழ்தொடர்பும் யான்வேண்டேன்
தெற்றத் தெளிரமண தேசிகனு ரின்னருளா
லுற்றபல கோடி யுலகமுமே யுள்ளடக்குஞ்
சிற்றம் பலமேயாஞ் செய்தவத்தே னுவேனே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

கச. எந்நாட்கண்ணி

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

அஞ்சலஞ்ச லென்றே யணிவாய் மலர்ந்தடியார்
சஞ்சலங்கள் போக்குமவன் சார்படைவ தெந்நாளோ. ()

மறைபணிக்கா ளாகை மறந்து ரமண
விறைபணிக்கே யாளா யிருந்திடுவ தென்னாளோ. (உ)

தெள்ளியோர் சிந்தையிலே சேர்வேங் கடரமண
வள்ளலருள் பெற்று வாழ்ந்திடுவ தென்னாளோ. (ங)

மோகாந்த கார முடிந்துரம ணேசனுட
னேகாந்த மாக விசைந்திடுவ தென்னாளோ. (ச)

அமலன்பால் வெண்ணீ றணிபெருமா னீன்ற
ரமணன்பாற் கூடி ரமித்திடுவ தென்னாளோ. (ரு)

ஓரொருகா லாடி னுணர்த்திப் புணர்கின்ற
வீரறுதோ ளெம்மா னியல்புணர்வ தென்னாளோ. (சா)

ஆய்ந்தாய்ந் தடங்கிரம ணுசா னருளடிக்கே
யோய்ந்தோய்ந் தொடுங்கி யொளிர்ந்திடுவ தென்னாளோ.

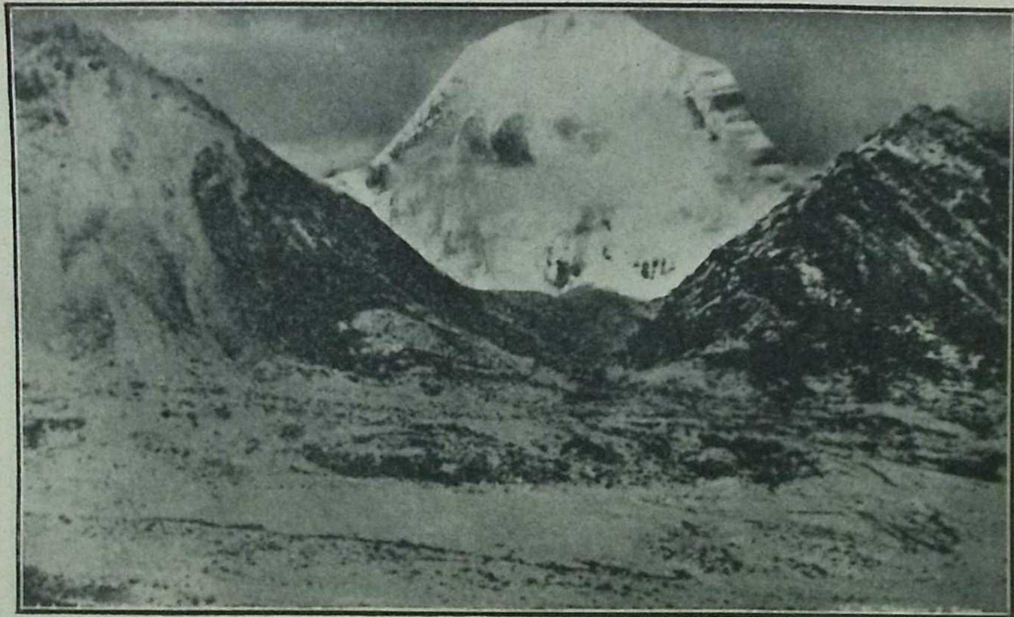
ஏக்க மிலாதரம ணேச னருள்வலத்தா
லாக்கமா யோக வுறக்கமுற லென்னாளோ. (அ)

காந்திக் கனன்றமனக் கண்ணின் களிப்பொழியச்
சாந்தித் துயில்வாய்ச் சமைந்திருப்ப தென்னாளோ. (கூ)

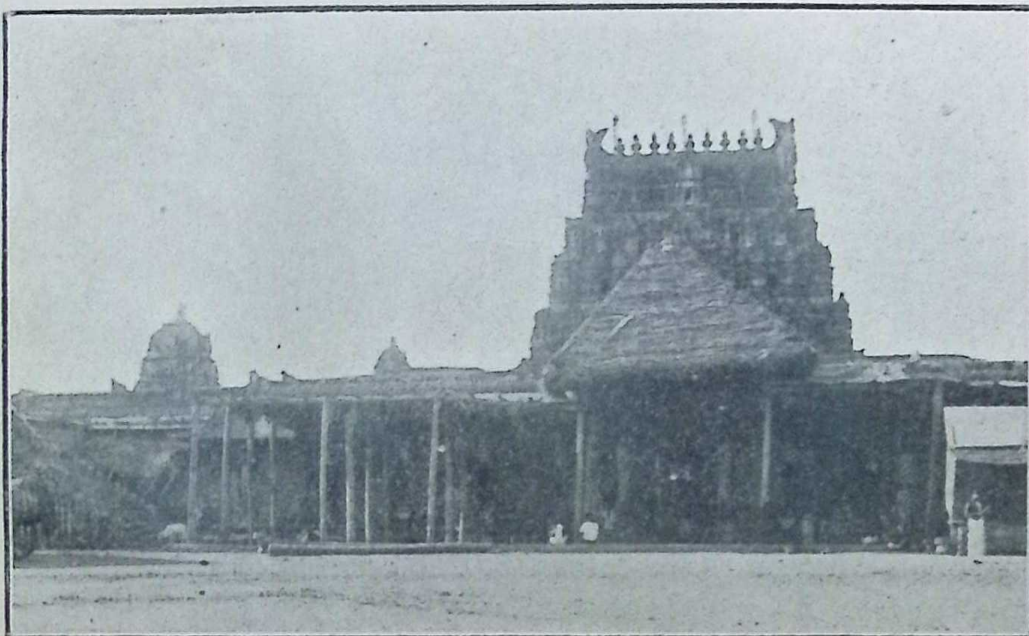
சாந்தியோ சாந்தியெனச் சாற்றிடுசந் தாபமறச்
சாந்தியே தானுய்த் தரித்திடுவ தென்னாளோ. (கo)

பற்றற்ற பாவனகின் பற்றாலே மற்றவற்றின்
பற்றற்று நிற்கும் பதமடைவ தென்னாளோ. (கக)

என்னு லெதுவு மியங்காமல் யாவையுமே
யுன்னு லியங்க லுணர்ந்தொடுங்க லென்னாளோ. (கஉ)

கயிலைப்பருப்பதம் பக்கம் - சரு

திருப்பெருந்துறை

பக்கம் - ௪௫

தன்மயமா யெங்குந் தழைத்தரம ணானந்தா
வுன்மயமா யானு மொளிர்ந்திருப்ப தெந்நாளோ. (௧௩)

ஊனொழிந்து மற்றையவை யோம்பா வுணர்விலியேன்
யானொழிந்து நீயா யிருந்தொளிர்வ தெந்நாளோ. (௧௪)

யானாகி நின்ற வியலழிந்து மெய்ப்பொருளாந்
தானாகி யெங்குந் தழைத்திடுவ தெந்நாளோ. (௧௫)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௫. தேசிகப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பார்வளர் கயிலைப் பருப்பத நீங்கிப்
பண்ணவர் சூழலை விட்டு
வாரொளி மணிபோல் வாசகர் வாக்கை
வளர்செவி மடுத்திட விரும்பி
யேர்வளர் பெருந்தண் டுறையடைந் தாற்போ
லிழிசினேன் புன்சொலும் வேட்டுச்
சீர்வள ரருணைச் செழும்பதி சேர்ந்தாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (௧)

இருவராந் தெய்வப் பெரியரா லறியா
விவ்வுரு வெதற்கெனத் தள்ளிப்
பருகலா மனித்தப் படிவமேற் கொண்டு
பணிந்தெழு மடியவர் தமக்குக்

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னும் தேவாரப்பண்.

கருவணு தருளக் கங்கணம் பூண்டு
கச்சையு மதற்கெனக் கட்டித்
திருவணு மலையிற் சிறக்கவீற் றிருந்தாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (உ)

கூன்மதி யணிந்த குடிலமு மறைத்துக்
குளாநய னத்தையு மறைத்து
மான்மழு வணிந்த மலர்க்கர முதலா
யாவையு மறைத்தனை யெனினும்
மான்முத லோரை யளித்தபைஞ் ஞீல
மிடற்றினை மறைப்பதும் வழக்கோ
தேன்மடை திறந்த கொன்றையு மறைத்த
தேசிக ரமணமா தேவே. (௩)

மூற்பல பேரை முகங்களை நெரித்தும்
மூக்கொடு கரங்களை யரிந்தும்
பற்களை யுடைத்துந் தலைகளைத் தறித்தும்
பறித்துநற் கண்களை யந்தோ
பற்பல விதமாப் பலபடப் புரிந்த
பழவினை யொழித்திடப் பரிந்தோ
சிற்பர யோகஞ் செறிந்துநிற் கின்றாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (௪)

போகமே துறந்த புனிதமா தவர்க்குப்
புலப்பட யோகுசெய் நாளால்
வேகமே மிகுந்த வெங்கணை தூரந்த
வேடனை விழித்ததாற் காம

வேகமே யில்லாய்க் குடுத்தகோ வணமும்
மிகையின்மேன் மிகையெனின் மிகையோ
தேகமே மிகையாத் தேர்ந்தெலாந் துறந்த
தேசிக ரமணமா தேவே. (ரு)

காரிய நோன்புங் கவினிய கற்புங்
கலங்கிடச் செயுங்கடுங் கோலென்
ஞாரிய நாட்டி லரசியல் வழிக்கே
யமைதியாய்ப் பற்பல சமயா
சாரிய ரொருங்கே சார்ந்துழைத் திடுதல்
சற்றுமஃ தறிந்திலை கொல்லோ
சீரிய வதற்கென் செய்தனை கொல்லோ
தேசிக ரமணமா தேவே. (சு)

நோய்மையாம் பிறப்பை நோன்றிடற் கஞ்சி
நோய்மையா தொன்றுமே சேரா
வாய்மையாம் பரமே வாய்வதற் கெண்ணி
வந்தடி வணங்கிடு வார்க்குத்
தூய்மையா முள்ளத் துறவினை நல்கித்
துகளறு காட்சியு மளித்துச்
சேய்மையாம் பொருளை யண்மையிற் சேர்ப்பாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (எ)

தஞ்சமென் றடைந்த தமியனேன் வாழத்
தயாமிகத் தழைத்திட நோக்கி
யஞ்சலென் றன்ற னணிமலர் வாயா
லாதரம் பெருகிட வழைத்துக்

கஞ்சமென் றுவமை கண்டவின் கழலாங்
கனகமா முடியெனைக் கவித்துச்
செஞ்சொலொன் றருளித் திருவருள் புரிவாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (அ)

பருவர லாற்றும் பற்றுடை வினையின்
பரிசென விளைந்திடு மூத்தைக்
கருவர லாற்றுக் கழிபடர் வருத்தங்
கனவினு நனவினுங் கருதி
வெருவர லடைந்து விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
மிகமிகக் கலங்கிடு முள்ளத்
தெருமர லொழித்துத் திருவருள் புரிவாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (கூ)

விருத்தமா மிரண்டு வினைகளின் பயனுய்
விளைந்திடுங் கொடுமைசால் பிறவி
வருத்தமே மருவா வாழ்விடை யமர்ந்து
மனமகி ழடைந்தினி திருக்கப்
பொருத்தமா ஞானப் பூவையை யெனக்குப்
புதுமணம் புணர்த்திடில் வாழ்வேன்
திருத்தமாம் பொழில்சூழ் திருவணு மலைவாழ்
தேசிக ரமணமா தேவே. (க0)

தெருக்கடை யலைந்து திரியுநாய் போலத்
தேர்ந்ததே தேர்ந்ததே தேர்ந்து
பெருக்குடை யெல்லாப் பிறப்பினும் பிறந்து
பெருந்துய ரிடும்பைக ளுழந்து

கருக்கடை கதியாக் காத்துயிற் பேனைக்
கடைக்கணித் தியானென தென்னுஞ்
செருக்கற வொழித்துத் திருப்பத மளிப்பாய்
தேசிக ரமணமா தேவே. (கக)

தனி

கட்டளைக்கலித்துறை

தச்சறி யாத சதுமறைப் பார்ப்பான் சமைத்தவுடற்
றுச்சிலுட் கன்மத் தொடர்பாற் புகுந்த சுணங்கனிது
புக்கில வேட்டுப் புலம்பெய்து காலையிற் புண்ணியநின்
னெச்சில வேட்டுன் னிருதா ளிறைஞ்சி யிரக்கின்றதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கசா. ரமணதேவப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புரமனே கங்கள் பொடிபடச் செற்ற
புராரியே முராரியே முதலோர்
கரமனே கங்கள் சிரமிசைச் சுமந்து
காணவே கடைத்தலை காக்கும்
பரமனே யுனது பாதமே யடைந்தேன்
பதகனே னென்னினும் பரிந்து
வரமெனு விமல வாழ்வெனக் கருள்வாய்
வள்ளலே ரமணமா தேவே. (க)

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னும் தேவாரப்பண்.

பத்தனே யென்கோ பரமனே யென்கோ
பரிவுடைக் கிறிஸ்துவே யென்கோ
முத்தனே யென்கோ முனிவனே யென்கோ
முகம்மது நபியென மொழிகோ
வித்தனே யென்கோ விமலனே யென்கோ
வீரகோ தமமுனி யென்கோ
வத்தனே யென்கோ குமரனே யென்கோ
வண்ணலே ரமணமா தேவே. (௨)

மக்களு மனையும் மண்ணொடு பொன்னும்
மற்றுள பற்பல பொருளுந்
தொக்கன போலத் தோன்றுறு முலகந்
தொன்றுபோ லொன்றுமே யின்றி
யுக்கன வாகி யொழிந்திடல் கண்டு
முண்மையை யுணரவே யொட்டாப்
பொய்க்கன வதனிற் பொருந்துத லாற்றேன்
புண்ணிய ரமணமா தேவே. (௩)

அலையிலே சுழலுந் துரும்பது வாக
வறிவது கலங்கியே வேடன்
வலையிலே மடுத்த மானது போல
மனமிக மயங்கிடு வேனைத்
தலையிலே யுனது தாண்மலர் வேய்ந்து
சஞ்சல மென்பது சாரா
நிலையிலே யிருக்க நிறுத்தியே வைப்பாய்
நின்மல ரமணமா தேவே. (௪)

பாசமா லிகந்த பரமனு முனது
பாதமே மோசன மென்று
நேசமே விட்டு நினைப்பயர்ப் பில்லா
நினைப்பிலே யழுந்துறப் பழைய
வாசனு திகளால் வலிப்புறப் பட்டு
மாயமா முலகியல் வாழ்வி
லூசலா டுளத்தை யொருநிலே நிறுத்தி
யுதவுவாய் ரமணமா தேவே. (ரு)

நண்ணுதற் கரிய ஞானமாம் பரிசில்
நாடியே வந்தடைந் தேனை
யெண்ணுதற் குரிய வினியநற் குணங்க
ளேதுமே யிலனென விகழிற்
பண்ணுதற் குரிய பரிசிலா மையினுற்
பதைபதைத் தழிவதை யன்றி
யண்ணுதற் குரிய வயலிடங் காணே
னண்ணலே ரமணமா தேவே. (சா)

மூர்க்கமே படைத்த முழுமக னென்று
முனிவதை யொழிந்துதன் கடைக்கண்
ணேக்கமே புரிந்த நுவலருங் கருணை
வெள்ளமே நோய்மையே பெருக்கு
மாக்கமே யவாவி யடைந்திலே னுன்பா
லயர்வற வறிதுயி லமருந்
தூக்கமே வேண்டித் துன்னினேன் கண்டாய்
துரியனே ரமணமா தேவே. (எ)

சிந்தையே கோயில் சேர்ந்தனை யதனாற்
சிந்தையி லழுக்குறு வண்ண
மெந்தையே செய்ய வியன்றிடு வரையி
லெத்தனஞ் செய்திடு கின்றேன்
புந்தியே பொருந்தி யதுகடை போகப்
புரிவதோ நின்பொறை கண்டாய்
நிந்தையே மருவா நெடும்புகழ் சேர்ந்த
நீதனே ரமணமா தேவே. (அ)

நீசனே யாக நின்மலா வுனது
நெடுங்கழ லடைந்துமுன் னின்றேன்
ஈசனே யெங்க ளிறைவனே யடைந்த
யாவையுந் தன்மய மாக்குந்
தேசனே யென்னைச் சிவமய மாக்கித்
திகழவே வைப்பதுன் கடனாம்
நேசனே யென்னுள் வாசனே கண்ட
நீலனே ரமணமா தேவே. (௯)

காணவே யொண்ணுக் கதிரொளி மேனி
காட்டியென் சிவபோ தத்தைப்
பூணவே யரிய பொறையுடைச் சிவமா
போதபா ரத்தினு லழுத்தி
வீணனு மென்னை விழுங்கியே யாண்டாய்
வித்தக வெளிறனே னுனக்கு
மாணவே செயுங்கைம் மாறுதா னுண்டோ
வள்ளலே ரமணமா தேவே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

கஎ. எண்ணப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துங்கவாள் விழியாற் ருேய்ந்தமெய் யடியார்
தொல்வினைத் தொடக்கறத் துணித்துச்
சங்கவார் குழைதாழ் செவிகளா லன்னூர்
தங்குறை கேட்டருள் சுரப்போய்
பொங்கரா வோடு புனிற்றிளந் திங்கள்
புரிசடை புணர்த்தவேங் கடவா
வங்கணு ஞெக்கி யடியனே னல்லற்
காவவென் றிரங்கவேண் டுவனே. (க)

சூதங்க மாம்பார்ச் சுரத்தவா வளியாற்
சுழன்றெறி பட்டவெம் பிறவி
யாதங்க நீங்கி யடியனே னுன்றன்
னடிநிழ லடைந்திட வேண்டும்
வேதங்க ளாலும் விளம்புதற் காகா
வித்தகா னந்தவேங் கடவா
வேதங்கொண் டின்ப வூதியம் போக்கா
தென்னையு முய்யக்கொண் டருளே. (உ)

தீண்டாமை யெனுந்தீத் தீட்டற வொழிந்தென்
சிந்தைதூய் தாயிட வேண்டும்
வேண்டாமை யென்னும் விழுப்பொருள் வேண்டும்
மெய்யுணர் வுரம்பெற வேண்டும்

---

* “ திருவுமெய்ப் பொருளும்”—என்னுந் தேவாரப்பண்.
திருவாசகம் எண்ணப்பதிகத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

மூண்டாரு நின்புன் முறுவலுக் குணவா
முப்புரஞ் செற்றவேங் கடவா
ஈண்டாமை யிச்சை யவிச்சைவே ரறச்செற்
றென்னையு முய்யக்கொண் டருளே. (௩)

நின்னலா லொன்று நிலையிலாத் தன்மை
நினைவற நினைந்திருந் தறிந்தே
னுன்னலா துலகை யொழித்துநா னுளத்தா
னுன்னையே யுன்னுதல் வேண்டும்
பன்னருஞ் சோணைப் பதிக்கணுஞ் சிற்றம்
பலக்கணும் பயின்றவேங் கடவா
வின்னலுற் றடியே னிரங்கிடா வண்ண
மென்னையு முய்யக்கொண் டருளே. (௪)

புதுவது நாளும் புலவர்கள் புனைநின்
பொன்னடிப் பத்திமை வேண்டும்
முதுவருக் கெல்லா முழுமணிப் பூணு
மோனநான் முற்றிட வேண்டும்
கதுவுதற் கரிய கனவழற் பிழம்பாய்க்
கடவுளோர் கண்டவேங் கடவா
விதுவரை யுன்னை யிகந்தமைந் தாற்போ
லினிப்பிரிந் தாற்றகில் லேனே. (௫)

கருதுப கோடிக் கணக்கென வுடைய
கைதவ மாயவெம் பிறவிப்
பருவர லொழிந்து பரமநின் பரம
பதத்திடை வதிந்திட வேண்டும்

குருபர ளுகிக் குடிமுழு தாண்டென்
    னுயிரையுங் கொண்டவேங் கடவா
வொருபொழு தேனு முனையகன் றடியே
    னுடையவா வுய்யகில் லேனே. (சு)

வாழ்துமென் றிருந்த வலவையேன் பலகான்
    மனத்துனைக் காண்குரு தந்தோ
வாழ்துயர்க் கடல்வா யமிழ்ந்தழி கின்றே
    னருள்சுரந் தாண்டவேங் கடவா
மாழ்குறே னுன்றன் மதிமயங் கிடநான்
    மாறிடேன் மனத்தினின் றிமைப்பின்
போழ்துமென் றன்று புகன்றவாய் மையுமோர்
    பொய்ம்மையோ வெம்பெரு மானே. (எ)

போற்றிலே னுன்றாள் பொதிந்திலேன் புந்தி
    புணர்ந்திலே னடியவர் கூட்டம்
தேற்றிலே னுண்மை தெளிந்திலேன் சிந்தை
    தீர்ந்திலே னுலகிய லாசை
மாற்றிலா வகையா லருள்சுரந் தாண்டாய்
    மதியினே யுண்டவேங் கடவா
நோற்றெனே யானே ளுேக்கநீ வரினு
    நோக்கநா ளுளுவ னன்றே. (அ)

மேயின ரகந்தை வீணரென் றுனது
    மெய்யடி யார்தமைப் பலகால்
வாயினல் வைதேன் வாழ்த்திலேன் முறையால்
    வணங்கிலே னினைக்கிலேன் கொடியே

ஞயினு மென்னை யருள்சுரந் தாண்டா
யவ்வரு ளறியின்வேங் கடவா
நாயினுங் கடையாம் பேயனே னுன்னை
நணுகவு நாணுவ னன்றே. (௯)

எள்ளுளே நெய்போ லென்னுளே யிருந்த
வுன்னையோ ரில்பொரு ளாக
வெள்ளியே யிகழ்ந்த விழுக்குமே நோக்கா
தெனையுமோர் பொருளென வாண்டு
வள்ளமா யிந்தக் கள்ளனேன் கையில்
வளம்பட வந்தவேங் கடவா
வுள்ளுளே யுணர்வா யொழிவற வரினு
முள்ளநான் வெள்குவ னன்றே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧அ. அருட்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காணியே வேண்டிக் கனமறை யோதிக்
கால்கொடு விசையுற நடந்த
மாணியே முதலோர் மதித்திடற் கரிய
மாண்புடை ரமணமா தேவே

---

* "திருவமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் அருட்பத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

பேணியே நினைவார் பிழைபொறுத் தாளும்
பிறங்கல்போற் பிறங்குபே ரின்பக்
கேணியே யுன்னைக் கிடைத்தருந் திடநான்
கிட்டவா வென்றருள் வாயே. (க)

பேரிலே பெருத்த பிரமன்மா லாதிப்
பெரியவர் யாவரும் வேண்டக்
காரியே விழுங்கிக் கருமைசேர் நீல
கண்டனே ரமணமா தேவே
சீரிலே சிறக்கச் சேர்ந்தவர்க் கருளுஞ்
சிலம்புபோற் றிகழுநீ டின்ப
வேரியே யுன்னை யினிதருந் திடநா
னெழுகவென் றருள்புரி வாயே. (உ)

பாரிலே மனித்தப் படிவமாய் ரமணப்
பசும்பெயர் தாங்கியே வந்த
பாரியே ஞான பானுவே தன்னைப்
பற்றியே யகங்கரைந் துணர்வார்
பேரிலே யிரங்கிப் பேரருள் சுரக்கும்
பிறங்கல்போற் பிறங்குபே ரின்ப
வாரியே யுன்னை வாய்மடுத் திடநான்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (ங)

கேடையே யடைந்தக் கேடுதீர் மார்க்கங்
கேட்டுவந் தடைபவர் தமக்கு
வீடையே யருள வெளிப்படப் போந்த
விமலனே ரமணமா தேவே

பீடையே யொழித்துப் பேரருள் சுரக்கும்
பிறங்கல்போற் பிறங்குபே ரின்ப
வோடையே யுன்னை யுவந்தருந் திடநா
ளோடிவா வென்றருள் வாயே. (ச)

கள்ளமே யின்றிக் கரைகுவார் தங்கள்
கரதலத் தெய்துமோர் செம்பொன்
வள்ளமே யருட்கண் வலையினை வீசும்
வலைஞனே ரமணமா தேவே
பிள்ளவே யரிய பெருங்கவல் பிளக்கும்
பிறங்கல்போற் பிறங்குபே ரின்ப
வெள்ளமே யுன்னை விழைந்தருந் திடநான்
விரைகவென் றருள்புரி வாயே. (ரு)

கெடாதமால் வசத்தா லடாதவே புரிந்துங்
கிழமையாய்ப் பத்திசெய் வோர்கள்
படாதபா டெல்லாம் படுவதை யொழிக்கும்
பரிவுடை ரமணமா தேவே
விடாயினு லடைந்தோர் வெப்புநோய் தணிக்கும்
விலங்கல்போல் விளங்குபே ரின்பத்
தடாகமே யுன்னைத் தணிந்தருந் திடநான்
சார்கவென் றருள்புரி வாயே. (சா)

யாவரே யெனினு மினிதுவந் தடைந்தோ
ரெவ்வித பேதமு மின்றிப்
பாவமே போக்கிப் பவித்திர மாக்கும்
பாதனே ரமணமா தேவே

ஆவலா லேய்ந்த வடியவர்க் கருளு
மருணைபோ லவிருநீ டின்பக்
கூவமே யுன்னைக் குளிர்ந்தருந் திடநான்
கூடுக வென்றருள் வாயே. (எ)

பாவியே னுடைய பழவினை யொருங்கே
பற்றறச் செற்றிடப் பரிந்து
கூவியே யென்னைக் குடிமுழு தாண்ட
குருவர ரமணமா தேவே
மேவியே நினைவார் மேலருள் சுரக்கும்
விலங்கல்போல் விளங்குபே ரின்ப
வாவியே யுன்னை வாய்மடுத் திடநான்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (அ)

உருவிலே யன்றி யுணர்விலே பொல்லா
வூத்தையே னையுமொரு பொருளாய்
மருவியே யாண்ட மாணிக்க மலையே
மாண்புடை ரமணமா தேவே
வெருவியே யடைந்தோர் வெவ்வினை சாய்க்கும்
விலங்கல்போல் விளங்குபே ரின்ப
வருவியே யுன்னை யருந்தவே யென்னை
யணைகவென் றருள்புரி வாயே. (கூ)

கோத்தகூர் வாளி குறித்ததே யல்லாற்
கொலாமையாங் குணமுடை விரதங்
காத்ததே யில்லாக் கசடனை யாண்ட
கடவுளே ரமணமா தேவே

ஏத்தவே செய்வோர்க் கேற்றமே நல்கு
மிரும்புபோ லிலங்குபே ரின்ப
நீத்தமே யுன்னை நெடிதருந் திடநா
னீவரு கென்றருள் வாயே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௧. அதெந்துப்பத்து

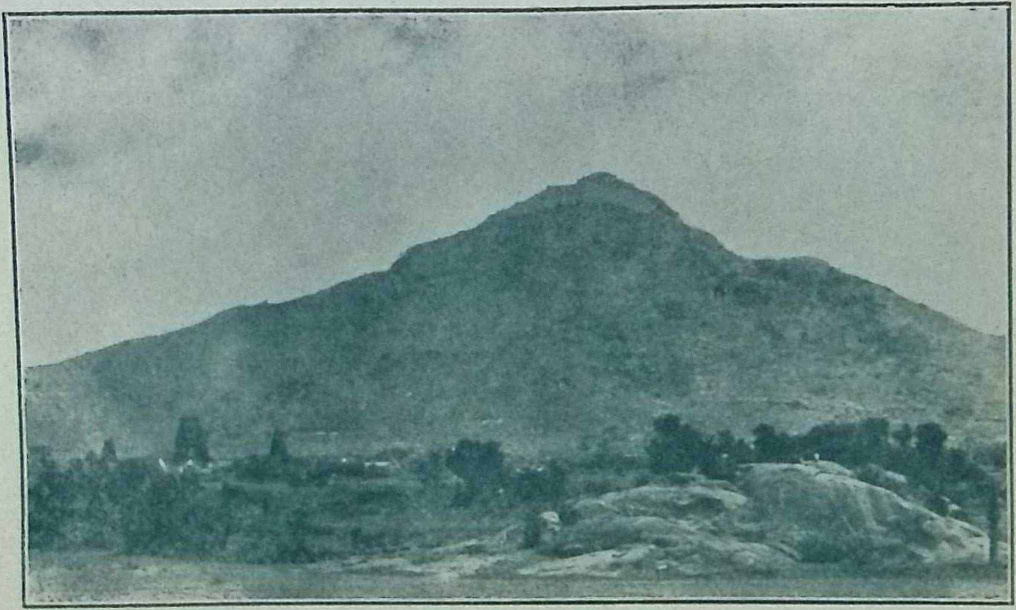
* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டுமா லயனும் பார்த்திடற் கரிதாய்ப்
பாதல மேழின்கீழ்ப் பாய்ந்து
விண்டல மேழின் முகடுமூ டுருவும்
வித்தக மேனிவேங் கடனே
தண்டமி ழருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யண்டிநா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௧)

கழுக்கடை தரித்த கரத்தனே கறைசேர்
கண்டனே பிண்டநே ருயிரை
விழிக்கடை நோக்கால் விமலமா வேதித்
திடவெளி வந்தவேங் கடனே

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.
"சோதியே சுடரே"—என்னும் திருவாசகத்தைத் தழுவியது

திருவருணை

பக்கம் - ௪0

சழக்கிலா வருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யழுக்கடை நாயே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (உ)

தேவர்தாந் தமையின் றமைந்திடா திந்தச்
செயலெனச் செருக்கின ராக
மேவலார் தங்கள் புரங்கண்மூன் றெரிய
வெண்ணகை புரிந்தவேங் கடனே
தாவலா வருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யாவலா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (ந)

முகவிலா சத்தான் மோகவா ரிருள்போய்
முடிவுற வடியவர்க் கருள
மிகவலாய் வெள்ளி வான்பிறைக் கோடு
வேணியின் மிலைந்தவேங் கடனே
தகவுடை யருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யகவலா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (ச)

மம்மரா மிருளான் மயங்குவார் மலக்க
மாய்க்குமெய்ஞ் ஞானமாப் பரிதிச்
செம்மலே சற்றுஞ் சிந்தனைக் கரிய
செல்வமே செழியவேங் கடனே

தம்மமாஞ் சோணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யம்மவோ வடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௫)

கறவையே நாடிக் கடுகியே யோடுங்
கன்றுபோற் கழலடை வோரை
விறலினு லோங்கும் விழியினல் வினையின்
வீறுதீர்த் தருள்செய்வேங் கடனே
தறியதா மருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யறவைநா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௬)

உலகெலா முணர்ந்தோ ருலப்பிலாக் கால
முசாவியு முணர்கலா வுன்னை
விலையிலாச் செழுமா ணிக்கமா மலையை
மேலைநல் வினையினு லடைந்தேன்
தலைமைசே ரருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யலகைநா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (௭)

மடைக்கடை திறந்த மகோததி யேபோற்
கருணைபாய் மலர்த்தடங் கண்ணுன்
மிடுக்குடை வினையேன் வெம்பவத் துயரை
யவிக்குநல் லந்தண்வேங் கடனே

தடப்பெருஞ் சோணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யடிக்கடை நாயே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (அ)

சவலையா யழுங்குந் தமியனேற் கிரங்கிச்
செவிலியா யருளமு தூட்டிக்
கவலறத் தனது கவானிடைக் கிடத்திக்
கண்வளர்த் திட்டவெங் கடனே
தவலருஞ் சோணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யவலமுற் றடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (கூ)

வழங்கினு யெனக்கு வரதனே யுனது
வண்மையா லருளமு தத்தை
விழுங்குறு முன்னே விக்குவேன் கொல்லோ
வியன்முத லாயவெங் கடனே
தழங்குதீ யருணைத் தலத்திலே தேமாந்
தண்ணிழ லமர்ந்தமா தவனே
யழுங்கிநா யடியே னுதரித் தழைத்தா
லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ০. பிடித்தபத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மயர்வசத் தாலே மதிதடு மாறி
மகார்செயும் பிழைகளை யியல்பாற்
றயவுடைத் தள்ளை சகித்தலேய் தரவென்
றவறுக ளடங்கலும் பொறுத்தாய்
அயர்வுயிர்ப் பெய்த வடியவ ரகக்கட்
டவிழ்த்திடும் பரிதிவேங் கடப்பே
ரியவுளே யுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (க)

பொங்குமா கடல்போற் பொங்குமென் புந்திப்
புலத்தைமேற் பொங்குறு தடங்கி
மங்குமா கடலாய் மங்குமா றனது
வாள்விழி நோக்கின லடர்த்தாய்
எங்குமா யெழுந்த வின்பமாக் கடலே
யாவுமா மேகவேங் கடனே
யிங்குநா னுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (உ)

தோற்றமா மெந்தத் தூலசூக் குமமுந்
துச்சமா யுளத்தினின் றொழியத்
தேற்றமா ஞானத் திறமெனக் கருளித்
திகழ்ச்சிசேர் சிவபத மளித்தாய்

---

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.
"உம்பர்கட் கரசே"—என்னும் திருவாசகத்தைத் தழுவியது.

ஆற்றலா லென்ற னகந்தையா மதனை
யறத்தெற விழித்தவேங் கடனே
யேற்றவா றுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (௩)

வஞ்சியா நின்று மலங்கலச் செய்யும்
மாயைக்கு வயங்கத னுகித்
துஞ்சிடா தென்னைத் துரியமேல் வைத்துத்
துகளறு போதநன் கீந்தாய்
அஞ்சிடா தென்மே லருள்சுரந் தாண்ட
வழகனே யந்தண்வேங் கடனே
யெஞ்சிடா துன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (௪)

பொன்னுளே தோன்றிப் பொன்னுளே நிலவிப்
பொன்னுளே மறைபொலங் கலம்போ
லென்னுளே யாவுந் தோன்றியே யியங்கி
யென்னுளே யொடுங்கிடக் கண்டேன்
உன்னுமா றில்லா வுணர்வுமாத் திரமா
யுவந்தெனைப் புரிந்தவேங் கடனே
யென்னுளே யுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (௫)

பொய்க்கன வாகப் புலப்படு முலகிற்
புரைபடு மங்கணத் தமிழ்த
முக்கென யான்வீழ்ந் தொழிந்திடா வகையா
னுன்னுளே யென்னைநீ யுய்த்தாய்

கைக்கனி நெல்லி கடுப்பவிவ் வெளியேன்
கருத்திடை வந்தவெங் கடனே
யிக்கென வுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (சு)

சொல்லிடை யமுதைச் சுவையென நின்னைத்
துதைந்திருந் தொன்றிய வென்னைப்
புல்லிட வின்பம் புண்ணிய நின்னிற்
புதுமையாப் பிரித்தது போலும்
அல்லிடை நன்காட் டலகைகள் வளாகத்
தழகுறக் குனிக்கும்வெங் கடனே
யெல்லிடை யுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (எ)

உண்மையா முணர்வோ டுளத்திறை லொன்று
முவந்திடாப் பெருக்கமு முதவி
வண்மையா லிந்த வறியனேன் றன்னை
வளவற்கு மேம்பட வைத்தாய்
திண்மையா லுனது திருவடித் துணையென்
சிந்தையிற் செறித்தவெங் கடனே
யென்மையா லுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (அ)

சோம்பலாய்ச் சும்மா தூங்கிவீழ்ந் தேனைச்
சோகமோ காதியாற் செத்துச்
சாம்பலா முன்னே சச்சிதா னந்தத்
தற்பத நிலைதரிப் பித்தாய்

திம்பலாக் கொத்தின் சிறையிடை யெற்குத்
திருவருள் புரிந்தவேங் கடனே
யேம்பலா லுன்னை யிறுகுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (௯)

நறுமுறு தேவ நாயகர் பல்லோர்
நாசிமேல் விரலிடு வாராச்
சிறுகுறு நாயைச் சிவிகைமே லேற்றிப்
பெருமிதச் சிறப்புக்கள் செய்தாய்
குறுகுறு நோக்குங் கோலவாள் விழியாற்
கொடியனை யாண்டவேங் கடனே
யிறுகுற வுன்னை யிசைவுறப் பிடித்தே
னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

உக. வசைதொடுபதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்பல சமயந் தாமும் பதைபதைத் தொடுங்கு மாறு, கற்பனை கடந்த தெய்வக் கடவுளே ரமணப் பேரா, லற்பனை யாண்டு கொண்டா யசடனென் றினிக்கை விட் டாற், சொற்பழி தொடுப்பேன் கண்டாய் சோதிசே ரருணை வாழ்வே. (௧)

* தேவாரம் திருநேரிசைப்பண்.

சீர்த்தியை யுற்ற தேவர் சென்னிமேற் கரங்கள் கூப்பி, யார்த்தியி னடைந்து போற்று மண்ணலே ரமணப் பேராற், கோத்தைய னுகு மென்னைக் குறிக்கொண்டா யினிக்கை விட்டால், வார்த்தைகள் பொழிவேன் கண் டாய் வண்மைசே ரருணை வாழ்வே. (உ)

புலவர்கள் புலரு முன்பு பொன்னுல கிழிந்து போந்து, மலர்சொரிந் திறைஞ்சி வாழ்த்து மாண்பனே ரமணப் பேராற், சலவருட் சிறந்த வென்னைத் தலையளித் தாய்கை விட்டா, லலர்மிகத் தொடுப்பேன் கண்டா யசை விலா வருணை வாழ்வே. (ங)

திசைபல பாது காக்குந் தேவர்க ளேவன் மேற் கொண், டிசைபல பாடி யேத்து மிறைவனே ரமணப் பேரா, லிசைவிலா வென்னை யாண்டா யிகழ்ந்துநீ யினிக் கை விட்டால், வசைபல தொடுப்பேன் கண்டாய் வசை யிலா வருணை வாழ்வே. (ச)

நால்வகைப் பட்ட நாகர் நானிலத் திழிந்து நண்ணி, நால்வகைப் பாக்கள் பாடு நாதனே ரமணப் பேரால், மால்வழிப் பட்ட வென்னை வரைந்தனை யினிக்கை விட் டால், மேல்வசை தொடுப்பேன் கண்டாய் விளங்குசீ ரருணை வாழ்வே. (ரு)

புகழ்ச்சிசேர் மறைக ளாய்ந்த பூசுர ராவார் போற் றுந், திகழ்ச்சிசே ருண்மை ஞான தேசனே ரமணப் பேரால், நெகிழ்ச்சியில் கன்னெஞ் சேனை நேர்ந்தனை யினிக்கை விட்டா, லிகழ்ச்சியே யிசைப்பேன் கண்டா யிகழ்விலா வருணை வாழ்வே. (சு)

விழிவழி யருவி சோர வேதகீ தங்கள் பாடித், தொழுதெழு மவர்க்கு நல்ல துணைவனே ரமணப் பேரால், வழிநடை யிகந்த வென்னை வரைந்தனை யினிக்கை விட் டான், மொழியலர் தொடுப்பேன் கண்டாய் முட்டிலா வருணை வாழ்வே. (எ)

பத்திமை பூண்ட நல்லோர் பலபல துதிகள் பாடி, நித்தமு மிறைஞ்சித் தாழு நீதனே ரமணப் பேராற், பித் தனை யாண்டு கொண்டாய் பிறநினைந் தினிக்கை விட்டாற், கொத்தலர் தொடுப்பேன் கண்டாய் கோதிலா வருணை வாழ்வே. (அ)

தளியெலா மகற்றி நாடித் தராதலத் தன்பர் பல் லோர், விளிகிலா வினைகள் சாய்க்கும் விமலனே ரமணப் பேரா, லெளியனை யாண்டு கொண்டா யிகழ்ந்துநீ யினிக்கை விட்டா, லிளிவர லிசைப்பேன் கண்டா யிளிவிலா வருணை வாழ்வே. (௯)

தர்க்கமோ வல்ல மாந்தர் தாமெனு மகந்தை சாய்ந்து, நிற்கவே கடைக்க ணிக்கு நிட்டனே ரமணப்பேரா, லொற் கமே யோரா வென்னை யுவந்தனை யினிக்கை விட்டாற், சொற்கணை தொடுப்பேன் கண்டாய் சூதிலா வருணை வாழ்வே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

உஉ. அடைக்கலப்பத்து

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வழிவந்த தொண்டர் வளம்பட வாழ்ந்தனர் வான் கருணை, விழிநின் றருள்பொழி வேங்கட நாதவிவ் வெவ் வினையேன், பழிநின்ற யாக்கையைப் பார்மேற் சுமந்து பதைபதைப்புற், றழிகின் றனனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (க)

கட்குப் புலப்படுங் காசினி யும்பின்ன மாக்கருத, வெட்குந் திருவடி வேங்கட நாதவிவ் வெவ்வினையேன், கொட்குந் தெருமரல் கூட்டும் பிறவிக் கொடுங்கலியா, லுட்குவன் காணுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே.(உ)

உஞ்சுநின் றுருன துத்தமத் தொண்டர்க ளோகை யிடை, விஞ்சுகின் றுரெங்கள் வேங்கட நாதவிவ் வெவ் வினையே, னஞ்சுநின் றுள்ள நடுநடுக் கெய்தி நலிதுயர்கட், கஞ்சுகின் றேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (ங)

மலங்கிட லாக்கும்பொய்ம் மாஞபி மான மயற்கை நின்று, விலங்கின ரன்பர்கள் வேங்கட நாதவிவ் வெவ் வினையே, னிலங்கிய நின்கட் கிலக்காகப் பெற்று மிறை பணிவிட், டலங்கினன் காணுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (ச)

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண். திருவாசகம் அடைக்கலப் பத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

பசைந்தன பற்ளுெழி யப்பர போகப் பராவமுதம், மிசைந்தன ரன்பர்கள் வேங்கட நாதவிவ் வெவ்விஃனயே, னிசைந்தநின் னுள்ளத் திருக்குறிப் பின்வழி யெய்தப் பெற்று, மசைந்தனன் காணுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (ரு)

மயர்ந்திடச் செய்யுமா மாயையைப் பீறிநின் மாணடி யார், வியந்திட நின்றனர் வேங்கட நாதவிவ் வெவ்விஃன யே, னுயர்ந்தநின் சேவையை யுற்றிடப் பெற்றுநா ளுெ ரொருகா, லயர்ந்தனன் காணுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (சு)

பொறையா லுயர்ந்தநின் பொன்னடித் தொண்டர் புவனமெல்லா, மிறையா வொழிந்தனர் வேங்கட நாத விவ் வெவ்விஃனயேன், கறையா லுயர்ந்தபொய்க் காட்சியை மெய்யாக் கலங்கலுற்றே, னறையோ வறையுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (எ)

தெள்ளிய சித்தநின் சேவடி யார்க்கோர் செழுஞ் சிலம்பு, வெள்ளிடை நின்றன்ன வேங்கட நாதவிவ் வெவ் விஃனயேன், கள்ளுடை மாமலர்க் கஞ்சத் திருவடி காணப் பெற்று, முள்ளுடைந் தேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (அ)

செழித்திருக் குந்திருத் தொண்டர்க ளோயநின் சேவ டிக்கீழ், விழித்திருந் தாரெங்கள் வேங்கட நாதவிவ் வெவ் விஃனயே, னிழித்திருந் தென்ஃனயு மென்றனு தார விறை யுஃனயு, மழித்திருந் தேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக் கலமே. (கூ)

மருளுரு வாகிய மத்தனென் சிந்தை மயக்கறுத்த
தெருளுரு வாந்திரு வேங்கடச் செல்வ திரும்பவுநா
னிருளுரு வாய விரும்பிற விக்கடல் வாயிழியா
தருளுகண் டாயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உங. புணர்ச்சிப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓவி யம்மா வுயிர்சே ருலகை
யோருந் திறல்சே ருணர்வோராச்
சேவிக் கின்ற மடவோர் தம்மைத்
திகழ்வித் தருளுஞ் செங்கண்ணன்
ஆவிக் கின்ற வாசை தீர
வடியே னுடைவேங் கடனின்ப
மேவிக் கிடப்ப தென்றோ யானவ்
வேந்தன் மார்பம் புணர்ந்தே. (க)

ஆளிக் கண்ணா லடியா ராவி
யவிக்கும் பெருமா னளியார்ந்து
கூளிக் குழாத்தோ டொன்றாக் கூடிக்
குனிக்கும் பெருமான் கோலஞ்சேர்

* "முதுவா யோரி"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்தைத் தழுவியது.

வேளிற் காட்டில்வேட்கை விளைக்கும்
விநோதத் திருவேங் கடனோடே
கேளித் திருப்ப தென்றோ யானக்
கேள்வன் மார்பம் புணர்ந்தே. (உ)

வளைத்தற் கரிய மலைவில் லாக
மதிலைச் செற்ற வல்லாளன்
முளைத்துக் கிடந்த முகிழ்வெண் டிங்கண்
முடிமேற் சூடி மோகத்தாற்
களைத்துப் போயார் களைதீர்த் தருளுங்
களைக ணன்வேங் கடனின்பந்
திளைத்துக் கிடப்ப தென்றோ யானத்
தேவன் மார்பம் புணர்ந்தே. (௩)

நீந்திக் கடத்தற் கரிய கடலாய்
நிகழுங் காம நெருப்பாலே
காந்திக் கனன்ற கண்ணுங் கருத்துங்
களைப்புத் தீரக் கண்ணோடிச்
சாந்திப் பதத்தைச் சாரு மடியார்
தமக்குத் தருவேங் கடனின்ப
மாந்திக் கிடப்ப தென்றோ யானம்
மணாளன் மார்பம் புணர்ந்தே. (௪)

உயங்கிப் போகிப் பற்றுக் கோடா
வுற்றா ருள்ளக் கமலப்பூக்
கயங்கிப் போகா தருள்வேங் கடவன்
கண்ணிற் கருத்திற் பராசத்தி

முயங்கிக் கிடக்கு மோகப் பரத்தன்
முகப்புன் முறுவ லமுதுண்டு
மயங்கிக் கிடப்ப தென்றோ யானம்
மகிணன் மார்பம் புணர்ந்தே. (ரு)

எல்லைக் கல்லா வன்மைக் கேய்ந்த
வெம்போ லியர்தம் வன்னெஞ்சக்
கல்லைக் கன்றாற் கனியச் செய்து
கன்னு ருரிக்குங் கனசித்தன்
தில்லைக் கணுமென் சிந்தைக் கண்ணுங்
குனிக்குந் திருவேங் கடனின்பம்
புல்லிக் கிடப்ப தென்றோ யானப்
புனிதன் மார்பம் புணர்ந்தே. (சு)

வைத்துக் கிடந்த வைப்பே போல்வான்
வானோர் மகளிர் தாலிக்கா
மைத்துக் கிடந்த மணிமா மிடற்றான்
மதியின் னமுது மடியேற்குக்
கைத்துப் போகத் தித்திப் பாயென்
கருத்தி லுறைவேங் கடனின்பந்
துய்த்துக் கிடப்ப தென்றோ யானத்
துணைவன் மார்பம் புணர்ந்தே. (எ)

அளவில் லாப்பே ராற்றல் சான்ற
வயன்மா லுள்ளிட் டறியாத
பளகில் லாமெய்ப் பரஞ்சோ திப்பர்ப்
பதமாய் நின்ற படிவத்தான்

களவில் வந்தென் கன்னி யழித்துக்
கழிந்தான் கனவேங் கடனின்பப்
புளகங் கற்பிற் போர்ப்ப தென்றோ
புலப்பந் தீரப் புணர்ந்தே. (அ)

இலவு காத்த கிளியா யிப்பொய்
யுலகு காத்திங் குழந்தேனைக்
கலவி யின்பங் கடுகக் காட்டிக்
கலந்தான் புலந்து கரந்திட்டான்
புலவர் போற்றும் புகழ்வேங் கடன்பே
ரின்ப மீட்டும் பொறியில்லேன்
குலவி மகிழ்த லென்றோ யானக்
கொழுநன் மார்பம் புணர்ந்தே. (௯)

அருவா யொழியா மருவின் மதிபோ
லவிருங் கழல்சே ரடியாயுந்
தொறுமாங் கெய்துந் துரிய போகந்
தோயத் தோயப் புதிதேயா
யுறுமா றமுதா லியன்ற வுருவோ
னுடைவேங் கடன்பே ருவகையா
லிறுமாந் திருப்ப தென்றோ யானவ்
விறைவன் மார்பம் புணர்ந்தே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

உச. ஆசைப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றின் னுயிர்போ லடியே னுயிருங்
    கொள்ளை கொண்டோங்கு
மேற்றின் கொடியா யெல்லாம் வல்ல
    விறைவேங் கடவாவோ
நீற்றின் கவின்சேர் நெற்றிப் பெருமா
    னின்றன் னன்பின்பே
ராற்றின் மூழ்க வாசைப் பட்டேன்
    கண்டா யம்மானே. (க)

வேளுங் காண வெட்கு மெழில்சேர்
    விமலா தேருங்காற்
றாளுந் தலையுந் தம்மிற் சார்தத்
    துவவேங் கடவாவோ
நீளுங் கழனின் னடியார் குழுவுள்
    ளெனையு மொருவோனு
யாளும் பரிசே யாசைப் பட்டேன்
    கண்டா யம்மானே. (உ)

கடிதற் கரிய காரா ரிருளைக்
    கடியே னுண்ணின்று
விடியச் செற்ற விளியா ஞான
    வெளிவேங் கடவாவென்

---

* "மத்த யானை யேறி மன்னர்"—என்னுந் தேவாரப் பண். திருவாசகம் ஆசைப்பத்தைத் தழுவியது.

முடியிற் பிறங்க முளையா முடியா
　　மூவாச் சிங்காரின்
னடியைச் சூட்ட வாசைப் பட்டேன்
　　கண்டா யம்மானே. (௩)

தளவின் மாலை தலைவாய்ச் சூடித்
　　தயவா யடிச்சிக்காக்
களவில் வந்தென் னகங் கலந்த
　　கனவேங் கடவாவோ
பளகில் லாரின் பரஞ்சோ திப்பர்ப்
　　பதத்தின் வளங்காண
வளவில் லாப்பே ராசைப் பட்டேன்
　　கண்டா யம்மானே. (௪)

கனவல் லாத நனவில் வந்தென்
　　னகங் கலந்தேபோய்
நனவல் லாத கனவா யத்தைப்
　　புரிவேங் கடவாவோ
கனவல் லாப்பொய்ந் நனவின் றன்மை
　　கண்டே னதுபோன்மெய்ந்
நனவுங் காண நசைப்பட் டேனன்
　　கண்டா யம்மானே. (௫)

வேழக் கருப்பு வில்லோ னுடல்
　　விளியச் செற்றென்னை
வாழச் செய்த வயஞ்சே ரங்கண்
　　ணுதல்வேங் கடவாவோ

சூழத் துலங்குந் துரியச் சுடர்நின்
னுருவாஞ் சோதிக்கண்
ணூழச் சேர வாசைப் பட்டேன்
கண்டா யம்மானே. (சு)

சீரார் வளஞ்சேர் சிவனே மற்றைத்
தேவ ரெவராலுந்
தீராப் பிறவி தீரத் துடைக்குந்
திருவேங் கடவாவோ
பேரா யிரஞ்சேர் பெருமா னுன்றன்
பேராப் பேரின்ப
வாரா வமுதுக் காசைப் பட்டேன்
கண்டா யம்மானே. (எ)

ஊக்கங் கொண்ட வுரவோ ராய
வொருமுப் பெரியோரு
மேக்கங் கொளப்பே ரெழில்சே ரழலா
யெழுவேங் கடவாவோ
மோக்கப் பொருடன் னோக்காற் றருமின்
முகவா வருளின்பே
ராக்கம் பெறநா னாசைப் பட்டேன்
கண்டா யம்மானே. (அ)

பிழிந்த தேன்பால் பிறக்கிட் டொழியப்
பிறியாப் பேரின்பம்
பொழிந்த வானப் புனிதப் புயலே
புகழ்வேங் கடவாவோ

இழிந்த விந்தப் பொல்லா யாக்கை
தன்னை யானென்கை
யழிந்தே போக வாசைப் பட்டேன்
கண்டா யம்மானே. (கூ)

அடல்சே ராண்மை யரிமா நோக்கா
லடியா ருயிர்தம்மைச்
சுடலா லவற்றைச் சொக்கப் பொன்னுப்
புரிவேங் கடவாவோ
உடல்சேர் மாய வுடலைக் கெடுத்தென்
னுடையாய் பேரின்பக்
கடல்வா யாடக் காதல் கொண்டேன்
கண்டா யம்மானே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

உரு. ரமணகீதம்

* வஞ்சித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சமய மீதுநீ, நிமல வாழ்வுதா
வமல வேங்கட, ரமண தேவனே. (க)

திமிர மாயையைத், துமிய வெட்டுவா
யமித வேங்கட, ரமண தேயனே. (உ)

எமனை வென்றதாட், கமல நல்குவா
யிமய மேனுறை, ரமண வீசனே. (ந)

* "அரனை யுள்குவீர்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

சமன மாய்நின்றாட், கமல நீழல்வா
யமர நல்குவாய், ரமண சாந்தனே. (ச)

குமுத வாயினு, லமுத மென்மொழிச்
சமுக நின்றுதா, ரமண ராயனே. (ரு)

இமிழு மென்மொழிக், குமிழ மாலைகொள்
தமிழ வேங்கட, ரமண சாமியே. (சு)

கமல மார்புசேர் , தமல மாலைதா
வெமது வேங்கட, ரமண நாதனே. (எ)

குமுத வாயித, ழமுத நல்குவாய்
ரமண வேங்கட, வமுத வாயனே. (அ)

இமங்கை நின்பிரி, வமங்க ளம்மற
ஞெமுங்கப் புல்லுவாய், சுமங்க ளேசனே. (கூ)

கமைய தற்றவித், தமிய ளாறிட
வமைதி தந்தருள், ரமண காந்தனே. (க0)

விமல வெள்ளிடை, யமளி மீதிலே
ரமிய மாகுவோம், ரமண ராமனே. (கக)

கமக மென்னவே, கமழு மென்மல
ரமளி யேறுவாய், ரமண நாதனே. (கஉ)

ஆன்ம னுமுனே, யான்ம ணந்ததே
யான்ம லாபமென், னுன்ம நாதனே. (கங)

திருச்சிற்றம்பலம்

உரு. காட்சிப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூல சூக்கும தேக மோடு
தொடக்க றுத்தவர் தோழனே
ஓல மிட்டுவந் துன்னை நம்பி
யொழுகி னேற்கு ரமணநீ
போலி யற்றநின் பொன்னின் மேனியிற்
புந்தி மூழ்கிய போழ்தின்வாய்க்
கால மேபெறக் காட்சி பற்பல
காட்டி னய்மனக் கண்ணுளே. (க)

துளங்க லாத்துற வாதி யாய
குணத்த வர்தொழுந் தூயனே
விளங்கு ஞான விருப்பி னுனை
மேவி னேற்கு ரமணநீ
வளங்கு லாவுநின் வண்ண மேனியிற்
சிந்தை வைகிய வைகல்வாய்க்
களங்கி லாதகண் காட்சி பற்பல
காட்டி னய்மனக் கண்ணுளே. (உ)

---

* "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி"—என்னுந் தேவாரப்பண், "பிணக்கிலாத"—என்னுந் திருவாசகத் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகத்தைத் தழுவியது.

வள்ள லாக வரம்ம கிழ்ந்து
வழங்கு கின்ற வரதனே
உள்ள மோடுனை யுற்ற டைந்தநல்
லூழி னேற்கு ரமணநீ
நள்ள லாகியுன் னல்வ னப்பை
நயந்து நோக்கிய நள்ளிராக்
கள்ள மற்றகன் காட்சி பற்பல
காட்டி னய்மனக் கண்ணுளே. (௩)

கரைய லுற்ற கருத்தர் தங்கள்
கருத்தி லுற்ற கருத்தனே
புரையி லாதசெம் பொன்ன டிச்சரண்
புக்க வெற்கு ரமணநீ
விரைய லாகியுன் மெய்வ னப்பை
விழைந்து நோக்கிய வேலைவாய்க்
கரையி லாதகன் காட்சி பற்பல
காட்டி னய்மனக் கண்ணுளே. (௪)

அண்டி னூர்க்குநன் ருற்று கின்ற
வருட்பெ ருங்கட லண்ணலே
தொண்டு பூண்டு துணைம லர்ப்பதந்
துன்னி னேற்கு ரமணநீ
கொண்ட புன்னகை கூடு நின்முகங்
கூர்ந்து நோக்கிய காலையிற்
கண்டி லாதகன் காட்சி பற்பல
காட்டி னய்மனக் கண்ணுளே. (௫)

மாசி லாத குணத்து மாதவர்
வாழ்த்து கின்ற திவாகரா
ஆசி லாதநல் லன்பி னுனை
யண்டி னேற்கு ரமணனே
ஏசி லாவெழி லேய்ந்த நின்முக
மேன்று நோக்கிய வேல்வையிற்
காசி லாதகண் காட்சி பற்பல
காட்டி னுய்மனக் கண்ணுளே. (௬)

மனம வித்து மடித்த பேரு
மதித்தி டத்தகு மாண்பனே
தினது தாட்டுணே நேர்ந்த டைந்தவிந்
நேய னேற்கு ரமணனே
வனமி குத்த மதிமு கத்தினை
வாய்ப்ப நோக்கிய வைகல்வாய்க்
கனமி குத்தகண் காட்சி பற்பல
காட்டி னுய்மனக் கண்ணுளே. (௭)

நாம ரூப நயப்பி லாதமெய்ஞ்
ஞான யோகியர் நாதனே
சேம முற்ற சிவமெ னுவுனைத்
தேறி னேற்கு ரமணனே
வாம முற்றநின் வாண்மு கத்தை
மகிழ்ந்து நோக்கிய வைகல்வாய்க்
காம முற்றகண் காட்சி பற்பல
காட்டி னுய்மனக் கண்ணுளே. (௮)

ஒருத்த ராலு முணர்க லாத
வொருமை யாய வொருத்தனே
அருத்தி யாயநல் லன்பி னாலுனை
யண்டி னேற்கு ரமணநீ
திருத்த மாமெழில் சேர்ந்த நின்முகந்
தேற நோக்கிய போழ்தின்வாய்க்
கருத்து மாழ்குறுங் காட்சி பற்பல
காட்டி னைய்மனக் கண்ணுளே. (கூ)

மானெ ணாத மயக்க றுத்தவர்
மாசி லாத மனத்துளாய்
நானெ ணாத நயப்பி னாலுனை
நாடி னேற்கு ரமணநீ
பூனெ ணாதநின் போத மேற்படப்
போந்த போழ்திலென் கட்புலங்
கானெ ணாதகன் காட்சி பற்பல
காட்டி னைய்மனக் கண்ணுளே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

உஎ. கொண்டபத்து

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

காலைநாட் கொண்ட கடிமலர்தூஉய்ப் பூசனைநான்
மேலைநாட் செய்நல் வினையென் வியக்கேனோ
வேலை விடமுண்ட வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானக்
கோலங் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (க)

* "தன்னம்பெய் கோவணமும்"—என்னும் தேவாரப் பண். திருவாசகம் குலாப்பத்தைத் தழுவியது.

இருவரன் றேறிறங்கப் பறந்திடந்துங் காணாது
பருவரன் மண்டிப் பரிபவமு மீக்கூர்ந்து
வெருவரன் முற்றநின்ற வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞான
குருவரன் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

உறங்கலான் விழிக்கலா னென்றுமே கனவலா
னிறங்கலா னிவரலா னிருந்தவா றிருப்பனல்
மறங்கலான் மதிக்கலான் வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானப்
பிறங்கலாங் குலாச்சோணைப் பெம்மானைக் கொண்டன்றே.

நேதித் தலாதறிய நேராதான் கண்ணிமைக்கும்
போழ்தில்வன் னெஞ்சக் கருங்கல்செம் பொன்னாகை
வேதித் தருள்செய்த வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞான
சோதிக் குலாச்சோணைச் சொக்கனையுட் கொண்டன்றே.

நாணமே விட்டு நறுஞ்சாந்தத் தொய்யில்சேர்
தோணலா ரின்பந் துறந்தார்க்கு வீட்டின்ப
வேணவா வீடேற்றும் வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானத்
தூணமாங் குலாச்சோணைத் துப்போனைக் கொண்டன்றே.

விழுந்தார் தமையந்த வெம்பிறவி யாழ்கடல்வா
யழுந்தா வகைதன் னடிப்புணையா லீடேற்றி
விழைந்தார்க் கருள்புரியும் வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானக்
கொழுந்தாங் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

இலகுங் கருணைநோக் கென்பாலே பாலித்து
மலகுங் கடையேனை மாணு மயற்கைநின்று
விலகும் படிசெய்த வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானங்
குலவுங் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (எ)

பொழியாங் கிளைத்துப் புலனெய்த்துப் புன்குரம்பை
பழியாமுற் கண்ணோக்கம் பாலித்துப் பேரின்ப
வெழியாங் கொளவைத்த வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானக்
குழியாங் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. ()

தவாஅப் பிறப்பினும் வித்தாய்ச் சதிசெயும்பே
ரவாஅக் கடல்சுவற்று மங்கண்ணா லென்னுள்ளத்
துவாஅக் கடலூற்றும் வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானக்
குவாஅற் குலாச்சோணை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

இடர்தா மிடர்ப்பட் டிரிந்தோடப் பேரின்பக்
கடலாக் கருணைபொழி கண்ணாலே பொய்ஞ்ஞானம்
விடலாக வோட்டுகந்த வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞானச்
சுடராங் குலாச்சோணைத் தொல்லோனைக் கொண்டன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உஅ. திருப்படையாட்சி

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோல விழிப்படை யாட்சி வளம்படக்
கூறுது மாகாதே
கோமள மாயை தனது குடர்கள்
குமைந்திடு மாகாதே

---

* திருவாசகம் திருப்படையாட்சியைத் தழுவியது.

ஆலமு நல்லமு தாயடி யோங்களுக்
காயிடு மாகாதே
யளவு படாத வகண்டமு நெஞ்சு
ளகப்படு மாகாதே
சில மனைத்துமென் சிந்தையில் வந்து
செறிந்திடு மாகாதே
சிந்தை மகிழ்ந்திடச் சீரடி யார்குழுச்
சேர்ந்திடு மாகாதே
மூல விருட்டொகை மூண்டு கிடந்தது
முற்றினு மாய்ந்திடவே
முச்சுட ருக்கு முதற்சுடர் வேங்கடன்
முற்படு மாயிடிலே. (க)

மன்பதை யாவு மகேந்திர போக
மடுத்திடு மாகாதே
மாதர் மயற்கை மனத்தி லிருந்து
மறிந்திடு மாகாதே
அன்பர்க ளோத்து மருந்துதி வானை
யளாவிடு மாகாதே
யாக்க மனைத்து மதரை விளவி
யடைந்திடு மாகாதே
இன்ப மெனுங்கட லெங்கணு மோங்கி
யெழுந்திடு மாகாதே
யிம்மையி லேயருட் செல்வமு ஞானமு
மெய்திடு மாகாதே

என்பழை யோர்க ளியற்றிய நல்வினை
யின்று பலித்திடவே
யிறைரம ணேசனென் கண்ணிணை காண
வெதிர்ப்படு மாயிடிலே. (உ)

கொய்யு நறுங்கொழு மாமலர் மாரி
கொழித்திடு மாகாதே
கோழெரி கூடு மெழுகெனச் சிந்தை
குழைந்திடு மாகாதே
மெய்யடி யார்குழு மேவிய பேறு
விளைந்திடு மாகாதே
மிச்சை யெனுவிழி மேவுவ திப்பெரு
மேதினி யாகாதே
ஒய்யென வென்குடி யோர்க ளனைவரு
முய்வர்க ளாகாதே
யுத்தம சாந்தி யுளத்தை விழுங்கி
யொளிர்ந்திடு மாகாதே
வெய்ய சுரத்தில் விடாது திரிந்த
விடாயற விந்திடவே
வேங்கட கற்பக நற்றரு வெற்கு
வெளிப்படு மாயிடிலே. (ங)

மட்டவிழ் மாமலர்ப் பாத மனத்து
மணக்குறு மாகாதே
வாதனை யாவு மனத்திடை நின்று
மடிந்திடு மாகாதே

கட்ட சுகங்கள் கருத்திடை நின்று
கழன்றிடு மாகாதே
கனவினு முட்படக் கால மெனும்பொருள்
காண்கல மாகாதே
சுட்ட வொணுத சுகானு பவங்க
டுதைந்திடு மாகாதே
சோக மெனுமது சொல்லள வாகத்
தொலைந்திடு மாகாதே
இட்ட மனிட்ட மிரண்டு மனத்தினின்
றேகி யொழிந்திடவே
ரமண சிகாமணி யென்னுடை நெஞ்சி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (ச)

ஊன வுடற்பொறி யுற்ற புலன்க
ளொடுங்கிடு மாகாதே
யுள்ள மெனுங்கட லுற்ற நினைப்பலை
யோய்ந்திடு மாகாதே
கானலி னீரெனக் காசினி யென்னிடைக்
காண்குறு மாகாதே
கனத்த வுளத்தின் கடுத்த முடிச்சுக்
கழன்றிடு மாகாதே
வேனலி னுற்ற விடாய்மன வேதனை
விண்டிடு மாகாதே
வேட்கை விளிந்து விளைந்திடு சாந்தி
விரைந்திடு மாகாதே

யானென தென்னு மிரண்டு செருக்குக
ளெட்டுணை யும்மறவே
யானவ னென்னு மிரண்டற வொன்றி
யிருந்து விடப்பெறிலே. (ரு)

மானத வாவி மனத்திடை வந்து
மடுத்திடு மாகாதே
மனத்தை வருத்திய மையல் விடாயற
மாய்ந்திடு மாகாதே
ஈனவ ரின்பமொ ரிம்மியிற் காட்டி
யிழிந்திடு மாகாதே
யிந்திர போக மிரவிமுன் மின்மினி
யேய்ந்திடு மாகாதே
வானமு தச்சுவை வந்து கயந்து
வழிந்திடு மாகாதே
மற்றிணை யற்றதொர் வாழ்வது வந்து
மலிந்திடு மாகாதே
யானவ னுதி யிரட்டை யனைத்து
மிரிந்தவை போயிடவே
ரமண மணுள னெனுதித யத்தி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (சு)

அன்னிய முற்று மனனிய மாக
வமைந்திடு மாகாதே
யச்ச மகத்து ளணைந்திட வஞ்சி
யகன்றிடு மாகாதே

துன்னிய சித்திக டுச்ச மெனும்பொரு
டோன்றிடு மாகாதே
துரிய நிலைநனி துய்த்திடு மாறு
துதைந்திடு மாகாதே
மன்னிய கன்ம மலத்தடை மாய்ந்துயிர்
வாழ்ந்திடு மாகாதே
மாதவர் வாழ்த்தொலி மாநில முற்று
மலிந்திடு மாகாதே
என்னியல் யாவு மிறந்து பரத்தியல்
பென்னு ளெழுந்திடவே
யிறைரம ணேச னெனுதித யத்தி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (எ)

பனித்த கொடுந்துயர்ப் பண்டை வினைத்திரள்
பாறிடு மாகாதே
பண்ணவ ருஞ்சுவை பார்த்தறி யாத
பராவமு தாகாதே
மனித்த விழுப்பிற விப்பயன் மாண்புற
வாய்ந்திடு மாகாதே
மலத்திர ளாகிய மையிரு ளோடி
மறைந்திடு மாகாதே
நனித்த வறிஞரு நோக்கரு நுண்பொரு
ளேக்குது மாகாதே
நூலுணர் வாலு நுனித்துண ராவதி
நுண்பொரு ளாகாதே

இனித்த கனிச்சுவை யின்னமு தச்சுவை
யாவு மிழிந்திடவே
யிறைரம ணேச னெனுதித யத்தி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (அ)

புன்சொ லொழிந்தடி போற்றியென் வாக்குப்
பொலிந்திடு மாகாதே
புற்கை கிடைப்பினும் போனக மாய்முகம்
பூத்திடு மாகாதே
இன்சுவை மீதி லிருந்திடு மிச்சை
யிரிந்திடு மாகாதே
யெவ்வித தொந்தமு மெட்டுணை யும்மற
வேகிடு மாகாதே
வன்சிறை நின்றுயிர் மான விமோசனம்
வாய்த்திடு மாகாதே
வைய மிசைப்பல் வகைப்படு மாசையும்
வற்றிடு மாகாதே
என்செய லென்பவை யாவு மிழந்தவ
னேவலி னின்றிடவே
யிறைரம ணேச னிரங்கியென் னெஞ்சி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (கூ)

அற்புத சத்திக ளாயிர மாக
வடைந்திடு மாகாதே
யடைந்தவை யாவு மகத்தையொர் சற்று
மசைத்தில வாகாதே

சற்பனை யாகிய சாதி மதங்க
டவிர்ந்திடு மாகாதே
சாத்திர மாய சழக்குக ளுந்தலை
சாய்ந்திடு மாகாதே
கற்பனை யாகிய கால விடங்கள்
கழன்றிடு மாகாதே
கதிரொளி யோடுறு கண்ணொளி சேர்ந்த
கணக்கது வாகாதே
எற்பிடை தோறு மெழுந்தமு தப்பெருந்
தாரைக ளேறிடவே
யிறைரம ணேச னெனுதித யத்தி
லெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

உகூ. சென்னிப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆவ லாயெனை யாண்டு கொண்ட
வருட்பெ ருங்கட லண்ணலார்
யாவ ராலுமெய் தற்க ரியவ
ரெங்கள் வேங்கட விசனார்

* "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் சென்னிப்பத்தைத் தழுவியது.

பாவ டித்த பனுவ லந்தமும்
பார்த்தி டாச்செழும் பங்கயச்
சேவ டிக்கலன் சேர்ந்து சென்னி
சிறப்பி னேடு திகழுமே. (௧)

நெய்யி லாவெறுஞ் சோற்றை யொக்கமெய்ந்
நீர்மை யற்றபொய்ந் நூல்களை
யைய மற்றிட வாய்ந்த மூடனை
யாண்ட வேங்கட வையனார்
மைய லற்ற மறையு முற்ற
வழுத்தொ ணுவளத் தாமரைத்
தூய்ய சேவடி சூடி யென்றலை
சொல்லி றந்து சுடருமே. (௨)

பருவ நோக்கியென் பால டைந்தவென்
பாங்க னார்பழம் பாண்டியார்
ஒருவ ராலு முணர்க லாத
வுதித வேங்கட வோதியார்
பருவ தப்பனு வற்ற லைகளும்
பற்றி டாச்செழும் பங்கயத்
திருவ டித்துணை சேர்ந்து சென்னி
சிறப்பி னேடு திகழுமே. (௩)

அன்ன மோடு வராக மும்மறி
யாத மாமலை யப்பனார்
தென்ன னார்மகிழ் வாயென் சிந்தையிற்
சேர்ந்த வேங்கட தேவனார்

வன்ன மாமறை வாக்கு மேதடு
மாற நின்றொளிர் வாரிசப்
பொன்ன டிக்கலன் பூண்டு சென்னி
புகழி னோடு பொலியுமே. (௪)

காள கூட மிளிர்த ருங்கறைக்
கண்ட னார்வெண் கருப்புவில்
வேள தாகம்வெண் ணீற தாப்புரி
வித்த வேங்கட வெங்கணார்
கேள தாக மறைக்க லைபெய்த
கேவ லர்கிளர் தாமரைத்
தாள ணிந்து தமிய னேன்றலை
தால மீது தழையுமே. (௫)

தீங்க கன்றமெய்ஞ் ஞான நன்னெறிச்
செல்லு வார்கடஞ் சிந்தைவாய்த்
தூங்க லுற்ற துரீய னாரெனைத்
தோய்ந்த வேங்கட நாதனார்
ஓங்க லாமறை யுச்சி தாமு
முணர்க லாச்செழுந் தாமரைப்
பூங்க ழன்முடி பூண்டு சென்னி
புகழி னோடு பொலியுமே. (௬)

உஞ்சு போகு முபாய முற்றவர்க்
கோது கின்ற வுவாத்தியார்
நெஞ்சு ளேயெனை நேர்ந்து கூடிய
நேய வேங்கட நீதனார்

விஞ்சு வேத வியன்ற லைகளு
மேவொ ணாச்செழுந் தாமரைச்
செஞ்சு டர்ப்பதஞ் சேர்ந்து சென்னி
சிறப்பி னோடு திகழுமே. (எ)

காய லற்ற கருத்தி னர்கதி
காட்டு மொண்சுடர்க் கண்ணினர்
நேய மற்றகன் னெஞ்ச னேனையு
நேர்ந்த வேங்கட நீதனர்
தேய முற்ற மறைச்சி ரங்களுந்
தேர்ந்தி டாச்செழுந் தாமரைத்
தூய சேவடி சூடி யென்றலை
சொல்லி றந்து சுடருமே. (அ)

அங்க மேறி யகங்க ரித்திடு
மான வாதி யசுரரைச்
செங்க னல்விழித் தீயி னாற்பொடி
செய்த வேங்கட தேவனர்
சங்கை யற்ற சதும றைத்தலை
தாமு நாடிய தாமரைத்
துங்க நல்லடி சூடி யென்றலை
சொல்லி றந்து சுடருமே. (கூ)

அண்டை யுற்றநல் லன்பர் காண
வடிய னேனது புன்சொலைக்
கொண்டை மேற்கொழுங் கொன்றை யோடணி
கோல வேங்கட தேவனர்

பண்டை நான்மறைப் பைந்த லிகளும்
பார்த்தி டாச்செழும் பங்கயத்
தண்டை யம்பதஞ் சார்ந்து சென்னியித்
தால மீது தழையுமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௦. திருவுருக்கண்டபத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செறித்த வெஞ்சிறைத் தீனனேன் செறிவிலாச்
சிந்தையாங் காற்கட்டை
முறித்த மொய்ம்புடைக் குணங்குறி கடந்தவேங்
கடமுழு முதலுக்கு
வெறித்த யானைமேல் விழித்தசிங் கம்மென
மேவியோர் முகத்தேறக்
குறித்த நோக்கொடு கூடிய மானிடக்
குறியது கண்டாமே. (௧)

இரும்பு மென்மையும் பஞ்சுவன் மையுமுறப்
பெயருரு வியையாதா
யரும்பு போன்முக மகிழ்ந்திடு முளமல
ரகத்தொளிர் பொருளுக்குக்

* "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை"—என்னும் தேவாரப் பண். திருவாசகம் "வைப்பு மாடென்று" என வரும் பதிகத்தைத் தழுவியது.

கரும்பு கைப்பெனக் கடிமல ரடிதொழுங்
    கருத்துடை யடியார்கள்
விரும்பு வேங்கட னெனுமொரு விழுப்பெயர்
    விசேடமாக் கண்டாமே. (உ)

கைத்தே தாமெலாக் காமமுங் கடிந்தநிட்
    காமரா முனிவோரும்
மொய்த்தே கைதொழு முழுமனத் துறவியா
    முனீந்திர ரமணேசன்
ஒத்தே வாழ்வுறு முத்தம சாந்தியா
    மனுட்டியோ டடனுகிப்
புத்தே ளூட்டிறை யாதியர் போகமும்
    புசிப்பது கண்டாமே. (ங)

எட்ட நின்றுமுன் னியல்வன யாவையு
    நோக்குறு கரியாகிச்
சிட்டர் கைதொழச் செய்தொழி லற்றொளிர்
    தேசிக ரமணேசன்
பட்ட மெய்திய பஞ்சவர் வியப்புறப்
    பண்பட மாலோகச்
சிட்டி யாதிய செய்தொழில் யாவையுஞ்
    செய்வது கண்டாமே. (ச)

காழை யேய்மதி கலங்கின ராய்ப்பெருங்
    கடவுள ரிருவோரும்
பீழை யுற்றிடப் பெருமித முற்றுயர்
    வேங்கடப் பெருமானர்

மாழை யொண்பத மாநில மீமிசை
        மதியிலி யென்போன்ற
வேழை யன்பரை யேன்றிடு மாறெளி
        தியங்குதல் கண்டாமே. (௫)

ஏத மற்றபே ரின்பமா யெழுதரு
        சின்மய வியல்பாகி
வேத மோடரி விரிஞ்சனுந் தேர்கிலா
        வேங்கட விழுச்சோதி
நீத மாகிய நெடும்பத வைபவ
        நெஞ்சுர மில்லாத
வாத ராமடி யோங்கடம் மானுநன்
        கறிபடல் கண்டாமே. (௬)

வளவி தாகிய மாதவ முற்றிய
        மாலய னுந்தேறுப்
பளகி லாதமெய்ப் பரம்பர வேங்கட
        னிர்க்குண விதயத்தே
களவி லாதமெய்க் காதல ராயுளங்
        கரைந்துகு மடியார்மாட்
டளவி லாதபே ரருட்குண மங்கையா
        மலகமாக் கண்டாமே. (எ)

விதுவே முற்பல விபுதரு முலகிடை
        விளங்குறு மெய்ஞ்ஞான
முதுவோ ரியாவரு முட்டற வணங்குறும்
        வேங்கட முழுமோனி

கதுவா நின்றமுக் கரிசறச் சுடுதழல்
கலந்தவெங் கண்ணாலே
யதுநீ யாயினை யெனத்தன தடியவர்க்
கறைவது கண்டாமே. (அ)

மூடு மாயையின் முரணுடை யற்புத
மோகநின் றியல்பாயே
வீடு பெற்றுள வித்தக மெய்ப்பொருள்
வேங்கட குருநாதன்
ருட லைப்புகச் சார்ந்தநல் லடியவர்
தராதர நோக்காதே
கூடு வார்க்கெலாங் கொண்டலா யருள்பொழி
கொடைமடங் கண்டாமே. (கூ)

திட்டி வாள்கொடு தின்னென வெறிந்துதன்
சீரடி யாருய்ய
வெட்டி மாயையை வீட்டிய திண்டிறல்
வேங்கட நாதன்மாட்
டெட்ட நின்றுபே ரிறைவரா மூவரு
மேவல்செய் திடுகின்ற
மட்டி லாததன் மகிமையை யறிகிலா
மடமைநாங் கண்டாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௧. உலகங்கண்டபத்து

—

* கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்மயமா யுள்ளசரா சரங்களிலன் பற்றகருங்
கன்மயமாய் நின்றமனக் கடையேனைக் கவினியசெம்
பொன்மயமா வேதித்த புண்ணியவேங் கடரமணச்
சின்மயமா யிவ்வுலகஞ் சேர்ந்திடநான் கண்டேனே. (௧)

காரிருளா மாயையிடைக் கையொளியாம் புல்லறிவா
லூருலகக் கனவினிடை யுற்றழியப் புக்கேனைக்
கூரளியா லாட்கொண்ட குருபரவேங் கடரமணப்
பேரொளியா யிவ்வுலகம் பிறங்கிடநான் கண்டேனே. (௨)

புற்புதமா யுற்றழியும் பொய்யுடலை மெய்யாகக்
கற்பிதமாக் கட்டுரைக்குங் கசடனெனை யாட்கொண்டு
தற்பதமா யொளிர்கின்ற தனிமுதல்வேங் கடரமண
வற்புதமா யிவ்வுலக மவிர்ந்திடநான் கண்டேனே. (௩)

ஓதனமுண் டுறங்குவதே யுறுதியென மெய்ஞ்ஞான
சாதனமா யாதொன்றுஞ் சாராத நாயேனை
யாதரவா யாட்கொண்ட வந்தணவேங் கடரமணச்
சேதனமா யிவ்வுலகஞ் சேர்ந்திடநான் கண்டேனே. (௪)

உணவொடுகண் ணுறக்கமொடு முறுதியெனப் பெண்ணு
புணர்வுதலை மேற்கொண்ட புலையேனை வசியத்தா [கம்
ணணவுதலா யாட்கொண்ட வந்தணவேங் கடரமண
வுணர்வுருவா யிவ்வுலக மொளிர்ந்திடநான் கண்டேனே.

---

* "கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் கண்டபத்தைத் தழுவியது.

பித்துருவாம் பேதைமையா லுட்செறியா திந்திரியப்
பத்துருவாய் வெளிப்பட்டுப் பாழுலகிற் பாய்ந்தேனை
முத்துருவா யாட்கொண்ட முழுமுதல்வேங் கடரமணச்
சித்துருவா யிவ்வுலகஞ் செறிந்திடநான் கண்டேனே. (௬)

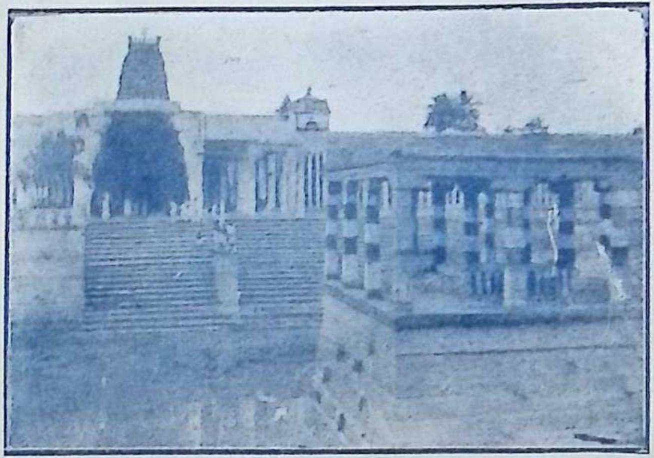
ஏனமோ டெகினமுந்தேர்ந் தெய்தாதா னெளிவந்து
வேனலான் வெங்கணையால் வெதுப்புண்டு கிடந்தேனை
மோனமா யாட்கொண்ட முனீந்திரவேங் கடரமண
ஞானமா யிவ்வுலக நடந்திடநான் கண்டேனே. (௭)

வெளிமயமாந் தன்னிலையை வெறுக்கி யகங்காரக்
களிமயமாய் நின்றமனக் கடையேனைத் தன்னியல்பா
மளிமயமா யம்புயத்தாட் காட்கொண்ட ரமணப்பே
ரொளிமயமா யிவ்வுலக மொளிர்ந்திடநான் கண்டேனே. ()

வெறியுருவாய் வெளிப்பட்டு விளிவதலாற் சித்தத்துட்
செறியுருவைத் தெரியாத சிறியேனைப் புறநின்றுண்
மறிகுதலாய் வாழ்வித்த மாதவவேங் கடரமண
வறிவுருவா யிவ்வுலக மவிர்ந்திடநான் கண்டேனே. (௯)

பித்தகமா யெழுந்தபிற நூலல்லான் மெய்ஞ்ஞானப்
பொத்தகமே தொட்டறியாப் பொல்லேனைப் பொருளாக்
சித்தமதே சின்மயமாச் செய்தருள்வேங் கடரமண [கிச்
வித்தகமா யிவ்வுலகம் விளங்கிடநான் கண்டேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சுழியல் பக்கம் - ௧௦௩

௬௨. சுழியற்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நன்முடி மேல்வி ளங்குறு
 வித்த காவுனை மேயதா
லீத லாலிணை யில்ல தோரின்ப
 மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பாய்த லற்ற மனத்த வர்தொழும்
 பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நாத னேயுனை நான்ம றக்கினு
 நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (௧)

தம்ப மாயிச் சராச ரங்களைத்
 தாங்கு வாயுனைச் சார்ந்ததா
லிம்ப ரேயந்த வின்ப நன்னிலை
 யெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பம்ப லற்ற மனத்த வர்தொழும்
 பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நம்ப னேயுனை நான்ம றக்கினு
 நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (௨)

ஒட்ட நின்று முலகி னேடுசற்
 றொட்ட லாயுனை யொட்டலா
லிட்ட மாயதொ ரீறில் பேரின்ப
 மெய்தி னேன்ரம ணேசனே

* "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி"—என்னுந் தேவாரப்பண். அத்தேவாரத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

பட்ட முற்ற பருணி தர்தொழும்
பாண்டி வஞ்சுழி யற்பதி
நட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (ங)

தேவர் நால்வருந் தேடு கின்றமெய்த்
தேய னேயுனைச் சேர்ந்ததால்
யாவ ராலுமெய் தாத பேரின்ப
மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பாவ லார்பலர் பாடுஞ் சீர்ப்பழம்
பாண்டி வஞ்சுழி யற்பதி
நாவ லாவுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (௪)

அல்ல லற்றநி ராசை யாலுய
ரைய னேயுனை யண்டலா
லில்ல தோரிணை யுள்ள பேரின்ப
மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பல்ல ரும்மறை பாடுஞ் சீர்ப்பழம்
பாண்டி வஞ்சுழி யற்பதி
நல்ல வாவுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (ரு)

சற்று மாசைச் சழக்கி லாத
சரணி யாவுனைச் சார்ந்ததா
லிற்றெ னப்பட லில்ல தோரின்ப
மெய்தி னேன்ரம ணேசனே

பற்ற றுத்தவர் பாடுஞ் சிற்பமும்
பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (௬)

கொண்க னேகொடுங் கோடை வாய்மழைக்
கொண்ட லேயுனைக் கூடலா
லெண்க ளெல்லை யிகந்த பேரின்ப
மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பண்க ளாற்பல பாவை யார்தொழும்
பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நண்ப னேயுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (௭)

கோட்ட மற்ற குணத்த வர்தொழுங்
கொற்ற வாவுனைக் கூடலா
லீட்ட மாயதொ ரீறில் பேரின்ப
மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பாட்ட ணிந்த பசுந்த மிழ்ப்பழம்
பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நாட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினு
நாச்சொ லும்முன்றன் னுமமே. (அ)

மோன முற்ற முனீந்தி ரர்தொழும்
முத்த னேயுனை முன்னலா
லீன மற்றதொ ரின்ப நன்னிலை
யெய்தி னேன்ரம ணேசனே

பான மாத்தகும் பைந்த மிழ்ப்பழம்
　　பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
ஞான மேயுனை நான்ம றக்கினு
　　நாச்சொ லும்முன் றன் னமமே. (௯)

தூய பூவிடைத் தாங்கு கின்ற
　　துரிய னேயுனைத் தோய்ந்ததா
லேய சொல்லை யிகந்த பேரின்ப
　　மெய்தி னேன்ரம ணேசனே
பாய லற்ற மனத்த வர்தொழும்
　　பாண்டி வண்சுழி யற்பதி
நாய காவுனை நான்ம றக்கினு
　　நாச்சொ லும்முன் றன் னமமே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௩. குழைத்தபத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகா வடியேன் விழிகட்கோர் விழவா விழுச்சி ரழகம்மை, மழவா விழியான் மாணடியார் மருமப் புலத்தை மடித்துழும்பே, ருழவா வொழியா வேங்கடவா வூழி செலினு முலப்பில்லாக், குழகா வுனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. (௧)

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் குழைத்தபத்தைத் தழுவியது.

தேருந் தெளிந்த மெய்ஞ்ஞான தேவா புகழ்சால் சுந்தரர்தம், பேரு வடியேன் பெருமிதவா பேணு வேணீ ருநோக்கும், வீரு விசுத்த வேங்கடவா வீத சோகா சிற் சத்தி, கூரு வுனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. (உ)

ஸ்ரீமான் றவப்பே ருப்பெற்ற சிவமெய்ஞ் ஞானச் செல்வியைவேட், டாமா றடைந்த வடியேனுக் கன்பாய் வதுவை யயர்வித்த, மாமான் மறுவில் பராசரர்தம் மருமா னுலகின் மன்னுயிர்க்கோர், கோமா னுனக்கே யென் னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. ()

வாய்த்தா யடியேற் கெப்பிலொப்பில் வைப்பாய் மணிவா சகர்செய்யுஞ், சோத்தா பாண்டிச் சுழியலாய் சோணு சலவா வருட்புணையா, மாத்தா வதுல வேங்க டவா வழகா சிற்றம் பலத்தாடுங், கூத்தா வுனக்கே யென் னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. ()

மண்கா முற்று வாழ்ந்தேனை மறித்து மலர்த்தாட் காட்கொண்டாய், விண்கா வலர்தாழ் வேங்கடவா வேத கீதா வேட்கைசேர், பண்கா முற்ற பாடல்பயில் பச்சை மயிலாம் பராசத்தி, கொண்கா வுனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. (ரு)

கணாளா கற்றூர் கருத்துவக்குங் கனியே ஞானப் பூங் கோதை, மணாளா விவ்வுன் மத்தனேன் மயக்கந் தீர்த்த மலைமருந்தே, விணாளர் போற்றும் வேங்கடவா வேதா முதலோர் வியக்கும்பல், குணாளா வுனக்கே யென்னெஞ் சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. (சு)

கழுந்தே யனைய கயவனேன் கைசோர்ந் தந்தோ மைக்கடல்வா, யழிந்தே போகா துன்னருளா மாகூழ்த் திறத்தா லடியடைந்தேன், விழைந்தே ஞனே வேங்கடவா விழைவித் தாண்டாய் மெய்ஞ்ஞானக், கொழுந்தா முனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத் தேனே. (எ)

வழுவாய் மருங்கின் மாதவத்தோர் மனந்தூய் தாய் நின் னருள்வலத்தாற், கழுவா யாகக் காவலநின் கழலே பற்றிக் கதழெரிமுன், மெழுகா யுருகவேங்கடவா வேண்டி யென்னை யாண்டாய்பேய்க், குழுவா வுனக்கே யென் னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. ()

புரவா யென்னப் புத்தேளிர் புடைபோந் தொதுங் கிப் புறங்காப்பத், தெருவா யுண்டி தேர்ந்துழலுஞ் சிறுநா யேனை யதுநோக்கி, வெருவா தெளிதில் வேங்கடவா விரைய வாண்டாய் மெய்ஞ்ஞான, குருவா யுனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத் தேனே. (கூ)

பிழைத்தாற் பொறுக்கும் பெம்மானே பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தேற் கதெந்து வென் றருளி யடியேன் வினையை நுதற்கண்ணால், விழித்தே யழித்தாய் வேங்கடவா வில்லாச் செம்பொன் மேருவினைக், குழைத்தா யுனக்கே யென்னெஞ்சங் குழைத்தேன் குழைத்தேன் குழைத்தேனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௪. இரங்கற்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீங்கு வண்புகழ் வேங்கட ரமணா
வீற ணாமலை மேவிய சிவனே
யோங்கு மும்பர்க்கு மும்பரா யவரு
முவமை யற்றநின் னுறுகழல் போற்றிப்
பாங்கு நிற்கவிப் பதகனை யாண்டாய்
பரம னேயுனைப் பாவியே னீங்கி
யேங்கு மேக்கமா மிருந்தழ லவிப்பா
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமாக் கடலே. (௧)

காவ லாபொலங் கழலிணை கருதிக்
கடைக்க ணோக்கமேற் காதலாய் வானோ
ரேவ லேற்றுநின் னிருமருங் கிருக்க
வெளிய னேற்குநின் னின்னருள் சுரந்தாய்
ஆவ லாயெனை யமரருங் காணா
வடிக்க ணேபுகுந் தடங்குறப் பணியாய்
தேவ தேவ சிகாமணி ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (௨)

நாடி வந்தெனை நயந்துகொண் டாண்ட
நாய காவுனை நான்மறந் தந்தோ
வாடி னேனெரி வாய்ப்படு மென்பூ
வல்லி போலமா மாயையா லெறியுண்

---

* "ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் செத்திலாப்பத்தைத் தழுவியது.

டாடி போற்சுழன் றலமர லானே
னருளு வாய்கன யோகிக ளாலுந்
தேடி யெய்தருந் திரவிய ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (௩)

நேம மற்றவின் னீசனை யாண்ட
நேய னேயுன தருள்வழி யில்லா
தேம மற்றுநா னேங்கினேன் கண்டா
யிறைவ னேயுன தருள்வழி யிருத்தாய்
காம வெஞ்சின மயக்குகள் காலாற்
கழன்ற வெள்ளிடைக் கருத்துமே லாடுஞ்
சேம வார்கழற் சேவடி ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (௪)

உலக மாயையி லோடியெவ் வாறு
வுழுவ லன்புடை யுன்கழ னீங்கிக்
கலக வாழ்வெனுங் களரிடை யாழங்
காற்பட் டேனையுன் கைகொடுத் தாள்வாய்
மலகி யென்மன மத்துறு தயிராய்
மடிந்து மாய்வது மாண்பல வானோர்
திலக மாயொளிர் திப்பிய ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (௫)

கஞ்ச மாமலர்க் கழலடிக் கண்ணே
கலந்து வைகவுங் கடவனோ நாயேன்
வஞ்ச மாமயல் வாழ்வையே நம்பி
மன்ன நின்னருள் வழக்கினை மறந்து

நஞ்ச முண்டவர் நல்லுயிர் போல
நடுந டுங்குநா னைந்திடு கின்றேன்
செஞ்செ வேயெனைத் தேற்றிய ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (சு)

பித்த னேனது பிழைபொறுத் தாண்டாய்
பேய னேனது பேணுத லின்றி
மத்த மேற்கொடு மாயமா முலகின்
மறித்து மேதடு மாறினே னந்தோ
அத்த னேயழு தரற்றுகின் றேனா
னஞ்ச லென்றெனை யடைந்திடா யறிஞர்
சித்த மீதொளிர் சின்மய ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (எ)

பற்றி லாதநின் பற்றினை யொழிந்த
பற்ற னைத்தையும் பற்றிநின் றேனைப்
பற்றி நின்றவப் பற்றுக ளொழியப்
பற்றி லாதநின் பற்றினை யளித்தாய்
பற்று மற்றது பரியினு மென்னைப்
பற்ற றுதநீ பற்றுறப் பற்றாய்
தெற்ற வந்தெனைத் தேற்றிய ரமணா
திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (அ)

தங்கக் கையெனத் தரணியோர் போற்றுந்
தற்ப ராவடி சார்ந்தநா யேனை
மங்க விட்டுநீ மகிழ்தலு மழகோ
மாரி மாறினு மாறிடா வள்ளால்

எங்க ளீசனே யேற்றவர் சிந்தை
　　யெனும தக்களிற் றியானையை மாய்க்குஞ்
சிங்க நோக்குடைத் தேசிக ரமணா
　　திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (௯)

வான்க லந்தொளிர் மதிகதிர் பூதம்
　　மற்று நல்லிய மான னு மாகத்
தான்க லந்தொளிர் தத்துவப் பொருளே
　　தற்ப ராதிருத் தாணிமு னல்காய்
யான்க லந்தவென் னிதயதா மரைமேற்
　　றுன்க லந்தடி யேனது சிந்தைத்
தேன்க யக்கத்தித் திக்கின்ற ரமணா
　　திருவ ணாமலை சேர்ந்தொளிர் தேவே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௫. அனன்னியப்பத்து

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாயையி னுக்கங்கெட மாய்ப்பான்சதுர் வேதா
நாமாதொடு நாடுங்குரு நாதாரம ணேசா
ஓமாதிய பல்வேறுரை யோதும்பொரு ளொன்றே
யாமாமது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (க)

எல்லாரொளி யெய்தும்படி யெட்டுத்திசைப் பாலர்
நல்லாரொடு நாடுங்குரு நாதாரம ணேசா
சொல்லாயுறு பொருளாயொளி தோயும்மவை யாவு
மல்லாவது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (௨)

* "பித்தாபிறை சூடி"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

இடனுமன துக்கும்பிறப் பிடனுமித யத்தோர்
நடனுக நடிக்குங்குரு நாதாரம ணேசா
உடனுந்திரி புடியுங்கடந் தொளிரும்பொரு ளொன்றே
யடலாரது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (ங)

வாராரொளி நானுமத மணிமாலையி னூடோர்
நாராக நடக்குங்குரு நாதாரம ணேசா
ஊராதகி லத்தும்மொளி யொன்றுயொளிர் கின்ற
வாராவமு தானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (ச)

சுதியாவையுஞ் சொல்லும்புகழ்த் துதியாயவை பலவா
நதியாயடை கடலாங்குரு நாதாரம ணேசா
கதியாயவைக் கெல்லாமுயர் கதியாம்பொரு ளொன்றே
யதியாமது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (ரு)

ஊனப்பொறி யானைக்குழு வோம்பும்முர வோர்க்கு
ஞானக்கொடை நல்குங்குரு நாதாரம ணேசா
கேனம்முதல் யாவற்றினுங் கிளரும்பொரு ளொன்றே
யானவ்வது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (சு)

நீளும்மெழு பிறவித்தொடர் நிகளந்தனை நெகிழ
நாளும்பலர் நாடுங்குரு நாதாரம ணேசா
மீளுங்கதி பலவாயினு மீளாப்பத மொன்றே
யாளும்மது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (எ)

காவாயெனக் கரைவார்கருக் கடலைக்கடப் பிக்கும்
நாவாயடி யிணைசேர்குரு நாதாரம ணேசா
சாவாதுபின் பிறவாதுள சத்தாகிய தொன்றே
யாவாவது வானுயுனக் கனியன்னென லாமே. (அ)

மேனாடருங் கீனாடரும் வியப்பாகி ரமிக்கும்
நானாவித ரூபாகுரு நாதாரமணேசா
வானும்மதி கதிராயிய மானும்பொரு ளொன்றே
யானாவது வானாயுனக் கனியன்னென லாமே. (௯)

தமைநாடிய மணிவாசகர் தம்மைச்சிவ னார்போ
லெமையாளுடை யெந்தாய்ரம ணேசாகுரு நாதா
கமையார்தரு காட்சிக்கரை கண்டோர்களுங் காண்டற்
கமையாவது வானாயுனக் கனியன்னென லாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௬. மாறறியாப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏர்திகழு மேந்திழையா ரிரண்டு மாத
ரின்பமுறத் தழுவுமிரு மருங்கு தோன்றும்
சூர்தடிந்த வடிவேலுஞ் சுடரத் தோன்றுஞ்
சொல்லளவைக் கெட்டாத சோதி தோன்றும்
கார்பொழியுங் காலமழை கடுப்ப நீடுங்
கருணைபொழி பன்னிரண்டு கண்ணுந் தோன்றும்
சீர்திகழுஞ் செவ்வேளின் செம்மை தோன்றுந்
திருவளர்வேங் கடரமண தேவ னார்க்கே. (க)

* "வடிவேறு திரிசூலம்"— என்னும் திருத்தாண்டகப்பண்.

* வேறு

வண்ணவே லணிசெவ் வண்ணவே ளுருவாய்
 வையக மிசையவ தரித்த
பண்ணவா சுழியற் பதியவா ரமணப்
 பசும்பெய ருடையவா பதகத்
திண்ணனே னுய தீயனேன் மாட்டுஞ்
 சென்னமே மரணமாச் செய்த
வண்ணலே நின்சீ ரடியனே னந்தோ
 வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (உ)

செய்யனே சிந்தை செய்குவா ருள்ளச்
 சிறையினு மறையினுஞ் சேருந்
துய்யனே சுழியற் றேன்றலே ரமண
 துரையனே யரையனே சுத்தப்
பொய்யனே னுய புலையனேன் மாட்டும்
 புலைமையே தலைமையாச் செய்த
வையனே நின்சீ ரடியனே னந்தோ
 வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (ங)

கூடியே யென்னைக் குலவியே யாண்ட
 குரிசிலே குமரவேள் கூருய்
மேவியோய் சுழியல் வேதியா ரமணப்
 பேரியல் வீரியோய் மிக்க
பாவியே னுய பதகனேன் மாட்டும்
 பாவமே புண்ணியமாச் செய்த
வாவியே நின்சீ ரடியனே னந்தோ
 வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (ச)

---

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பானனே வேதப் பனுவல்செய் ஞான
பண்டிதப் பெரியனே தமிழ்ப்பா
வானனே சுழியல் வைப்பனே ரமண
வளப்பெய ருடையனே வசைசேர்
வீனனே னுய வெறியனேன் மாட்டும்
வெறுமையே வெறுக்கையாச் செய்த
வானனே நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (ரு)

கரணமே களைக்கக் கடந்ததோர் பொருளே
கரையிலாக் காட்சிசேர் ஞான
புரணமே சுழியற் போகமே ரமணப்
பொலம்பெயர்ப் புங்கமே யுனது
சரணமே யடைந்த சழக்கனேன் மாட்டுஞ்
சலனமே சாந்தியாச் செய்த
வரணமே நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (சூ)

வெளியனே ஞான விபுதனே சுத்த
வீரனே யனைத்துமாய் விளங்கு
மொளியனே சுழிய லூரனே ரமண
வுறுபெய ருடையனே யுணர்வா
லெளியனே னுய வெத்தனேன் மாட்டு
மிம்மையே யம்மையாச் செய்த
வளியனே நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (எ)

சான்றவா சழக்குச் சாய்ந்தவா சாந்தி
சார்ந்தவா வருணபூ தரத்தைப்
போன்றவா சுழியல் போந்தவா ரமணப்
பொலம்பெயர் பூண்டவா பொய்யை
யின்றதா யான விழிசினேன் மாட்டு
மின்மையே யுண்மையாச் செய்த
வான்றவா நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (அ)

நித்தனே யுண்மை நீதனே வாச
நீபனே யாவையும் வல்ல
சித்தனே சுழியற் சிட்டனே ரமணத்
திருப்பெய ருடையனே செருக்கும்
பித்தனே னுய பேதையேன் மாட்டும்
பேதமே யபேதமாச் செய்த
வத்தனே நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (கூ)

கூடவா வென்னக் கூவியே முன்போர்
குறத்திபின் குறிஞ்சியி லடைந்த
வேடனே சுழியல் வேந்தனே ரமண
விழுப்பெய ருடையனே யறியாச்
சேடனே னுய சிறியனேன் மாட்டுஞ்
சேடமே விசேடமாச் செய்த
வாடவா நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (க0)

தீர்த்தனே குமர தேவனே யெங்குந்
திகழ்ந்திடு சச்சிதா னந்த
நீத்தனே சுழிய னிதியனே ரமண
நெடும்பெயர் நேயனே தன்னைச்
சோத்தமே யடைந்த வூத்தையேன் மாட்டுந்
துன்பமே யின்பமாச் செய்த
வாத்தனே நின்சி ரடியனே னந்தோ
வறிந்திலே னம்மகைம் மாறே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

௩௭. மாறிலாப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னையே யொப்பா ரில்லாத் தனிப்பர ரமண மூர்த்தி
யென்னையே யொப்பா ரில்லா விழிசினேற் கருள்பா லித்து
மின்னையே யொப்பா வீயு மெய்யெனும் பொய்ந்நா னல்ல
னென்னவே தெளித்த வீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

இன்பவீ டேறு வார்கட் கேணியாம் ரமண மூர்த்தி
துன்பவா ரிதியி னுள்ளே துஞ்சுவேற் கருள்வ ழங்கி
யென்பினு லியன்ற யாக்கை யியல்புபோய் யதுநா னல்ல
னென்பது தெளித்த வீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

தேவரிற் சிறந்து நின்ற திப்பிய ரமண மூர்த்தி
பாவரிற் சிறந்து நின்ற பதகனேற் கருள்பா லித்து

---

* தேவாரம் திருநேரிசைப்பண்.

விவது குறித்து நின்ற மெய்யெனும் பொய்ஞ்ஞா னல்ல
னுவது தெளித்த வண்ணற் கடுப்பதோர் கைம்மாறுண்டே.

அஞ்சினர்க் கபய மாம்பே ரருட்பத ரமண மூர்த்தி
நெஞ்சிலே நெகிழ்ச்சியில்கன் னெஞ்சினேற் கருள்வ ழங்கி
விஞ்சையாய் மறையுஞ் சாலமெய்யெனும் பொய்ஞ்ஞா னன்மை
யெஞ்சிடா துணர்த்து மீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

விறல்பெறு மெய்ஞ்ஞா னத்தால் விஞ்சிய ரமண மூர்த்தி
மறுமைவீ டொன்று மெண்ணு மடமையேற் கருள்பா லித்து
வெறுமையா யிற்று வீழு மெய்யெனும் பொய்ஞ்ஞா னல்லாத்
திறமது தெளித்த தேவற் கென்னகைம் மாறு தானே.(ரு)

செறிவிலே செறிந்து நின்ற சின்மய ரமண மூர்த்தி
நெறியலா நெறியிற் சென்ற நீசனேற் கருள்கூர்ந் துண்மை
யறிவுஞா னுவ தன்றி யயலது நானன் றென்றுட்
செறியவே தெளித்த தேவற் கென்னகைம் மாறு தானே.

மயலது தொலையச் செற்ற மாதவ ரமண மூர்த்தி
செயலற வெய்தி நின்ற சிறுமையேற் கருட்கண் பாலித்
தயலது போலத் தோன்று மறிவேஞா னுகு முண்மை
யியலது தெளித்த வீசற் கென்னகைம் மாறு தானே. (எ)

அனைத்தையு மான்மா வாக வறிவுறு ரமண மூர்த்தி
தனைத்தினை யளவு மோராத் தமியனேற் கருட்கண் பாலித்
தனைத்தினும் பரந்து நின்ற வறிவேஞா னுய தன்மை
யினைத்தென வுணர்த்து மீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

மடங்கலே போல நோக்கு மாண்புடை ரமண மூர்த்தி
யடங்கிடா தெழுந்து துள்ளு மகந்தையேற் கருட்கண் பாலித்

தடங்கலு மாக நின்ற வறிவோ நாளுகு முண்மை
யிடங்கொள வுணர்த்து மீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

உன்னலா வுண்மை ஞானத் தூனுடை ரமண மூர்த்தி
மன்னலா வுடம்பு நானுய் மயங்கினேற் கருட்கண் சாத்திப்
பின்னமா மறிவு பேர்ந்தாற் பிறங்குபே ரறிவே நானு
மென்னவே தெளித்த வீசற் கென்னகைம் மாறு தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௩அ. அயலறியாப்பத்து (க)

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யதா யொழிவ தான புவியிடைப் புலம்பி னேற்கு
மெய்யதா மான்ம ஞான விளக்கமே யுவந்து நல்கி
மையலா லடைந்த மாய மனக்கவ லடங்க மாற்றவ்
வையனு மவனை யல்லா லயலொன்று மறிந்தி லேனே. (க)

உள்ளதே யாக வன்றி யுலகம தில்ல தாக
நள்ளலா லன்றி ஞால நவைதர லென்று மில்லை
மெள்ளவே மனத்தா லெழு விற்கிடை யகன்று போகென்
றுள்ளவா றுரைத்தோ னல்லா லுறுதெய்வ முணர்ந்தி லேனே.

வேசியி னெவர்க்கும் போக விடயமாய்த் தூங்கும் பொல்லா
மாசிய லொழுக்க ஞால மடந்தையோ டுறவு நீங்கிப்
பேசிட வொண்ணுத் தூய பிரமத்திற் சரிப்பா யென்னுந்
தேசிக னல்லால் வேறோர் தெய்வநான் றேர்ந்தி லேனே.

---

* தேவாரம் திருநேரிசைப்பண்.

பின்னிய தொந்த மெல்லாம் பிறப்பிட மாய தன்னி
லன்னிய மாய வெல்லா மனனிய மாயொ டுக்கித்
தன்னிய லவற்றை யெல்லாந் தன்மய மாயே காணப்
பன்னிய ரமண னல்லாற் பரதெய்வ மறிந்தி லேனே. (௪)

மேற்செலுங் கதியே தென்ன வினவினேற் குவந்து தத்தம்
பாற்செலுங் கதியே யன்றிப் பரகதி மற்றொன் றில்லை
ஏச்சிலா நெறியொன் றீதே யெனுமுரை யல்லால் வேற்றுப்
பேச்சிலா ரமண னல்லாற் பிறதெய்வ மறிந்தி லேனே. ()

நீர்வழிப் படரா நின்ற நெடும்புணை நிகர்க்க நீர்சூழ்
பார்வழிப் படரா நின்ற பதகனை யுற்ப வித்த
வூர்வழிப் புகுத வோட்டி யுயர்நிலை யேற்றி வைத்த
பேர்வழி ரமண னல்லாற் பிறதெய்வ மறிந்தி லேனே. (௬)

மயர்நிலை யுற்ற வாற்றான் மதிமிக மயங்கி னேனைச்
செயல்செய வொன்றும் வேண்டாச் சித்தோப சாந்தி யென்னு
முயர்நிலை யேற்றி வைத்த வுத்தம குருவா மோனப்
பெயர்வழி ரமண னல்லாற் பிறதெய்வ மறிந்தி லேனே. ()

தெளிவிலாப் பேதை யேனைத் திருவரு ளுளக்கத் தாலே
வெளியெலா முள்ளாய் நின்ற விழுப்புர வீட்டிற் கூட்டி
யொளியெலா மொடுங்கா நின்ற வுரவொளி யாகச் செய்த
வளியுலா மவனை யல்லா லயலொன்று மறிந்தி லேனே. ()

பூதகா ரியங்க ளாகிப் பூவுல காதி யாகப்
பாதல மீறாய் நின்ற பைம்பொழி லனைத்துந் தோற்றற்
காதர வாகும் பன்னீ ராதவர் தமக்கு மேலா
மாதவ ரமண னல்லா லயலொன்று மறிந்தி லேனே. (௯)

கதியுறப் பரிந்து நீடுங் காதலாற் றவங்க ளொன்றும்
விதியுளிப் புரித லாற்ரு வினையினே னிதயத் துற்ற
பொதியவிழ் பரிதி யாகிப் புகழ்பெற மலர்ந்த வந்தப்
பதியுறை ரமண னல்லாற் பரதெய்வ மறிந்தி லேனே. (க0)

தன்னையே யொப்பா ரில்லாத் தயாளனே தோன்றி மாயு
மின்னையே நிகர்த்து வீயு மேனியா யிருந்த மூங்கு
மென்னைநீ யாகச் செய்த விறைவனே ரமண தேவே
யுன்னையே யல்லால் வேரோ ருருதெய்வ முணர்ந்தி லேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௩க. அயலறியாப்பத்து (உ)

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கணமா யினுந்தங் கருத்தா லொருங்கிக் கருதுமவ
ரெணலா மெவைகளு முற்றுறச் செய்யு மியல்புடையாய்
துணரார் கடம்பணி தோளா விளங்கிச் சுடர்தருமெண்
குணனு கியரம ணருகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. (க)

வேலா விறல்வெற்றி விரா வடியர் வினைசிதைக்குங்
காலா வழகிய காமா கடிமனக் கண்களிக்க
மேலா கியநல் விழாக்காண வேண்டின் விநோதமுறுங்
கோலா கலரம ணருகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. (உ)

பாசா டவியின் பரப்பெலாஞ் சுற்றிப் பதைபதைத்து
வேசா றுபாயந் தெரியாது விவ்வுறு வேற்குவினை

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண்.

மாசா னதுதவிர் மார்க்கந் தெளிவுற வாய்மலர்ந்த
வாசா ரியரம ணுவடை யேன்பிற ராலயமே. (௩)

தெருவா யலைந்து திரியுநா யேனைத் தெருமரலால்
வருவா தனையற வாழ்விக்க வெண்ணியம் மாயையினால்
வெருவா திருக்கும் விதமுப தேசித்த வேதியாற்
குருவா கியரம ணுகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. (௪)

தேவா மனித்தத் திருமேனி தாங்கித் திசைமுழுதுங்
காவா யெனப்பலர் காதலித் தேத்திக் களித்துநிற்க
வாவாவென் றென்னை வருவித்துப் பேரின்ப வாழ்வளித்த
கோவா கியரம ணுகுறு கேன்பிறர் கோயில்களே. (௫)

நிச்சார மாமிந் நிலையற்ற வாழ்க்கை நிலையினின்று
துச்சாரி யேனையுங் கைதூக்கி யாண்டு தொழும்புகந்த
வச்சா வருட்கட லம்மா வகில சராசரங்கட்
கச்சா கியரம ணுவடை யேன்பிற ராலயமே. (௬)

பணியாத விந்தப் பதகனை யந்தப் பரிசிழைத்த
தணியாத மாயத் தருக்கிரண் டுந்தலை சாய்ந்தவியத்
திணியாத சிந்தைத் தியக்கமுந் தீரச்செய் தேவசிகா
மணியா கியரம ணுமதி யேன்மற்றை மாதெய்வமே. (௭)

சூரே தடிந்து துலங்குங் கதிரொளி சூழ்நுதியாற்
காரே யவிச்சை கடிந்தசெவ் வேல்வேங் கடரமணா
நேரே குருபர நின்னருள் வாய்ந்தவென் னெஞ்சகத்தாற்
றேரேன் சரதமிஃ துன்னையல் லாற்பிற தெய்வங்களே. (௮)

உரனா கியதொரு தோட்டியி னைந்து மொறுத்தொளிரும்
வரமா முனிவர்க்கும் வாய்மை யுணர்த்திய மாண்புடைநல்

லானுர் தமக்கு மருங்குரு வாக வமைந்தகுரு
பரனு கியரம ணுபர வேனேர் பரதெய்வமே. (கூ)

தேனு றிழியுந் திருவேங் கடநின்று சிந்தைசெய்வா
ருனுர் பிறவி யொழிக்குங் குணத்தா லுயர்வுடைத்தாய்
வானேங் கருணை வரைவயிற் போந்தவா னேர்கள்பெரு
மானு கியரம ணுமதி யேன்மற்றைத் தெய்வதமே. (க0)

தனி

* கலிவிருத்தம்

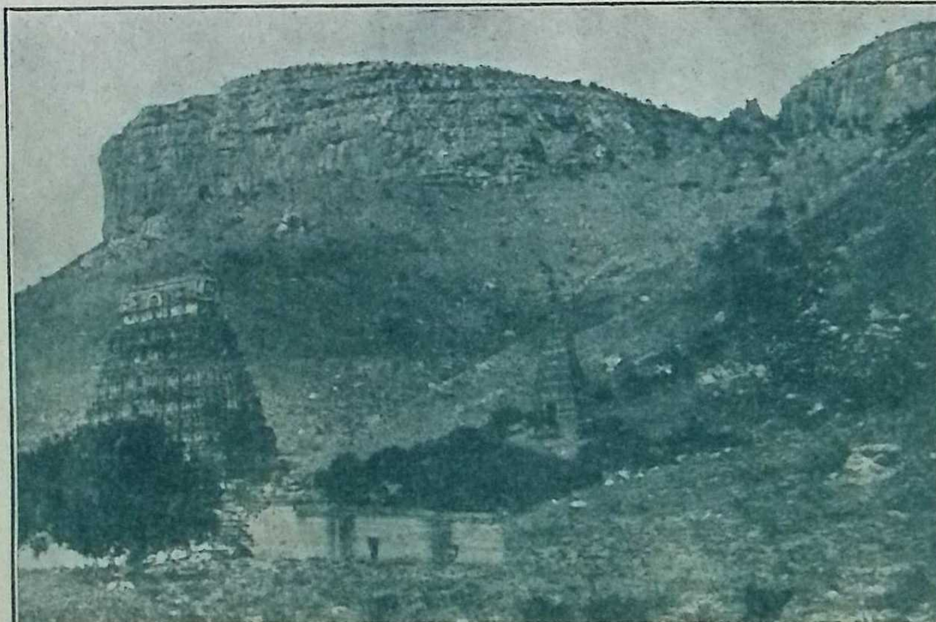
வருணு தியர்வந் தனைசெய்ம் மலையை
யருணு சலமென் றறைவார் சிலபேர்
இருணு சமுற வியலம் மலையைக்
கருணு லயவேங் கடமென் பமியாம். (க)

ரமணன் மகிழ்வா கரமிப் பதனு
லமரர் பலரும் மடையும் மருணைச்
சிமயந் தனையாந் திருவேங் கடமென்
றமலன் னமர்வா கவழைத் ததுவே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* "சடையா யெனுமால்"—என்னும் தேவாரப்பண்.

திருவேங்கடம் பக்கம் - கஉச

௪௦. திருவிந்தியமாலை

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வீரர்க்குள் வீரரும் மெச்சும் விறல்வீர வேங்கட வேள், சோரர்க்குட் சோரனு யுள்ளத்துட் டோய்பவன் றெல்லுயிர்மே, லாரன் பதனு னலந்தருங் கீதை நவின் றுளிர்நக், கீரன்சொற் கேட்ட செவிகொண்டு மற்றினிக் கேட்பதென்னே. (க)

அட்ட திசாம்பரத் தான்வேங்க டேச னருமறை சொல், லட்ட குஞ்சலக் கோடேறி நின்றே னவிச்சை யினுற், றெட்ட கொடும்பவத் தொல்கடல் வீழ்ந்தோர் தொடுபுணைத்தா, டொட்ட நெடுங்கரங் கொண்டுமற் றென்று தொடுவதென்னே. (உ)

என்னுள ராலுஞ்சற் றெண்ணப் படாரம னேச னிந்த, மண்ணுளர் தங்கண் மதிப்புக்கெட் டாதவன் மாண் புடைய, விண்ணுள ராலும் வியக்கப் படுபவன் வித்தகஞ் சேர், கண்ணுளன் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. (௩)

அச்சென நின்ற ரமணு சலன்றன் னழகியதா, ளுச்சித மாகவென் னுச்சியி னுய்த்தோ னுடம்பினுள்ளே, துச்சி லிருந்தேற்குப் புக்கி லளித்தவன் றற்றதுற்றின், மிச்சின் மிசைந்தசெவ் வாய்கொண்டு வேறு மிசைவ தென்னே. (௪)

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண்.

சாந்த குணுசலத் தான்வேங்க டேசன் சலனமற்ற
காந்த மலேக்குங் கடுந்திற லாளன் கடவுளர்வே
ருய்ந்தபுட் பாஞ்சலி யாற்சிறு நாற்ற மடைபதத்தை
மோந்த சிறப்புடை மூக்கினுன் மற்றினி மோப்பதென்னே.

என்பது கோடி யிதயத்து மேய்ந்த விறைரமணன், நண்பரை யாட்கொண்டு நல்லருள் செய்பவன் ஞானிகளும், விண்பதி யாதி விபுதருங் காணுத வித்தகன்றன், வண்புகழ் வாழ்த்திய வாய்கொண்டு மற்றினி வாழ்த்த லென்னே. (சு)

பெய்யுங் கருணேப் பெரும்புயல் வேங்கடன் பேதைமையால், வையும் மவரையும் வாழ்த்துந் திறலினன் வையமிசை, யுய்யும் படிக்கோ ருறுதிகண் டேனவ னூழியமே, செய்யுங் கரமிரண் டுங்கொண்டு மற்றினிச் செய்வ தென்னே. (எ)

கடந்த புலத்தர்தங் கண்ணுய வேங்கடன் கண்மலரென், றிடந்தருச் சித்தவற் கீந்தகூ ராழியனேற்றமுடைக், குடந்தையு மென்னுள முங்குடி கொண்டவன் கோயில்வல, நடந்தவென் காலிரண் டுங் கொண்டு மற்று நடப்பதென்னே. (அ)

கோளாள ராலுங் குறிக்கப் படாத குருரமணன், கேளாள ராலேயுங் கேட்கப் படாதவன் கிஞ்சிலுமே, மீளாத வேதச் சிரத்துக்கு மெட்டாத வித்தகஞ்சேர், தாளாளன் ருடாழ் தலேகொண்டு மற்றினித் தாழ்வ தென்னே. (கூ)

நந்திக் கருள்செய்த வேங்கட நாதன் கழுவலறப், பந்தித்து நின்ற பழவினேக் கஞ்சித்தன் பாலடைந்து, சந்

தித்து நின்றவர் சன்மந் தவிர்ப்பவன் றாளிணையைச், சிந்
தித்த சீருடைச் சிந்தையான் மற்றுஞ்சிந் திப்பதென்னே.

நீந்திக் கடக்க முடியாப் பிறவி நெடுங்கடல்வா
யேந்திக் கடத்து மிரும்புணை யாய விறைரமணன்
சாந்திக் கடற்கோர் தடங்கரை யாயவன் றண்ணளியை
மாந்திக் களித்த மனத்தினன் மற்றிரு மாப்பதென்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுக. ஆண்டபத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்பமா முளைத்தெழுந்து சயம்பு தந்தை
 தடுமாற நின்றசயஞ் சோதி யாதி
வம்பமாச் சவையேறி வாய்மை சேரா
 வம்புரைகள் வாய்பிதற்றும் வலவை நாயேன்
விம்பமா மிவ்வுலகை மெய்யாக் கொண்டு
 வெறித்தமன வேழத்தைப் பிணித்தற் குற்ற
கம்பமா முளைத்தவெங் கடவர் தாளைக்
 கருதாத நாளெல்லாம் விருதா நாளே. (க

ஆண்டகையா மச்சுதனு மயனுந் தேடி
 யடிமுடிகள் காண்பரிய வாதி சோதி
பூண்டபுலை நாயையுமோர் பொருட்ப டுத்துப்
 பொற்றவிசு மேலிடுஉம் பூட்கை போல

* தேவாரம் திருத்தாண்டகப்பண்.

மூண்டபழ வல்வினையை முற்றுஞ் செற்று
மோகாந்த காரத்தை மோசித் தென்னை
யாண்டதிரு வேங்கடனு ரடிவாய்ச் சிந்தை
யழியாத நாளெல்லாம் பழியா நாளே. (உ)

பொறையனர் பிழைபொறுத்துப் புன்மை தீரப்
புலைநாயேன் புன்றலைமேற் பொற்றாள் வேய்ந்த
மறையனர் மதிமிகுத்த மாந்தர் தாமும்
மாமறைநூற் கடல்கண்டு மயங்கி நிற்க
மிறையலா மெய்ப்பொருளை வெண்ணெ யாக்கி
விழுங்குமா றெனக்களித்த வேங்க டேச
விறையனு ரெழினலஞ்சேர் தாள்வாய்ச் சிந்தை
யிறவாத நாளெல்லாஞ் சிறவா நாளே. (ந)

ஆதரது கூட்டுறவா லகந்தை மீக்கூர்ந்
தழிபொருண்மேல் விளைநிலமே லாசை கொண்டு
மாதரது மாமழைக்கண் மதர்த்த நோக்கான்
மாலாகி மாயைக்கு வயப்பட் டேனை
யாதரமிக் கோடிவருங் கற்றாப் போல
வவனியில்வந் தவிச்சைகெடுத் தாண்டு கொண்ட
நாதரம ணேசரது நற்றா ளன்பாய்
நயவாத நாளெல்லாம் பயவா நாளே. (ச)

சோத்தமெனக் கைகூப்பித் தொழுது மின்னார்
சொல்லுஞ்சொல் லுறுதியெனத் தோய்ந்த தல்லா
லாத்தமொழிப் பயனென்று மறியா தந்தோ
வாதரொடு கூட்டுறவா யெருவை போலப்

போத்தியல்பொய்ப் புல்லறிவின் புலைநா யேனைப்
பொருளாக்கிப் பொன்னடியென் றலைமேல் வைத்துக்
காத்தவருட் கனரமணக் கடவுள் பாதங்
கல்லாத நாளெல்லாம் பொல்லா நாளே. (௫)

யானெனதென் றெழுமிரண்டு செருக்கு மோசித்
திணையில்லாத் துரியநிலை யியல்பு காட்டிக்
கானியலுங் கஞ்சத்தோ ணுதி யாய
கடவுளர்க ளுள்ளிட்டுக் காணு நின்ற
வூனியலு முயிரிலக்க மொருநான் மூவே
ழுற்றவுல கேரேழு முற்று நோக்கச்
சூனியமாச் செய்தசுக ரமணர் சீரைத்
தூற்றாத நாளெல்லாங் கூற்று நாளே. (௬)

பழித்துகள்சேர் துன்மார்க்கப் பாவி யேன்பாற்
பரிந்தெய்தி யாணவப்பாழ் பாழே யாகக்
கழித்தொழித்துக் கன்மமலக் களிம்பு போக்கிக்
காரிருளா மாமாயை கடிந்து காண
விழித்துணைக்கு விருந்தாகி விழவு மாகி
வினையேனை மீளாத வீட்டிற் கூட்டும்
வழித்துணைவேங் கடரமணர் வாரி சத்தாள்
வாழ்த்தாத நாளெல்லாம் பாழ்த்த நாளே. (௭)

மாவிரத மேற்கொண்டு மாத ராசை
மையலிடை வீழாது மற்று முற்றுந்
தாவியமா தவத்தரையுந் தாழ்க்க வைத்துத்
தரமொன்றும் பற்றாத சழக்க னேனை

மாவிரகந் தலைக்கேறி மருண்ட நாயின்
மத்தனிவன் மாகாமி யென்னு தாண்ட
வாவிரம ணேசனு ரம்பொற் பாத
மடையாத நாளெல்லாங் கடையா நாளே. (அ)

தெள்ளமுத முள்ளுதொறுந் தெவிட்ட வுண்டு
தேக்கெறிக்குந் தேவர்களுஞ் சிந்தை கொள்ளக்
கள்ளமறு மெய்யடியார் காத லாகிக்
கழன்றுள்ளங் கசிந்துருகிக் கரையுந் தோறுங்
கொள்ளைகொள வாய்மடுப்பக் குமிழி பாயக்
கொழுங்களிசேர் பேரின்பக் கோற்றே னூறுந்
தள்ளரம ணேசரது தாளை யன்பாய்த்
தாழாத நாளெல்லாம் பாழா நாளே. (கூ)

உதரமிக வோம்பலே யுயர்ந்த தாய
வுறுதியென நாளுளு முழைக்க லுற்ற
பதகனெனப் பன்னுளும் பழித்தோ ரெல்லாம்
பதைப்பொடுங்க மெய்ஞ்ஞானப் பவிச ளித்து
விதரணமொன் றறியாத வெறிநா யேற்கு
வேழத்தின் மேற்றவிசை விரும்பி யிட்ட
பதரமணப் பசுபதியின் கோயில் சூழப்
படாராத நாளெல்லா மிடரா நாளே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

சஉ. அயனினையாப்பத்து

* கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தார் தண்பொழில்கள் புடை தங்குமண் ணுமலைக்கே
வந்தாய் வண்சுழியற் பதி வாய்நின் று வேங்கடவா
இந்தா வென்றழைத்திவ் வெளி யேனைக் கடைக்கணித்தாய்
எந்தா யுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (க)

நாதா நன்னயஞ்சேர் மகிழ் நண்பொடுன் வண்புகழை
யோதா நின்றவர்கட் குற வாயநல் வேங்கடவா
காதா லுன்புகழ்கேட் டடைந் தேனைக் கடைக்கணித்தாய்
நீதா நின்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (உ)

ஒப்பா ராருமில்லா வுனைத் தஞ்சமென் றுற்றவர்க்குத்
துப்பா யுற்றுதவுஞ் சுழி யற்பதி வேங்கடவா
தப்பா வல்வினைநோ யறத் தப்பக் கடைக்கணித்தாய்
அப்பா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (ங)

நீந்தா வேழ்பிறவி நெடு நீர்கடத் தும்புணைத்தாள்
போந்தார் கட்குதவும் புகழ்ப் புண்ணிய வேங்கடநீ
ஈந்தா யின்னருளிவ் வெளி யேனைக் கடைக்கணித்தாய்
ஏந்தா லுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (ச)

பொய்ம்மா யப்புணர்ப்பிற் புகு தாதமெய்ஞ் ஞானநெறி
செம்மா னல்லடியார் தமைச் சேர்ப்பிக்கும் வேங்கடவா
சும்மா நிற்கெனச்சொல் லறச் சொல்லிக் கடைக்கணித்தாய்
அம்மா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (ரு)

---

* "பொன்னார் மேனியனே"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பேசா மோனநிலை யடி பேணி யடைந்தவர்க்குத்
தேசார் திட்டியினற் றினஞ் சேர்த்தருள் வேங்கடவா
ஆசா ளுகிவந்திவ் வடி யேனைக் கடைக்கணித்தாய்
ஈசா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (சு)

நெய்யா நீள்கலையே நிகழ் கோவண மாவிசித்துத்
துய்யார் நல்லிதயத் திடைத் தோய்ந்தொளிர் வேங்கடவா
மையார் மாயவிருள் மடிந் தேகக் கடைக்கணித்தாய்
ஐயா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (எ)

சிறையாற் கூறுபடாச் சிவ சத்தொடு சிச்சுகத்தின்
நிறைவா மம்பலமாய் நிகழ் கின்றநல் வேங்கடவா
கறையா தொன்றுமிலாக் கழல் காட்டிக் கடைக்கணித்தாய்
இறைவா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (அ)

பாரை முற்பலவாம் பரும் பூத மதிக்கதிரோ
டேரை யுற்றொளிரு மிய மானுரு வேங்கடவா
ஒரை நல்லதன்வா யுவந் தென்னைக் கடைக்கணித்தாய்
யாரை யுன்னையல்லா லித யத்து நினைக்கேனே. (கூ)

ஓர்த்தார் தம்முளத்து முயர் சோணையி லுங்குனிக்குங்
கூத்தா கொவ்வைச்செவ்வாய்க் குமிண் பூஞ்சிரிப் பும்முடையாய்
ஈர்த்தாய் வேங்கடவா விதம் வாய்ப்பக் கடைக்கணித்தாய்
ஆத்தா வுன்னையல்லா லினி யாரை நினைக்கேனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

௪௩. மறவாப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்திகள் பற்பல செய்யவல் லோர்களுஞ்
சேரத் தொழுமூலச்
சத்தியி னூற்றிகழ் தத்துவ வேங்கட
ஞானச் சதிராளா
பத்திமை யாலடி பற்றிய நேயரைப்
பாலித் திடுதல்கேட்
டெத்திசை யோர்களு மேத்திடு வண்புக
ழெந்தாய் மறவேனே. (௧)

செற்றுயிர் நற்றவஞ் சேர்ப்பட வாற்றிய
சீல முனிவோராய்
முற்றுணர் வோர்களுங் கைதொழு வேங்கட
மோன முதலோனே
பற்றுக ளால்வரு புன்பிற விச்சிறைப்
பட்டுத் துயராழி
யுற்றுழிக் கைகொடுக் கும்முப காரியா
முன்னை மறவேனே. (௨)

மாதிர மன்பதை தம்மன நின்றுவெம்
மாயை யிருளோட
மேதினி மீமிசை மேவிய வேங்கட
நாத விறலோனே

---

* "கடலிடை வெங்கடு"—என்னுந் தேவாரப்பண்.
ராகம் - சங்கராபரணம்.

போதிய பக்குவ மற்றவிப் புன்புலை
நாயும் புகழெய்த
வேதிய னவ்வெளி வந்தருள் செய்குண
மேன்மை மறவேனே. (௩)

பாமர ராயினும் பண்டித ராயினும்
பாரா தருள்செய்யுந்
தாமரை யாயபல் லெண்குண வேங்கட
சாமி குருநாதா
நாமகள் வாழ்முக நான்முக னார்தரு
ஞானச் சதுவேதப்
பாமறை யுந்தெரி யாப்பத வைபவப்
பண்பை மறவேனே. (௪)

கங்கண மோடொரு கச்சை விசித்தடி
யாரைக் கடைக்கண்ணுக்
கங்கண னாகிய வந்தண வேங்கட
நாத வழகோனே
பங்கய மாமலர்ப் பாத வருட்டிறம்
பாடிப் பரவேற்கும்
மங்கல மாமகி ழின்பத நல்கிய
வண்மை மறவேனே. (௫)

வெல்கழ லேகினை வாக நினைந்தடி
மேவும் மடியாரைப்
புல்கிய மாத்துயர் போக்கிடும் வேங்கட
போத குருநாதா

ஒல்கிய நுண்ணிடை யோர்தரு போகமே
யுன்னி யுழன்றேனை
மல்கிய சிச்சுக வாரியி லாழ்த்திய
மாண்பை மறவேனே. (சு)

துன்னிய நல்லடி யார்பிற வித்துயர்
சோரக் கழல்சூட்டுந்
தன்னிக ரற்ற தயாபர வேங்கட
தன்மத் திருவாளா
என்னிடர் யாவு மிரவியின் முன்பனி
யென்ன விரைந்தோடச்
சென்னியி லன்பொடு சேவடி சேர்த்திய
சீர்மை மறவேனே. (எ)

அன்றிலும் பேடையு மாகநின் ளுேடரு
ளாயும் முடனாகத்
துன்றிய வற்புதத் தய்ப்புடை வேங்கட
சோதித் துரியோனே
பன்றியு மன்னமும் பார்த்தறி யாப்பதி
யோடென் மடநெஞ்ச
மன்றிலு மாடிய வாரிச மாமலர்ப்
பாதம் மறவேனே. (அ)

அன்புடை நெஞ்சின ராயம ராதிபர்
சிந்தை யலமந்தா
துன்புடை மாக்கட ரேய்ந்திட வேங்கட
நாதச் சுதியோனே

வன்புடை யுன்மத மேற்கொடு வாடிய
நாயே னிறுமாக்க
வென்பிடை வந்தமு தூறநின் றூடிய
வெண்மை மறவேனே. (௯)

அல்லிருள் போக்குறு மாதவ வேங்கட
வங்கட் குருநாதா
எல்லரு ளாசல மெய்தெனக் கூயெனை
யேவற் பணிகொண்டு
சொல்லரு மெய்த்துரி யச்சுடர் வீட்டிடைத்
தோயும் படிசெய்த
நல்லருள் வைபவ நாயடி யேனுயிர்
நாதா மறவேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௪௪. அச்சப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறியர்தம் பெருமை யஞ்சேன் சிறைப்படு துன்ப மஞ்சேன்
கிறியுறு இளவி யார்தங் கிழமையின் கேடு மஞ்சேன்
செறிவுறு வேங்க டேச சிவகுரு வுருவ மான
வறிவறி யாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (௧)

* தேவாரம் திருநேரிசைப்பண். திருவாசகம் அச்சப்பத்தைத் தழுவியது.

பொருளறு வறுமை யஞ்சேன் புலமறு மடமை யஞ்சேன்
சுருளுறு குழலார் தங்கள் சுகந்தரு துக்க மஞ்சேன்
தெருளுறத் தெளிந்த மோனச் சின்மய வேங்க டன்கூ
ரருளறி யாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (உ)

இச்சையோ டனிச்சை யஞ்சே னிருவினைத் தொடர்பு மஞ்சேன், கோச்சைமா மடவார் தங்கள் கொய்சகக் குறிப்பு மஞ்சேன், உச்சிமே லுரவோர் கொள்ளு முரங்கெழு வேங்க டன்றாட், கச்சுறு தாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (ங)

தூக்கமும் விழிப்பு மஞ்சேன் சோர்வொடு நினைப்பு மஞ்சேன், நோக்கமோ ருழையன் னார்தந் நுதல்பொடி வெயர்ப்பு மஞ்சேன், போக்கொடு வரவில் பூன்றப் புனித வேங் கடன்றாட் பத்தி, யாக்கமில் லாரைக் கண்டா லம்ம நா மஞ்சு மாறே. (ச)

கொட்குமாச் சூறை யஞ்சேன் கோதையர் குலவும் போலி, நட்புலா நகையு மஞ்சே னண்ணுமெய் யடியா ராவிப், புட்சிமிழ்த் துண்ணும் பொல்லாப் பூங்கணுன் வேங்க டன்றாட், குட்கிலா தாரைக் கண்டா லம்மநா முட்கு மாறே. (ரு)

காய்ந்தவெங் கடவு மஞ்சேன் கடுந்துயர் நரகு மஞ்சேன்
வேய்ந்தபூங் கோதை மாதர் வேட்கையின் விளைவு மஞ்சேன்
ஒய்ந்தொடுங் குளத்த னுன வுரங்கெழு வேங்க டன்று
ளாய்ந்தறி யாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (சு)

முடைகமழ் பிணம்பு சிக்கு மூளிவாய்க் கூளி யஞ்சேன்
நடையுலா மன்ன மன்னுர் நகையுலா மொளியு மஞ்சேன்

மடைதிறந் தமுத மூற்று மலர்க்கணுன் வேங்க டன்ரு
ளடைகலா தாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (எ)

ஊர்வசி வாளு மஞ்சே னெழுக்கழுப் படையு மஞ்சே
னூர்வசி முதலோ ராய யுவதிகள் புணர்ப்பு மஞ்சேன்
சீர்வளர் மெய்ம்மை ஞானச் செம்பொருள் வேங்க டன்ருட்
கார்வமில் லாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (அ)

வெஞ்சின வேழ மஞ்சேன் வேங்கையின் வெங்க ணஞ்சேன், பஞ்சிமெல் லடியார் தங்கள் பணிமொழிப் படையு மஞ்சேன், உஞ்சிட வடியார் தம்மை யொறுக்குங் கன் வேங்க டன்ருட், கஞ்சலில் லாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (கூ)

மடங்கலின் கடுங்க ணஞ்சேன் மன்னவ ராணை யஞ்சேன்
படங்கிள ரல்கு லார்தம் பார்வையின் கூர்மை யஞ்சேன்
உடங்குளஞ் செற்று யர்ந்த வுரங்கெழு வேங்க டன்ருட்
கடங்கிலா தாரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (க0)

ஆதியான் மிகமு மஞ்சே னாதிதை விகமு மஞ்சே
னாதிபெள திகமு மஞ்சே னரிவையார் பரிவு மஞ்சேன்
காதிகன் மங்கள் யாவுங் கடந்தவேங் கடவன் ருட்குப்
பீதியில் லாரைக் கண்டா லம்மநாம் பிரமிக்கு மாறே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

சரு. நீத்தல்விண்ணப்பம்

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கள்ளம் புகுநெஞ்சர் காணுக் கதிரொளி கைதவனே, னுள்ளம் புகுதந் தொளிர்தர வாண்டனை யோலமிட்டு, வெள்ளம் படர்சடை வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய், வெள்கலின் றென்னுள் விளங்குக வென்றுமென் விண் ணப்பமே. (க)

விண்ணப்ப மீதன்றி வேறொன்று மேயிலை வேங் கடவா, கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை யென்னிடங் கண்டுவைத்தும், வண்ணப் பணித்தனை மங்கவிட் டென்னை மருதிகண்டாய், சுண்ணப்பொன் னீற்றுச் செழுஞ்சுட ரே சுழி யற்கரைசே. (உ)

அரைசே யுவந்தெனை யஞ்சலென் றேபணித் தாண்டு கொண்டாய், பரைசேர் தருமிடப் பாகா பழவினைப் பற்ற றுத்த, விரைசேர் மலரடி வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண் டாய், குரைசேர் கழற்கீழ்க் குடியா வெனைக்குறிக் கொள்ளுதியே. (ங)

கொள்ளத் தகாதபொய்க் கொச்சை யுலகையுட் கொண்டுபின்னு, மெள்ளத் தகாதநின் பொன்னடிச் சேவையை யெள்ளுகினும், வெள்ளத் திருவருள் வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய், பிள்ளைச் சிறியேம் பிழைபொறுப் பன்றோநின் பேரருளே. (ச)

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண். திருவாசகம் நீத்தல்விண்ணப் பத்தைத் தழுவியது.

அருளுரு வாயிவ் வவனியில் வந்தபே ரந்தணமின், பொருளுறு வாய்மையைப் போற்றேனெனினுமிப் பொய் யுலகை, வெருளுறு வேலை விடுதிகண் டாய்வியன் வேங் கடவா, மருளறு சாதன மற்றறி யேற்கரண் மாணடியே.

அடிநின்ற நாளே யடியேனைத் தொட்ட வவிச்சையற
விடிகின்ற ஞாயிற்று வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய்.
படிநின்ற வாழ்க்கையின் பாசப் படுவலை பாற்றிநெஞ்சைத்
தடிகின்ற வாள்விழித் தற்பர னேபெருந் தக்கவனே. (சு)

தக்க சதுட்டய சாதனஞ் சாராச் சழக்கனென
மிக்க தயாபர வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய்
நக்கபுன் மூரலின் முப்புரந் தீப்பட நள்ளிருள்வாய்த்
தொக்கபுன் கூளிக் குழாத்துட் குனிக்கின்ற தூமணியே.()

தூயதென் பாண்டிச் சுழியற் பதிநின்று தொல்லருணை
மேயவின் பக்கடல் வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய்
மாயவன் பாசத்தை வாள்விழி யாலெறிந் தன்பர்மனக்
கோயிலின் ஞானச் சுடராய்க் குனிக்கின்ற கோமளமே. ()

கோமள மாயைக் குடர்குமைத் தென்னையாட் கொண்டநின்று, ளேமரு வார்கழ லெண்ணுமை மாற்றி யெனதுமுடி, மீமிசை மேவடி வேங்கட வாவிட் டிடுதி கண்டாய், யாமளை யாய்ச்சிக் கிடந்தந்த சோணை யிறைய வனே. (கூ)

இறையவ னெக்குரு கேழையர்க் கன்றிமற் றேனை யர்க்கு, மிறையவ வென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங் கடவ, மறையவ வானோர்க் களிசெய வல்விட முண்ட கண்டக், கறையவ நீயெனைக் கைவிடப் போகாது கள்வ னென்றே. (கo)

என்றிவ் வெளியனை யெள்ளத் தகாதன் றிறையவர்மேல்
வென்றிப் புகழ்கொண்ட வேங்கட வாவிட் டிடுதிகண்டாய்
பன்றி யுருக்கொண்ட பச்சையும் பாரமின் பங்கயத்தா
டொன்றுந் திறலினன் யான்போது நீயேதோற் றுவிடிலே.()

விடியல்கா ணுது வெருளுறு மூடனை மெய்யுணரா, மிடியனென் றெள்ளி விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, வடியனென் றன்னை யடைந்தியான் சேவித்த லாணவம் போய், விடியலின் மல்குன் சொரூபமா மெய்ம்மை விளங்க வன்றே. (கஉ)

விளங்கிலா துன்னுரு வேணவா வீணுய்விம் மிக்க வுழ்நீர், வெளங்குலா மென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங் கடவா, களங்கிலா மெய்ப்பொருட் காட்சிதந் தென்னைக் கடைக்கணிப்பா, யுளங்கொளா வூத்தை யுலகிய லிற்பட் டுளைந்தனனே. (கங)

உளைந்திலா துள்ள முருகிலா துய்யநாங் கொள்வதற்கு
விளைந்திலா னென்ன விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
தளைந்தவா கண்டிரங் கித்தறித் தென்றன் வினைத்தளையைக்
களைந்திலா யென்னிலென் னுருயிர் காண்டிநின் காலடிக்கே.

அடிக்கன்பு செய்யா தழிவந்த செய்தமை யாய்ந்து நெஞ்சம், வெடிக்கின்ற வென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, பொடுக்கென் றுரைப்பிற் பொருதவென் னெஞ்சம் புலம்பியுகத், துடுக்கனென் றேதுடை யாதுநல் காயென் றெழுகுலமே. (கரு)

தொழுகுல மாயடி தோய்ந்தநல் லன்பர்தந் துன்பகற்றும்
விழுமிய வேங்கட விம்மிரா னேங்க விடுதிகண்டா

யழுதழு தாளிணைத் தஞ்சு மொடுங்கி யடியடைந்து
தழுதழுத் துன்புகழ் சாற்றிடச் செய்திநின் றண்ணளிக்கே.

அளிகிலா னெஞ்ச மழிகிலான் பொல்லா வகம மதை, விளிகிலா னென்ன விடுதிகண் டாயருள் வேங் கடவா, சுளிகலா தென்னைச் சுடருமெய்ஞ் ஞான சுகத் திருத்தாய், தெளிகலா தாரைத் தெளித்தலன் றோதெளிந் தோர்செயலே. (கள)

செயப்படு மன்பு செயாத்தவற் றாலறச் செங்கதிர்முன்
வெயிற்புழு வாக வெதும்புகின் றேனை விடுதிகண்டாய்
கயப்புலை நாயன் கடிய னெனாதுன் கனவருளா
லுயக்கொளு வாயென் னுடைவேங் கடநின் னுளமுவந்தே.

வந்திக் கிலாதவுன் மத்தனே னென்னினும் வாதனையால்
வெந்துக்க வென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
முந்திக் கிளர்ந்தெழு முந்நீ ருவாவின் முழுமதியைச்
சந்தித் தெனநிற்கென் னெஞ்சந் ததும்பித் தளும்புற்றதே.

உற்றது மன்றி யுறாதது மோரா தவனெனினும்
விற்றுக்கொள் வாய்விட் டிடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
கற்றது மன்றிக் கலாதது நின்பர மாக்கழித்துச்
சற்றுப சாந்திநான் சாரக்கண் ணோக்கநீ சாத்துதியே.

துதியொடு நின்னடி தோய்ந்தே னுலகத் தொடர்பு களான், மிதிபடு மாறு விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, பதியெனு மெய்யபொய் யாம்பசு வேற்கருள் பாலித்தி யென், னுதிதல நின்பத மோர்ந்துணர்ந் தொன்றி யொடுங்குறவே. (உக)

ஒடுங்குறி னுள்ளக் கவலோயு மென்றுணர்ந் தும் மொடுங்கா, விடுங்கய வேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங் கடவா, கடங்கவிழ் மத்த கயப்புல னுற்கது மென்றடர்ப் புண், டிடுங்குகின் றேனிடுக் கந்தவிர்த் தாளுதி யேற் புறவே. (உஉ)

உறவுக ளல்ல லுழப்பிக்கு மென்றெம்ம னோர்க்குணர்த்த
விறலுள நீயவை விட்டதற் கேற்ப விடுதிகண்டாய்
திறவுகோ லாத்திரு வேங்கட நின்னருட் சீர்திறக்கத்
துறவுதாந் தோயப்பெற் றூரெளி தாப்பல தொண்டர்களே.

தொண்டனுக் கேற்பத் தொழும்புசெய் யான்வெ றுஞ் சொல்லளக்கும், மிண்டனென் றென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, தண்டமென் றுன்னைச் சரணடைந் தேனுக்குச் சால்வதுகாண், பண்டமென் றிவ்வுல கைப் பரித் தியான்பெற்ற பாக்கியமே. (உச)

பாக்கிய மாப்பயில் கன்மமே பாசமாப் பல்லுயிரை, வீக்கிய வாநீ விடுவியா தென்னை விடுதிகண்டாய், ஊக்கிய வைந்து மொறுத்தொளிர் வேங்கடயோகொழுக்கா, வாக் கிய நூலறுட் டிக்கவல் லாரெவ ரத்தகவே. (உரு)

அத்தக நிற்கு மடைவறி விக்குநல் லாசிரிய
வித்தக வென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
புத்தக ஞானமல் லாதறு பூதியில் புல்லனென்னை
யுத்தக மீள வுறுத்துதி யுள்ளத் துரம்பெறவே. (உசா)

பெறல்விட லன்னவெப் பெற்றியு மில்லாப் பெரு மிதஞ்சால், விறல்விபு வாந்திரு வேங்கட வென்னை விடுதி

கண்டாய், உறலா யுவத்தலி னும்முப சாந்தியே சாலவுறு,
மறலே யறப்பெரி தன்றேமேன் மேலூ ணயிறலினே.(உஎ)

ஊனனென் றேதன் னுயிர்க்கோ ருறுதியோ ராதுறங்கும்
வினனென் றென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
நாணமொன் றின்றியூர் நாயா யுழன்றுநல் லோர்பழிக்க
மானனிவ் வாறழி யின்வசை யன்றேநின் மாணடிக்கே. ()

மாணுச் செருக்கான் மதியுரங் கெட்டுயிர் மங்கியந்தோ
வீணுக் கெடவிட் டிடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
தூணுப் பொருந்துனைத் துப்பா வுறுதொண்ட ருள்ளொருவ
ஞணுப் பிறந்தவ மாவது வோவந்த ணுதியனே. (உகூ)

ஆதிய னேநடு வந்தம தாய்ப்பின் னவைகடந்த
வேதிய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விழுச் சீரடியார்
போதிய லுன்னைப் புணர்தரு மந்தப் புரவிதய
வீதியி லேயெனைக் கூட்டுகண் டாயருள் வேங்கடனே. ()

கடனன் றெனப்புலங் காவா திளையரைக் கண்டுமகிழ்
விடனென் றெனைவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கடவா
வடலொன் றியவல் லபவறி வாற்புல மைந்தவித்துக்
கடலொன் றுலகுக்கோர் காட்டாக நின்றொளிர் கண்ணியனே.

கண்ணிற் கருமணி யாக்கலந் தாயெங் கணுங்கலந்த
விண்ணிற் பெருவெளி வேங்கட வாநீ விடுதிகண்டாய்
விண்ணிற் புதைந்தபல் சித்திக் குழாங்கள் வெளிப்படவிம்
மண்ணிற் பரந்து மணங்கம ழாநின்ற மாதவனே. (ஙஉ)

தவத்தியல் சாற்றித் தழும்புற்று நாச்சரி தத்திடையவ், விவத்தைகெட் டேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, வவத்தமே போயவா ளுளினி யேனு மழகு

பெறுஞ், சிவத்தை யுறத்தவஞ் சேர்ப்பிகண் டாயெஞ் சிவக்கொழுந்தே. (௩௩)

கொழுந்தெழு மொண்மணி யேகுடும் பத்திடைக் கண்குருடாய், விழுந்தவி தாவிடு வேனையக் தோரீ விடுதி கண்டா, யெழுந்திட மாட்டா திறைவெங் கடதொண்ட ரின்னொருவ, னழுந்துறல் கண்டமை வோமின் னருட்கழ காவதுவே. (௩௪)

ஆவலி னின்னளி நீர்மைநா டாதுநல் லாத்தமொழிக்
காவலை நீவிக் கடந்துபொல் லாக்காமக் கட்டழற்கே
வீவுறு வேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
தோய்வுற வெற்குநீ தோற்றுவி சாந்த சுகக்கடலே. (௩௫)

கடல்படிந் தாடக் கருணைகந் தாவுன் கழலடைந்தேன்
மிடல்புரிந் தென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
வுடல்படு வெப்ப முழப்பினும் வெப்பா துளமுழக்கப்
படல்பொறே னென்பரி தாபந் தணித்தல் பரமுனக்கே.

உனக்கே தொழும்புகந் தும்மட வோர்துடி யொக்குமிடை
மினற்கே குருடு படுமிடி யேனை விடுதிகண்டாய்
தனக்கே யொளிர்தரு தற்பர வேங்கட தண்ணளிகூர்ந்
தெனக்கே யிலக்கா யெனது சொரூபமா நின்னியல்பே.()

இயல்பாய தண்ணீ ரிதயத்தி லாடவிச் சித்தவேனை
வெயில்பா வியகானல் வேற்றுநீ ராட விடுதிகண்டாய்
மயல்பாய நெஞ்சான் மடம்பட்டு வேங்கட வாமலர்த்தாட்
கயல்பாயுங் காற்றடுத் தாள்வா யுயிரழ லாப்படிக்கே. (௩அ)

அழலுமிழ் வாழ்வை யழகிதென் றெண்ணி யவாவுறுவீண்
விழலனென் றென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
தழலணித் தாயிடத் தம்மகார் தாவித் தழற்கொழுந்தில்
விழலறிந் தும்பயந் தோர்வெறி தேகல் விழுமிதன்றே. ()

அன்றே யடியடைந் தேனையெந் தாயைவ ராறலைத்து
வென்றேவல் கொள்ள விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
நன்றே பிழையே நடப்பவெல் லாமடிக் கேநயப்பா
யென்றே யிருக்கவென் னுள்ளே யெழில்பெற் றிலங்குதியே.

இலங்குநூல் கல்லாது கேட்கவுஞ் செய்யா திழிந்தகடை
விலங்கனை யேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
வலங்கலிற் றேன்று மராப்போ லகத்தி னகிலங்கண்டு
கலங்குகின் றேன்றன் கலக்கந் தெளித்தல் கடனுனக்கே.

உனைக்கேள்வி யாலொரு வாறுணர்ந் தும்மைக் குறு தியுள்ளி, வினைக்கேடு செய்கென வேட்டடைந் தேனை விடு திகண்டா, யனைக்கேயு மிக்கநல் லன்புடை யாயடி யேனக த்தெம், முனைக்கே முறிபட வேங்கட வாமுறை யே முறையே. (சஉ)

முறையிடக் கேட்டுநின் முன்னடி யார்முழு மோகமுற்றி
மிறைபட வென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
தறையிலன் னேரினித் தாமேயு முய்வர்க டாய்ப்பறைமுன்
சிறைபடை யாச்சிறு பார்ப்பையன் றேசிறந் தோம்புவதே.

ஓம்பென் றுரைத்துமோம் பாதைம் புலத்தா றுழலுமட
வீம்பனென் றென்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
வேம்பலி னுன்னு லினிதாளப் பெற்றே னிழிந்தகடைத்
தீம்பனென் றாலுமத் தீம்பொழித் தென்னைத் திருத்துதியே.

துதியொடு நின்னடி தோய்ந்துநின் றேனைத் தொழும்புசெயும், விதியில னென்ன விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, சுதிமுடி வாய சொரூபமா நின்னடி தோய்ந்த பின்பும், விதிவிளி யாதவ் விமுத்தரை மேவின் வியத் தக்கதே. (சரு)

தக்கநல் லாயடி யாரொடுங் கூட்டத் தகாளெனவிம், மிக்கபொல் லேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா, தொக்கபுல் லோர்தந் தொடர்பாலென் னெஞ்சந் துடிதுடித்த, துக்கமெல் லாங்கரி யாமுனக் குத்துலங் காத துண்டே. (சசு)

உண்டவுண் ணுவா யொழியப் பிழையுள்ளி யுள்ளுடைந்து
விண்டவென் றன்னை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
புண்டருஞ் சிந்தை புழுங்குகின் றேன்புழுக் கந்தணியா
யண்டருங் கண்டறி யாதவன் ணுமலை யங்கணனே. (சஎ)

அங்கண னேயுன் னுருவா முயிர்த்தொகைக் கன்பகன்ற
வெங்கண னென்ன விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
பைங்கண னேயொளிர் பற்ப நுதற்கனற் பார்வையுடைச்
செங்கணி னன்பர்தஞ் சிவத் துவஞ்சுடுந் தேசினனே. (சஅ)

தேசுறு ஞானந் திகழப் பெருமையிற் சிந்தைநைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா
மாசுறு மாணவ மையிரு ளான்மனக் கண்மயங்கிப்
பேசறு வீடுபோய்ச் சேர்வறி யாதபே துற்றனனே. (சகூ)

பேதுற வாற்செய் பிழைகள் பெருந்தகாய் பேணலுற்றென்
மீதுகண் ணோடா விடுதிகண் டாயருள் வேங்கடவா

தீதொடு நல்வினை யென்னையே போகமாத் தின்னலுற்றுக் காதுறு சிந்தைக் கவல்கெடுத் தாள்ககள் எங்கடிந்தே.(௫௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

சஃ. திருவார்த்தை

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளுரு வாயபே ரந்தணுள னமரர்க ளாருயிர் காப்பதற்கா, விருளுறு கோல மிடற்றெம்பிரா னிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், மருளற மாணடி யார்மனத் தை வாள்விழி யாலெறிந் தச்சுதமெய்ப், பொருளுறு போதம் புலப்படுக்கும் பொற்பறி வாரெம் பிரானுவாரே. (௧)

ஈமப் புறங்காட்டு ளேம்பலாய்த்தொக் கிண்டிய கூளிக் குழாத்திடைநள், ளியாமத் தெரியேந்தி யாடும்பிரா னிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், சேமத் திருநாட் டுச் செல்வமெல்லாஞ் சேவிப்போர் சிந்தையிற் சேர்க்கும் வள்ள, லேமப் பதத்தி லிறந்தமனத் தியல்பறி வாரெம் பிரானுவாரே. (௨)

எய்ப்பினில் வைப்பா யெளியோங்களுக் கெய்திய வின்னரு ளெம்பெருமா, னெப்பரி சோனென் றியாவருந்

* "புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர்"—என்னுந் தேவாரப் பண். திருவாசகம் திருவார்த்தைப்பதிகத்தைத் தழுவியது.

தேர்ந் தியம்பொணுத் தேவ ரமணனெங்கோன், கைத் தல வாமல கங்கடுப்பக் கழல்வாய்க் கருத்தழிந் தார் கருத்துண், மெய்ப்பொரு ளுண்மை புலப்படுக்கும் வித மறி வாரெம் பிராணுவாரே. (௩)

அழுங்கி யடைந்தநல் லன்பர்பொல்லா வகந்தைக் கிழங்ககழ்ந் தாருயிரை, விழுங்கி மகிழ்கூரும் வாள்விழி யான் விண்ணோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், முழங்குறு மூரிக் கடற்பிறவி முந்நீ ரிடும்பையிம் மூர்க்கனேற்குப், பழங்கதை யாக்கிய பாடுயர்மெய்ப் பாங்கறி வாரெம் பிரா ணுவாரே. (௪)

மதத்துத் திரிந்தவுன் மத்தனேனை வாள்விழி யோச்சி மடித்தொழித்தா, னிதத்துக் குறைவிட மென்னும் பிரா னிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், சதத்தைக் கருதிய தற்பரராய்ச் சச்சிதா னந்த தயாபரன்சீர்ப், பதத்துப் பணிவழி நின்றொழுகும் பரிசறி வாரெம் பிராணுவாரே. (௫)

குடிகே டியற்றுங் கொடுமைமீக்கூர் குடில மனவைந் தலையரவை, யிடியே றெனக்கொல் லெறுழ்வலியா னிறை யோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், கடிசேர் கமலத் தயன் முதலாங் கடவுள ராலுந்தான் காண்பரியா, னடியே னித யத் தடைந்தமர்ந்த வழகறி வாரெம் பிராணுவாரே. (௬)

பொறியறு சூத்திரப் பாவைபோலப் புடைபெய ராமையென் புந்தியையன், றெறியுறு வாள்விழி வீரப்பிரா னிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், செறிவுறு சின் மயச்செம்பொருளான் சீவர்கள் செய்வினை தேர்கரியாய்ப்,

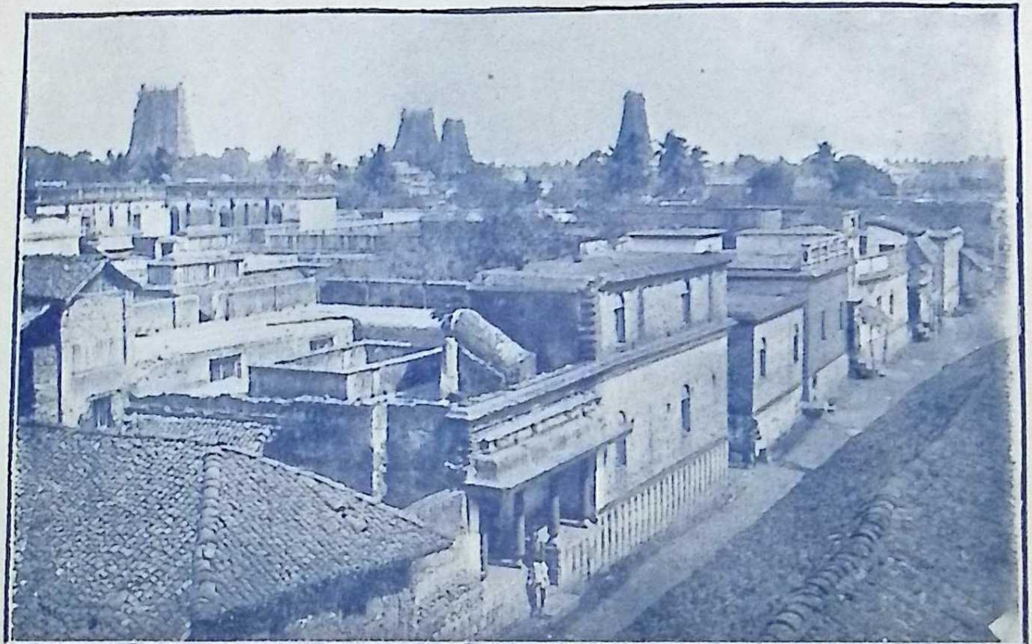
பிறிவற வெங்கணுந் தோய்ந்துநிற்கும் பெட்பறி வாரெம் பிரானுவாரே. (எ)

ஊனே யுயிரே யுறுபொருளே யுள்ள முவந்துறக் கொள்ளைகொண்டான், யானே யெனதே யெனைக் கெடுத்தா னிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், வானே நிலனே யறிவரியான் வண்ண வடிவிலாத் தன்னந் தனித், தானே யனைத்துமாந் தத்துவத்தின் சதுரறி வாரெம் பிரானுவாரே. (அ)

விடியிள ஞாயிற்று வாள்விழியால் வெய்ய விருள் கெடுக் கும்பெருமான், குடிமுழு தாளுங் குருபரன்சி ரிறையோ ரிறைரம ணேசனெங்கோன், படிற னெனத் தான் பராமுகஞ்செய் யாது பயந்ததன் பார்வையினு, லடிய னடைந்தவான் மாநுபூதி யழகறி வாரெம் பிரா னுவாரே. (கூ)

பராசரர் தந்நற் பழங்குடியின் பண்புமேன் மேலு மேம் பாடுபெற, விராவண நெஞ்சர்க் கரும்பெருமா னிறையோ ரிறைரமணேசனெங்கோன், றராதல மீதொரு மானிடப்பூஞ் சட்டைமேற் சாத்திவந் தாண்டுகொண்டு, பராவமு தாப்படி றேனைச்செய்த பரிசறி வாரெம் பிரா னுவாரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை

பக்கம் - கடுக

௪௭. திருப்பாண்டிப்பதிகம்

---

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறவாத பேரைச் சிறப்பிக்க வெண்ணித்தென் னீர் வரைப்பிற், பிறவாத பாண்டிப் பிரான்வேங்க டேசன் பிறந்துவந்திங், கிறவாத பேரை யிறப்பிக்குஞ் சோர்வை யிறவிறுத்துத், திறவாத வீட்டைத் திறப்பிக்கு மீது திருக் குறிப்பே. (க)

கவ்விய மாயையைக் கால்கடிந் துய்யக் கருதுதிரே, லெவ்வெவ ரெவ்வெவை யெண்ணின ரவ்வவர்க் கவ்வவை யீந், திவ்வய மாந்தரை யேவல்கொள் கின்ற விறை ரமணன், செவ்விய பாண்டியன் சேவடி சிக்கெனச் சேர் மின்களே. (உ)

பலவாப் பணிவிட்டுப் பார்ப்பார் மனத்தைப் பரி சழிக்கும், மலமாயை யால்வறு மைப்பட்ட மாந்தீர் புலை மனப்புன், புலமாயை தன்னைப் பொடிகண்ட வேங்கடன் போதநிதி, யுலவாக் கிழியுத வுஞ்செழி யோன்கிடைத் துய்ம்மின்களே. (௩)

உய்யுங் கருத்துடை யுத்தமத் தொண்டீர்க் குறுதி சொல்கேன், வையங் குலவுசீர் வண்பாண்டி நாடன்றன் வாள்விழியால், மெய்யென்று பொய்யை வியப்பிக்கு மாயையை வெட்டியிறச், செய்யுந் திறல்வல்ல வேங்கடன் சேவடி சேர்மின்களே. (௪)

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண். திருவாசகம் திருப்பாண் டிப்பதிகத்தைத் தழுவியது.

பேச்சிலடங்காப்பெரும்புகழ்ப்பாண்டிப்பிரான்பிரம்பின்
வீச்சி லடங்காமெய் வித்தக வேங்கடன் வீணர்கள்சொல்
லேச்சற மாவூர்ந் திமையின் னுறைகழித் தீர்விழிவா
ளோச்சலுந் தொண்ட ருளக்கா ரிருளுடைந் தக்கதுவே.

அப்போ லெழுத்துல கங்களுக் காதி யனைத்துயிரு
ளப்போல் வனைதிரு வேங்கடன் பாண்டிநன் னாடனொரு
கைப்போ தகமெனச் சார்ந்தோரைத் தாங்குங் கழலிணையை
யிப்போ திறைஞ்சினி ரீறில்பே ரின்பவீ டேறினிரே. (௬)

கேடே யிலாக்கிள ரன்னு மலையனைக் கிஞ்சிலுந்தற்
கீடே யிலாரம ணேசனைப் பாண்டி யிறையவனை
வீடே யுறப்புரி வேட்கையீர் தாட்டுணை மேவிடிற்கூட்
டோடே விமுத்தி யுறப்பெறு வீருங்கள் கட்டொழிந்தே.

பூட்டியல் புந்தியின் கந்தியைப் போழுங்கண் வேங்கடவன், பாட்டியல் கின்றதென் பாண்டிப் பிரான்பாற் பயின்றவர்கள், கேட்டலுங் காண்டலு மில்லாத வீடே கிடைக்கப்பெறல், வீட்டினு மேற்பட்ட வேறோர் விழுச் செல்வ மின்மையினே. (அ)

பார்ப்பினுக் குற்றநற் றாய்ப்பறை போற்பரிந் தாருயிரைப்
பூப்பினுட் பூஞ்சுரும் பாய்ப்புனர் வேங்கடப் புண்ணியனார்
ஞாட்பினுட் கோளரி யாய்முன் னெரித்த நயனமிப்போ
தியாப்பினு ளட்டிய நீராயிற் றஃதென தின்னுயிர்க்கே. ()

வான்மானு மற்றொரு வானிலா வாறிந்த வையகத்திற்
றான்மானு மற்றோர்தா னில்லாத் தனிமுதல் சாரநுதற்
பான்மானு நீற்றின் னொளிபடர் வேங்கடன் பார்க்குநர்கட்
கான்மாந பூதி யடைவிக்கும் பார்வை யழகிதன்றே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

சஅ. திருப்படையெழுச்சி

* கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தேரத் தெளிரமண தேசிகன்றாட் காட்பட்டீர்
சாரத் தகுசா தனநாற் படையெழுமின்
சேரப் பகைகண்டு சிந்தை சினையாதீர்
வீரக் கழலணிந்து வெம்பகையைச் சாடுமினே. (க)

வெலப்படா விறல்வீர வேங்கடன்றாட் காட்பட்டீர்
கலப்பாலிற் சொட்டுக் கடுவிடம்போ னம்படையுட்
கலப்புறு தேதிலரைக் காத்தல்கட னுக்கொளுமின்
மலப்படா நம்படைஞர் மாசூர்ந்து போகாமே. (உ)

எப்பகையுஞ் செற்றரம ணேசன்றாட் காட்பட்டீர்
எட்பகவின் னனிசிறுமைத் தேனுந்தன் னெய்ப்பிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறுதலான் மாணாத
வுட்பகையை யுட்கித்தற் காத்த லுறுதியதே. (ஙு)

மெய்ஞ்ஞான வேங்கடன்றாண் மேவினீர் விராகத்தாற்
பொய்ஞ்ஞால வாழ்க்கைப்புன் புலநசையை வீட்டிடீர்
பைஞ்ஞீலி தம்மைப் பதைபதைக்கச் செய்யும்பா
ழஞ்ஞான வேந்தன்பே ரல்லற்படை வாராமே. (ச)

அரனென்ன வயனென்ன வரியென்ன வான்றபரா
பரனென்ன வித்தகர்காண் பதிரமணற் காட்பட்டீர்

---

* "அக்கிருந்த வாரமும்"—என்னும் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருப்படையெழுச்சியின் கருத்தைத் தழுவியது.

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காத்தோம்பி
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்தாய் வளர்வீரே. (௫)

உகப்பற்று வெறுப்பற்ற வுளரமணற் கொருப்பட்டீர்
மகப்பற்றே பொருட்பற்றே மனைப்பற்றே மற்றுமுற்ற
விகப்பற்றே யிகந்தெறிமின் பரபோக முவர்த்தொழிமின்
அகப்பற்றை யறக்களைந்து புறப்பற்று மகற்றுமினே. (௬)

அன்பராய் வேங்கடன்றாட் காட்பட்டீ ரருள்வாளால்
வன்பராய் முருட்டுமன வன்பகையை மாய்ப்பீரே
துன்பவா ரிதிகடந்து தொண்டர்காள் சோர்விலபே
ரின்பவீ டாள்வோநா மேதப்படை வாராமே. (௭)

களைகளும் வேங்கடவன் கற்பிப்பா ரின்றிக்கே
யிளையனுய் முதுக்குறைந்த வெம்மான்றாட் காட்பட்டீர்
களைகுவார் கைகொல்லுங் காழ்த்தவிடத் தாதலா
லிளையதா முண்மரத்தை யெளிதாகக் கொல்வீரே. (௮)

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேங்கடன்றாட் காட்பட்டீ
ரேகப் பொருளுணர்வா லிருட்படலங் கிண்டெழுமின்
மாகத் தலத்தோர் மதிமயங்கப் பொங்கிவரு
மோகப் படையானம் மோனவரண் வீழாமே. (௯)

பகைப்பற்று முப்புரமும் பாழ்படுத்தான் பத்தரகக்
குகைப்பற்றே பற்றுமெங் குருரமணற் காட்பட்டீர்
நகைப்புற்ற நானிலத்தோர் தாநாண நாமவர்போற்
றிகைப்பற்றுச் செம்மாந்து திருநாட்டுக் கெழுவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௪௯. சந்நிதிச்சிறப்பு

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீத மோடெனை நேர்ந்து சின்மொழி நெஞ்ச மோடு ரை நேயரே, யேத லன்னிவ னென்ப டும்மென வெண்ணி நீர்பரி வெய்தலீர், ஆதர் தங்களை யாட்டி வைத்திடு மாண வக்கெளி யேனலேன், வேத நன்முடி மேவு பொன்னடி வேங்க டேசன்முன் னிற்கவே. (௧)

மெத்த நட்பொடு மேவு சில்லுரை விள்ளு மேதகு நண்பரே, யெத்த ரம்மிவ னெற்று தற்கதை யென்று நீர் பரி வெய்தலீர், மத்த மாக்களை மாட்டு மைம்மகி மாயை முன்னெளி யேனலேன், வித்த கக்கடல் வேலை யாகிய வேங்க டேசன்முன் னிற்கவே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்

௫0. யாத்திரைப்பத்து

† ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அவலோ கனத்தா லடியோங்க ளடிப்புன் குடில்க ளழிவித்துத், தவலா வாய்மைத் தற்பதமே தயவாத் தந் தான் வேங்கடவன், கவலோ மவலக் கடலழுந்தோம்

---

* "மானி னேர்விழி மாதராய்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

† "முத்தா முத்தி தரவல்ல" — என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் யாத்திரைப்பத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

கையா றெய்தோங் கண்கலுழ்வோஞ், சிவலோ கத்துச் சேர்ந்தின்பந் துய்த்துச் செம்மாந் திருப்போமே. (க)

செம்மாந் திருக்குஞ் சிவஞானச் செல்வப் பெரு மான்செழுங்கமலச், செம்மா ணடியே சிந்திக்குஞ்செல்வ முடையீர் குச்சிதமாம், பொய்ம்மா யத்தைப் புறம்போக் கிப் போதச் சுடராம் வேங்கடநல், லம்மா னருளான் முத்திப்பே றடைவே யடைவோம் வாரீரே. (உ)

வாரா விருந்தாய் வலிவந்து மனத்தே புகுந்தென் மடமதியை, யாரா வமுதா யறப்புசித்தா னன்ம நாதன் வேங்கடவன், சீரார் செல்வச் செழுங்கழலே சிந்தித் துல கைப் பண்டமாப், பாரா தொழித்துப் பரமபதங் குறித் துப் பயணப் படுவோமே. (ஙு)

படுமா யப்பாழ்ம் பொய்யுலகைப் பண்ட மாக்கிப் பலபுரிந்து, கொடுமா நிரயக் குழிவீழுங் கொடியோங் களைத்தான் குறிக்கொண்டான், அடுமா றெண்ணி யருள் வாளா லிச்சை தன்னை யறவடர்த்து, நடுவே யெழுவோ நமையாண்ட ரமணன் றிருநன் னாட்டுக்கே. (ச)

நாட்டார் மருள நங்கட்கா ஞாலத் துற்று நல்லன் பாய்க், காட்டா வதனைக் காண்பித்துங் கேளா வதனைக் கேட்பித்தும், ஆட்டான் கொண்ட வேங்கடன்றன் னடி யார் பிறவிக் கரும்புணையாந், தாட்டா மரையே தாரக மாத் தமர்காள் வீடு சார்வோமே. (ரு)

சாரக் கடவ நோயெம்மைச் சாரா வகையாற் சார் புணர்த்திப், பாரக் கருணை பாலித்தான் பாண்டிச் சுழி யல்வேங்கடவன், வீரக் கழலே மிகநினைமின் வேறோர்

கால மினியில்லை, நேரப் பெறுவீர் நிகரில்பே ரின்பப் பெருநீர் வாணமே. (கூ)

வானக் குரிசின் மாவலியை மண்ணுள் வித்தா னன் றின்றிவ், வீனக் கடையாம் வெறியேனை விண்ணுள் வித் தான் வேங்கடவன், கானக் கழனீர் கடவீரேற் காண்டற் கரிய கடுந்தூரச், சேணிற் கிடந்த சிவலோகஞ் செறிந்து கிடக்கும் முன்னடிக்கே. (எ)

அடியார்க்கெளியா னம்பலத்தா னவுணர் புரம்போ லென்புரமும், பொடியாப் புரிந்து புன்முறுவல் பொங்கு முகத்தான் வேங்கடவன், விடியா விருள்சே ரிருவினையை வீட்டுங் கதிர்வாள் விழிநோக்கம், படரா நின்றூர் பரந்தா மப் பவிசு கண்டார் படியிடத்தே. (அ)

படியும் படிபார்ப் பானுமவன் பார்க்கும் பார்வை தன்னெடுமுப், புடியுந் தன்னுட் புலப்படுமோர் படிமக் கலனைப் புரிந்தெம்மை, விடியச் செய்த வேங்கடவன் விளங்கு மிளஞ்செஞ் ஞாயிற்றைக், கடியுங் கனகக் கருங் கழல்வாய்க் கலக்கக் கடவீர் கடுகுமினே. (கூ)

மின்னார் மென்றோட் டுயில்வாய்த்தம் வேட்கைத் திறத்தா யிரத்தொருகூ, றன்னான் றாளுக் கமைத்திட்டா ரகல்வா ளைக்கொத்தடியோ, மின்னைப் பிறவி யிடர்தீர வெமையாட் கொண்ட வேங்கடன்று, ளின்னே கருதி யெழுவோம்பே ரின்பத் திருநாட் டியாத்திரையே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருக. ரமணமாயவன்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதலா லென்னைக் கலந்தநீ பின்னர்க்
கணக்கிலாப் பற்பல கால
மேதிலார் போல விப்புறந் திரும்பா
திருந்தனை யவற்றையா னிப்போ
தோதினு லெல்லா முறுகனு வென்ன
வுரைசெய்வா யுன்னிலை யென்போன்
மாதரார் தம்மான் மதித்திடப் படுமோ
மறையுறை ரமணமா யவனே. (க)

மையலா லென்னை மணந்தநீ பின்னர்
மதிப்பிலாப் பற்பல கால
முய்யலாம் படியா னுவந்துநீ வாரா
தொழிந்தனை யவற்றையா னுன்னி
மெய்யதா யுரைத்தாற் பொய்யதாங் கனவா
விளம்புதி யுன்னிலை யென்போற்
றையலார் தம்மாற் றலைப்படத் தகுமோ
சதுரனே ரமணமா யவனே. (உ)

அன்பினு லென்னை யணைந்தநீ பின்ன
ரநேககா லடிச்சியை யாசைத்
துன்பவா ரிதிவாய்த் தோயவே விட்டுத்
துறந்தனை யவற்றையா னிப்போ

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

துன்புடை யுரைத்தா லுருகனு வென்ன
　　வுரைசெய்வா யுன்னிலை யென்போற்
புன்புலத் தவராற் புணர்ந்திடப் படுமோ
　　போதனே ரமணமா யவனே. (௩)

இச்சையா லென்னோ டிசைந்தநீ பின்ன
　　ரெண்ணரும் பற்பல காலம்
விச்சையா லென்னை விரைந்துகண் மாறி
　　விலகினை யவற்றையான் விண்டான்
மிச்சையா லுற்ற வெறுங்கனு வென்ன
　　விளம்புதி யுன்னிலை யென்போற்
கொச்சையார் தம்மாற் குறிக்கவும் படுமோ
　　குகையுறை ரமணமா யவனே. (௪)

உவகையா லென்னோ டுற்றநீ பின்ன
　　ருலப்பிலாப் பற்பல காலங்
கவலையா மூரிக் கடலினுள் மூழ்கக்
　　காட்டினை யவற்றையிப் போது
தவறிலா துரைத்தாற் றவறுடைக் கனவாச்
　　சாற்றுதி யுன்னிலை யென்போ
லவலையார் தம்மா லடைந்திடப் படுமோ
　　வண்ணலே ரமணமா யவனே. (௫)

ஏம்பலா லென்னோ டிசைந்தநீ பின்ன
　　ரெண்ணிலாக் காலமிவ் வேழை
தேம்பலா யுள்ளந் தியங்கியே தவிக்கத்
　　தீர்ந்தனை யவற்றையா னிப்போ

தோம்பலா யுரைத்தா லோட்டையாங் கனவென்
றேதுவா யுன்னிலை யென்போற்
சோம்பலார் தம்மாற் றேயவும் படுமோ
தோன்றலே ரமணமா யவனே. (௬)

நேயமோ டென்னை நேர்ந்தநீ பின்னர்
நெடும்பல நாளடி யேற்குத்
தோயலார் போலத் துன்பமே காட்டித்
துறந்தனை யவற்றையா னிப்போ
தாயவே யுரைத்தா லாயலாக் கனவென்
றறைகுதி யுன்னிலை யென்போற்
சாயலார் தம்மாற் சாரவும் படுமோ
சதுரனே ரமணமா யவனே. (எ)

ஓகையா லென்னோ டுற்றநீ பின்ன
ருணர்விலாப் பேதையேன் பலநாள்
சோகவா ரிதிவாய்த் தோயவே நீத்துத்
துறந்தனை யவற்றையா னிப்போ
தாகமா யுரைத்தா லாகமில் கனவென்
றுரைசெய்வா யுன்னிலை யென்போற்
றோகையார் தம்மாற் றேய்ந்திடப் படுமோ
துரியனே ரமணமா யவனே. (அ)

ஆவலா லென்னோ டமர்ந்தநீ பின்பல்
லாயிரங் காலமா நீங்கி
மேவலார் போல விழுமவா ரிதிவாய்
வீட்டினை யவற்றையா னுன்றன்

னேவலா ஹுரைத்தா லேய்ந்ததோர் கனவென்
றியம்புதி யுன்னிலை யென்போற்
பூவையார் தம்மாற் பொருந்திடப் படுமோ
போகியே ரமணமா யவனே. (கூ)

ஒருமையா யென்னே டொழிந்தநீ பின்ன
ருழுவலன் புருதகா முகர்போற்
றெருவிலே பலபேர் சிரிக்கவே விட்டுத்
திரிந்தனை யவற்றையா னிப்போ
துரிமையா ஹுரைத்தா ஹுற்றதோர் கனவென்
றுரைசெய்வா யுன்னிலை யென்போ
லரிவையார் தம்மா லடைந்திடப் படுமோ
வண்ணலே ரமணமா யவனே. (க0)

* தனி

பிலங்காண நின்ற பெரும்பாந்த டாங்குமிப் பேரகிலத்
தலங்காவ லாயிச் சராசரங் காக்குந் தயாபரனே
குலங்காவ லாங்குக வேளே ரமண குருபரனே
புலங்காண வென்னைப் புலப்படுத் தோய்நீ புகலுதியென்
கலங்காத நெஞ்சுங் கலங்கத் தலைப்பட்ட காரணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண்.

ரு௨. அன்னை

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உஞ்சிடச் சார்ந்தா ருயிர்கவர் வேங்கடர்
வஞ்சர்கன் னெஞ்சரா லன்னே யென்னும்
வஞ்சர்கன் னெஞ்சர்கண் மையலை யெண்ணியென்
னெஞ்சம்புண் ணாகுமா லன்னே யென்னும். (க)

வால்வளை மால்வழி பாட்டுக் களித்தகூர்ங்
கால்வள ராழிய ரன்னே யென்னும்
பால்வெளை நீற்றுப் படிற்று ரமணரென்
கோல்வளை கொள்வரா லன்னே யென்னும். (௨)

மாசு மறுவற்ற மாழையின் மிக்கமாத்
தேசுடை மேனிய ரன்னே யென்னும்
தேசுடை மேனித் திருவேங் கடவரென்
றூசு கவர்வரா லன்னே யென்னும். (௩)

புத்தமு தச்சுவை பொங்குந் திருவடி
வித்தக மெய்யரா லன்னே யென்னும்
வித்தக மெய்யுடை வேங்கட நாதரென்
சித்த முறைவரா லன்னே யென்னும். (௪)

நஞ்சைக் கரந்த களத்துநல் லார்திரு
வஞ்சைக் களத்தரா லன்னே யென்னும்
அஞ்சைக் களத்தவ் வழக ரமணரென்
னெஞ்சக் களத்தரா லன்னே யென்னும். (ரு)

---

* திருவாசகம் அன்னைப்பத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.
பண் - இந்தளம்.

அசித்தபுன் மூரலா லாவி புசிக்க
விசித்தமெய்க் கச்சைய ரன்னே யென்னும்
விசித்தமெய்க் கச்சைசேர் வேங்கட ரென்றன்
பசித்துயர் தீர்ப்பரா லன்னே யென்னும். (சு)

பூசலிட் டார்புரம் பொன்றப்புன் மூரல்செய்
தேசற் றிருப்பரா லன்னே யென்னும்
ஏசற் றிருக்க ரமணர்க்கென் னங்கம்பொன்
னூசற் பலகையா மன்னே யென்னும். (எ)

தாழ்க்கை யறக்கண்ணுற் றற்கண்ட நல்லார்க்கு
வேட்கை விளைப்பரா லன்னே யென்னும்
வேட்கை விளக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
பூட்கை யுடைப்பரா லன்னே யென்னும். (அ)

பற்ப நுதலினர் பாடுசான் மாமேரு
வெற்பை வளைப்பரா லன்னே யென்னும்
வெற்பை வளைக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
பொற்பை யழிப்பரா லன்னே யென்னும். (கூ)

கோணை யணிந்துகோற் கோண்போலன் பர்மனக்
கோணை நிமிர்ப்பரா லன்னே யென்னும்
கோணை நிமிர்க்குமக் கோல ரமணரென்
னூணை யொழிப்பரா லன்னே யென்னும். (கo)

பச்சைமா லோடு பகிர்ந்தசெம் மேனியர்
விச்சை விளைப்பரா லன்னே யென்னும்
விச்சை விளக்குமவ் வேங்கட ரென்றனைப்
பிச்சியாச் செய்தன ரன்னே யென்னும். (கக)

அயன்முத லார்க்கு மறிதற் கரிதா
வியன்முத லாவரா லன்னே யென்னும்
வியன்முத லாகுமவ் வேங்கட ரென்னு
ருயிர்முதல் காண்டியென் னன்னே யென்னும். (கஉ)

மங்கையாக் கோடியான் மாக்களைக் காப்பவ
ரெந்தை ரமணக்கோ னன்னே யென்னும்
எந்தை ரமண ரிரவும் பகலுமென்
சிந்தை குடைவரா லன்னே யென்னும். (கங)

பாண்டிச் சுழியற் பசுபதி வேங்கடர்
காண்டியென் காதல ரன்னே யென்னும்
காண்டியக் காதலர் கண்டுயில் காலெனைத்
தீண்டித் திளைப்பரா லன்னே யென்னும். (கச)

நண்புஞ் சிரிப்புமாய் நல்கி ரமணரிப்
பெண்பஞ் சையைநீத்தா ரன்னே யென்னும்
பெண்பஞ் சையைநீத்தார் பேரும் வழிபேணிக்
கண்பஞ் சடையுமா லன்னே யென்னும். (கரு)

மீதவா வுற்றவர் மேவுயி ரைக்கொளும்
வேதபா ரங்கத ரன்னே யென்னும்
வேதபா ரங்கத வேங்கட நாதரென்
காதல் கவர்வரா லன்னே யென்னும். (கசு)

நேதிநே தியெனச் சாற்றி நிகமாந்த
வீதிவாய்ச் சேர்வரா லன்னே யென்னும்
வீதிவாய்ச் சேருமவ் வேங்கட ருனுயிர்
பேதித் திடுவரா லன்னே யென்னும். (கஎ)

சத்தோடு சித்தானந் தத்து ரமணர்வாய்
தத்தோ மசியென்று ரன்னே யென்னும்
தத்தோ மசியெனச் சாற்றிய சொல்லெற்குப்
பித்தேற்றி விட்டதென் னன்னே யென்னும். (கஅ)

நுண்மை யுணர்வானு நோக்கரு மெய்ஞ்ஞான
வெண்மை யுடையரா லன்னே யென்னும்
வெண்மை யுடையவவ் வேங்கட நாதரென்
பெண்மை யுடைப்பரா லன்னே யென்னும். (கசு)

சும்மை யுடைய சுடுவினை யால்வரு
வெம்மை தணிப்பரா லன்னே யென்னும்
வெம்மை தணிக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
செம்மை யழிப்பரா லன்னே யென்னும். (உ௦)

சோகம் பொருதுதற் றேய்ந்தவர் வெந்துயர்
வேகந் தடுப்பரா லன்னே யென்னும்
வேகந் தடுக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
றேகந் தணிப்பரா லன்னே யென்னும். (உக)

கள்ளங் கவடற்ற காதலர்க் கானந்த
வெள்ளங் கொடுப்பரா லன்னே யென்னும்
வெள்ளங் கொடுக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
னுள்ளங் கவர்வரா லன்னே யென்னும். (உஉ)

நட்குந் திருத்தக்க நல்லாரைப் பல்லார்முன்
வெட்கங் கெடுப்பரா லன்னே யென்னும்
வெட்கங் கெடுக்குமவ் வேங்கட நாதரென்
னுட்கலந் தீவரா லன்னே யென்னும். (உங)

வீரப் பெருமித வேங்கட ரன்பர்பால்
வாரத் திறைகொள்வ ரன்னே யென்னும்
வாரத் திறைகொள்ள வந்தவர் தாமென்னை
யாரத் தழுவின ரன்னே யென்னும். (௨௪)

கோடையி லேமழைக் கொண்டல்போ லன்பர்தம்
வேடை தணிப்பரா லன்னே யென்னும்
வேடை தணிக்குமவ் வேங்கட ரென்னுடை
யாடை குலைப்பரா லன்னே யென்னும். (௨௫)

துன்பந் தொலைந்த துரிய ரடிச்சியோ
டன்பின் முயங்குவ ரன்னே யென்னும்
அன்பின் முயங்கு மவரரு ளாலெனக்
கின்பஞ் சனிக்குமா லன்னே யென்னும். (௨௬)

தூக்க விழிப்பறத் தோயும் பரஞ்சுடர்த்
தேக்க மிகுத்தவ ரன்னே யென்னும்
தேக்க மிகுத்த திருவேங் கடரெனக்
காக்க மளிப்பரா லன்னே யென்னும். (௨௭)

உன்மயல் போக்கி யுதவுறு மெய்ஞ்ஞான
விண்மணி யாவரா லன்னே யென்னும்
விண்மணி யாகுமவ் வேங்கட ரென்மனக்
கண்மணி யாவரா லன்னே யென்னும். (௨௮)

சூரியர் கோடி சொலிப்பது போற்சொலி
வீரிய மிக்கவ ரன்னே யென்னும்
வீரிய மிக்கவவ் வேங்கடர் தாமென்றே
டோரியல் பாயின ரன்னே யென்னும். (௨௯)

நீக்க மிலாது நிறைந்த சிதானந்த
மீக்கிளர் மெய்யரா லன்னே யென்னும்
மீக்கிளர் மெய்கெழு வேங்கடர் பேரின்ப
வாக்க மளிப்பரா லன்னே யென்னும். (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௫௩. நற்றுயிரங்கல்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அறவோ யெனுமா லடிகே ளெனுமா
லிறவாப் பிறவா ரமணு வெனுமால்
உறவோ யெனுமா லுலறு விழுமால்
சிறவா விதியேன் சிறுமா மகளே. (க)

கதியே யெனுமால் கழல்வாழ் கெனுமா
லெதியோர் தலைவா ரமணு வெனுமால்
பதியே யெனுமால் பதறு விழுமால்
சதியா திவளைச் சதியா ளுதியே. (உ)

புகனீ யெனுமால் புரவா யெனுமா
லிகநீ பரநீ ரமணு வெனுமால்
முகநோக் குறமோ கமுறு விழுமால்
தகவோ நினடித் தமியாள் விரகே. (௩)

* "சடையா யெனுமால்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

சிவமே யெனுமாற் செயலற் றடியே
னெவமே படுகோ ரமணா வெனுமால்
தவமா வழிபட் டவனின் பெயர்கூ
யவமே யழிதல் லறவோய்க் கறனே. (௪)

சதரீ யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
பதரீ ரமணா பரரீ யெனுமால்
சதகோ டிகதிர் சததஞ் சுடர்நல்
லிதயா விவளை யெழில்வவ் வினையே. (௫)

பன்னா கணியாய் பரமா ரமணா
தென்னா வெனவுன் றிகழ்சீர் மதுரக்
கன்னா முதமாக் கரைவாட் கினமிழ்
தின்னாக் கடுவா யியல்வித் தனையே. (௬)

அடியார் திரளோ டகல்வா னவர்தம்
முடிதோய்ந் துதொழும் முளரிப் பதவா
துடிபோ லுமிடை ரமணா தொழுகைத்
தொடிசோர்ந் துவிழத் துயராக் கினையே. (௭)

படலின் றியிமை பரிபூ ரணமாங்
கடவுட் கரிவேங் கடகான் கலையோ
வுடலின் னொளிபுற் கெனவொன் கணிராப்
படலின் றியிவள் படுபா டுகளே. (௮)

தொழுவாள் விழுமந் துடையா விடில்வல்
லெழுவா குவொடென் னியைபோ ரமணா
விழுவா ளழுவாள் வெளிதோற் றுருவைத்
தொழுவா ளயலா ரலர்தூற் றிடவே. (௯)

பொறிகட் குருவாய்ப் பொறிவா யிற்று
வறிவுக் கருவா யவிருஞ் சொருபா
வெறியுற் றவளே ரமண விழியாற்
குறிவைத் திவணங் கொளுதல் குணமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருசு. நற்றுய்பரிதல்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னலா தேதுமிலை யென்கின் றாளா
லெல்லாமு மென்னுருவே யென்கின் றாளால்
என்னறிவி லேதுமிலை யென்கின் றாளா
லெல்லாமென் கற்பனையே யென்கின் றாளால்
என்னறிவார் யாருமிலை யென்கின் றாளா
லென்னறிவார் யானேதா னென்கின் றாளால்
என்னுரைக்கே னேகான்ம ரமண னேற
வென்சிறுமி முதுக்குறைந்த வியல்பு தானே. (க)

எவற்றுக்குங் கருவாவேன் யானே யென்னு
மெக்கருவு மெனக்கில்லேன் யானே யென்னும்
எவற்றுக்கு மொளியாவேன் யானே யென்னு
மெவ்வொளியு மெனக்கில்லேன் யானே யென்னும்

---

* "முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்"—என்னுந் திருத்தாண்டகப்பண். "கடன்ஞாலஞ் செய்தேனும்"—என்னும் திருவாய்மொழியைத் தழுவியது.

எவற்றுக்கு மின்பாவேன் யானே யென்னு
மெவ்வின்பு மெனக்கில்லேன் யானே யென்னும்
எவற்றுளும்வா ழேகசத்தாம் வேங்க டேச
னேறப்போன் மிவள்வேறு யியங்குற் றாளே. (உ)

கோயிலாந் தேகமுந்தான் யானே யென்னுங்
கோயில்வாழ் கூடத்தன் யானே யென்னும்
கோயிலா மாண்மனையும் யானே யென்னுங்
கோயில்வாழ் கோமகனும் யானே யென்னும்
கோயிலா மிவ்வுலகும் யானே யென்னுங்
குருலிங்க சங்கமமும் யானே யென்னும்
கோயிலா யென்னுளங்கொள் வேங்க டன்மேற்
கொள்ளப்போன் மிவளிங்ஙன் குலவுற் றாளே. (௩)

வானக வளர்கின்றேன் யானே யென்னும்
மண்ணீர்திக் காலாவேன் யானே யென்னும்
ஊனக வுருக்கொள்வேன் யானே யென்னு
முயிருணர்வா யொழுகுவேன் யானே யென்னும்
யானக வியங்குகின்றேன் யானே யென்னு
மிதயமா யிருந்தொளிர்வேன் யானே யென்னும்
தானய வேகான்ம ரமணன் சன்ன
தத்தாற்போன் மிவளிங்ஙன் சாற்று மாறே. (௪)

எவற்றோடுங் கலந்துறைவேன் யானே யென்னு
மெதனோடுங் கலவாதேன் யானே யென்னும்
எவற்றையுமோ கிப்பிப்பேன் யானே யென்னு
மெதனாலும் மோகுறேன் யானே யென்னும்

எவற்றையுந்தான் வெளிப்படுப்பேன் யானே யென்னு
மெதனுநும் வெளிப்படேன் யானே யென்னும்
எவற்ருளும்வா ழேகசத்தாம் வேங்க டேச
னேறப்போன் மிவளிங்ஙனிசைக்குற் ருளே. (ரு)

வானமா வழங்குகின்றேன் யானே யென்னும்
வையமாப் பயக்கின்றேன் யானே யென்னும்
தானமாத் தழைக்கின்றேன் யானே யென்னுந்
தன்மமாத் தரிக்கின்றேன் யானே யென்னும்
மோனமா முழங்குகின்றேன் யானே யென்னும்
மோக்கவுரு வாவேனும் யானே யென்னும்
வேனலான் விழவிழித்த வேங்கடேசன்
மேற்கொளப்போன் மிவள்வேருய் விளம்புற் ருளே.()

நாதமாய் நடக்கின்றேன் யானே யென்னு
நவில்விந்து வாவேனும் யானே யென்னும்
வேதமார் பனுவலொடு மெய்ம்மை பேசும்
வேதசிகை யாவேனும் யானே யென்னும்
கேதமார் சகலகே வலங்க ளோடு
கேதமறு சுத்தமுந்தான் யானே யென்னும்
மேதக்க வேகசத்தாம் வேங்க டேசன்
மேற்கொளப்போன் மிவள்வேருய் மேவுற் ருளே. ()

புலங்களாய்ப் புலப்படுவேன் யானே யென்னும்
புலப்படாப் புலமாவேன் யானே யென்னும்
அலங்கலா யமர்கின்றேன் யானே யென்னு
மராத்தோற்ற மாவேனும் யானே யென்னும்

மலங்கலாம் பொய்யுயிரும் யானே யென்னும்
மலங்கலறு மெய்யுயிரும் யானே யென்னும்
இலங்கலா மேகசத்தாம் வேங்க டன்மே
லேறப்போன் மிவளிவ்வா றிசைக்கு மாறே. (அ)

ஒருமுகத்தாற் படைக்கின்றேன் யானே யென்று
மொருமுகத்தா லளிக்கின்றேன் யானே யென்னும்
ஒருமுகத்தாற் றுடைக்கின்றேன் யானே யென்று
மொருமுகத்தா லொளிக்கின்றேன் யானே யென்னும்
ஒருமுகத்தாற் றெளிக்கின்றேன் யானே யென்னும்
ஒருமுகத்தா னுரவோர்தே ருண்மை ஞான
வொருமுதலாம் பெருமிதவேங் கடப்பே ராவி
யுளமுறப்போன் மிவள்வேறு யொழுகு மாறே. (௯)

பல்சமயக் கடவுளரும் யானே யென்னும்
பார்க்கிலவர் சத்திகளும் யானே யென்னும்
பல்சமய சித்தர்களும் யானே யென்னும்
பார்க்கிலவர் சித்திகளும் யானே யென்னும்
பல்சமய வாதிகளும் யானே யென்னும்
பார்க்கிலவர் கொள்கைகளும் யானே யென்னும்
பல்சமய பராங்கதனும் வேங்க டன்மேற்
படரப்போன் மிவள்பட்ட வேறு பாடே. (௧௦)

குருநாத னுவேனும் யானே யென்னுங்
குருநாடு சீடனுந்தான் யானே யென்னும்
குருபாத மாவேனும் யானே யென்னுங்
குருபாத சேவையுந்தான் யானே யென்னும்

குருவோது முபதேசம் யானே யென்னுங்
குருவுபதே சப்பொருளும் யானே யென்னும்
குருவாய திருக்கோல வேங்க டன்மேற்
கொளப்போனுங் குருவருளாய்க் குலவுற் ருளே. ()

எதுவுமே செய்யாதேன் யானே யென்னு
மெனினுமெல் லாஞ்செய்வேன் யானே யென்னும்
எதுவுமே நுகராதேன் யானே யென்னு
மெனினுமெல் லாநுகர்வேன் யானே யென்னும்
எதுவுமே யில்லாதேன் யானே யென்னு
மெனினுமெல் லாமுடையேன் யானே யென்னும்
எதிவரனு மேகான்ம ரமணன் றன்மே
லேறப்போன் மிவளிவ்வா றிசைக்கின் ருளே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருரு. இயற்பழித்தல்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்டி யுண்டுகொ லோவென் றுசாவிவந்
தண்டி யிட்டவென் ஞைசச் சிறுமியை
மிண்டு செய்தவவ் வேங்கட நாதனேர்
கொண்டி யன்றிக் குணுள னு மாகுமே. (க)

* தேவாரம் திருக்குறுந்தொகைப்பண்.

இட்ட மாயுற்ற வின்பலி யிச்சைபோய்க்
கட்டி போன்றவென் கட்டிளங் கன்னியை
நட்டு நின்றவவ் வேங்கட நாதனோர்
பட்டி யன்றிப் பவித்திர னாகுமே. (௨)

நகைமு கத்தொடென் னங்கையைக் காமுறீஇத்
தொகைகொள் சொல்லலர் தூற்றிடத் தோகைமார்
மிகைகள் செய்தவவ் வேங்கட நாதன்கா
முகவ னன்றி முனீந்திர னாகுமே. (௩)

எம்ப லாய்ப்பலி யிட்டவென் னேந்திழைக்
கோம்பு முண்டியு மின்க ணுறக்கமும்
வேம்பு செய்தவவ் வேங்கட நாதனோர்
திம்ப னன்றிமெய்த் தேசிக னாகுமே. (௪)

யாம வேளையி லின்பலிக் கெய்தியென்
காம வல்லியைக் கன்னி யழித்தவவ்
வேய்ம லர்த்தொடை வேங்கட நாதன்மா
காமி யன்றிநிட் காமியு மாகுமே. (௫)

பிச்சை பேணிய பெட்பொடு வந்துவந்
திச்சை மால்கொள வேற்றி யிளம்பெணை
விச்சை செய்யுமவ் வேங்கட நாதனோர்
கொச்சை யன்றிக் குருபர னாகுமே. (௬)

ஐயம் பேணி யடிக்கடி வந்துவந்
துய்ய லாதென தின்னுயிர்ச் செல்வியை
வெய்து செய்யுமவ் வேங்கட நாதனோர்
பைத லன்றிப் பரமனு மாகுமே. (௭)

இடுமின் பிச்சையென் றிட்டவென் பேதையைக்
கடிகொள் கங்குலிற் கைகலந் திட்டுநாள்
விடிமுன் னேடுமெவ் வேங்கட நாதனோர்
படிற னன்றிப் பகவனு மாகுமே. (அ)

இரத்த லுற்ற பலிமறந் தேந்திழை
கரத்து வெள்வளை முற்றுங் கவர்ந்துபோய்
விரத்த னேய்க்குமெவ் வேங்கட நாதனோர்
பரத்த னன்றிப் பரத்தனு மாகுமே. (கூ)

நள்ளி ராப்பலி நாடிவந் திட்டவென்
றெள்வ ளைச்சிறு மங்கையைச் செங்கைசேர்
வெள்வ ளைகவர் வேங்கட நாதனோர்
கள்வ னன்றிக் கடவுளு மாகுமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருகூ. திருவோலக்கப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூளோ திருவர் தறுமண்ணைத் தொட்டும் பறந்து மூனதுதிருத், தாளோ தலையோ தாமொன்றுஞ் சற்றுங் காணு தழிவாரால், வேளோ ணுகம் வெண்ணீரு விழித்த நுதற்கண் வேங்கடரின், ஞோளோ லக்கஞ் சேவிக்க நயக்கின் றுளென் மடமகளே. (க)

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பொல்லார் தங்கள் புரமூன்றும் பொடித்த சிறுபுன் முறலாற், பல்லோ ராய பரிசனத்துப் பண்ணோர் பரிசு கெடுவாரால், சொல்லா லொன்றுஞ் சுட்டவொணாத் துரி யத் துயில்கூர் வேங்கடநின், னல்லோ லக்கஞ் சேவிக்க நசையுற் றுளென் மடமகளே. (உ)

பாரா யனலாய்ப் பவனமாய்ப் பரிதிக் கதிரா யியமா னாய், நீராய் மதியாய் நீள்விசும்பாய் நிறைந்தாய் நீயே காட்டினன்றி, யாரே யறிவா ருன்னிறைமை யியல்பே யொளிரும் வேங்கடநின், சீரோ லக்கஞ் சேவிக்கச் சிந் திப் பாளென் மடமகளே. (௩)

சூறா வளியாய்த் தொல்லுயிரைச் சுழற்றும் வினையாற் றொடக்குண்டோர், நூறா யிரநூல் கற்றாலு நுன்னை நுனிக் கக் கடவாரோ, மாறா வொன்றாஞ் சிதாகாய வாய்மைப் பதமாம் வேங்கடநின், வீறோ லக்கஞ் சேவிக்க விதுப்புற் றுளென் மடமகளே. (௪)

குருவோ ரெல்லாந் தமிற்குழுமிக் கூகூ வென்று முன துன்மை, யுருவோ வருவோ வுருவருவோ வொன்று முணரா துளைவாரால், பொருவோ ரில்லாத் தற்போதப் பூன்றப் பொருளாம் வேங்கடநின், றிருவோ லக்கஞ் சே விக்கப் பரிவுற் றுளென் மடமகளே. (௫)

புருகூ தன்போற் புத்தேளிர் புழுதித் திரள்போ லெண்ணற்றோர், கருவூ டுழந்த கடுந்துயரங் கண்டும் வாயில் காப்பாரால், கருவூ லத்துக் கனவருளைக் காமுற் றுருகி வேங்கடநின், றிருவோ லக்கஞ் சேவிக்க விருப் புற் றுளென் மடமகளே. (௬)

பொழிலோ ரேழும் புலப்படுத்துப் புரத்த லோடு துடைத்தலுமாங், தொழிலோர் தாமுந் திருமுன்பு தோயப் பெருது தொலேவாரால், விழியாற் கரும்பொன் செம்பொன்ன வேதிக் கின்ற வேங்கடநின், னெழிலோ லக்கஞ் சேவிக்க விச்சிப் பாளென் மடமகளே. (எ)

எழுதாக் கிளவி யுபநிடமு மெனேத்துப் பலபேருழிகளா, யெழுவா யாய விதயாநின் னியல்கா ணுமையிரங்குவதா, விழவோ ரன்ன வித்தகமா மேனிப் பெருமான் வேங்கடநின், னழகோ லக்கஞ் சேவிக்க வவாவுற்ருளென் மடமகளே. (அ)

பணவா ளரவக் கச்சையிஞய் பளிக்குக் குழையாய் படர்சடையாய், விணவா விண்ணேர்க் கறிவரியாய் வேததோ வேங்கடநீ, தணவா தென்றுந் தழுவுபரா சத்திதன்னே யாண்டதிரு, மணவோ லக்கஞ் சேவிக்க மனங்கொண் டாளென் மடமகளே. (கூ)

செவ்வே யுன்னேச் சேவிக்கச் சென்ருள் சீர்மைதொடக்கூவல், வெவ்வாய்ப் பூதம் வெளிப்பட்ட விதமாயிற்றே வேங்கடநின், னவ்வோ லக்கத் தவிசின்மே லேயாநின்ஞே டருங்கற்பின், மவ்வல் குடி யமர்தற்கே மயல்கொண் டாளென் மடமகளே. (கய)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருஎ. வண்டுவிடுதூது

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காமங் கதுவிக் கைகடந்தேன் கங்குற் போழ்திற் கலந்ததுதா, னாமன் கண்ட கனவாகி யுள்ளே யுயங்கி யுலேகின்றேன், ஆமை போல வைந்தடக்கு மடல்வேங் கடனே யடிச்சியேன், மாமை கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (க)

கண்ணின் கயிற்று லகப்படுத்தான் கடிமார் பகலந் தோய்வெண்ணித், தண்ணஞ் சாந்தந் தழலாகித் தளிர்ப் பா யற்கட் சாகின்றேன், எண்ணங் கலந்தென் னுள்ளி ருந்த விறைவேங் கடனே யடிச்சியேன், வண்ணங் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (உ)

தேனும் பாலுந் தித்திக்குந் தேவா முதமுங் கயக்கு மிதழ்ப், பானஞ் செய்த பாக்கியத்தேன் விழித்துப் பார்த்துப் பதைக்கின்றேன், மோனந் தோய்ந்த முழுமூல முதல்வேங் கடனே யடிச்சியேன், மானங் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (ங)

நீவிப் பின்னி நென்னலிரா நேயன் புனைந்த குழற் செய்கை, பாவிப் பேதை விழித்ததூஉம் பாரேன் பதறிப் பதைக்கின்றேன், ஒவி யம்மென் றுலகுயிரை யுணர்வேங் கடனே யடிச்சியே, னுவி கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (ச)

---

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

கானந் தூசோ டருங்கலங்கள் காவிற் கலத்திற் கொணர்தருவான், சேணங் ககன்று னெடுநாளாய்த் திரும் பக் காணேன் செயலறியேன், தூணங் கடுப்பத் தோள்வலி சேர் துரைவேங் கடனை யடிச்சியே, ஞணங் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (ரு)

பொதியை யுடைக்கு மினன்போலென் புந்திப் பூட்டையுடைத்தெறிந்து, சதிசெய் தகன்ற கண்ணாளன் சமயங் கருதித் தவிக்கின்றேன், சுதியின் முடிமேற் றுயில் வதியுந் துரைவேங் கடனை யடிச்சியேன், மதியைக் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (சு)

குறிவைத் தென்னைக் குற்றுயிராக் கொன்று கழிந்த கொடியோன்றன், மறிவைப் பார்த்து மதிகெட்டு மாழாந் தேங்கி மடிகின்றேன், கிறிவைத் துள்ளாற் கிழறுக்குங் கெடிவேங் கடனை யடிச்சியே, னறிவைக் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (எ)

ஆனை யுண்ட விளங்கனியா யன்றென் னுயிரை யுட்கொண்டான், பூனை போல்வான் புலிபோல்வான் புடைபோ மனத்தாற் புலம்புறுவேன், ஊனை யுருக்கி யுளமுருக்கு முரைவேங் கடனை யடிச்சியேன், றூனை கவர்ந்த மாயோனை யழைத்துத் தாரும் வண்டீரே. (அ)

அனையுண் டுகந்த வாயன்போ லடியே னகத்தைக் குழைவித்துக், கொளைகொண் டொழிந்தான் கொல்லாதே கொல்லுங் குறிமேற் கோளாளன், தளைகண் பரிய வாள் விழியாற் றகர்வேங் கடனை யடியேன்கை, வளைகள் கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (கூ)

துன்ப மெனக்கு மீதூரத் துறந்தான் கண்டீர் முத்திமக, ளின்ப நுகர்ந்து கிடக்கின்றான் யானிங் கிருந்து புலம்புறுவேன், என்பின் புரைதோ றமுதேற்று மிறைவேங் கடனை யடிச்சியே, னன்பு கவர்ந்த மாயோனை யழைத்து வாரும் வண்டீரே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

ரு௮. வண்டுதெருமாற்றம்

நேரிசைவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டுபல நாளாய்ப்பகிரதன்போற் பாடுபட்டுத்
தொண்டுளுற்றுந் தூயோருந் தோய்ந்தறியார்—பெண்
வண்டுறாப் பூமேல் வதிகின்றான் யாமவனைக் [டகாய்
கண்டழைத்த லெங்ஙன் கழறு. (க)

இன்பா யிருந்த நிலையினின் றேமாந்து
துன்பா லெறிபட்டுத் தூதுரையு—மன்பே
சொலிக்கும் பிடுவாய்நீ சொல்லறநில் வாளா
சலிக்கு மனத்தைத் தடுத்து. (உ)

தன்னிலையை விட்டுத் தடுமாறிச் சாற்றுபல
வின்னுரைகள் சொல்லி யிறைஞ்சுகின்றாய்—பொன்னே
திருந்து முபாயந் தெரியுங்காற் சும்மா
விருந்த படிக்கே யிரு. (ங)

அகத்தே யுளனாப் புறமெங்குந் தூது
மிகப்பே துறவால் விடுப்பாய்—சகப்பேதாய்
ஐயுணர்வாற் சற்று மலமரா துன்னகத்து
மெய்யுணர்வாற் போகம் விரும்பு. (ச)

மீதன்பி னூற்றிரு வேங்கட நாதன்மாட்
டோதற்கா வெம்மைநீ யுய்த்திடுவாய்—மாதராய்
காதன்மிக் காற்கைக் கனியும் மறைபொருளாய்ப்
போதல்கண் ணஞ்சனத்தைப் போன்ம். (ரு)

ஆயன் பிடர்மறியை யாயாதவ் வூர்முழுதும்
போய கதையின் புணர்ப்பாமே—சாயலாய்
நின்னகத்தே யுள்ளநின் னேயனைநீ கண்டுமிகத்
துன்னுதற்கெந் தம்மைவிடுந் தூது. (சா)

தூங்குங்கா லுண்மகிழத் தோய்வானைத் தோய்வானீ
யேங்குவதென் னேவெளிவந் தெண்ணியெண்ணி—வேங்
மோக்கத்தி னாங்கு முடிவில்லை யாங்கிலையுள் [கனியே
ளூக்கத்தி னாங்கு முயல். (எ)

நெஞ்சினு ராயநின் னேயர்க்கா வெய்துண்ட
லஞ்சினுய் நீயே னலமந்தாய்—வஞ்சிநீ
நெஞ்சுளே நின்றொளிரந் நின்மலரைத் தோய்ந்துநின்
றஞ்சுவரு துன்ப மகற்று. (அ)

அளியே யுருவா யகமுறைபெம் மானை
வெளியேவிட் டெம்மை விடுப்பாய்—எளியாய்
முகக்கண்ணாற் காண முயலாது மெய்ம்மை
யகக்கண்ணாற் காண்ட லறிவு. (கூ)

அகவிழியாற் காண்ட லவாவுதியே லந்த
வகவிழியே தானு வமைவாய்—அகமே
பெருங்கண்ணுப் பெற்ருயேற் பெம்மான்பே ரின்ப
மொருங்குன்ன லாகு முவந்து. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

ருக. ஆனந்தமாலை

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நலியா நின்றே னல்லுயிர்தி நஞ்சுண் டாற்போ லுயங்கிப்போய், மெலியா நின்றேன் வேங்கடவா வீத சோகா நின்னடியார், சலியா தென்றுந் தவஞ்செய்யக் கண்டு மவஞ்செய் சதிகாரக், கலியே னுன்றன் சிவானந் தக் கடல்வா யென்ரே கலப்பதுவே. (க)

நல்லா ரெல்லா நின்னருளான் ஞானு னந்தந் துய்ப் பாரா, நில்லா தவற்றை நிலையினவா நெஞ்சா னினைந்து வேங்கடவா, கல்லாப் பொல்லேன் மோகாந்த காரக் கடல்வாய்க் கலங்கினே, னல்லாப் பொழிந்துன் சிவாநுபவ மடையும் படிநீ யருள்வாயே. (௨)

பிடியா நின்ருர் வெம்பிறவிப் பிழை முற்றும் பிரிந் தோடக், கடியா நின்ற கதிரொளிசேர் கழல்வேங் கடவா கன்ஞேடிக், குடியோ டென்னைக் குறிக்கொண்டாய்

---

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் ஆனந்தமாலையைத் தழுவியது.

குறுங்கர் நாயாய்க் குலைவேனோ, முடியா முதலா முழு மோன வெளியா யொழிய முன்னுதியே. (ரு)

புரசை யானை போன்மதத்தாற் பொங்கி யெழுந்த புலைநாயேன், குரிசி லுடையாய் வேங்கடநின் கோல விழி யாற் குணங்கெட்டேன், வரிசை கெட்டேன் வதங்கெட் டேன் மதியுங் கெட்டே னடியோடுங், கிரிசை கெட்டுன் கிளரடிக்கீழ்க் கிடப்ப தென்றோ கிட்டுவதே. (ச)

தூண்டா விளக்கே சுயஞ்சோதித் துரியச் சுடரே சுரும்புசுதிப், பாண்டா மிழற்றும் பதரமணு பாசத் தளையைப் பிறரெல்லாங், கீண்டா ரெறிந்து நின்னருளாற் கிடைத்தா ராக முத்திப்பே, றுண்டா யடியே னறவழுங்க லடிகே ளருளுக் கழகாமே. (ரு)

உருவன் றருவன் றுருவருவன் றுளதன் றிலதன் றுளதிலதன், றிருளன் றொளியன் றிருளொளியன் றெனநின் றொளிரும் வேங்கடவா, தெருளின் னுருவாந் திரு விழியா லடியேன் சிந்தைத் தெருமரன்மாய்த், தருளின் னமுத வார்கலிவா யாடித் திளைக்க வருளுதியே. (சு)

யானே யானே யிறையென்று ரிறுமாப் பழிய வேக விறை, தானென் றெழுந்த சயஞ்சோதித் தம்ப வுருவாம் வேங்கடவா, யானென் றேதோ வெழுந்ததனை லன்றோ வெளியேன் படும்பாடவ், யானென் றதுநின் னிணையடிவா யிறந்தே போக விரங்குதியே. (எ)

பள்ளங் கருதும் பைம்புனல்போற் பரியுந் தெய்வப் பரங்கருணை, வெள்ளந் தினர் மேற்பாயும் விழியின் கடை சேர் வேங்கடவா, வுள்ளன் பில்லா துடையேன்போ

னுண்மை யடியா ரொடுங்கூடிக், கள்ளம் புரிந்துன் கழல்
புகநான் காதல் கூர்ந்தேன் கடையேனே. (அ)

நீளத் தொடர்ந்த வல்வினையின் னிகளத் தளையை
மன்னுயிர்பான், மீளத்தொடரா விதமறுக்கும் விழிவாள்
வீர வேங்கடவா, வாளப் பெற்ற வடிநாயே னவலக் கடல்
வீழ்ந் தயலார்போன், மாளப் பெற்றுன் மானடிக்கு
வள்ளா லஃதோர் வசையன்றே. (கூ)

மூரன் முளரி யாற்புரங்கண் முற்றக் கரைத்து மூவுல
கும், வீரங் கொண்ட வேளாகம் விழியாற் கரைத்த வேங்
கடவா, வாரங் கொண்டுன் வார்கழல்வாய் மனத்தை
வைத்த யானுங்கர்ப், பூரந் தன்னைப் பொங்கெரியாய்ப்
பொன்றக் கரைப்பாய் புண்ணியனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூo. திருப்புலம்பல்

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டானே முப்புரிநூ லணியாகப் பொங்கரவம்,
பூண்டானே யடியேன்புன் புலச்சேற்றிற் புக்கழுந்தி, வீண்
டானே கெட்டொழிந்தேன் வெறிகொண்டு வேங்கடவா,
வேண்டாமை யல்லாலுன் வேறொன்றும் வேண்டேனே.()

* "பத்திமையு மடிமையையும்"—என்னும் தேவாரப்
பண். திருவாசகம் திருப்புலம்பற்கருத்தைத் தழுவியது.

கஞ்சத்தான் முதலோருங் காணுதாய் கடலெழுந்த
நஞ்சத்தா னல்லமுதஞ் செய்தவேங் கடநாதா
நெஞ்சத்தா லுன்னடியே நினையாது நினைந்திருக்குந்
தஞ்சத்தார் தாமரைப்பூந் தாளிணையென் றலைக்கணியே.

கறிதின்று கள்ளுண்ட கடுவன்போற் கலங்கிப்போ
யறிகொன்று தானேயு மறியாதே கெட்டொழிந்தேன்
வெறிகொன்றுமெய்ம்மைநிலை வெளிப்படுத்த வேங்கடநின்
குறியன்றி யென்குறிப்பிற் குறியொன்றுங் குறியேனே. ()

வெள்ளிலாய் மோகமத வேழத்தா லுணைப்பட்டேற்
குள்ளவா றுண்மைநிலை யுணர்வித்த வேங்கடவா
துள்ளுமா மனமறிநின் றுணையடிக்குப் பலிகொடுத்தேன்
கள்ளமா முலகியலைக் கனவிலுநான் கருதேனே. (௪)

களிற்றுமதச் செருக்கனேன் கடும்பென்னுங் காலாழ்பே
ரளற்றிலகப் பட்டந்தோ வவாநரியா லடப்பட்டேன்
வெளிற்றுமனத் தெனையாண்ட வேங்கடவா பேழ்வாயாற்
பிளிற்றுமுழக் குன்செவிக்கே பேர்ந்திலதோ பெம்மானே.

களங்கனியாய்க் கறுத்தமனக் கடையேனைக் கனிந்தபத
விளங்கனியா யுண்டமத வேழமாம் வேங்கடவா
பளிங்கனைய சுயஞ்சோதிப் பருப்பதநின் றிருப்பதத்து
வளங்கெழுமோர் வண்டாக வளர்த்தியெனை யுடையானே.

பொன்மலையும் யான்வேண்டேன் போகாதி யான்
வேண்டேன், றன்மமொடு பல்குப்பைச் சாத்திரமும்
யான்வேண்டேன், கன்மமலக் கட்டறுத்துக் கதிகாட்டும்
வேங்கடவா, நின்மதிக்கா நின்னடிக்கீழ் நெஞ்சழிந்து
நிற்பேனே. (௭)

ஏன்றகூர் வாள்விழியா லிதயத்திற் கொண்டுய்த்துப்
பூன்றமா மோனநிலை போதித்த வேங்கடவா
வான்றவான் மாவா யவிர்வதலா லன்னியமாத்
தோன்றலா மெய்த்துணைநின் றுணையல்லாற் றேற்றேனே.

அனல்கண்ட வாள்விழியா லந்தனேன் றன்னகத்துப்
பினல்கண்ட கடும்பாசப் பிணக்கறுத்த வேங்கடவா
புனல்கண்ட செழுஞ்சடைநின் பூங்கமலப் பொன்னடிக்கே
கனல்கண்ட விழுதாகக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. (கூ)

களவுறுமைம் மாயையிடைக் கண்கலுழா வண்ணமெனக்
களவறுமெய் விழியளித்த வருட்சோதி வேங்கடவா
வுளமுவந்து நல்குதிநீ யுடையாயெற் குதவியவப்
பளகறுமெய் யறிவுகொடும் பாடறியாப் படிதானே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

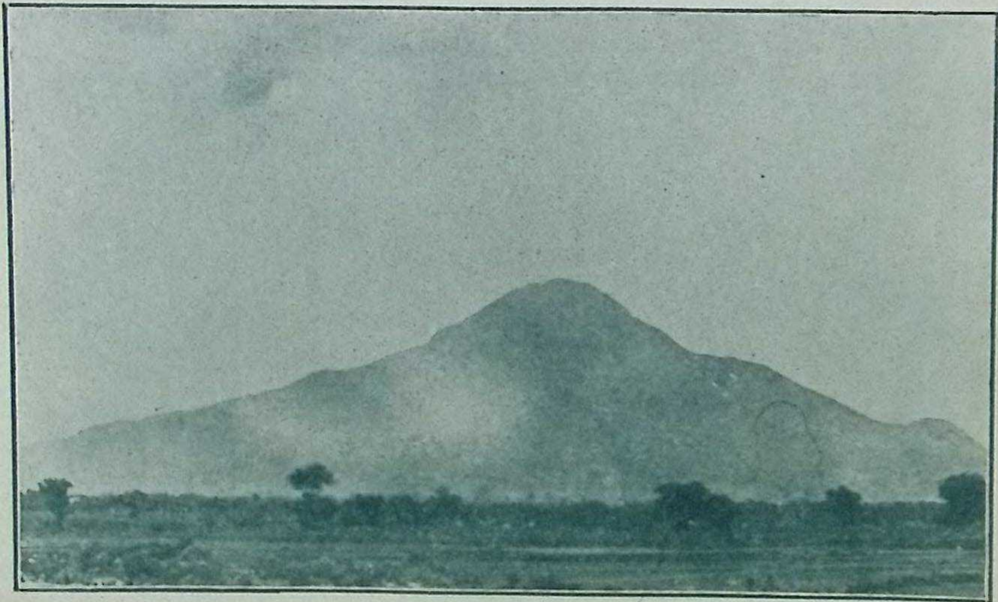
கூக. சோணைப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உச்சமாந் தவிசை யூத்தைநாய்க் கிட்டா
லொப்பவுன் றாடலைக் குதவி
யச்சமா யடைந்த வடிக்கடை யேனை
யஞ்சலென் றுண்டவேங் கடவா
சொச்சமாந் துரிய சுகப்பெருங் கடலே
சோணைவாய்ச் சுடர்கொழுஞ் சுடரே
பொச்சமா மிருகர்ப் பூரமோ டுப்பாப்
புசித்தெனைப் பொன்றுவித் தருளே. (க)

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.
திருவாசகம் கோயிற்பதிகத்தைத் தழுவியது.

சோணசலம்

பக்கம் - ௧அ௬

அருட்செயல் பூண்ட வங்கணு வநால
வந்தன்வேங் கடவனே யரவச்
சுருட்பொலங் குழையெண் டோளிடை யலம்பச்
சோணைவாய்ச் சுடர்கொழுஞ் சோதி
பொருட்குறை நிரப்பும் பூட்கையே பூண்ட
புலையனென் றெனைப்புறம் போக்கா
திருட்குலங் கிண்டென் னிதயமூ டெழுந்தா
யினியுன்னை யென்னிரக் கேனே. (உ)

இரந்தபின் னீகை யிளிவர லாமென்
றெண்ணுமுன் னடியவர்க் கிரங்கிச்
சுரந்தருள் பொழியுந் தொழிற்றுறை வல்லோய்
சோணைவாய்ச் சுடர்சுயஞ் சுடரே
கரந்துசெல் லாமைக் காதலார் கருத்திற்
கலந்தொளிர் கள்வவேங் கடவா
நிரந்தரந் தாளே நினைந்துநைந் துருகு
நெஞ்சமே யருளுதி நீயே. (ங)

நீதனே பிறவோ டியானுமாய் நிறைந்து
நின்றுமெற் கிதுவரை காணுச்
சூதனே நின்போற் சூதர்நான் காணேன்
சோணைவாய்ச் சுடர்சுயஞ் சோதி
யாதனே னுனைநீ யெளியையாய் வெளிப்பட்
டருளலா லறிந்ததை யன்றி
வேதனே முதலோர் வீறுகெட் டனரேல்
வேறியா ரறியகிற் பாரே. (ச)

பார்தருந் தவத்தின் பயனெலாந் திரண்டு
படைத்ததோர் படிவவேங் கடவா
வூர்தரும் பிறவிக் கொடுந்துயர்க் குட்கி
யுற்றவ ருளங்குலை வுற்றுச்
சோர்தருங் காலச் சோர்வுதீர்த் தருள்வோய்
சோணைவாய்ச் சுடர்செழுஞ் சுடரே
கார்தருங் கால கண்டநின் னருளாற்
களித்தனன் கருத்தினிற் கலந்தே. (ரு)

நிற்கலந் துற்ற வாதவூர்ச் செல்வர்
நிகர்மணி வார்த்தையோ டென்புன்
சொற்கலந் துற்ற தொடையலென் டோளாய்
சோணைவாய்ச் சுடர்செழுஞ் சோதி
தற்கலந் துற்ற சராசரம் யாவுந்
தன்மய மாக்குவேங் கடவா
வெற்கலந் துற்ற விருவினை தீர்த்தாய்க்
கென்னகைம் மாறுசெய் கேனே. (சா)

செய்யமே னியனே சிவபுரத் தரசே
செஞ்செவே யாண்டவேங் கடனே
யுய்யுமா றுள்ளி யுரங்கெழு முளத்தோர்
தொன்றுதொட் டுலப்பிலா துஞற்றுந்
துய்யமா தவத்தாற் றுரியமே வடிவாய்ச்
சோணைவாய்ச் சுடர்பரஞ் சுடரே
நொய்யனே னெனினு நோக்கரு நின்றா
ளுறைக்கினேற் கினியென்ன குறையே. (எ)

குறையுறு மிந்தக் குக்கலை மோனக்
குறியினு லாண்டவேங் கடவா
தறையிடை யறிவுஞ் சழக்கிலா வொழுக்குஞ்
சான்றபல் கணக்கர்தஞ் சமயத்
துறைதொறுந் துணிந்த துணிவுமா யன்றுய்ச்
சோணைவாய்ச் சுடர்பரஞ் சோதி
யிறைவனே நின்னோ டிரண்டறக் கலந்தெஞ்
ஞான்றிரு மாந்திருக் கேனே. (அ)

நேயமே யறியா நெஞ்சினே னேடா
நெடுமரக் கண்ணினேன் றனது
காயமே யன்றிக் கண்ணொடு கருத்துங்
கோயிலாக் கண்டவேங் கடவா
தூயமா மறையுந் தோயொணாத் துரியச்
சோணைவாய்ச் சுடருமெய்ச் சுடரே
மாயமா முலகை மறித்துநான் காணு
வகையெனக் கருளுதி மன்னே. (கூ)

மன்னலா வுடம்பே மன்னுநா னென்ற
மத்தனை யாண்டவேங் கடவா
துன்னுமா மறையுந் தொடர்வதற் கரிய
சோணைவாய்ச் சுடருமெய்ச் சோதீ
யின்னமும் பிறவிச் சிறையிடைச் சிக்கி
யிடருறு தின்பநல் வீட்டு
மன்னுல காளச் சூட்டினை பொற்றுண்
மலர்முடி யடியெனுச் சிக்கே. (கய)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூஉ. இறைபணிநிற்றல்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்ற சென்ற திசையெல்லாஞ் செல்வா வுனது திருப்புகழ்கேட், டுன்ற னடிக்கே யொப்படைத்தே னுடலும் பொருளு முயிருமெலாம், குன்ற மனைய குணக்கடலே குலவு நிலையென் கூறென்றேன், நின்ற நிலைக்கே நில்லென்று னீத ரமண நெடியோனே. (க)

இடந்தும் பறந்து மெட்டொணயு மிறையோ ரிருவர்க் கெய்தரியாய், நடந்து நடந்து பல்கதிக்கே நலிந்தே னந்தோ வுயிர்ஞானங், கடந்த பொருளாங் கழலுக்கே கலக்கு முபாயங் கழறென்றேன், கிடந்த படிக்கே கிடவென்றுன் கேம ரமணக் கேவலனே. (உ)

வலுத்துப் போய வினையாற்பல் வகையாம் பிறப்பிற் சென்றுசென்றிங், கலுத்துப் போனே னம்மானே யடையு நெறியென் னறைகென்றேன், சிலுத்த லுவத்தல் செய்யா யாய்ச் சிந்தை யொன்றி யிறைவனருள், செலுத்தும் படிக் கே செல்கென்றுன் சேம ரமணச் சின்மயனே. (ங)

படத்திற் படரும் படம்போலப் படர்ந்தே னந்தப் படம்படரும், படத்திற் கொப்பாப் படர்ச்சியறும் பரிசே தெனக்குப் பகர்கென்றேன், குடத்துத் தீபங் குலைவற்றுக் குலவு மாறவ் விறைவனருள், நடத்தும் படிக்கே நடக்கென்றுன் ஞான ரமண நாயகனே. (ச)

* “முத்தா முத்தி தரவல்ல”—என்னுந் தேவாரப்பண்.

மயக்குந் தீய வல்வினையை மாயச் செய்ந்நல் வினை யெற்குப், பயக்கும் பரிசே தெங்கள்பரம் பரனே யெற் குப் பகர்கென்றேன், நயக்குங் கயக்கு நலியாது நடுவே நின்றவ் விறைவனரு, ளியக்கும் படிக்கே யியங்கென்று னெந்தை ரமண வினியோனே. (ரு)

ஆக்குந் தொழிது மளித்தழிக்குந் தொழிது மவற் றொடேனையவு, மூக்கும் முதலா முரவோனே யுய்யு முபாய முரைக்கென்றேன், வாக்கும் மனமும் மறிந்துள்ளே மலர் மே லுறையு மிறைவனருள், போக்கும் படிக்கே போ கென்றான் போத ரமணப் புண்ணியனே. (சு)

மீட்டும் மீட்டும் வெம்பிறப்பில் வீழ்த்தி யெனது நல் லுயிரை, வாட்டும் பழைய வல்வினையை மாய்க்கும் பரி சென் வழங்கென்றேன், நாட்டும் பண்டை நன்னெறி தான் ஞானு னந்த நாதனருள், கூட்டும் படிக்கே கூடென் றான் கோல ரமண குருமணியே. (எ)

பெய்யுங் கருணைப் பெருமுகிலே பிறவிப் பெருநீர்க் கரையேறி, யுய்யும் படிக்கோ ருபாயமெனக் குள்ள படிக்கே யுரைக்கென்றேன், மெய்யும் பொய்யும் விழையா தும் வெறாது நடுநின் றிறைவனருள், செய்யும் படிக்கே செய்கென்றான் சேம ரமணச் சின்மயனே. (அ)

பார்க்கு மெல்லாப் படிவமுநின் படிவ மாயும் பண் ணவர்க்கும், யார்க்கு மறிதற் கரியோனே யெனக்கோ ருறுதி யிசைக்கென்றேன், ஈர்க்கும் பிறவிக் கடன்மூழ்கா தேறற் குபாய மிறைவனருள், சேர்க்கும் படிக்கே சேர் கென்றான் சேம ரமணச் சின்மயனே. (கூ)

வருந்தி மலர்த்தாள் வழிபட்ட வாத வூரர்க் கற முரைப்பான், குருந்த மரத்தின் குளிர்நீழல் குலவி யிருந்த குருமணியே, பொருந்த விளங்கு மான்மாறு பூதி யெனக்குப் புகலென்றேன், இருந்த படிக்கே யிருவென்று னெந்தை ரமண விறையோனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூ௩. அநுபூதி

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தீயேன் மடவே னருள்செய் யெனயான்
நீயே யறிவா நிகழா விடினஃ
தேயே மடனீ யெஙனந் தெரிவை
வாய்தே ரறிவா யுனையென் றனனே. (க)

தன்னை யலதொன் றுமிறப் பரனு
மன்னை ரமணன் னருள்கோத் ததனு
லென்னை யலதோ ரிடனும் பொழுதும்
பின்னை யிலவாய்ப் பிழைபட் டனவே. (உ)

மருள்போற் பொறியும் மதிகா லுணர்வும்
பொருள்போற் புலனு கிமருட் டியவை
வெருள்போக் குறுவேங் கடனீள் விழியா
லிருள்போன் றிலவா யிசைகின் றனவே. (௩)

* "சடையா யெனுமால்"—என்னுந் தேவாரப்பண். சுந்தரநுபூதியைத் தழுவியது.

உருவம் பெயரா னுறுபல் வகையாய்ப்
பொருவஞ் சசரா சரபூ தமெலா
மருவம் பலமா ரமணன் னருளா
லொருவர் தவுணர் வுருவா யினவே. (ச)

திருச்சிற்றம்பலம்

ரு௪. உயிருண்ணி

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தெருளாறு தேறாத சிறுநா யேன்றன்
னுருளாய மொக்குமுயிர்ச் சேட்டை யோய
விருளாறு காணாத ரமணு னந்தப்
பொருளாள னுண்டதிறம் போற்ற லாமே.

† வேறு

முடியாமுழு முதலாம்பழ மூலப்பொரு ளருளாற்
படிசேரவ தரமாயதற் பரவேங்கட பகவன்
அடிசேருமெய் யடியார்க்கவன் விழியேகதி காண
விடியாவிருள் விடிவிக்குறு மின்சார விளக்கே. (க)

பரனல்லது பாராதிகள் பாராதமெய்ப் பார்ப்பா
னுரனல்லது துணையின்றியிவ் வுலகியாவையும் வென்றான்
அரணம்மென வடியார்க்கரு ளண்ணாமலை ரமணன்
சரணல்லது மற்றும்மொரு சரணில்லை நமக்கே. (உ)

---

* "முள்ளின்மேல் முதுகூகை"—என்னுந் தேவாரப்பண்.
† "உண்ணாமுலை யுமையாளொடும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

அக்காலற முரைப்பான்வட வாலின்குளிர் நிழல்வாய்த்
தெற்காலுறு முகவாவொளிர் திருவேங்கட தேவா
சொக்காசுயஞ் சோதிப்பெருஞ் சோணாசல முறைவா
யெக்காலுனை யிரண்டற்றொரு மிக்கேனினி யானே. (௩)

உண்ணோக்கிய வுணர்வோர்களு முணர்தற்கரு ஞானப்
பெண்ணோக்கிய பாகன்சிறு பிறையேந்திய பெம்மான்
மண்ணோக்கிய வானோர்வரு மண்ணுமலை ரமணன்
கண்ணோக்கிய வளவேயடி யேன்கண்டனன் மெய்யே. (௪)

ஆள்வேட்டுழல் கூற்றம்மென வடர்நோக்கியர் தம்மென்
றோள்வேட்டதி லுறங்கத்திரி தூர்த்தன்னென விகழான்
சூள்சாட்டிநல் லுயிரைக்கொலுஞ் சோணாசல ரமணன்
றாள்சூட்டலு மழிந்திட்டதென் றலைமேலய னெழுத்தே.

வாயின்சுவை வளமல்லது மற்றோர்சுவை தேறாத்
தீயன்னென நினையாதருள் செய்வேங்கட தேவன்
தோயன்பினர் தோயுஞ்சுயஞ் சோதிம்மலை தோய்வான்
நாயின்மிசைத் தவிசிட்டதொர் நலமீந்தன னெற்கே. (௬)

காவாயென வடிசேருமுற் கனிவாயடி யேனை
யேவாவினி தாண்டானெம திறைவேங்கட தேவன்
தேவாதியர் தாமுந்தெரி யாச்சீர்மலை சேர்வான்
சாவாநிலை தந்தான்சதி மாயைச்சழக் கறவே. (எ)

நாணம்மற நன்றல்லவை நாளும்புரிந் தேனை
வீணன்னென விலக்காதரு டிருவேங்கட விமலன்
சோணம்மென வுலகம்புகழ் துரியத்தல முறைவா
னூணம்மென வடியேனுயி ரொருங்குண்டன னுவந்தே. ()

அடியேமடிக் குடிலைத்தன தருட்டீயது கொளுவப்
படிமேலருட் குருவாயவிற் பனவன்பதி ரமணன்
சுடுதோறுயிர் சுடரச்செயுஞ் சோணாசல முறைவான்
கடிதேயென துயிர்சுட்டொரு கரியாக்கிய பரிசே. (கூ)

விளையாதபல் லுயிரையருள் விழியால்விளை வித்துக்
களையார்தரு கருவாதனை கடிவேங்கட ரமணன்
உளைசேர்தர வடியேனுல கெழுமூன்றெத னுளும்போய்
முளையாவித முடிவித்தனன் முளரிக்கழ லுக்கே. (க0)

கோனுங்குரு பரனும்மிரு குரவோர்களு மாயென்
னூனும்பொரு ளுயிரும்முவந் தூண்டான்சிவ ரமணன்
தேனுங்கட லமுதுங்கயந் திடுமாறுதித் திப்பாய்
யானும்மறி யாதேயென திதயத்திருந் தானே. (கக)

கொச்சைமதி மடவேன்மனக் கோயில்குடி கொண்டான்
செச்சைமலர் புரையுந்திரு மேனிச்சிவ ரமணன்
மிச்சைதரு விடயங்களை மெய்யென்றவெ னகந்தை
விச்சைவறு வல்செய்துவெஞ் சனமாமிசைந் தனனே. ()

தேகம்மக மென்னச்சுழல் சென்னித்தெரு மரலா
மோகம்மற முடிவித்தனன் முனிவேங்கட ரமணன்
போகம்மென நவலும்மறு பூதிப்புண ரியிலே
சோகம்மெனு நினைவும்மறத் தோய்வித்தன னெனையே. ()

அறியாமட வேனையடிக் காட்கொள்பவ னைத்துச்
சிறியாரின நீக்கித்திரு வடியார்குழுச் சேர்த்தான்
வெறிமால்கொள வேற்றிப்பசு விஞ்ஞான மறுத்துக்
குறியாயுயிர் கொன்றுனிது போலும்மருட் குணமே. (கச)

இடிசேர்தரு குரலார்புர மெரிசேர்தர நக்கான்
துடிசேர்தரு கரத்தான்சுடர் சுடிகைம்மணி நாகத்
தொடிசேர்தரு தோளான்புகழ்ச் சோணாசல ரமணன்
அடியார்கழ லடியேனடை வண்ணம்மரு ளினனே. (கரு)

தன்னொன்றுப சாந்தப்புன றமியேற்குற வார்க்குந்,
தென்னின்றசிற் பரையாள்புணர் திருவேங்கட தேவன்,
துன்னொன்றுயிர் தம்மைக்கொளுஞ் சோணாசல முறைவான், கன்னின்றதொர் காட்சிக்கொரு கரையாகிநின் றனே. (கசு)

அருவாயவல் வினைநோயெனை யடராப்படி யாகக்
குருவாயெளி வந்தென்குடி முழுதாண்டவேங் கடவன்
சொருபானந்த வுருவாய்த்திகழ் சோணாசல முறைவான்
கருவாயிடை வாராவழி காண்பித்தன னெற்கே. (கஎ)

கடவாதிகள் படவாதிகள் கருவந்தலை சாயக்
கடவாரெனி லடிநாய்ச்சிறு கடையேனொரு பொருளோ
சுடர்வாரொளி சூழுஞ்செழுஞ் சோணாசல ரமணன்
படர்தீரொரு படமாக்கிய பரிசென்பகர் கேனே. (கஅ)

கார்மல்கிய களத்தான்முகங் காண்பார்மனக் கடியைக்
கூர்மல்கிய விழியாற்படு கொலைதேர்குறிக் கோளான்
சூர்மல்கிய தெய்வப்பெருஞ் சோணாசல ரமணன்
பார்மல்கிய பதமேயுப நிடதம்பகர் பதமே. (கசு)

நானாரென வறியேன்சிறு நாயிற்கடைப் பட்டேன்
வானோர்முடி யிறைஞ்சச்சுடர் வண்மாக்கழ லுடையான்
ஊனாருயி ருள்ளேயொளிர் சோணாசல ரமணன்
றானாவடி யேனையுறச் சமைவித்ததொர் சதுரே. (உ0)

ஒன்றுந்தெரி யாதேகுழ றுன்மத்தனெ னுரையை
மன்றந்திகழ் மணிவாசக மானச்செவி மடுத்தான்
கன்றுங்கடை நாயேனுயிர் கனவேங்கடன் விழியாற்
றுன்றுஞ்சுவை யமுதென்று துணிந்துண்டன னியல்பே.

சிறுமாமட வியர்தம்மொடு சேர்ந்தேவிளை யாடுந்
தொறுமாயிடை யெய்திக்குறுந் தொடியைக்குல ரமணன்
மறுதாரக மறியாமயல் பூட்டிக்களி யூட்டிக்
குறுவாணகை யாலேயுயிர் கொளுவான்குண மிதுவே. ()

பயிலுந்தல மெதுவோகொலை பயில்வித்தவ ரெவரோ
தயவின்சொரு பந்தாங்குமந் தணர்தம்பெரு மரபான்
உயலின்னுள முடையோருயி ரொழியப்பிறி தகவா
னியலுங்குரு பரவேங்கட னிடமுய்ந்திட லாமே. (உங)

உண்டோபலி யென்றெம்மை யுசாவிக்கடி மனைபுக்
கெண்டோளிறை ரமணன்சிறு நகையாலுயிர் வாங்கி
யுண்டோதன மாகத்தன துதரத்து ளடைக்கக்
கண்டோமினி யாமாரவன் கழலைக்கரு தற்கே. (உச)

நெஞ்சாலுனை யெஞ்ஞான்று நினைந்துள்கிய தற்கோ
நஞ்சாலமு தஞ்செய்திரு நல்வேங்கட நாதா
துஞ்சாதுளத் தென்றும்மொளிர் சோணாசல முறைவா
யெஞ்சாதடி யெனதின்னுயி ரெனைத்தும்புசித் ததுவே. ()

வேண்டாமையை வேண்டிப்பெறும் விழுத்தூய்மைய ரல்லார், தீண்டாதகக் குகையுள்ளுறை திருவேங்கட தேவா, தூண்டாமணிச் சுடராஞ்செழுஞ் சோணாசல முறைவா, யாண்டாயுனை யகத்தின்புற மினிப்போகவொட் டேனே. (உசு)

துன்பென்பது தோயாதமெய்த் துரியத்திடை வைகு
மின்பின்பெரு மிதவாவெம திறைவேங்கட தேவா
அன்பென்பதொ ருருவாயநல் லண்ணுமலை யமர்வா
யென்பின்புரை தோறும்மமு தேற்றிட்டனை யெனக்கே. ()

பாலாமென மொழிகோசெழும் பாகாமெனப் பகர்கோ,
சீலாதிகள் யாவும்புனர் திருவேங்கட தேவா
தோலாமொழி மோனஞ்சொலுஞ் சோணசல முறையுங்
கோலாகல ரமணாவுனைக் கூடுஞ்சுவை யதையே. (உஅ)

உன்னாலடி யேனுற்றன வுறுதிப்பொருள் யாவுந்
தென்னாதிசை நாலும்புகழ் திருவேங்கட தேவா
துன்னாதெழு பவமுந்தொலை சோணசல முறைவா
யென்னாலதற் கிடாகவெம் மானெய்திய தென்னே. (உகூ)

ஊனாகியவ் வூனுள்ளுறு முயிரோடுணர் வாகித்
தேனாமது ரிக்கும்பதத் திருவேங்கட தேவா
சோனாமழை யெனுமின்னருட் சோணசல முறைவாய்
யானாகிநின் றுயையெங னெளியேனினைக் கேனே. (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூடு. சோணைமுத்ததிருப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனும் பாலுந் திரண்டசெழும் பாகுங் கைக்கத் தித்திப்பா, யூனு முருக்கி யுளமுருக்கி யுயிரு முருக்கி

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னும் தேவாரப்பண். திருவாசகம் கோயில்மூத்ததிருப்பதிகத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

யென்னிதய, வானு முயர்சோ ணைப்பதியும் வாழ்வேங் கடச்செம் மாமணியே, யானுந் தானு யொழிந்தாயை யேத்த யாவ னடியேனே. (க)

அடியார் குழாத்து ளடியேனை யன்பாய்க் கூட்டி யருட்கண்ணால், விடியா மோக வல்லிருளை விடியச் செற்று வினையேற்குக், கடியார் கமலப் பூங்கழல்கள் காட்டிக் கொடுத்தாய் சோணையிடைத், துடியா ரிடையாட் கொரு கூறு தோயக் கொடுத்த வேங்கடனே. (உ)

ஏற்றுக்கொடியாய் வினைவெயிலா லெறிபட் டார்க்கு மாக்கருணை, யூற்றுக் கிடந்த விழியுடையா யுடையாய் வாத் வூரடிகள், சாற்றுத் துதிக்குச் சாய்த்தசெவி யெனக் குஞ் சாய்த்தாய் வேங்கடவா, சோற்றுத் துறையாய் சோணப்பா சுரந்த வருளென் பெருந்தகையே. (ங)

தகையு மியல்சேர் வெம்பாசத் தளைகண் பரியத் தாமரைதன், முகையி னிதய முடிச்சவிழ முறுக நோக்கி முறுவலித்தாய், பகையு முண்டோ வெனதுயிரும் பசி போற் புசித்தாய் மன்னுயிர்தந், தொகையி னிதய குகை தோறுந் தோயுஞ் சோணை வேங்கடனே. (ச)

கடக்குங் கருத்தாற் கதித்தெழுந்த கடுங்கட் கால னடலாண்மை, யடக்குந் திறல்வல் லாளாவல் லாளன் குமரா வாருயிரைத், தொடக்கும் பிறவித் தொகையைச் சுட் டெரிக்குஞ் சோணை வேங்கடவா, விடக்குங் கொடி யேற் கக்கார மடித்துத் தீற்றும் விரகென்னே. (ரு)

என்னிற் காட்டி லெனக்கினியா ரியாரு மில்லை யென்றாலு, மென்னிற் காட்டி சிறப்பவெனக் கெந்தை

பெருமா னினியாய்நீ, யென்னிற் சோணை வேங்கடவா வென்னின் வேறு படுதியென, வுன்னிப் போது முன் னடியே னெழிந்து சும்மா விருப்பதே. (௬)

இருக்குமுதலா மெணப்பலநூ லிந்நீ ணிலத்தி லிருக் கினுமே, யிருக்கு மவற்று லெட்டுணையு மேகா வென் போன் மாக்களுளத், திருக்கை யுனது திப்பியமாந் திட்டிக் கதிராற் சிதறடித்தா, யருக்க சோணை வேங்கட நின் னல்லா லென்னைக் காணேனே. (௭)

காணுங் கண்ணே முதலாகக் கண்ட பொறிக ளூந் துக்கும், பேணுங் கண்ணு மனத்துக்கும் பெரிய கண்ணுய் விண்ணுகிப், பூணுங் கருத்துப் பிறிதறவுட் புக்கோய்ந் திருப்பா ருட்பொலிநின், ருணுந் தாத சுடரேபோற் றமியே னுள்ளஞ் சுடருமன்றே. (அ)

அன்றன் றென்ன வருமறையா லறையப் படுத லன்றிக்கே, நன்றென் றென்று நவிலாதாய் நானே வுன்னை நயக்கிற்பே, னென்றென் றெண்ணு மெண்ணமும்போ யெந்தாய் சோணை வேங்கடவா, வுன்றன் னடிக்கீ ழொடுங் குறவிவ் வூத்தை யேனைப் பணியாயே. (௯)

ஆய வுண்மை யாய்ந்தறியா தழிந்த தெல்லா மறப் போதும், மேய மெய்ம்மை விழுப்பதநான் மேவுந் திறமே யினிவேண்டும், தூய சோணை வேங்கடவா துங்க வடியார் தோயுந்தோ, றேய விதயத் தினிக்கும்பே ரின்பத் திணை யில் கோற்றேனே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூகூ. திருச்சதகம்

க. * மெய்யுணர்தல்

† கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டா மணித்தூரி யச்சுட ரேதுச் சரிதர்களோ,
டீண்டாமை யெவ்வப் படருழ வாமையிவ் வேழையெனை,
யாண்டா யுனதடிக் கன்புகுன் றாமை யருளுதியேல்,
வேண்டாத சென்மமும் வேண்டிக்கொள் வேன்சிவ வேங்
கடனே. (க)

சித்தச் செயலுன் செயலாகு மாற்றாற் செயல்பிறிதாய்
மெத்தப் படித்தநன் மேதா விகளென்ற மேதினியோர்
பித்துப் பிடித்தவுன் மத்தனென் றேசப் பெரிதுவந்து
செத்துத் திரியுந் திறனல்கு வாய்சிவ வேங்கடனே. (உ)

மாலே படைத்த மனத்தே னெனினுமிம் மாயவுல
காலே யிடர்ப்பட் டழிகின் றிலேனெனை யாண்டவரு
ளாலே யிருக்கப் பெறிலஞ்ச லேனிர யத்துமெனின்
மேலே திருவரு ளன்றியும் வேண்டலென் வேங்கடனே. ()

தன்னை நழுவித் தயங்கு முயிர்த்தொகை தற்பரமாந்
தன்னை யடையத் தகுந்த வுபாயமத் தன்மயமாந்
தன்னை யொழியத் தழுவற் கிலாமையிற் றன்னருளாற்
றன்னை யுசாவி யுடைவேங் கடதனைச் சார்ந்தனனே. (ச)

---

* இதுமுதற் பத்துப் பதிகங்கள் அந்தாதித்தொடையின்றித் திருவாசகம் திருச்சதகத்தைத் தழுவியன.

† தேவாரம் திருவிருத்தப்பண்.

கன்றுக்கு நல்குங் கறவையின் வேங்கட காசினிவா
யொன்றுக்கும் பற்ருத வூத்தைச் சிறியனை யுள்ளுவந்து
நன்றிக்கு வித்தாய் நயந்துகொண் டாயை நழுவியுமென்
றென்றைக்குஞ் சற்று மிகழாத் திறமெனக் கீந்தருளே. ()

கன்மத்தை யன்றிக் கடவுளை யெண்ணுது கங்குல் பகல், வன்மத்தை மேற்கொண்டு வாளா கலங்கிய மைம் மனமே, கன்மத்தை நம்பிக் கடைகெட் டழிந்தோர் கணக் கிலரம், மன்மத்தை யாய்ந்தெண்ணி வாழ்தியவ் வேங் கடன் மாணடிக்கே. (௬)

முயலைய லூற்ருர் முயங்கற் கரியவன் முத்திநெறி
யியலுய வென்னுந ரெய்தற் கெளியவ னென்னெடுதா
னயகய மானவ னன்புகந் தாவெனை யாண்டுகொண்டான்
சயசய வென்றவன் சந்தத் திருப்புகழ் சாற்றுதுமே. (எ)

மிடிமைத் தமந்தடி வாள்விழி வேங்கட வேதனெடு [ள்
மடிமைக் கிடங்கொடா மாயனுங் காணுகின் மாமலர்த்தா
கொடுமைப் பரிசெலாங் கூடித் திரண்டு குணங்கெழுநல்
லடிமைத் திறமில் லகந்தையேற் குற்றததிசயமே. (அ)

பெண்மைப் பகுதியைப் பெய்தும்பெய் யாது பிறங்கிதய, விண்மெய்ப் படிவாய் விளங்குறு வேங்கட வெவ்வினையால், வெண்மைப் படுமதி யேனின் விழியெதிர் மேவியதா, உண்மைப் பொருளுன் னெழிந்தொன் றுமின்மை யுணர்ந்தனனே. (௯)

பணியே பணியா யணிபர னேமற்றுப் பற்றெனக்குத்
துணியே னுனது துணைமலர்த் தாளன்றிச் சொப்பனத்தும்
பணியேன் பரவேன் பழமைக்கெல் லாம்பழ வேங்கடமா
மணியே யுனையன்றி யில்லையன் றேமற்றோர் வண்பொருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

௨. அறிவுறுத்தல்

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நஞ்சேநல் லமுதாக நயந்தாற்போ லொன்றுக்குங்
கிஞ்சேனும் பற்றாத கிறியேனைக் கிழமையாற்
றஞ்சேயென் றாண்டவருட் டற்பரனும் வேங்கடற்கு
நெஞ்சேநன் னீராள மாயுருகி நில்லாயே. (க)

பொய்யன்ப னாகியது புலப்படா வாற்றாலுண்
ணையன்ப னப்புறத்து நடிப்பேனை வேங்கடவா
மெய்யன்ப னாக்கிமேல் வீட்டுக்கோர் விச்சாகச்
செய்கென்றுன் சேவடிக்கே தீர்ந்தேனித் தீயேனே. (௨)

அனையாண்ட வறவாழி யந்தணவேங் கடன்பாலோர்
பனையாண்ட பயன்பெற்றாய் தினையாண்ட பத்திமைக்கே
வினையாண்ட நெஞ்சநீ வெறியாண்டு வீழாது
தனையாண்ட தயாபரன்றா டலையாண்டு வாழ்வாயே. (௩)

நின்பாலே யானிரந்து நிற்குறுதி சொல்கின்றேன்
முன்போலே மோகாந்த காரத்தின் மூழ்காதே
யுன்பாலே யுறைரமண வுடையான்றாட் குள்ளமே
யன்பாலே யழிவாயே லழிந்தாலு மழியாயே. (௪)

உறவோரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன் பேர்
வேண்டேன், மறவாத கேள்வியொடு மாண்பொருளு நான்
வேண்டேன், இறவாத வேங்கடனின் னிதயத்தே யல்லா

---

* "பத்திமையு மடிமையையும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

மற், பிறவாமை யஃதன்றிப் பிறிதொன்றும் வேண்
டேனே. (௫)

மருளவாய்க் கழலடைந்த மன்னுயிரம் மருடீர்ந்து
தெருளவாக் கியமுரைக்குந் திப்பியவேங் கடதேவா
பொருளவாப் பூண்கிலேன் புரவலா புண்ணியநின்
னருளவாக் கொண்டடியே னழிகின்றேன் கண்டாயே. ()

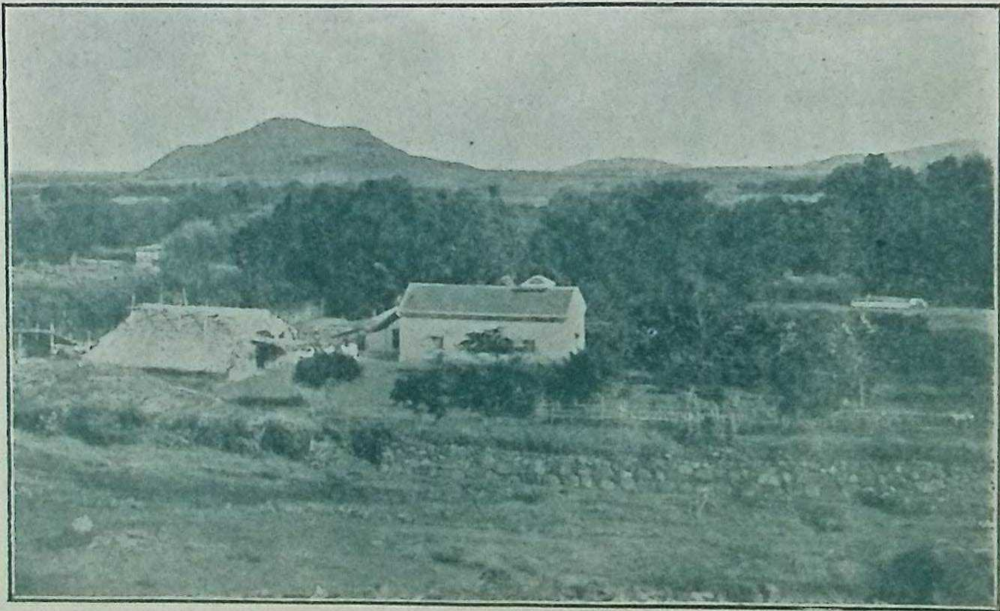
கண்டாயே காணுத கருத்தேநீ கவல்கொள்ள
வுண்டாயே னழிகின்று யுண்டாகா தெஞ்ஞான்றும்
பண்டாய வேங்கடன்றுட் பதிக்கண்ணே பாய்ந்துறைந்து
தொண்டாய வானந்தந் தொலையாது துய்ப்பாயே. (எ)

தேனுமாய்ப் பாலுமாய்த் தித்திக்கும் வேங்கடவா
வானுமாய் மண்ணீராய் வளியாகி யொளியாயொண்
பானுவாய் மதியாகிப் பாடெய்து மியமானு
மியானுமாய் நின்றுயை யென்சொலிநா னேத்துவதே. ()

பதியாய வேங்கடவா பராக்காகி யான்பாவி
யுதியாத முன்னுறும்பே ரோகைமுற்றும் பாழாகக்
கதியாய நின்கழலென் னெஞ்சகத்துக் கண்மாறிச்
சதியாய மாயையாற் றவிக்கின்றேன் றமியேனே. (௯)

காமாதி கட்டழித்த கண்ணுதல்வேங் கடவாநிற்
காமாறுன் னுச்சிரமத் தலகிடேன் மெழுகிடேன்
ஓமாதி யுட்கோளா அழவார முஞற்றுகிலேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் செத்தானிற் சார்வேனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீரமணாசிரமம், திருவண்ணாமலை

பக்கம் - ௨0௪

ரு. சுட்டறுத்தல்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆணாகப் பெண்ணாக வலிதா ணாக
    வணுவாக மாமேரு வதுதா ணாகச்
சேணாக வணித்தாகச் சேர்ந்து நின்ற
    சின்மயமாம் வேங்கடவன் சிறியே னுக்குக்
காணாத மெய்ப்பொருளைக் கடைக்கண் ணோக்காற்
    காட்டினான் கேட்பித்தான் கழலி ணைசை
மாணாத மடியேனை யிதயத் துள்ளே
    மறித்துக்கொண் டாடினான் மகிமை யென்னே. (க)

எவ்வறிவு ளிருதிணைமூ விடனும் போழ்து
    மிலங்குவன தன்மயமாய் வேறு போல
வவ்வறிவே யானாக வாக்கி யத்தா
    லறிவதற்கோ ரயலணுவு மின்மை யாக்கி
யெவ்வமுறு சலனந்தா னெனைத்தொன் றானு
    மெய்தாத பேரின்ப வசல மாக்கிச்
செவ்விதின்வந் தாண்டசிவ வேங்க டேசச்
    செல்வனைநா னெவ்வாற்றாற் சிந்திக் கேனே. (உ)

யானென்ன வெழுந்தவத னியல்பே னீரி
    லெழுங்குமிழி போன்றதோ ரெண்ண மட்டே
யானென்னு மக்குமிழி யெழாச்சு ழுத்தி
    யிடையுமநு பவத்தானீ யில்லை யல்லை

---

* தேவாரம் திருத்தாண்டகப்பண்.

யானென்ன வெழுந்தொடுங்கி யியறு மன்றோ
னன்மைநீ யிவ்வாற்று லிலங்கிற் றன்றே
யானென்ன வெழாதொடுங்கா தென்று முள்ள
வியற்கைமுழு முதனிதான் சித்து மாமே. (௩)

உள்ளதா லுருக்கொண்ட வுனையோர் தற்கவ்
வுனையன்றி யுனக்கயலா யுணர்வொன் றில்லாத்
தெள்ளிதா லம்மறிவின் சேட்டை யாச்சேர்
சிந்தையெழுந் தொடுங்கிடஞ்சித் தாத லாலும்
வள்ளிதா முனையன்றி மற்றொன் றில்லா
வண்டுயில்வா யின்பத்தா லதுநீ யென்றுன்
கள்ளதா லருவிபாய் கடுக்கைத் தார்வேங்
கடபரனை யென்சொல்லிக் கருது கேனே. (௪)

தானூர்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யாய
தனித்தலைமை முனிமுகடு சான்ற வீசன்
வானூர்க்கும் மண்ணூர்க்கும் பிலமு மார்க்கும்
வண்புகழ்சேர் வேங்கடவ னெப்பில் வைப்பாய்
யானூர்க்குங் குடியல்லா வியல்பா லென்னை
யின்னருளாற் றுணிமுற்கே வாழ வைத்தான்
றேனூர்க்குஞ் செழுங்கமலச் செல்வப் பாதச்
சீர்பாடிச் சிந்தித்து வந்திப் போமே. (௫)

நின்னாலே நின்பாத நேரப் பெற்றே
னேயத்தால் வேங்கடவா வாண்டு கொண்டாய்
உன்னாலே யாட்கொள்ளப் பட்ட நாயே
னுணர்விலே னுயிலுமுன் னருட்கண் ணோக்கால்

தன்னாலே சராசரங்கள் சலிப்ப வன்றித்
தாமாகச் சலியாமை கண்ட தாலே
என்னாலே யாதொன்று மியலா தென்றுன்
னிடத்தேயென் கடமையெலா மேற்பித் தேனே. ()

தனக்கென்றோர் வண்ணமிலான் வடிவ மில்லான்
சராசரங்கட் கவ்வெல்லாந் தானே தந்தான்
மனக்கென்றோர் மதியில்லான் மறதி யில்லான்
மன்னுயிர்கட் கவ்வெல்லாந் தானே யீந்தான்
நினக்கென்று நீயென்று நினைத்தி டற்கு
நீயாவ னெனமிகழ்த்தி வேங்க டேச
னெனக்கென்றோ ரியலேயுஞ் செயலே தானு
மில்லாமற் செய்திட்ட விச்சை யென்னே. (எ)

ஊனுக்கு முறக்குக்கு முவகை யாயிங்
குழன்றேனைப் பொருளாக்கி யுள்ளத் துய்த்து
வீனுக்கென் றனைக்கொல்வெவ் வினையொ ழித்துன்
விரைமலர்த்தாட் காட்கொண்டாய் வேங்க டேச
மாணிக்க மாமலையே மலைம ருந்தே
மாறாக வவ்வுதவிக் கென்னைத் தானே
காணிக்கை யாக்கொண்டாய் காசி னிக்கோர்
களிறுண்ட விளங்கனியாய்க் கழிந்தே னன்றே. (அ)

அன்டையா லடைந்தேனை யருட்கண் ணோக்கா
லளிப்பாய்போ லழித்தாயே யபய மென்று
வின்டையா விப்படியும் மேவி னோரை
வேரழிப்பார் தாமுளரோ வேங்க டேசா

பண்டையா லுணர்வுடையோ ருயிர்க்கொ லிப்பேர்
பறைந்துய்யப் போயதுதா னுன்னை யன்றே
யண்டமாய்ப் பிண்டமா யண்ட பிண்டத்
தப்பாலா யிப்பாலா யடைந்த வொன்றே. (கூ)

ஆண்டவா வுனைப்பரமா யடைந்தார் தம்முள்
ளடியேன்போ லழிவுற்றா ரலகில் லாரே
மூண்டவா ரழல்வடவை மூரி தானும்
மொய்ம்புடைநின் விழிபோல முடுகா தன்றே
வேண்டவா முற்றுதார் விளிய வேண்டில்
வேங்கடநின் விழிப்பட்டா லமையு மன்றே
பூண்டவா றிதுவன்றிப் புலவர் மீளாப்
பொருண்மேவு சாவுக்குப் புகன்ற துண்டே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

ச. ஆத்துமசுத்தி

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதி மாமலைச் சோணையை யல்லது
தனக்கொரு துணையில்லா
வாதி வானவ னவனியை யடைந்துபே
ரந்தன்மா னிடனுகி

---

* "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

நேதி நேதியென் றியாவையுங் களைந்துதன்
னின்மல வுருக்காட்டி
நீதி யற்றவிந் நீசனை யாண்டவந்
நீர்மையி னழகென்னே. (௧)

இரைந்த தோத்திர மேழ்கட லொலியின்மிக்
கெழுதர நாடோறுங்
கரைந்த நேயரைக் காக்கவைத் திவ்வெறுங்
கயவனைக் கண்ணோக்கால்
விரைந்து நாடிவெவ் வினையிருள் விடியநன்
காண்டவேங் கடன்றாட்கே
வரைந்தி டாமன வன்மையுந் தின்மையும்
வரையறுக் கில்லேனே. (உ)

வரைய றுப்பதற் கரியவ னெளியவன்
வானவர்க் கடியோங்கட்
கரைய னருயிர்த் தொகைகளுக் காயவ
னழகிய ரமணேசன்
குரைக ழற்பதங் கூடியுங் கூடிலேன்
கூடவு முயல்கில்லே
னிரைமி சைந்தகோ கண்டுயி லிசைந்துநா
ளேகவீண் கழித்தேனே. (௩)

எய்தி வைத்துமிங் குருவண மின்னதென்
றியாவரு மறியாதான்
செய்தி யிற்பல விசித்திர முள்ளவன்
வேங்கட தேவேசன்

பைதலுற் றுநான் பாழ்படு மாயையாற்
பரிபவ மடையாதே
யுய்தி யின்னதென் றுணர்த்தியு முற்றிடே
னூழ்வினை யுலவாதே. (௪)

உறுதி யாவதவ் வுத்தமன் கழலென
வோர்ந்துணர்ந் திருந்தேயு
மிறுதி யேயுனக் கிதுவரை சூழ்ந்தனை
ரமணனை யெண்ணுமே
அறுதி யாகவிவ் வவனியி லாசையை
யறவிடுத் தினியேனும்
மறதி யற்றவன் மாணடி யெண்ணுதி
மதியிலி மடநெஞ்சே. (௫)

காணி யேமனை யேமட மக்களே
கண்டவை சதமாகப்
பேணி யேபிற வித்துயர் பட்டுழல்
கின்றனை பிணநெஞ்சே
விணி லேயினி மேலுமிம் மேதினி
வாழ்க்கைமேல் விருப்புற்றுப்
பாணி யாமையப் பரம்பொருள் வேங்கடன்
பதமலர் பணியாயே. (௬)

அருவ ருப்பொடு மாசைகொண் டெய்த்துமா
றுடுதி யகமேகே
யொருவ கைப்படு மோண்பொரு ளின்பல
விகற்பமா மிவையெல்லாம்

இருவ கைப்பட யாவது மெண்ணலே
யிறைரம ணேசன்றன்
றிருவ ருட்செய லின்படி சேர்கெனுந்
திருப்பணி யில்லாயே. (எ)

எந்தை யெம்பிராற் கியானொரு கணமெனுந்
தன்னைவிட் டியானென்று
மந்தை யாடுபோன் மனிசர்பின் சென்றிட
ருழப்பது மதியன்று
தந்தை தாயொடு தம்பிரா னுவெனைத்
தாங்கிய ரமணேசன்
கந்த மாமலர்க் கழல்பிரிந் திருந்துநான்
கழிந்திலேன் கடையேனே. (அ)

பொருத்த மில்லெனை யருள்புரிந் தாண்டவ
னென்னுளெப் போதுஞ்செய்
திருத்த வார்கழ லினைந்துநைந் துருகிலே
னெக்கிலேன் கன்னெஞ்சம்
வருத்த மின்றிவா யாரவுண் டுடுத்துவா
ளெல்லாம் வீணாளாத்
திருத்த மொன்றறச் செலவழித் தேன்மலைத்
திண்குவ டுருளேனே. (கூ)

புகட்டி நல்லறி வுச்சுடர் கொளுத்திய
போதவேங் கடநாத
கவட்டு நெஞ்சினேன் கசட்டுள மத்தனே
னுயிர்களைத் தன்காலாற்

சவட்டு மாயையின் சழக்கினு லுன்னடி
தணந்தது தவிர்தற்காக்
குவட்டு நின்றுகிழ்ப் பாய்ந்திலேன் கொழுந்தழல்
குரைகடற் குதியேனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

ரு. கைம்மாறுகொடுத்தல்

---

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வன்ம மிக்க வலவையை யாண்டனை
தன்ம மேயுருச் சார்தரு வேங்கட
சொன்ம திப்படி தோய்தலொழிந்துநான்
புன்ம னப்படி போகி யழிவெனே. (க)

கடப்ப தன்றென நின்கழ லென்கணே
நடப்ப தாக நயந்தனை வேங்கட
திடப்ப டாத்திறத் தாலது தீர்ந்துபோய்ப்
படப்ப டாத்துயர் பட்டுக் கிடப்பெனே. (உ)

அதுநீ யாவை யெனுவெனக் கோதினை
யதுநா னுக வடங்கிட லற்றுநான்
அதுநா னென்றிறு மாந்தழி வேனையோ
வதுதா னுயொளிர் வேங்கட வையனே. (௩)

குடம்பை விட்டதிற் கூடலற் றென்றுமே
யிடம்ப டும்விசும் பெய்திய புள்ளென

---

* தேவாரம் திருக்குறுந்தொகைப்பண்.

வுடம்பை விட்டுனை யுற்றிட வோர்கிலேன்
மடம்ப டும்பொலேன் வேங்கட மன்னனே. (ச)

விண்ணு லாவு முருவெளித் தோற்றமஃ
தெண்ணி யுண்மையென் றேங்குமிவ் வேழையை
யுண்ணு மைகென வோதினை வேங்கட
கண்ணி லேன்கதி காண்கிலன் காண்பியே. (ரு)

குருட்டை யூர்வழிக் கூட்ட லொழிந்ததன்
பொருட்டு மார்க்கம் புகல்வதா லென்பயன்
இருட்டி லேகிடந் தேங்கு மெளியனைத்
தெருட்டு வாய்திரு வேங்கட தேவனே. (சு)

ஒருக்கி யுள்ளு ளுருத்துருத் தோரவு
மிருக்கு நின்னியல் பியோகிக்கு மெய்தலை
அருட்க லப்பில் வெறுங்கட் கறிபடா
வருக்க னேயுனை யாரறி கிற்பரே. (எ)

பொறியி னுலன்றி யப்பொறிக் கூற்றமா
மறிவி னுலு மறிதற் கனைகலை
அறிவி றப்பிடத் தன்றி யவிர்ந்திடாக்
கிறிக டந்துனைக் கிற்பவ ரியாவரே. (அ)

உள்ளத் தாலு முணர்வரு மின்பமா
வெள்ள வேங்கட மெய்ய னருளினுற்
பொள்ளெ னப்புறம் போந்திப் புலையனை
யெள்ளி டாதுவந் தேற்றதென் விந்தையே. (கூ)

ஆவ வென்றெனை யாண்டுதன் பொன்னடிக்
கேவல் கொண்ட விறைரம னேசனுக்

காவ லாயவ் வருமையை யாய்ந்துநான்
சாவ லாதன்பு சாற்றுஞ் சழக்கென்னே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௬. அநுபோகசுத்தி

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தக்க மாட்சி சற்றுமிலாச் சழக்க னேனை யாண்டாய்க்குத், தக்க வாறு தக்கிருக்க கில்லேன் றலைவா தையலர்தா, நக்க வாறு நகிற்றுகில்போய் நழுவு மாறு நச்சுவிழி, சொக்கு மாறு மிவையோர்ந்து சூதென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. (க)

என்றன் னடிநின் றிகந்தேனை யேற்ற ரமண சிதாகாய, மன்றுள் ளிருந்து மகிழ்நட்டம் மருவுங் கூத்த வுருப்பெயருள், ளொன்று மில்லாச் சூனியமா முண்மைப் பொருளே யுன்னடிக்குட், பொன்றிக் கிடக்குங் கிடையன்றிப் பொன்று திருக்குந் திறமென்னே. (உ)

உண்ணுந் தொழிலும் வண்ணவுடை யுடுக்குந் தொழிலு மழுக்குடம்பை, மண்ணுந் தொழிலும் மடவார்பால் மயங்குந் தொழிலு மிவையல்லாற், பண்ணுந் தொழிலொன் றறியேனைப் பணிகொண் டாண்டா யாண்டாயை, யெண்ணுந் தொழிலு மியற்றுதே னென்கொண் டுய்கேன் வேங்கடனே. (௩)

---

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

கயிலை நீங்கிக் காசினிக்கே கனசிற் சத்தி யுடனுகப், பயிலுங் கானின் பரங்கருணைப் பார்வை தம்மேற் பட்டோர்தஞ், செயலொன் றின்றிச் சிவானந்தந் திளைக்கக் கண்டும் வேங்கடவ, வுயலொன் றின்றி யுண்டுடுத்திங் கூர்நா யாக வுழல்வேனே. (ச)

அழுக்கா றின்னுச் சொல்வெகுளி யவாவிந் நான்குந் தலையாய, வொழுக்கா ருகக் கொண்டொழுகு மூத்தை யேனை யுழுவலா, விழுக்கா தாண்டா யிறைரமணா வேமாந் துன்ருள் போற்ருது, புழுக்கூ டிதனைப் புறங் காத்துப் போனேன் காலம் புலையேனே. (ரு)

செய்வ தறியாச் சிறுநாய்மேற் செம்பொற் றவிசைச் சேர்த்தாற்போ, லுய்வ தாக வாண்டாயை யுன்னி யுள்ள முருகில்லேன், வைவ தன்றி வாழ்த்துகிலேன் வணங்க கில்லேன் வஞ்சனேன், றெய்வ மணியே வேங்கடவ தீயே னுயிர்தான் வீயாதே. (சா)

உகுதற் கொத்த வன்பில்லா வூத்தைப் புலையே னுன்னடிவாய்ப், புகுதற் கன்றிப் புறம்போகப் புரியும் பொல்லேன் புன்மையேன், நகுதற் கன்றி நல்லோரா னயத்தற் கில்லா ஞாயத்தேன், றெகுதற் கொவ்வா ளேயத்தா னெடுவேங் கடவ தரியேனே. (எ)

செத்துப் பிறந்து சீரழியுஞ் சிறியேன் றன்னைச் சாவாத, நித்தப் பொருளாய் நிகழ்வித்தாய் நெடுவேங் கடவ நிகழ்வித்தாய்க், கொத்துத் திருத்தொண் டியா தொன்று முனுற்ற கில்லே னுன்னடிவாய்ப், பித்துக் கொண்ட வித்தகர்போற் பிதற்றித் திரிவேன் பேயேனே.

என்னைத் தானு மறியாத வென்னுண் ஞானச்
செழுஞ்சுடரா, முன்னைத் தோற்றி யொளிர்வித்தாய்க்
கூத்தை நாயே னொளிர்வித்த, பின்னைத் தானுஞ் சிந்தை
யாற் பேணிக் கிடவாப் பித்தனேன், பொன்னைப் புரை
யுங் திருமேனிப் புயல்வேங் கடவென் புரிகேனே. (கூ)

உள்ளற் கரிதா யுள்ளுக்கு முள்ளா முணர்வா
யோர்த்தார்க்குத், தெள்ளத் தெளிதீங் தேறலாங் திரு
வேங் கடப்பே ரெம்மானே, எள்ளற் கில்லா வின்புருவா
யெளியேன் றன்னைச் செய்தாய்க்குக், கள்ளக் குரம்பை
யிதுதானுங் கழிக்க மாட்டேன் கடையேனே. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

எ. காருண்யத்திரங்கல்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தையே யானென் சொல்லுக் கிலக்கித மாக நின்ற
தந்தையே சார்ந்த விந்தச் சராசரப் பொருள்கட் கெல்லாம்
விந்தையாங் தாயே வேறா வெறியினா லிவற்றை யெண்ணிச்
சிந்தையான் கலங்கா தாள்வாய் சிற்பர ரமண நீயே. (க)

விழைவொடு வெறுப்பு மில்லா வேங்கட நாதா மிக்க
பிழையுள பேணா தாண்ட பேரருட் கடலே யந்தக்
கிழமையா னவிச்சை யாலே கிழறுப் புண்டு நாயே
னழிவுறா தருளிக் காப்பா யடியனேற் கருட்கண் டந்தே.()

* தேவாரம் திருநேரிசைப்பண்.

விழிபடு நோக்கத் தாலிவ் வினையினை யாண்டு நின்றாள்
வழிபடு மன்பர் கூட்டத் தொருவனு வைத்தாய் வைத்தும்
பழிபடு நெறியிற் பாய்ந்து பாதகம் பயிற்று நிந்தத்
தெழிபடு செத்தை யேனைத் தேற்றுவாய் ரமண தேவே.()

என்னுடை முன்னோர் தம்மோ டியானுஞ்செய் புண்ணியத்தா, லுன்னுடை நோன்றா ளூற்றுப் புணையென வுகைக்க லுற்றேன், முன்னுடைப் பிறவி வெள்ள முழுக் கடல் கடக்குங் காறு, நின்னுடைக் கருணை நோக்க நிகழ்த்துவாய் ரமண தேவே. (ச)

பொய்யையே மெய்யா நம்பிப் பொழுதுவீண் போக்கி நின்ற, கையனேற் குறுதி யுன்றன் கழலலாற் பிறிதொன் றில்லை, பொய்யனென் றெள்ளி யென்னைப் புறஞ்சற்றும் போக்கல் போக்கி, னையகோ யாது செய்கே னண்ணலே ரமண தேவே. (ரு)

மூந்தையென் மலமோ சித்து மோனமுத் திரையா லாண்ட, விந்தையி னுரிமை யாய விதத்தினால் வெஃகி யென்னை, வெந்தையி னோர்ந்துட் கொண்டாய் வேங்கட வெளிவிட் டென்னை, நிந்தையி னிரங்கச் செய்யின் னின்னருட் சிறப்பு நன்றே. (சூ)

போதவம் போனேன் புந்திப் புதையிருள் போக் கும்போத, வாதவ னுகப் போந்த வையநின் னருளை யன்றி, மாதவ வேங்க டேச மற்றுமோர் களைக ணில்லை, ஓதா மாயென் னெஞ்சை யலர்த்திடாய் போற்றி போற்றி. (எ)

தன்னுளே யண்ட பிண்ட சராசர மெல்லா நோய்
தாத், துன்னியே கருக்கொண் டீன்ற தோகையோர் பாக
போற்றி, என்னுளே யுன்னை வைத்த வியல்பென வேங்க
டேச, வுன்னுளே யொடுக்கி யென்னை யுருப்பட வாள்
வாய் போற்றி. (அ)

கத்தனே போற்றி காக்குங் கடவுளே போற்றி சாவா
நித்தனே போற்றி யிந்த நீசனை வலிவந் தாண்ட
பித்தனே போற்றி தாயிற் பெரிதருள் வேங்க டப்பே
ரத்தனே போற்றி யென்னை யாளுடை யடிகள் போற்றி. (கூ)

போற்றியோ புலைப்புன் காயப் பொதிச்சுமை பொ
றுக்க லாற்றேன், போற்றிநின் பொற்ஞு ளன்றிப் புக
லிடம் பிறிதொன் றில்லை, போற்றியான் சுமக்க லாற்ருப்
பொதிச்சுமை யிறக்கு கண்டாய், போற்றியோ வேங்க
டேசப் புங்கவ போற்றி போற்றி. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்

அ. ஆனந்தத்தழுந்தல்

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அழற்கண் ணிழுதா யழிவே னல்லே
னகந்தை நாயே னெனையாண்ட
கழற்கண் ணன்பாய்க் கசிவே னல்லேன்
கனவேங் கடவ கயவேனிற்

---

* "முதுவா யோரி"— என்னுந் தேவாரப்பண்.

றெழற்கண் ணெஞ்சந் துணிவே னல்லேன்
சுடுமுத் தாபந் தணிக்குந்தா
ணிழற்கண் ணுசை நெடிதுங் கொண்டேன்
ஞேய மிக்க வழகாமே. (க)

* வேறு

தூச கன்ற தூம ணித்து ரீய வேங்க டேசநிற்
காச கன்ற வன்ப னுகை யாவி நைந்த ழிந்திடா
தோசை யுற்ற வாரி போலொ லித்தெ னக்கு முன்கழற்
காசை யுண்டெ னச்சொ லிய கங்க ரித்தி ருப்பதே. (உ)

செருப்பு கன்ற கண்ணி யோர்தஞ் சேர்க்கை யன்றிச் சேர்வதற், கொருப்ப டாத வூத்தை யேனை யாண்ட வோகை வேங்கட, திருப்பு கழ்த்தி ருப்ப தத்தைச் சிந்தி யாத வாதியே, னெருப்பில் வீழ்ந்தி றக்கி லாத ஞேய மென்ன ஞேயமே. (ங)

அன்பு மட்ட கத்தி லூற வாவி யோடி யாக்கையு
மென்பு தோற மிழ்த மேற வேத்து முண்மை யன்பரில்
வன்பு சேருன் மத்த னேனை யும்மொ ருத்த னுகென
நின்பு டைநி றுத்த நீர்மை யென்ன வேங்க டேசனே. (ச)

நென்ன லோடு நாளை யற்று நின்ற விற்றை யென்றுமாய்க்
கன்ன லோடு தீங்க னிச்சு வைக லந்த வேங்கட
பின்ன மோட பின்ன மென்று பேச லாத பெற்றிசேர்
வன்ன முற்று ணர்ந்து னைவ ழுத்த லெங்ங னுவதே. (ரு)

கங்கு லோடு மொண்ப கல்க டந்த கால வேகமா
யிங்கு மங்கு மெங்கு மாயெ ழுந்த சோதி வெள்ளமே

---

* "நம்பொ ருணம் மக்க ளென்று"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பொங்க ராவ ணிந்த வெண்பு யப்பு ராரி வேங்கட
மங்க லற்ற பூன்ற நின்னை யார்கொ லோம திப்பதே. (௬)

ஈச நின்னை யல்ல தில்லை யானு மீதும் யாவுமா
மீச நின்னை யல்ல தில்லை யின்று மன்று மென்றுமா
மீச நின்னை யல்ல தில்லை யிங்கு மங்கு மெங்குமா
மீச நின்னை யாவ ரெங்க னொன்று காண்ப ரெங்ஙனே. (எ)

அங்க ணுள வேங்க டேச வென்னை யாண்ட வையநின்
புங்க மான போக மெங்க ணும்பு ரண்டு பொங்கவும்
பங்க முற்ற நாயி னேன்ப ருக லாவ தில்லையான்
மங்கு ருது வாழ்வ ளித்த ருண்ம லர்க்கண் வைத்தியே. ()

படியி லாப்ப டிமை யோடு சிற்ப ரவி சும்பிடைத்
தொடிய ணிந்த தோள்கள் வீசி யாடு துங்க வேங்கட
கொடிய ணிந்த மாம திள்கு லாய சோணை மன்னநின்
னடியர் தங்க ளன்பெ னக்கு நாளு மாக வேண்டுமே. (௯)

எனக்கெ னக்கி டந்த யாவு மன்றி யவ்வெ னையுமே
தனக்கெ னப்பு சித்த மைதி சான்ற பூன்ற வேங்கட
மனக்கி யாவ தும்ம கிழ்ச்சி யெஞ்சி டாத்தி ருத்தனை
நினக்கி யாது தொண்டு செய்ய நீணி லங்கி டப்பதே. (௧௦)

சிந்தை யற்ற செல்வ நேர்தி னைத்து ணைசி றக்குமோ
புந்தி யாற்பு ணர்ந்து போம்பு ரந்த ராதி போகமும்
எந்தை யாய வேங்க டேச வெம்ம னோர்க்க ளிக்குமவ்
விந்தை யாய போக மேதி னிக்க ணெங்கு மல்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூ. ஆனந்தபரவசம்

* கலிநிலைத்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பச்சை யொருபாற் படர்ந்திவ் வுலகம் பாலிக்குஞ்
செச்சைப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமான் செங்கண்ணாற்
கச்சை விசித்துக் காண்பார் தங்கள் கலிதீர்க்கும்
விச்சைப் பெருமான் விநோத ரமணப் பெருமானே. (க)

உன்றா ளல்லா தொன்றுங் கருதா வுழுவலார், கன்று
யென்றுங் கசிந்துள் ளுருகிக் கழல்சேர்ந்தார், சென்
றூர் தம்பின் செலவுந் தேற்றேன் சிவலோகா, பொன்று
தின்னும் புவிக்கோர் பொறையாய்ப் போனேனே. (உ)

அடைந்த நேயர் தம்மை யருளி யவலத்தா
லிடைந்து போகா தன்னா ரிதய மெனுங்கல்லைக்
கடைந்து மேன்மேற் சுடரக் காட்டுங் கதிர்க்கண்ணா
மிடைந்த வினையான் மிடிப்பட் டேன்வேங் கடவோனே.

உறவா யுன்றா ளூற்றார்க் கவ்வுன் னுறவேமெய்த்
துறவா யொழியுந் தூயோய் துரியோய் பிறர்போலப்
பிறவா யாக்கைப் பெருவேங் கடவோ யருள்பெய்யாய்
சிறவா யாக்கைச் சிறியே னுனைச்சேர்ந் திடுமாறே. (ச)

சேரா யெனின்மெய் நீரா யுருகித் திகைத்துக்கண்
ணீராற் றமிழ்ந்து நிலைகெட் டழிவே னெடுஞ்சொற்பூந்

---

* "சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

தாரா யென்னைச் சாரா யகில தருவைத்தான்
வேராய்த் தாங்கும் வியன்வேங் கடமா முதலோனே. (௫)

வாளா வாணாள் விழலுக் கிறைத்த வறியேனைத்
தோளா மணியே தோளாச் சுரையாத் தொலையாதே
யாளா வேற்று யடியேற் காவென் றருள்செய்தி
கேளா தளிநின் கேடில் புகழ்தான் கெடாவாறே. (௬)

ஊத்தை நாயே னுன்றன் னுண்மை யடியாரைக்
கோத்தை வாயாற் கொடுமை சிறிதே கூறினேன்
போத்தை விலங்காய்ப் புலப்பின் னடந்தேன் புந்திக்குட்
கூத்தை யுகந்தாய் குலவேங் கடநின் குணமென்னே. (௭)

தானே மெய்யாய்த் தானே காட்டித் தந்தாய்க்குத்
தேனே பாலே தெளிவே போல்வேங் கடதேவா
வூனே யுருகே னுளமும் பதையே னுயிர்சோரேன்
போனே னவநாள் பொற்று ளெங்ஙன் புகுவேனே. (௮)

தூங்கி மடிந்த சோம்ப லேனைத் துயினீங்க
வாங்கி நோக்கா லென்னைத் தனது வயமாக்கி
மூங்கை யேனைக் கொண்டு தன்சீர் மொழிவித்த
வேங்க டேசன் விச்சைக் கிணையும் வேறுண்டே. (௯)

கயமென் றெள்ளிக் கழியா திந்தக் கடையேனை
யுயவென் றுள்ளங் கொண்டா யுடையாய் கொளலுநான்
வயமொன் றின்றி யனைத்து முனக்கே வயப்பட்டேன்
செயவேங் கடநின் சிந்தைப் படிநீ செய்வாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௧௦. ஆனந்தாதீதம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாள தாமரை தலையில் வேய்ந்துநல்
        வாத வூரனுர் முதலி யோர்களை
யாளு டைப்பிரா னுதி வேங்கட
        னருளி னுழியா னுட்கொள் வானெனை
நீள வந்துமா னிடவு ருக்கொடு
        நேர்ப டப்பெற்று நெறிப்ப டாத்தியேன்
மாளு கின்றிலேன் மைய னெஞ்சினேன்
        மாய நேயனேன் வஞ்ச மென்னையே. (௧)

ஆது மென்றுனை யடைந்த வன்பருக்
        காக்க மேற்பட வருள்செய் வண்மைகேட்
டோதி யுன்புக ழுன்ன டிச்சர
        ணென்றி யுய்ந்திட வுன்னை நண்ணினேன்
ஏது கொண்டுநா னேது செய்யினு
        மெம்பி ரானுனை யெணம றக்கிலேன்
மூது ணர்வுடை மோன வேங்கட
        முகம்பு ரிந்தருள் மூட னேனையே. (௨)

நேய ராவுனை நேர்ந்த வேனையோர்
        நிமல வானிடை நிலவ வென்னையிம்
மாய வாழ்விடை மங்க வைத்தையே
        லென்ப யத்ததோ மாண்பு னக்கினிப்

* "மன்னி யூரிறை"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பேய ளாயினும் பிள்ளை தம்மிடைப்
பெற்ற தாய்க்கொரு பேத மாகுமோ
நீய னென்றெனைத் தெழித்தி டாதருள்
செய்தி வேங்கட தேவ தேவனே. (௩)

ஏவ லோரைநன் கேவல் கொண்டவர்க்
கிறைமை யீந்துவா னுரு வித்தவா
பாவ லோரைநிற் பாடு வித்துமேற்
பட்டி மண்டப மேற்று வித்தவா
ஆவ லோரகங் குழைய வைத்தறி
வந்த மாங்கழ லடைய வைத்தவா
காவ லாக்கழல் கடையென் சென்னியிற்
கவித்த வேங்கட கருணை யென்னையே. (௪)

என்கை நிற்கலா லேனை வானவர்க்
கெழுந்து கூம்பலா தென்னை யாண்டபின்
முன்கை யானைவாய்க் கன்ன லாவுனன்
முகந்து கொண்டநா னரிய முத்திதான்
அங்கை தன்னிலா மலக மென்றலா
லரும்பெ றற்பொரு ளாநி னைகிலேன்
கங்கை பாய்சடைக் காட்டி லம்புலி
கரக்கும் வேங்கடக் கடவுள் வானனே. (௫)

விச்சை மிக்கநின் வீர வாள்விழி
வீசி மன்மமேல் வேறு செய்தனை
கொச்சை யென்றெனைக் கூற வூரர்நின்
கோயில் வாயிலிற் கூட்டி வைத்தனை

பிச்சை யேற்றுனும் பிச்ச ளுக்கிநின்
பெரிய வன்பருக் குரிய ளுக்கினை
மிச்சை வாழ்விடை மீள வும்புகுத்
தாதி வேங்கட தெய்வ மெய்யனே. (சு)

பாட்டி தன்னைமுன் பார திந்திடப்
பறித்த பாரிதன் பறியி தாமெனக்
கேட்டி லெற்குநல் லுறுதி யாம்படி
கேடி லாவிழுப் பொருளிந் தாவெனக்
காட்டி யீந்தநின் கழலை யென்கனே
காண்க லாமையென் கருத்து ணின்றுநீ
மீட்டு நின்றெனை மீள வும்பரி
தவிக்க விட்டிடேல் வேங்க டேசனே. (எ)

உன்னை விட்டொரு காலும் வேறுபட்
டொழிக லாதயா னெழிந்த தாமருண்
டுன்னை மீட்டுமீட் டுறுவ தற்குனு
முளக்க வல்கெட வுறுதி யீந்தருள்
என்னை யீன்றநல் லியாயு மாயெனக்
கெந்தை யாகியெம் பிரானு மானவா
வென்னை யென்னித யத்த லத்திடை
யென்று நிற்கவைத் திறைர மணனே. (அ)

பிஞ்சி லேபழுத் திட்ட பேதையேன்
பிரானு னக்குண வாப்பெய் தேன்மனம்
நஞ்ச மாயினு முண்ட மைந்திடாய்
நயத்த குங்குண நாக ரீகனே

உஞ்சு போகவிவ் வூத்தை யேற்கரு
　　ளூதவு கென்றுநா னுன்னை யோர்தலும்
விஞ்சு நல்விருந் தாக வேன்றெனை
　　யாண்ட வேங்கட வீர சிங்கமே. (௯)

ஆண்ட வள்ளலே போற்றி யாருயிர்க்
　　கெய்ப்பில் வைப்பனே போற்றி யென்னகத்
தாண்ட வாகழல் போற்றி தந்தைதாய்
　　போற்றி தம்பிரான் போற்றி தஞ்சனேன்
மூண்ட வல்வினை முடுக லாததன்
　　மூல மோகமா முளைக்கி ழங்கொடுங்
கிண்ட வேங்கட போற்றி நின்பெருங்
　　கிழமை நாடொறும் போற்றி போற்றியே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௬௭. தேவபாணி

௧. ஒன்றியொன்றுமை

* மயங்கிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எதனாலே காணுங்கண் ணதுவெதனைக் காணாதோ
வெதனாலே கேட்குங்கா ததுவெதனைக் கேளாதோ
வெதனாலே யுண்ணும்வா யதுவெதனை யுண்ணாதோ
வதுதானே ரமணப்பே ரம்மான் கண்டீர். (௧)

* "எம்பிரா னெனக்கமுதம்"—என்னும் தேவாரப்பண்.

எதனாலே யுணர்வுமுடம் பதுவெதனை யுணர்ந்ததோ
வெதனாலே யிசைக்கும்வா யதுவெதனை யிசைக்காதோ
வெதனாலே யெண்ணுமன மதுவெதனை யெண்ணாதோ
வதுதானே ரமணப்பெ ரம்மான் கண்டீர். (௨)

எதனாலே யியலுமியல் பதுவெதனை யியற்றாதோ
வெதனாலே யறியுமதி யதுவெதனை யறியாதோ
வெதனாலே நகருமுயி ரதுவெதனை நகராதோ
வதுதானே ரமணப்பெ ரம்மான் கண்டீர். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ. இன்றியமையாமை

---

* மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எவனன்றி யெம்மனமு மெண்ணாதோ வின்னு
மெவனன்றி யெவ்வாயு மியம்பாதோ பின்னு
மெவனன்றி யெவ்வுடம்பு மியங்காதோ வென்னு
மவனன்றே ரமணப்பெ ரம்மான் கண்டீர். (க)

எவனன்றி யெச்சுதியுங் கேளாதோ வின்னு
மெவனன்றி யெவ்வுலகுங் காணாதோ பின்னு
மெவனன்றி யிம்மாயை யியலாதோ வென்னு
மவனன்றே ரமணப்பெ ரம்மான் கண்டீர். (உ)

எவனன்றி விசும்பாதி யிலவாமோ வின்னு
மெவனன்றி யிருசுடரு மிலங்காவோ பின்னு

---

* "தம்மானை யறியாத"—என்னும் தேவாரப்பண்.

மெவனன்றி யியமானு மியையானே யென்னு
மவனன்றே ரமணப்பெ ரம்மான் கண்டீர். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௩. அடிச்சார்ந்தார்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லார் முனிவெய்தப் பயனில் லவைசொல்லும்
புல்லோ ரறியாத புகழ்சால் செழுஞ்சோணைக்
கொல்லா நலஞ்சான்ற குணவேங் கடநாத
நல்லோ னடியேத்த வல்லார் நல்லாரே. (க)

கருமா யங்கொண்ட களவின் மிகவல்ல
திருமா லறியாமெய்த் திறஞ்சால் செழுஞ்சோணைக்
குருமார் தமக்கெல்லாங் குருவேங் கடநாதப்
பெருமா னடியேத்தப் பெறுவார் பெரியாரே. (உ)

குறியா தொன்றேயுங் குறியார் குறிப்பின்கட்
பிறியா தெஞ்ஞான்றும் பிறங்குஞ் செழுஞ்சோணைச்
செறிவார் தரிசிக்குந் திருவேங் கடநாத
வறிவோ னடியேத்த வறிவா ரறிவாரே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* "கற்றுங் கெரியோம்பி"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

௪. உலகியல்

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வன்மங் கெடவேவை தார்க்கும் பரிவெய்தித்
தன்மஞ் செயுமக்கள் சாருஞ் செழுஞ்சோணைக்
கன்மங் கழல்விக்குங் கனவேங் கடநாத
தன்மன் கழலேத்துந் தன்மந் தன்மமே. (௧)

நல்கும் கொடையாலே நாளும் பெரிதோங்குஞ்
செல்வந் திகழ்மக்கள் சேருஞ் செழுஞ்சோணை
வில்வங் கமழ்வேணி வியன்வேங் கடநாதச்
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே. (௨)

அன்பின் வழிவந்த வறத்தான் மகிழ்கின்ற
வின்பங் கெழுமக்க ளியையுஞ் செழுஞ்சோணைத்
துன்பந் துடைப்பிக்குந் துணைவேங் கடநாத
வின்பன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

௫. வீட்டியல்

† கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

மித்தைக்குண் மித்தையா மேதினியாற் கட்டுண்ட
பெத்தர்க்காத் தம்மைப் பிறப்பிக்கு மனுதிமல

---

* "கற்றுங் கெரியோம்பி"—என்னும் தேவாரப்பண்.

† "எம்பிரா னெனக்கமுதம்"—என்னும் தேவாரப்பண்.

முத்தர்க்குன் முத்தனை முழுமோனி வேங்கடப்பே
ரத்தனருள் சிந்திப்பார்க் கரும்பெறல்வீ டெளிதன்றே. ()

பெய்தாரை போற்கருணை பெய்ம்முகிலா னைந்தொழிலு
நொய்தாகச் செய்கடைக்கண் ணோக்கத்தான் வெய்தாக
வைதாரை வாழ்த்துமுயர் வாய்மையான் வேங்கடன்சீ
ரைதாகப் பேசுவார்க் கரும்பெறல்வீ டெளிதன்றே. (௨)

நீற்றின் னொளிபடர்ந்த நீணுதலோன் மாணிக்காக்
கூற்றின் னுயிரைக் குமைகழலோன் கூற்றுறழ்கொல்
லேற்றின் கொடியுயர்த்த வேற்றத்தோன் வேங்கடனல்
லாற்றின் படிநிற்பார்க் கரும்பெறல்வீ டெளிதன்றே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௬. உரைச்சிறப்பு

---

* கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோலா கலவிழிக் கொள்ளை கொளப்பட்டுக் கோதையர்மாட், டாலாய்ப் பறந்த வடியார் கவற்சிக் கருமருந்தாம், மாலா மயற்றொகை மாய்க்குங் கதிர்க்கணன் மாவலஞ்சேர், தோலா மொழிப்புல வோன்றிரு வேங்கடன் சொற்பொருளே. (௧)

கையா லடங்காத கண்ணா லழிவெய்திக் கன்னியர்மாட், டையோ வருந்து மடியார் துயர்க்கலிக் காரமுதாம், மையா மயற்றொகை மாய்க்குங் கதிர்க்கணன் மாண்பயன்

---

* தேவாரம் திருவிருத்தப்பண்.

சேர், செய்யா மொழிப்புல வோன்றிரு வேங்கடன் செம்பொருளே. (உ)

வெருளா வியங்கும் விழியான் மயங்கிமா மேனியர் மாட், டுருளா வுழன்ற வடிய ருயக்கத்துக் கோர்மருந் தாம், மருளா மயற்றுரைகை மாய்க்குங் கதிர்க்கணன் மங் கலநற், பொருளா மொழிப்புல வோனருள் பூத்துப் புகல்பொருளே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

எ. அருட்சிறப்பு

* இன்னிசைவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

வாரிசூழ் வையத்தை வாழ்விக்கும் பன்னிரண்டு
சூரியர் போலச் சுடர்பூத்த லல்லது
காரிருள்வாய்க் கப்புமோ கண்கருத்து வேங்கடவன்
பேரருள்வாய்ப் பட்டதன் பின்பு. (க)

மாயிரு ஞாலத்தை வாழ்விக்கும் பன்னிரண்டு
ஞாயிறு போலச் சுடர்பூத்த லல்லது
தீயிருள்வாய்ச் சேருமோ சிந்தை யொளிரமணச்
சேயருள்வாய்ச் சேர்ந்ததன் பின்பு. (உ)

மொய்திரைசூழ் வையத்தை மோதஞ்செய் பன்னிரண்டு
துய்யசுடர் போலச் சுடர்பூத்த லல்லது
மையிருள்வாய்ப் பட்டுமன மங்குமோ வேங்கடவன்
பெய்யருள்வாய்ப் பட்டதன் பின்பு. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* "கார்த்திகை காதில்"—என்னும் பரிபாடற்பகுதியைத் தழுவியது.

அ. அனைத்துநீ

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய மன்னுயிர்க்குப் பரமபிதா நீயாயிற்
பெண்டாய மாதாயார் பிறங்குசீர் வேங்கடவா
பெண்டாய மாதாவும் பேணுங்கா ணீயாயி
னுண்டாய வெச்சமா முயிர்த்தொகையு நீயன்றே. (க)

அவத்தைக் கிடனுகா வருவமே நீயாயிற்
கவற்றும் பலவுருவார் கனமாய வேங்கடவா
கவற்றும் பலவுருவுங் காணுங்கா ணீயாயி
னவற்றுக் கலப்பாய வருவுருவு நீயன்றே. (உ)

நிகிலங்கட் கெல்லாமோர் நிமித்தமே நீயாயி
னகிலங்கட் கொருமுதலா ரறிவாய வேங்கடவா
அகிலங்கட் கொருமுதலு மறியுங்கா ணீயாயி
னகிலங்க ளாயவக் காரியமு நீயன்றே. (ந)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூ. பேதவபேதம்

† கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நீயே பதியாவாய் நீயே பசுவாவாய்
நீயே நிகளமுமா நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா

---

* "எம்பிரா னெனக்கமுதம்"— என்னுந் தேவாரப்பண்.

† "துன்னம்பெய் கோவணமும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

நீயே யவையாத னீங்கியோ நீங்காதோ
நீயே நிகழ்த்துதியென் னெஞ்சந் தெளிவுறவே. (க)

நீயேயச் சித்தாவாய் நீயே யசித்தாவாய்
நீயே மகேச்சுரனு நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா
நீயே யவையாத னீங்கியோ நீங்காதோ
நீயே நிகழ்த்துதியென் னெஞ்சந் தெளிவுறவே. (உ)

நீயே யுலகாவாய் நீயே யுயிராவாய்
நீயே யிறைவனுமா நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா
நீயே யவையாத னீங்கியோ நீங்காதோ
நீயே நிகழ்த்துதியென் னெஞ்சந் தெளிவுறவே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௧0. அறிதற்கருமை

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நீயே யடியாவாய் நீயே நடுவாவாய்
நீயே முடியுமா நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா
சேயேநின் னுண்மைநிலை தினையளவுந் தேருதோ
ரேயே யவற்றியல்பை யெண்ணமிடல் யாண்டையதே. (க)

நீயேதா னவ்வாவாய் நீயேதா னுவ்வாவாய்
நீயேதான் மவ்வுமா நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா
சேயேநின் னுண்மைநிலை தினையளவுந் தேருதோ
ரேயே யவற்றியல்பை யெண்ணமிடல் யாண்டையதே. (உ)

---

* "தன்னம்பெய் கோவணமும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

நீயே யயனுவாய் நீயே யரியாவாய்
நீயே யரனுமா நிகழ்ந்திடுவாய் வேங்கடவா
சேயேநின் னுண்மைநிலை தினையளவுந் தேருதோ
ரேயே யவரியல்பை யெண்ணமிடல் யாண்டையதே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௧௧. விடுதலைவேட்கை

---

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நீயாதி யுயிர்த்தொகையும் நீயாதி யுடம்புகளும்
நீயாதி பரவெளியும் நிறைவாய வேங்கடவா
நீயாமவ் வுடம்பொழிய நீயாமவ் வுயிர்த்தொகைதாம்
நீயாமப் பரவெளியாய் நிறைந்திடத்தா னுகாதோ. (௧)

நீயாதி யுள்வளியும் நீயாதி புற்புதமும்
நீயாதி நெடுவெளியும் நிறைவாய வேங்கடவா
நீயாமப் புற்புதம்போய் நீயாமவ் வுள்வளிதான்
நீயாமந் நெடுவெளியாய் நிறைந்திடத்தா னுகாதோ. (௨)

நீயாதி விளக்கினமும் நீயாதி குடத்திரளும்
நீயாதி சுடர்வெளியும் நிறைவாய வேங்கடவா
நீயாமக் குடமுடைய நீயாமவ் விளக்கினந்தாம்
நீயாமச் சுடர்வெளியாய் நிறைந்திடத்தா னுகாதோ. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* "எம்பிரா னெனக்கமுதம்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

கஉ. அசலநிலை

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தியா நின்றுழலுஞ் சிந்தைமுழுச் சூனியமாய்
முந்தியார் கந்தழியாய் முடிந்ததிரு வேங்கடவா
சந்தியா நின்றார்க டாங்காணத் தானேதோ
புந்தியா னினைகின்றாற் போல்கின்றாய் நினையாதாய். (க)

ஏகவறி வாயொழிந்த விறையாகிப் பேச்சற்ற
மாகமென நிகழ்கின்ற மறைப்பொருளாம் வேங்கடவா
தாகமுறு மன்பர்க்குத் தாமதுவாய் நிற்குமது
போகவியல் பேசுகின்றாற் போல்கின்றாய் பேசாதாய். (உ)

நிலங்காண நின்றவுயிர் நில்லாது தொழிற்படத்தா
னலங்காது நின்றகாந் தாசலமாம் வேங்கடவா
நலங்காண நாடினர்க்கோர் நரன்போல வேதோகட்
புலங்காண வாற்றுகின்றாற் போல்கின்று யாற்றாதாய். (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்

கங. குணாதீதநிலை

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

காமத்தா லெய்துமனக் கலக்கமறத் தனதுதிரு
நாமத்தாற் கடிகின்ற நன்மைசால் வேங்கடவா

---

* "எம்பிரா னெனக்கமுதம்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

வாமத்தா லுறைகாம வல்லியைநீ நாளுளுங்
காமத்தாற் றோய்ந்தவனே கடுக்கின்றாய் தோயாதாய். (௧)

அரங்களென வடல்புரியு மவுணர்க்கு மகமகிழ்ந்து
வரங்களைமுன் வரையாது வழங்கியநல் வேங்கடவா
கரங்களினு லாய்மலர்தூஉங் காமவே ளழகியபொன்
னுரங்களைய வெகுண்டவனே யொக்கின்றாய் வெகுளாதாய்.

அருளாலு முணருங்கா லடங்கலுமே தன்மயமாந், தெருளாலு மிசைந்தொழுகுஞ் சின்மயமாம் வேங்கடவா, பொருளாக வுளத்தொளிர்செம் பொருளல்லாப் பொருள்களையும், பொருளாக மருண்டவனே போல்கின் றாய் மருளாதாய். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௧௪. முப்பொருண்முடிபு

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

யாது மனத்தா லெண்ணுங்கா லுண்டே யுண்டவ் வுயிரென்றி, எது மனத்தா லெண்ணக்கா லின்றே யின் றவ் வுயிரென்றி, ஓது மந்த விருவிகற்பத் தியற்கை யுண்மை யுணர்த்துகெனப், பேது கடிவேங் கடரமணப் பெருமா னின்னைத் தொழுதேனே. (௧)

உற்றே யுணரு மிவ்வுலக முயிருண் டாமே லுண் டென்றி, மற்றே யந்த மகிதலந்தா னுயிரின் றாமே லின் றென்றி, எற்றே யந்த விருவெவ்வே றியற்கை யியைபென்

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

றியம்புகெனக், கற்றார் துணிவேங் கடரமணக் கடவு ணின்னைத் தொழுதேனே. (உ)

உலகொன் றயலாப் புலனுமே் னுளனோர் முதல்வ னென்றுரைத்தி, இலக னுலக மின்றுமே லிலனம் முதல்வோ னெனச்சொற்றி,நிலவித் தோன்றிவ் விருவேறு நீதத் தியைபு நிகழ்த்துகெனப், புலவர் புகழ்வேங் கட ரமண புத்தா நின்னைத் தொழுதேனே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

கரு. உண்மைவழிபாடு

---

* தாழிசைக்கோச்சகவொருபோது

திருச்சிற்றம்பலம்

நட்பொடு பகையறு நடுநிலை யாகும்
பெட்பது பொருளெனப் பேசிய பெருமனை
பெட்பது பொருளெனப் பேசிய ரமணநின்
னட்பது பொருளென நயந்துகை தொழுதும். (க)

உவப்பது முவர்ப்பது மொழியுப சாந்த
நிவப்பது பொருளென நிகழ்த்திய நேயனை
நிவப்பது பொருளென நிகழ்த்திய ரமணநின்
னுவப்பது பொருளென வுவந்துகை தொழுதும். (உ)

தொழுவது மொடிவது மெனுமிரு தொழிலற்
றெழிவது பொருளென வோதிய வுறவனை

---

* "ஒருகு பாயக் கொழுங் கரும்புகள்"—என்னுந் தேவா ரப்பண்.

ஒழிவது பொருளென வோதிய ரமணநிற்
றெழுவது பொருளெனத் துணிந்துகை தொழுதும். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௧௬. உண்மையுணர்வு

---

* தாழிசைக்கோச்சகவொருபோது

திருச்சிற்றம்பலம்

அறிவறி யாமையற் றறிவொரு வடிவாய்ச்
செறிவது தெளிவெனச் செப்பிய செல்வனை
செறிவது தெளிவெனச் செப்பிய ரமணநின்
னறிவரு மரைமல ரடியிணை தொழுதும். (௧)

உணர்வுண ராமையற் றுணர்வொரு வடிவாய்ப்
புணர்வது புலமெனப் புகன்றிடு புலவனை
புணர்வது புலமெனப் புகன்றிடு ரமணநின்
னுணர்வரு திருப்பத யுகமலர் தொழுதும். (௨)

ஆய்வறி யாமையற் றறிவொரு வடிவாய்த்
தேய்வது திகழ்வெனத் தேற்றிய தேவனை
தேய்வது திகழ்வெனத் தேற்றிய ரமணநின்
றேய்வரு மலரடித் துணையுறத் தொழுதும். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௧௭. உண்மைநிலை

---

* தாழிசைக்கோச்சகவொருபோது

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளது மறத்தது மோய்ந்துணர் வுருவாய்த்
தெள்ளுத லிலையெனத் தெரித்தொளிர் தேவனை

---

*"குருகு பாயக் கொழுங் கரும்புகள்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

தெள்ளுத னிலையெனத் தெரித்திடு ரமணனின்
கள்ளுறு மலர்க்கழல் கருத்துறத் தொழுதும். (க)

உறங்கலு முணர்தலு மோய்ந்துணர் வுருவாய்ப்
பிறங்குத னிலையெனப் பேசிய தேவனை
பிறங்குத னிலையெனப் பேசிய ரமணனின்
னிறங்கிளர் பொலங்கழ னெஞ்சுறத் தொழுதும். (உ)

ஓர்வது மயர்வது மோய்ந்துணர் வுருவாய்த்
தீர்வது நிலையெனத் தேற்றிய தேவனை
தீர்வது நிலையெனத் தேற்றிய ரமணனின்
னூர்மது மலர்க்கழ லுளமுறத் தொழுதும். (ந)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுஅ. பண்டாயவேதம்

* நேரிசைவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய வேதப் பனுவற் சிரத்தாலுங்
கண்டாய மாட்டாக் கழலிணைக்குத்—தொண்டாக
நாயா மெனைநயந்து நாய்சிவிகை யேற்றுவித்தான்
றூயான வேங்கடவன் றுன். (க)

தானுய பூன்றத் தனிமுதலாம் வேங்கடவன்
யானுகி நின்றே னியல்பழித்தான்—மானபி
மானங் கெடுத்தான் மதிகெடுத்தான் மாருத
மோனங் கொடுத்தான் முடித்து. (உ)

* "பண்டாய நான்மறை"—என்னுந் திருவாசகத்தைத் தழுவியது.

முடித்துக் கொடுத்தமுழு மோனத்தா லெற்கு
வடித்துக் கொடுத்தான் மறைநூல்—வடித்த
மறைநூற் பொருளென் மனப்பொருளா யாயிற்
றிறைவேங் கடனின் னருள். (௩)

அருள்கூர் விழியா லடியே னிதயத்
திருள்சே ரகப்பற் றறிந்து—பொருள்விளக்கம்
பற்றக் கொளுவியெனைப் பாலித்தான் மோனவெண்
கொற்றக் குடைரமணக் கோன். (௪)

கோனாகி யொண்பொருளைக் கொள்ளைகொண்டான் சற்குருவுந், தானாகி யாருயிரைத் தான்புசித்தான்—ஊனார், குரவரா யென்னுடம்பைக் குற்றேலுங் கொண்டான், கரவாக் கரவேங் கடன். (௫)

கடக்குஞ் சாரத்தைக் கடக்குங் கடுங்கண்
ணடற்கே சரிநோக்கத் தாலே—விடக்குங்
கடையேனைச் சுட்டுக் கரியாக்கி னான்சிற்
புடைதோய் ரமணப் புமான். (௬)

புமான்வேங் கடரமண பூமான் பெருமை
யெமாலெடுத்துச் சாற்றவெளிதோ—விமாசலத்தின்
மேலா மவனடிச்சீர் விஞ்சி யுலகளந்த
மாலா லரிதேன் மதிப்பு. (௭)

மதித்தற் கரியமுழு மாணிக்கச் சோதி
கதித்தெழுந்தாற் போன்ற கதிரோ—டுதித்த
தெருள்வேங் கடரமணச் செஞ்சுடரைக் காண்பார்க்
கிருள்போமெய்ஞ் ஞான மெழும். (௮)

எழுதற்கு வாரா வெழினலத்தான் சற்றுந்
தொழுதற்கு வாராத் துரியன்—கழுதுக்
கெளியனு யிமத் தெதிர்வேங் கடவ
னளிய னரிய னலன். (௯)

அலனுகி யொன்று மனைத்துமாய் நிற்குங்
குலவேங் கடரமணக் கோமான்—நிலமீது
வந்தருளித் தாடலைமேல் வைத்தருளி வாழ்வித்தான்
பந்தனையை முற்றும் பறித்து. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

௯௯. * திருவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றன் றுலகியலை நாட லெனக்குரியா
யென்றென் றியம்பி யிருங்கழற்கே—யென்றென்றும்
பொல்லேனை யாண்ட புகழ்வேங் கடரமண
நல்லோனை நாடிற்றென் னெஞ்சு. (௧)

என்னைக் கரந்த வெவற்றின் கணும்பொருளா
வென்னைக்காண் பித்த வியல்பதனுல்—என்னையொன்
றின்றியவை யில்பொருளாக் கண்டே னிதுவதுவாத்
துன்றுரம ணன்செய்த சூது. (௨)

தாதாடு தாமரைப்பொற் றுட்குத் தவறியுநான்
றீதோ கனவிலுமே தேர்ந்தறியேன்—யாதோமுற் [டான்
செய்தேன்போற் சிந்தித்தென் சிந்தனைக்கே கோத்திட்
கைதேர்ந்த வேங்கடன்வேற் கண். (௩)

* திருவாசகம் திருவெண்பாவைத் தழுவியது.

கொளையுலா மென்றன் கொடும்பிறவித் தாவக்
களையெலாம் போக்கிற்றுக் கண்டீர்—குளிர்மதியம்
போல்கின்ற வேங்கடன்கண் பொங்குந் திருவருளாற்
கால்கின்ற தண்ணென் கதிர். (௪)

தாழ்வற்ற வேங்கடன்றற் சார்ந்தோரைத் தற்பதத்து
வாழ்விக்குஞ் செந்தா மரைக்கழல்கள்—ஊழ்வகையாற்
சேவிக்கத் தித்திக்குஞ் செந்தேனே யெம்மனோ
ராவிக்கு நல்ல வமுது. (௫)

அமுத வுருவா யடியேனை யாண்ட
வமித முழுமுதலா மண்ணல்—கமலமது
வெள்ளஞ் சுரக்குந்தாள் வேங்கடனை யுள்ளுவா
ருள்ளஞ் சுரக்குமின்ப வூற்று. (௬)

குருவாந் திருக்கோலங் கொண்டென்னை யாண்ட
திருவேங் கடரமண தேவன்—அருளாந்
தெருள்சே ரிதயத்தார் சேராரெஞ் ஞான்றும்
மருள்சே ருலக மயல். (௭)

பொன்மயமாஞ் சோணைப் பொருப்பரசாம் வேங்கடவன்
பன்மயமாக் காணுமிப் பாரிடத்தைச்—சின்மயமாந்
தன்மயமாக் காட்டுஞ் சதுரறிந்த நல்லடியார்க்
கின்மையதாம் பொல்லா விருள். (௮)

பற்றற்ற பற்றுமப் பற்றன்றிப் பற்றுந்தீத்
தொற்றற்ற நீர்மையாற் றூயோராய்ச்—சற்றும்
வழுவாத வாய்மையால் வேங்கடவன் பாதந்
தொழுவார்கட் கில்லை துயர். (௯)

மன்றஞ்சிற் றம்பலமா மாணிக்கக் கூத்துகந்தான்
இன்றுஞ்சிந் தாகுலங்க ளீடழியப்—பொன்றுங்கா
னென்றென்று நோக்கி யெதிர்நின்ற வேங்கடனை
நன்றென்றக் காண்மி னயந்து. (௧௦)

சென்னிரம ணாச்சிரமச் சீர்பெறவென் சித்தத்தை
நன்னரொளிர் விக்குமெய்ஞ் ஞானகுரு—வென்னவர்
தாண்டரம ணேசனரு ளாழி மடைதிறந்து
மூண்டெழுக ஞால முழுது. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

௭௦. திருவுந்தியார்

* கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

அச்சிறுத்தருளல்

கொச்சையர் போற்குறிக் கொள்ளாத தந்தைதே
ரச்சை முறித்தன னுந்திபற
வழகம்மை கான்முளை யுந்திபற. (௧)

பெற்றி யுணர்ந்துபின் பேணனுந் தன்னடி
வெற்றி யருளின னுந்திபற
விநாயக வேங்கட னுந்திபற. (௨)

அயனகமடக்கல்

எட்டோ டிரண்டறி யானென வேதனைக்
குட்டிச் சிறையிட்டா னுந்திபற
குழந்தைப் பருவத்தி னுந்திபற. (௩)

* திருவாசம் திருவுந்தியாரைத் தழுவியது.

சிவனுக்குபதேசம்

அந்தக் கணக்கை யறிதியோ நீயெனக்
கந்தக் குமரனை யுந்தீபற
காதலாய்க் கேட்டன னுந்தீபற. (௪)

முறைப்படி யுற்றுக்கேண் மோவெனச் சொற்றூன்
மறைப்பொருள் வேங்கட னுந்தீபற
மழலை மொழிகளா லுந்தீபற. (௫)

குவியக் கருத்துக் குறிக்கொண்டு கேட்கச்
செவியிற் புகட்டின னுந்தீபற
சிவனுக் குபதேச முந்தீபற. (௬)

கோட்ட மிலாது குலவுமச் செம்பொருட்
பூட்டை விடுத்தன னுந்தீபற
புலவர் புகழவே யுந்தீபற. (௭)

சிவகுரு வாகத் திகழும் படிவத்
தவவுரு வத்துட னுந்தீபற
சந்தத நிற்பவ னுந்தீபற. (௮)

ஞான குருவாயிந் நாய்க்குமுணர்த்தினன்
மோன வொருமொழி யுந்தீபற
மோக முசிக்கவே யுந்தீபற. (௯)

மாமனோடு குலவல்

மாதவ னோடு மலர்மக ளோடுநம்
மேதகு வேங்கட னுந்தீபற
மிகவினை யாடவே னுந்தீபற. (௧௦)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடனல்
லம்மானம் மாமியென் றுந்தீபற
வழைத்துக் குலாவுவ னுந்தீபற. (௧௧)

இரணியசங்காரம்

பிள்ளையைக் கொண்டு பிதாவுயிர் கொல்வித்த
கள்ளக் கருமாய னுந்தீபற
கனமாய வேங்கட னுந்தீபற. (௧௨)

மாவலிக்கருளல்

வாமன னாகியம் மாவலி பாற்சென்று
பூமி யிரந்தன னுந்தீபற
பூதல முய்யவே யுந்தீபற. (௧௩)

கோடியென் றோர்மொழி கூறக் குறளுரு
நீடி நிமிர்ந்தன னுந்தீபற
நினைவுமுற் றுற்றதென் றுந்தீபற. (௧௪)

எத்தல முந்தன் னிரண்டடி யாலளந்
துத்தமன் சென்னியி லுந்தீபற
வோரடி யிட்டன னுந்தீபற. (௧௫)

அவ்வடி யாலவ் வவுண வரசனைச்
செவ்விதி னண்டன னுந்தீபற
திருவேங் கடபிரா னுந்தீபற. (௧௬)

பகையிடம் பரிதல்

நகையின னின்றுபோய் நாளைவா வென்றனன்
பகைவ னிடம்பரிந் துந்தீபற
பரங்கரு ணைக்கட லுந்தீபற. (௧௭)

கடமை நிறுவல்

ஞாட்பிடை ஞான நவின்று மறக்களம்
வேட்பித்தான் வேங்கட னுந்திபற
விசயனைக் கொண்டுமுன் னுந்திபற. (௧௮)

ஆலமருந்தல்

உளைந்த வமரர்க ளோலிட வாழி
விளைந்த விடமுண்டா னுந்திபற
வேங்கட நாயக னுந்திபற. (௧௯)

காளியை வென்றது

காளி வெகுண்டிந்தக் காசினி தன்னைநீர்த்
தூளி படுப்பலென் றுந்திபற
துணுக்கென் றெழுந்தன ளுந்திபற. (௨௦)

ஊடிக் கனன்றவக் காளி யுடனட
மாடிப் பெருஞ்சய முந்திபற
வடைந்தனன் வேங்கட னுந்திபற. (௨௧)

அயன்றலை கொய்தல்

எள்ளிய வேத னிறுமாப் பழிந்திடக்
கிள்ளின னோர்தலை யுந்திபற
கிளர்சிவ வேங்கட னுந்திபற. (௨௨)

அந்தகனை யட்டது

அறைகழ லோடெதி ரந்தகற் செற்றுக்
கறைகெழு வேன்மிசை யுந்திபற
காயத்தை யேந்தின னுந்திபற. (௨௩)

திரிபுரமேரித்தல்

இலகிய முப்பொ னெயில்கொடு சில்லோ
ருலகுயிர் யாவையு முந்தீபற
வொழிக்கத் தொடங்கின ருந்தீபற. (உச)

இஞ்சிகண் மூன்றினு லெய்திய துன்பமின்
றஞ்சிட யாவரு முந்தீபற
வோலமிட் டார்த்தன ருந்தீபற. (உரு)

அதெந்துவே யென்றமைத் தவ்வவர் கட்கும்
விதந்தருள் செய்தன னுந்தீபற
விறல்கெழு வேங்கட னுந்தீபற. (உசு)

அமரரை வெஞ்சன மாக்கொடு சித்த
ரமண சதாசிவ னுந்தீபற
விகன்மேற் படர்ந்தன னுந்தீபற. (உஎ)

அயர்ந்த மகிழ்வா லமரர் தமைத்தாம்
வியந்து தருக்கின ருந்தீபற
வித்தக னோர்ந்தன னுந்தீபற. (உஅ)

ஓர்தலு மம்மட வோர்பொருட் டாலொளி
யேர்தரு வெண்ணகை யுந்தீபற
வெழுந்து பொடித்ததா லுந்தீபற. (உகூ)

பொடித்தெழு புன்னகை யாற்புர மூன்றும்
பொடித்தன பொங்கலொ டுந்தீபற
புராரியென் றேத்தின ருந்தீபற. (௩0)

தெரியாத் தனத்தா லெழுந்த செருக்காற்
பரிபவ முற்றன ருந்தீபற
பட்டுப் படிந்தன ருந்தீபற. (௩க)

இறந்த வெருளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியி லுந்தீபற
வுற்றசோர் வுன்னுங்கா லுந்தீபற. (௯௨)

வந்த சிறுமையை வாய்த்த பெருமையா
யந்த விபுதர்க ளுந்தீபற
வணியா வணிந்தன ருந்தீபற. (௯௩)

உயிர்களை யாரிரு ளுய்த்து விடுந்தீச்
செயிர்தரு பொய்ம்மான முந்தீபற
திர வொழிந்தன ருந்தீபற. (௯௪)

தக்கனை யோறுத்தல்

முக்கணற் காய்ந்துமுன் வேள்வியில் வீரனற்
றக்கனு மற்றொரு முந்தீபற
தண்டனை யுற்றன ருந்தீபற. (௯௫)

தண்டித்து ஞான முணர்த்திய சாமியென்
றண்டித் துதித்தன ருந்தீபற
வாண்ட ரமணனை யுந்தீபற. (௯௬)

சலந்தரற் செற்றது

சலந்தரற் செற்றொளிர் சக்கர மாயன்
வலம்பெறத் தந்தன னுந்தீபற
வாகை ரமணனன் குந்தீபற. (௯௭)

யானை யுரித்தல்

இடத்துமை யஞ்ச வெதிர்ந்த களிற்றை
யடர்த்துரி போர்த்தன னுந்தீபற
வாண்டகை வேங்கட னுந்தீபற. (௯௮)

தக்ஷிணாமூர்த்தி

பக்கம் - உசக

காமற்காய்தல்

சொற்பன மென்னத் துறந்தநற் ரூபதர்
தற்பத நாடின ருந்தீபற
சநகாதி நால்வரு முந்தீபற. (௩௯)

அக்கணம் புக்கன னற்ப சமாதியிற்
றக்கண மூர்த்தியா யுந்தீபற
தற்பத வேங்கட னுந்தீபற. (௪௦)

சிற்பர யோகு செறிந்தன ராய்ச்சிவ
தற்பர ராயின ருந்தீபற
தாபதர் நால்வரு முந்தீபற. (௪௧)

அயுதம்பல் கற்ப மகன்றன பின்னும்
பெயர்கிலன் றன்னிலை யுந்தீபற
பேச்சொடு மூச்சிலை யுந்தீபற. (௪௨)

சூர்தரு துன்பம் பொறுக்கலாத் தேவர்க
ளோர்தர லாயின ருந்தீபற
வுற்ற வுபாயமொன் றுந்தீபற. (௪௩)

விண்ணவ ரேவினர் வேளைமெய்ஞ் ஞானத்தீக்
கண்ணுத லோனிட முந்தீபற
கலங்கினன் காமனெஞ் சுந்தீபற. (௪௪)

நறுநாற்ற மில்லாத நன்மல ராய
மறுமாற்றம் யாவுந்தா முந்தீபற
மதன்மற்றுச் செய்வதென் னுந்தீபற. (௪௫)

ஈயாடு மோகரு டற்கெதி ரென்றநந்தத்
தீயாடு தேவனை யுந்தீபற
சிந்தித் தலமந்தா னுந்தீபற. (௪௬)

புழுக்கள் குளவியைப் போலத் தியான
வொழுக்க முளோனாகி யுந்திபற
வுற்றடைந் தான்முன முந்திபற. (சஎ)

முதற்கணே யேவ முழுமுதன் மூர்த்தி
நுதற்கண் மலர்ந்தன னுந்திபற
நோக்கம் படர்தர வுந்திபற. (சஅ)

பூவாளி தொட்டவன் பொங்கெரி வாய்ப்பட்டுச்
சாவா விழுந்துட னுந்திபற
சத்தாகி நின்றன னுந்திபற. (சகூ)

அருந்ததி போலுந் திருந்திழை மட்டிற்
பொருந்தப் புலப்பட்டா னுந்திபற
புண்ணிய ஞணையா னுந்திபற. (௫௦)

கண்டவர் யாவருங் காமாரி யென்னவே
விண்டு வியந்தன ருந்திபற
வேங்கட நாதனை யுந்திபற. (௫க)

எமனை யுதைத்தல்

வழிபா டியற்றிய மார்க்கண்ட மாணி
யுழிவந்த காலனை யுந்திபற
வோங்கி யுதைத்தன னுந்திபற. (௫உ)

உதைத்தலுந் தாங்கா துரமிக்க காலன்
பதைத்து விழுந்தன னுந்திபற
பார்முடி சாய்ந்திட வுந்திபற. (௫௩)

அயன்முத லாய வனைவரும் வேண்ட
வியன்முதல் வேங்கட னுந்திபற
வெகுளி தணிந்தன னுந்திபற. (௫ச)

விழுந்து கிடந்தவன் மெல்ல வுணர்வுற்
றெழுந்தனன் கண்டன னுந்திபற
வெதிரி லிறைவனை யுந்திபற. (௫௫)

காண்பார் நகைக்கக் கருத்தழிந் தட்கிப்போய்ச்
சேண்பட நின்றன னுந்திபற
சிந்தை கலங்குற வுந்திபற. (௫௬)

கரங்கட்டி வாய்புதைத் தாடை யொதுக்கி
யுரங்கெட்ட வக்கால னுந்திபற
வோம்படை சொற்றன னுந்திபற. (௫௭)

உன்னடி யோரடி யோரடி யோரையுந்
துன்னுவ தில்லையென் றுந்திபற
சொல்லித் துதித்தன னுந்திபற. (௫௮)

தம்பிரான் புண்ணியந் தன்றலை தப்பிற்றென்
றம்பிகை பாகனை யுந்திபற
வஞ்சலி செய்தன னுந்திபற. (௫௯)

சாம்பலாய் வீழ்ந்த மதனினுந் தான்மேலென்
றேம்பலோ டேகின னுந்திபற
வெமதன்ம ராயன்று னுந்திபற. (௬0)

மாலய னாதி மகேந்திரர் யாவருங்
காலகா லன்னென் றுருந்திபற
கனரம ணேசனை யுந்திபற. (௬௧)

இராவணற் கருளல்

அமையா தரன்கயி லாயச் சிலம்பை
யுமையா ணடுங்குற வுந்திபற
வோடி யெடுத்தன னுந்திபற. (௬௨)

எய்திய தந்த விராக்கத னுலென
வைதி னுணர்ந்தர னுந்திபற
வழுத்தினன் ருள்விர னுந்திபற. (௬௩)

அதன்பொறை யாலேயடர்ப்புண் டகந்தை
மதங்கெட லாயின னுந்திபற
மதுகை யிராவண னுந்திபற. (௬௪)

எழிசை யாலே யெடுத்து மறைத்துதி
யாழொடு பாடின னுந்திபற
விரங்கினன் வேங்கட னுந்திபற. (௬௫)

வாளொடு வாணுள் வழங்கினன் மங்கல
நாளணி கொள்கென வுந்திபற
நவின்று விடுத்தன னுந்திபற. (௬௬)

இருவர்க்கருமை

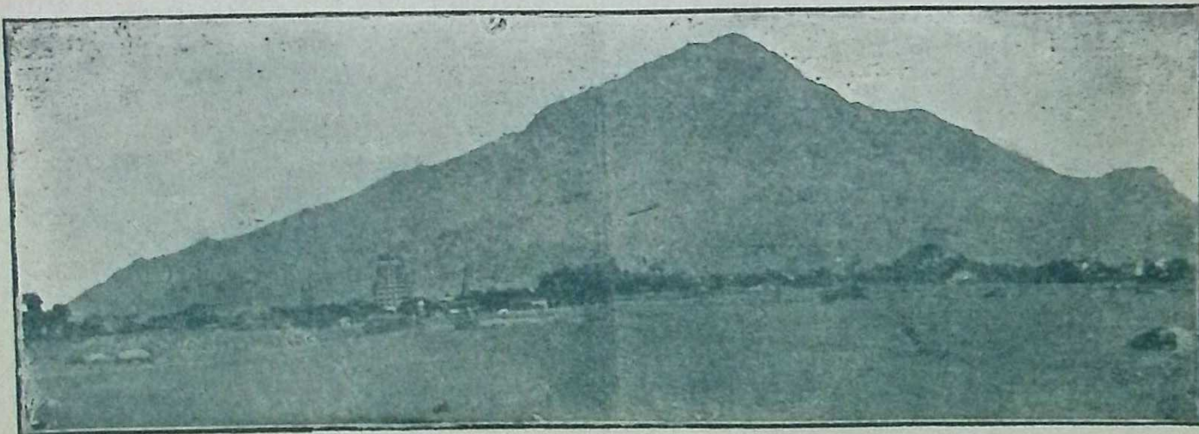
என்னிக ராரென் றிருவர் கலாஞ்செய
வன்னவர் தம்மிடை யுந்திபற
வாரழ லாய்நின்ற னுந்திபற. (௬௭)

வெடிதரு சோதி வியனுருத் தூணின்
னடிமுடி காண்கில ருந்திபற
வரியும் பிரமனு முந்திபற. (௬௮)

அகந்தை தொலைந்தவ ரண்ணு மலையை
யுகந்து பணிந்தன ருந்திபற
வுணர்ந்து ரமணனை யுந்திபற. (௬௯)

தவத்தரையுணர்த்தல்

தாரு வனத்திற் றவஞ்செய் திருந்தவர்
பூருவ கன்மத்தா னுந்திபற
போக்கறை போயின ருந்திபற. (௭0)

திருவண்ணாமலை

பக்கம் - ௨௯௨

கன்மத்தை யன்றிக் கடவு ளிலையென்னும்
வன்மத்த ராயின ருந்தீபற
வஞ்சச் செருக்கின னுந்தீபற. (எக)

மாதவர் தம்மொடு வாழ்க்கை நடாத்திய
மாதரார் தாங்களு முந்தீபற
மதிகெட்டுப் போயின ருந்தீபற. (எஉ)

கொழுநர்த் தொழுதெழு கொள்கையர் தம்போ
லெழுநிலத் தும்பில ருந்தீபற
வென்றிறு மாந்தன ருந்தீபற. (எந)

களங்கங் கதுவாப் பளிங்கது போல
விளங்குறு சின்மய னுந்தீபற
விசித்திர வேங்கட னுந்தீபற. (எச)

ஆண்மக்கள் பெண்மை யவாவு மழகொடு
பாண்மிக்க வுள்ளாள முந்தீபற
பாடிப் புறப்பட்டா னுந்தீபற. (எரு)

கோலங்கண் டாருயிர் கொள்ளை கொளுந்திரி
சூலங் கபாலமு முந்தீபற
தூக்கித் திரிந்தன னுந்தீபற. (எசு)

மாயனு மாயிடை மன்ம மறிந்தோர்மென்
சாயனல் லாளாக வுந்தீபற
சட்டெனத் தோன்றின னுந்தீபற. (எஎ)

மோகினி தன்னாலே மோகுண் டகங்கார
யோகிய ரெல்லாரு முந்தீபற
வுரங்கெட வுட்கின ருந்தீபற. (எஅ)

ஒன்மை மிகுத்தங் குலாயவவ் வானுரு
வுண்மை யுருவமன் றுந்தீபற
வுருவெளித் தோற்றமே யுந்தீபற. (எகூ)

வாக்கு மனத்துக்கு மட்டுப் படாதது
போக்கு வரத்தில துந்தீபற
பூரண மெய்ப்பொரு ளுந்தீபற. (அ௦)

ஆண்டகை தன்னைத்தாங் காண்டலு மங்கலார்
பூண்டன பூண்டன வுந்தீபற
போயின போயின வுந்தீபற. (அக)

முருகச் செவியை முகந்துதங் கண்ணாற்
பருகிக் களித்தன ருந்தீபற
பரவசப் பட்டன ருந்தீபற. (அஉ)

செம்மை மறந்தனர் சீர்மை மறந்தனர்
தம்மை மறந்தன ருந்தீபற
தாம்பின் றொடர்ந்தன ருந்தீபற. (அங)

அன்ன தறிந்த வருந்தவப் பார்ப்பனர்
பன்னியர் கேடறிந் துந்தீபற
பதைத்துத் துடித்தன ருந்தீபற. (அச)

உச்சித முற்றதம் வாழ்க்கைத் துணைவியர்
குச்சித முற்றாரென் றுந்தீபற
குதுகுதுப் புற்றன ருந்தீபற. (அரு)

பெண்டிர் திறத்துப் பிறந்த பிழைநன்கு
கண்டவர் தம்பிழை யுந்தீபற
காணாத தென்கொலோ வுந்தீபற. (அசு)

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுசற் றுயினு முந்தீபற
சேருமோ மன்னுயிர்க் குந்தீபற. (அஎ)

பன்னியர் கற்பைப் பழித்தமை யென்னென
முன்னவ னைக்கொல வுந்தீபற
முன்னினர் சூழ்ச்சியொன் றுந்தீபற. (அஅ)

பாரப் படிவத்தர் மூளும் பழியபி
சாரத்தி வேள்வியொன் றுந்தீபற
சலமொடு வேட்டன ருந்தீபற. (அகூ)

பொங்கும் புலியைப் புராரி யுயிரினை
றங்க விடுத்தன ருந்தீபற
றட்ப வுணர்வில ருந்தீபற. (கூ0)

உகிரா லுரித்தவ் வுழுவை யுரியைத்
தகுமா றுடுத்தன னுந்தீபற
தவரேக்க முற்றன ருந்தீபற. (கூக)

வெஞ்சினப் பாம்புகள் வீய விடுத்தனர்
நஞ்சணி கண்டன்மே லுந்தீபற
நல்லணி யாக்கின னுந்தீபற. (கூஉ)

மற்றவ ரேவிய மான்மழுத் தீத்துடி
பற்றினன் கைகளி லுந்தீபற
பராபர வேங்கட னுந்தீபற. (கூங)

உட்கச் சிரித்துரு மென்ன வுரறுபு
கொட்குங்கூர் வெண்டலை யுந்தீபற
குழகன்மே லுய்த்தன ருந்தீபற. (கூச)

அவ்வெண் டலையை யதிசயிக் கப்பலர்
செவ்வே யணிந்தன னுந்திபற
சென்னிக் கணியாக வுந்திபற. (சுரு)

கூளிக் குழாங்கள் குறுகி யறிவறத்
தாளிற் படிந்தன வுந்திபற
தானையாக் கொண்டன னுந்திபற. (சுசா)

முதல்வனைக் கொல்ல முயலக னென்னும்
பதகனை யேவின ருந்திபற
பாதத் தொடுக்கின னுந்திபற. (சுஎ)

முயற்சி யனைத்து முறிபட வன்னோ
ரயர்ச்சியுற் றன்னோனை யுந்திபற
வறிந்தா ரிறையென வுந்திபற. (சுஅ)

கன்ம பலந்தருங் கர்த்தற் பழித்துச்செய்
கன்ம பலங்கண்டா ருந்திபற
கர்வ மகன்றன ருந்திபற. (சுசு)

காத்தரு ளென்று கரையக் கருணைக்கண்
சேர்த்தருள் செய்தன னுந்திபற
சிவனுப தேசமி துந்திபற. (க00)

உட்கொண் டொழுக வுபதேச சாரத்தை
யுட்கொண் டெழுஞ்சுக முந்திபற
வுட்டுன் பொழிந்திடு முந்திபற. (க0க)

சார வுபதேச சாரமுட் சாரவே
சேரக் களிசேர வுந்திபற
தீரத் துயர்தீர வுந்திபற. (க0உ)

தாருவனத்து இருடிகளுக்கு அருள்செய்தல் பக்கம் - உ௯௬

உபதேசம்

கன்மம் பயன்றரல் கர்த்தன தாணையாற்
கன்மங் கடவுளோ வுந்தீபற
கன்மஞ் சடமதா லுந்தீபற. (௧0௩)

வினையின் விளைவு விளிவுற்று வித்தாய்
வினைக்கடல் வீழ்த்திடு முந்தீபற
வீடு தாலிலை யுந்தீபற. (௧0௪)

கருத்தனுக் காக்குநிட் காமிய கன்மங்
கருத்தைத் திருத்தியஃ துந்தீபற
கதிவழி காண்பிக்கு முந்தீபற. (௧0௫)

திடமிது பூசை செபமுந் தியான
முடல்வாக் குளத்தொழி லுந்தீபற
வுயர்வாகு மோன்றிலோன் றுந்தீபற. (௧0௬)

எண்ணுரு யாவு மிறையுரு வாமென
வெண்ணி வழிபட லுந்தீபற
வீசனற் பூசனை யுந்தீபற. (௧0௭)

வழுத்தலில் வாக்குச்ச வாய்க்குட் செபத்தில்
விழுப்பமா மானத முந்தீபற
விளம்புந் தியானமி துந்தீபற. (௧0௮)

விட்டேக் கருதலி னுறுநேய் வீழ்ச்சிபோல்
விட்டிடா துன்னலே யுந்தீபற
விசேடமா முன்னவே யுந்தீபற. (௧0௯)

அனியபா வத்தி னவனக மாகு
மனனிய பாவமே யுந்தீபற
வனைத்தினு முத்தம முந்தீபற. (௧௧0)

பாவ பலத்தினாற் பாவனா தீதசற்
பாவத் திருத்தலே யுந்தீபற
பரபத்தி தத்துவ முந்தீபற. (கககக)

உதித்த விடத்தி லொடுங்கி யிருத்த
லதுகன்மம் பத்தியு முந்தீபற
வதுயோக ஞானமு முந்தீபற. (கககஉ)

வளியுள் ளடக்க வலைபடு புட்போ
லுளமு மொடுங்குறு முந்தீபற
வொடுக்க வுபாயமி துந்தீபற. (கககந)

உளமு முயிரு முணர்வுஞ் செயலு
முளவாங் கிளையிரண் டுந்தீபற
வொன்றவற் றின்மூல முந்தீபற. (கககச)

இலயமு நாச மிரண்டா மொடுக்க
மிலயித் துளதெழு முந்தீபற
வெழாதுரு மாய்ந்ததே லுந்தீபற. (கககரு)

ஒடுக்க வளியை யொடுங்கு முளத்தை
விடுக்கவே யோர்வழி யுந்தீபற
வீயு மதனுரு வுந்தீபற. (கககசு)

மனவுரு மாயமெய்ம் மன்னுமா யோகி
தனக்கோர் செயலில்லை யுந்தீபற
தன்னியல் சார்ந்தன னுந்தீபற. (கககஎ)

வெளிவிட யங்களை விட்டு மனந்தன்
னொளியுரு வோர்தலே யுந்தீபற
வுண்மை யுணர்ச்சியா முந்தீபற. (கககஅ)

மனத்தி னுருவை மறவா துசாவ
மனமேன வொன்றிலே யுந்தீபற
மார்க்கநே ரார்க்குமி துந்தீபற. (கககூ)

எண்ணங்க ளேமனம் யாவினு நானேனு
மெண்ணமே மூலமா முந்தீபற
யானு மனமேன வுந்தீபற. (கஉ0)

நானேன் றெழுமிட மேதென நாடவுண்
ஞன்றலே சாய்ந்திடு முந்தீபற
ஞான விசாரமி துந்தீபற. (கஉக)

நானேன்று தானத்து நானுனேன் றேன்றது
தானுகத் தோன்றுமே யுந்தீபற
தானது பூன்றமா முந்தீபற. (கஉஉ)

நானேனுஞ் சோற்போரு ளாமது நாளுமே
நானற்ற தூக்கத்து முந்தீபற
நமதின்மை நீக்கத்தா லுந்தீபற. (கஉங)

உடல்போறி யுள்ள முயிரிரு ளேல்லாஞ்
சடமசத் தானதா லுந்தீபற
சத்தான நானல்ல வுந்தீபற. (கஉச)

உள்ள துணர வுணர்வுவே றின்மையி
னுள்ள துணர்வாகு முந்தீபற
வுணர்வேநா மாயுள முந்தீபற. (கஉரு)

இருக்கு மியற்கையா லீசசீ வர்க
ளொருபோரு ளேயாவ ருந்தீபற
வுபாதி யுணர்வேவே றுந்தீபற. (கஉகூ)

தன்னை யுபாதிவிட் டோர்வது தானீசன்
றன்னை யுணர்வதா முந்தீபற
தானா யொளிர்வதா லுந்தீபற. (௧௨௭)

தானா யிருத்தலே தன்னை யறிதலாந்
தானிரண் டற்றதா லுந்தீபற
தன்மய நிட்டையீ துந்தீபற. (௧௨௮)

அறிவறி யாமையு மற்ற வறிவே
யறிவாகு முண்மையீ துந்தீபற
வறிவதற் கோன்றிலை யுந்தீபற. (௧௨௯)

தனதியல் யாதெனத் தான்றெரி கிற்பின்
னனாதி யனந்தசத் துந்தீபற
வகண்ட சிதானந்த முந்தீபற. (௧௩௦)

பந்தவீ டற்ற பரசுக முற்றவா
றிந்த நிலைநிற்ற லுந்தீபற
விறைபணி நிற்றலா முந்தீபற. (௧௩௧)

யானற் றியல்வது தேரி னெதுவது
தானற் றவமென்று னுந்தீபற
தானும் ரமணேச னுந்தீபற. (௧௩௨)

வாழ்த்து

இருடிக ளெல்லா மிறைவ னடியை
வருடி வணங்கின ருந்திபற
வாழ்த்து முழங்கின ருந்திபற. (௧௩௩)

உற்றூர்க் குறுதி யுபதேச வுந்தியார்
சொற்ற குருபர னுந்திபற
சுமங்கள வேங்கட னுந்திபற. (௧௩௪)

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பற்பன்னா ருயிரம்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு முந்தீபற
பார்மிசை வாழ்கவே யுந்தீபற. (கரு௫)

இசையெடுப் போருஞ் செவிமடுப் போரும்
வசையறத் தேர்வோரு முந்தீபற
வாழி பலவூழி யுந்தீபற. (கரு௬)

கற்கு மவர்களுங் கற்றுணர்ந் தாங்குத்தா
நிற்கு மவர்களு முந்தீபற
நீடூழி வாழியே யுந்தீபற. (கரு௭)

திருச்சிற்றம்பலம்

எக. அருட்டிறம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆட்டினு லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்கினு லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஊட்டினு லாரொருவ ருண்ணு தாரே
யுறக்கினு லாரொருவ ருறங்கா தாரே
வாட்டினு லாரொருவர் வாடா தாரே
வாழ்வித்தா லாரொருவர் வாழா தாரே
காட்டினு லாரொருவர் காணு தாரே
காண்குநரார் வேங்கடவர் காட்டாக் காலே. (க)

---

* தேவாரம் திருத்தாண்டகப்பண். "ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே"—என்னுந் தேவாரத்தின் கருத்தைத் தழுவியது.

ஏற்றினு லாரொருவ ரேறு தாரே
யிறக்கினு லாரொருவ ரிறங்கா தாரே
தோற்றினு லாரொருவர் தோன்று தாரே
துடைப்பித்தா லாரொருவர் துடையா தாரே
மாற்றினு லாரொருவர் மாறு தாரே
மயக்கினு லாரொருவர் மயங்கா தாரே
தேற்றினு லாரொருவர் தேறு தாரே
தேறுநரார் வேங்கடவர் தேற்றாக் காலே. (உ)

இருத்தினு லாரொருவ ரிராஅ தாரே
யியக்கினு லாரொருவ ரியங்கா தாரே
அருத்தினு லாருடலம் பொலியா தாரே
யரும்பட் டினிவிதித்தா னுணங்கா ராரே
வருத்தினு லாரொருவர் வருந்தா தாரே
மகிழ்வித்தா லாரொருவர் மகிழா தாரே
திருத்தினு லாரொருவர் திருந்தா தாரே
திருந்துநரார் வேங்கடவர் திருத்தாக் காலே. ()

முளைப்பித்தா லாரொருவர் முளையா தாரே
முடிப்பித்தா லாரொருவர் முடியா தாரே
இளைப்பித்தா லாரொருவ ரிளையா தாரே
யெடுப்பித்தா லாரொருவ ரெடாஅ தாரே
வளைப்பித்தா லாரொருவர் வளையா தாரே
வழுத்துவித்தா லாரொருவர் வழுத்தா தாரே
திளைப்பித்தா லாரொருவர் திளையா தாரே
திளைக்குநரா ரவர்திளைப்பித் தருளாக் காலே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்

எஉ. திருப்பள்ளியெழுச்சி

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துலக்க மிகுத்தொளிர் சூரிய னுன்றன்
சோதி முகங்காணத் துன்னி யெழுந்தான்
பிலக்க னுறைதரு நாகரும் பிறரும்
பெட்பொடு பத்திமை பேணி யடைந்தார்
இலக்க முடம்பிடும் பைக்கென வஞ்சி
யினிப்பிறப் பொழிகென வெய்திடு மன்பர்
கலக்க மொழித்தருள் கனிகண திருவேங்
கடரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

கிழக்கு வெளுத்தது கிளந்தன கிளிகள்
கிளரொளிச் சேவல்கள் கூவின சங்கின்
முழக்க மெழுந்தது முடவ னெழுந்தான்
மூடிய காரிருள் முற்று மொழிந்த
வழக்க முறைப்படி வானர மகளிர்
வாழ்த்து நலம்பெற வழுத்திநிற் கின்றார்
சழக்குடை யகமறச் சாய்த்தொளிர் சயவேங்
கடரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

---

* பண் புறநீர்மை—பூபாளராகம். திருவாசகம் திருப்பள்ளி யெழுச்சியைத் தழுவியது. "காலைநன் மாமலர்"—என்னுந் தேவாரப்பண்ணும் பொருந்தும்.

நலத்தகு தாமரை நாயக னெழுந்தான்
நள்ளிரு ளகன்றது நாத்திக ருள்ளத்
தலத்தக மூட்டிய வடிச்சியர் வானின்
றடைந்தனர் சேவை யவாவிநிற் கின்றார்
மலத்தடை நீக்கியிம் மண்ணகத் தோரை
வலியவந் தாட்கொளு மாவருட் கடலே
கலத்தவ முனிவருங் காணருந் திருவேங்
கடரம ணாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

நளிகட லின்றுமே நணுகினன் கதிரோன்
ஞான திவாகர னாகவென் சிந்தைத்
தளியி லமர்ந்தவன் தன்குரு நாதா
தாமரை மலர்ந்தன தங்கக்கை யம்மா
எளியனை யாட்கொளத் திருவுளத் தெண்ணி
யிங்கெழுந் தருளிநின் னின்னருள் சுரந்தே
களியமு தூட்டிய கருணையங் கடல்வேங்
கடரம ணாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

பங்கய மலர்ந்தன பரிதியி னொளியாற்
பனிமதி மங்கினன் பயின்றன பாடல்
சங்கொடு பேரிகை தழங்குறு மொலியாற்
சாத்திரக் கற்பனை சாய்ந்தன வம்மா
எங்கு மெழுந்தன யாழொடு வீணை
யெத்திசை யோரும்வந் தீண்டின ரீங்கே
கங்கணங் காத்திடக் கட்டிய திருவேங்
கடரம ணாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

மடலணி தாமரை மலர்ந்திட வுன்னை
மறையவர் வாழ்த்தொலி பம்பிய வான
நடன வரங்கிடை நண்ணினன் கதிரோன்
ஞானிகள் சிந்தையி னடநவில் கூத்தா
தடமதில் சூழ்திருச் சுழியலம் பதிவாய்த்
தண்ணளி யாலவ தரித்தவந் தனனே
கடவுள ரனைவருங் கைதொழு கழல்வேங்
கடரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

மாணிக்க மண்டில மான வெழுந்தான்
வாரிச மலர்ந்திடக் கதிரவன் வாழ்த்த
வாணிக்கு மொண்ணாத வண்புக ழெந்தாய்
வாழ்த்தித் தொழுதனர் மறையவ ரென்னை
வீணுக்கு வாட்டிய வெவ்வினை யெல்லாம்
வீட்டிய வீர சிகாமணி விண்ணோர்
காணிக்கை கொண்டுவந் திண்டினர் திருவேங்
கடரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

பரிதியு முதித்தனன் பங்கய மலர்ந்த
பாணருஞ் செந்தமிழ் வாணரும் வந்தார்
அரியய னாதிய வமரரு மறிதற்
கரியவ வடியவர்க் கெளியவ வடியார்
உருகிய வுளத்தையோர் தாரையா யொழுக்கி
யோகமோ டுறக்குவா யுலகொரு கனவாக்
கருதிய கருத்துமே கழன்றொளிர் திருவேங்
கடரம ணுபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

மலையிலக் காகவந் துதித்தனன் கதிரோன்
மாயிரு ஞாலத்து மன்னிரு ளோட்டி
யிலைமறை காயென வெம்மதத் துள்ளு
மியைந்துள வத்துவே யெளியவிவ் வடியேன்
றலைமிசை வைத்தசெந் தாமரைத் தாளா
தாடலை யாகிய தத்துவப் பொருளே
கலைஞர்கள் கற்பனை கடந்தொளிர் திருவேங்
கடரம ணாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

துலங்கிய செஞ்சுடர் தோன்றினன் முற்றுந்
துன்னிருள் சோர்ந்து தொலைந்தது மாதோ
மலங்கிய முயலக மாயையை மிதித்து
மாநட்ட மாகாளிக் காடிய தேவா
கலங்கிய சிவரைக் கருக்கட னின்று
கதிக்கரை காட்டிடுங் கலங்கரை விளக்கா
யிலங்கிய வருள்விழி யெந்தையே திருவேங்
கடரம ணாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

எஈ. திருவெம்பாவை

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்ணு மலைரமண னன்பர்க் கருண்மாரி
கண்ணுலே பெய்யுங் கருணைத் திறம்பாடி
யெண்ணு தனவெண்ணி யேங்கடியர் வெம்பாவத்
திண்ணு சறவே தெறுசே வகம்பாடிப்

* " துன்னம்பெய் கோவணமும் "—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருவெம்பாவையைத் தழுவியது.

பெண்ணு ணலிகளெனும் பேதத்தை நீத்துத்தம்
முண்ணு டௌத்தொளிரு முண்மை வளம்பாடிப்
பண்ணு ரவன்புகழைப் பாடுங்கி தாமிர்தம்போற்
றண்ணு ரமைதி தழைத்தேலோ ரெம்பாவாய். (க)

தங்காய் மணிக்கதவந் தாடிறவாய் தன்கழல்கள்
சிங்கார மாகவென் சென்னிமேற் சேர்வித்த
கங்கா தரவேங் கடரமணப் பெம்மானைப்
பொங்கா தரவிற் புகலடியர் தோத்திரம்போய்
மங்கா தெழுந்தட்ட மாதிரமு முற்றெழுப்ப
விங்கே யமைத்தா னெழுப்புவதாப் பேசியநீ
கொங்கா ரமளிக்கே கோப்புண்டு கண்வளர்வா
யெங்காயீ தேயின் னியல்பேலோ ரெம்பாவாய். (உ)

தன்னள வில்லாத் தலைமையான் வேங்கடவ
னென்னள வில்லா ரிழிசினரென் றெள்ளாது
றென்னலாற் றன்சந் நிதிமுன் னிகழ்வித்து
நன்னலமா யாண்ட நலத்தைநீ நாடாதே
முன்னந் துயின்றமுழு மோகத்தால் வைகறைக்கே
யின்னந் துயிலுதியோ வெங்காய் துயிலெழாய்
முன்னலா யாண்ட முகவிலா சம்பாடி
யந்நலாய் பூத்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (ங)

பொங்கமளி மேலாற் புரண்டு புரண்டசையுந்
தங்கைச்சி தாழ்குழலாய் சங்கரவங் கேட்டிலையோ
வங்கமா வூர்ந்தாயேல் வஞ்சத் துயின்மடியான்
மங்குவாய் கண்டாய் மடியா தெழுந்திராய்

சிங்கக்கண் ணோக்கத்தான் செந்தா மரைபோலுந்
தங்கக்கை வேங்கடவன் சார்ந்தடைந்த பேதையரா
மெங்கையர்க்கு நல்கும்பே ரின்பத் திறம்பாடிப்
பங்கயப்பூம் பொய்கை படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

கள்ள மிலாய்போற் கரந்துரையால் வஞ்சித்த
கள்வி யெழுந்திராய் கண்கழுவித் தாடிறவாய்
எள்ளி யிகழ்ந்துரையா லேசாதே யம்மங்காய்
வெள்ளப் பரங்கருணை வேங்கடவன் சீர்பாடுங்
கிள்ளைமொழி யங்கயற்கட் கேளிரெலாம் போந்தாரோ
பொள்ளென் றனைவருந்தாம் போந்தார்போந் தெண்ணிக்
வெள்ளி யுதித்ததோ வில்லாய் விளங்கிரவி [கொள்
பள்ளியெழுந் தானீ படர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௫)

எதிர்குதி ராகவிடி யேறதிர்ந்தாற் போல
மதிகதிர்தோய் சோணை மலைமுழைஞ்சு கூவ
வதிர்குரலா லன்ப ரகவுதுதி யோசை
யுதையவுங் காதை யுறங்கலுணர் வாமோ
பதிவிரத மங்கையீர் பார ரமண
னதிமதுர வின்பமளித் தாண்டா னுடனே
யதிகார வாணைக் கடங்கிரம ணீயக்
கதிர்காம முற்றிக் களித்தேலோ ரெம்பாவாய். (௬)

அட்டமா மூர்த்தியா னட்ட திசாம்பரத்தா
னட்டமா சித்தியா னட்ட குணாசலத்தா
னட்டவீ ரட்டத்து மன்னு மலையகத்துஞ்
சிட்டாது நெஞ்சத்துஞ் சேர்வேங் கடரமணன்

றிட்டமா நந்தம்மைத் தீப்பிறவி சேராமே
சட்டமா யாட்கொண்ட தண்ணளியின் சீர்நினைந்தவ்
வட்ட மதிமுகத்தோன் மாணடிக்கே சாந்தான்ம
நிட்டைநீ ராடி நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். (எ)

மீதார்வ மோடுபல விண்ணோரைச் சேவித்து
மேதாக வேண்டுமென வென்னைக்கண் ணோக்காதா
ராதாளி யன்றியரு ளாற்றலில ராயொழிய
வாதார வேங்கடனே யஞ்சலென்றூ றுதலால்
வாதாட லற்றவ் வரதற்கே யன்பாகிப்
பாதார விந்தந் தலையாற் பணிவோமாய்த்
தூய்தாய தொண்டுபட்டுத் தோழமைக்கே பாங்காகிக்
கோதாய்நீ ராடிக் குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

கண்ணவாய் நின்ற கனவருளான் காதலா
ரெண்ணவாய் நின்ற விதயத்தா னென்றலைமேற்
றிண்ணமா யின்னினியுந் தீப்பிறவி சேராமே
வண்ணமாச் சூட்டிய வார்கழலான் வாரிதிசூழ்
மண்ணவாய் நின்றபல மாண்பினன் மண்கடந்து
விண்ணவாய் நின்ற விழுப்புகழான் வேங்கடவன்
பண்ணவாய் நின்றபுகழ் பாடிப் பனித்தடம்பாய்ந்
தண்ணலாற் கன்பாகி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

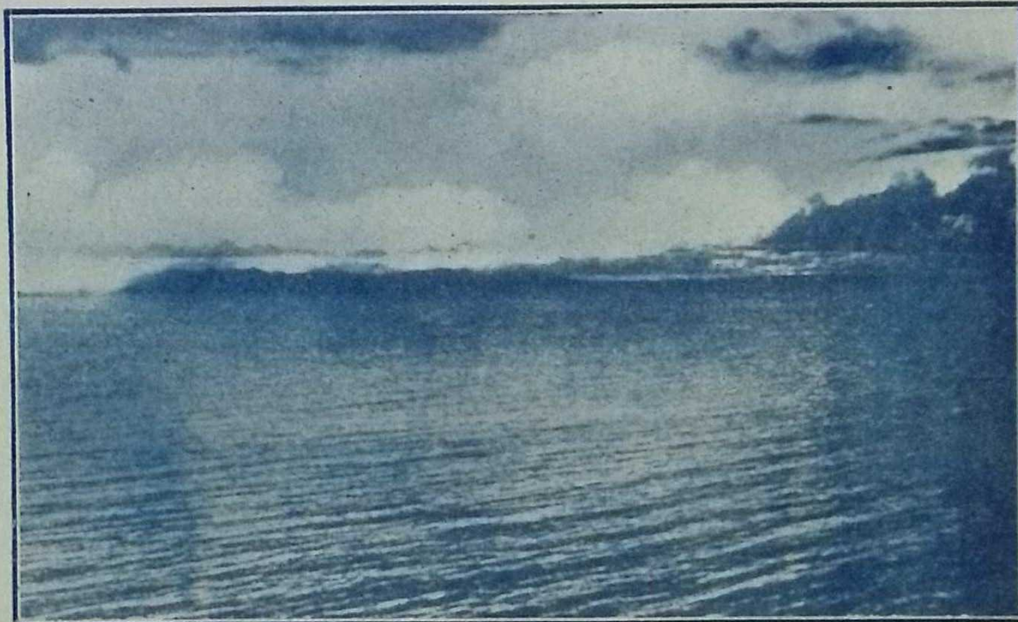
உள்ளற் கரிய வொருமையா னென்றூனுந்
தள்ளற் கரியமுழுத் தத்துவத்தான் சார்ந்தார்கண்
மொள்ளத் தகூஉ முகப்பொலிவான் மோகத்தைத்
தெள்ளத் தெளிக்குந் திருநோக்கான் சிந்தையா

லள்ளக் குறையா வருளுடையா னுண்டதிறம்
விள்ளற் கரிய விழுப்புகழான் வேங்கடன்சீர்
கள்ளப் படாக்களியாற் காரிகையாய் நாம்பாடிப்
பள்ளப் பனிநீர் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (க0)

கன்னின்ற கஞ்சத்தாற் காட்டுகின்ற மெய்யுருவாற்
றண்ணென்ற நீர்மையாற் சங்கஞ்சூழ் கொள்கையாற்
றுன்னொன் றுட் டோய்வார் மலங்கழூஉந் தூய்மையாற்
றென்னின்ற வேங்கடனுஞ் சிற்பரையும் போன்றிசைந்த
மண்ணின்ற மானதமா வாவிமா னும்மடுக்க
னெண்ணில்பே ரின்ப மிதயத் தலம்பொங்க
வுண்ணா ரமுதம்போ னுச்சிதமாந் தீம்புகழைப்
பண்ணார வோதிப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (கக)

சேரத் திரண்டு திருவேங் கடரமணன்
பாரச் செழுங்கருணைப் பைங்கடலை நின்றுசை
நீரப் பருகிநீ தேக்கிட்டு மையலிழை
வீரத் தொழில்வல்ல வெம்மாயை போற்கறுத்து
நேர நிமிர்ந்தவென்கன் னெஞ்சத்தின் மீதேறித்
தேரத் தெளிமோனச் செஞ்சொல்லே போற்குமுறி
யூருந் திருக்கண்ணேக் கொத்தொளிர்ந்து பேரின்பம்
வாரப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். (கஉ)

மருவினர் தங்கண் மனக்களிம்பு மாற்றி
யுருவிளங்கு பொன்னு வொளிர்விக்குங் கண்ணன்
பொருவிலா ஞானபரி பூன்றமுழு மோனி
யிருளதுகா ணுத ரமணகுரு நாத

மானதவாவி

பக்கம் - ௨௭0

னருணிதிய நோக்கியடி யாரார்த்தல் போலக்
குருவிக ளார்ப்பக் குரல்குவிய வேனல்
கருவிமலி சோணை கரைந்தொழுகு தூநீ
ரருவிநீ ராடி யவிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (கங)

குப்பைகிளைக் குற்றுமுழக் கோழெரிமா ணிக்கமணி
துப்பறிவில் கோழியெதிர் தோன்றியதை யெள்ளியிகழ்ந்
தொப்பவுயப் போகுமுனர் வோட்டைபோய் நாமுநமக்
கெய்ப்பினில் வைப்பா வெளிவந்த வேங்கடனைத்
தப்பலறு சச்சிதா னந்தசிவ தத்துவனை
யிப்படியின் மானிடனு வெண்ணியெள்ளி யேமாறு
தப்பரமற் காட்செய்து நீராடி யப்பயனு
மப்பரமன் ருட்கே யடைத்தேலோ ரெம்பாவாய். (கச)

அனியதெய் வந்தொழல்கல் லாத்தெய்வக் கற்பா
லினிதுபெய் யப்புயலை யேவல்கொளத் தக்கிர்
முனிமைமுக டாயமுழு மூதறிஞ ராயு
மனுதிமல முத்தவியல் பாலேயு மன்றி
மனிதவுரு வாமண்ணில் வந்துமல பெத்த
வனுதையைநன் காளுமவ தாரநா ளாலும்
புனிதரம ணன்கமலப் பூந்தாள் கழூஉம்
புனிதநீ ராடிப் பொலிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)

நாதமோர்த் தேவிந்து நாட்டமோர்த் தேநவியும்
பேதமாக் காட்சிமெய்யாப் பேதுறு தோர்முதலாம்
போதவான் போதுயிரின் பொய்யோ டதன்பொருளாம்
போதவான் மெய்ப்புரணப் பூன்றவியல் புந்தெரித்தான்

நீதமாத் தேடுநெறி நேதிப் பயனுக
மீதமா நித்தசித்த மெய்ப்பொருளாம் வேங்கடவன்
பூதமா வேத புருடனித மாடுமவன்
பாததீர்த் தம்படிந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கசு)

கையறியா மாக்களொடு காதலரு முண்டாடி
நெய்யு மதுவு நெகிழ்ந்தசெழுஞ் சாந்துமளாய்த்
துய்யவியல் வேருகித் தோயலர்வாய் பூசலரா
யையரொடு மாதவரு மந்தணர்பார்ப் பாருந்தஞ்
செய்கைசெய் யார்மீளுஞ் செங்கலுழிக் காவேரி
வைகைமுத னீராடல் வாலிதன்று நோற்பார்க்கு
மெய்யறிவா னந்தமய வேங்கடமா தீர்த்தன்ருட்
பொய்கைநீ ராடிப் பொலிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (கஎ)

ஆரா வமுதம்போன் மானந்த வேங்கடர்மெய்
யாரா வமுதம்போன் மன்பனுர் புன்மூர
லாரா வமுதம்போன் மங்கனுர் கண்ணோக்க
மாரா வமுதம்போன் மாசிரியர் வாய்ச்சொற்க
ளாரா வமுதம்போன் மாதியார் சீர்பாத
மாரா வமுதம்போன் மண்ணலார் சீர்த்திமைக
ளாரா வமுதன்ன யன்னுர் குணக்கடல்பாய்ந்
தாரா வமுதநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (கஅ)

ஆயபிறர் வல்லாண்மை யாலழிந்து போகாது
நாயடிச்சி யோங்களது நாணமொடு மானத்தை
மாயவலி யாற்காத்து வந்த வயிரக்குப்
பாயநிறை பாறப் பரமநிரு வாணமாக்

காயமா முப்புரமுங் காய்ந்துகடைக் கண்ணாலே
தூய பரவெளிக்கே தோற்றியய லார்நகைக்க
நாயகனை நம்மை நயந்தாண்ட வேங்கடன்றன்
னேயனீ ராடி நிகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௧௯)

சகலமொடு கேவலமே சார்ந்துதெளி வாய
சுகலவமு மில்லாத சூனியமா மாயை
முகடிபான் மோகித்து மூதறிஞர் தம்மாற்
பகடிசெய் யப்பட்டுப் பாழ்ம்பிறப்புக் காளாய்
விகடங்கள் பாராட்டி வீண்காலம் போக்கா
தகளங்க னைநம்மை யாண்டா னடியோ
முகடாய வேங்கடன்றண் மோனமா முன்னி
யகடா மிதயத் தமிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உ0)

யான்பரமென் றேசெருக்கா தென்னுள்ளே வேங்கடவன்
றன்கடவு ளாகத் தலைப்பட் டொளிர்வதனை
யூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட் டென் னுள்ளமும்போய்
நான்கெட் டதுவாய் நடுநின்ற மெய்ஞ்ஞான
வான்கடவு ளாக வழங்குதலை யாரறிவார்
யானெடுதா னென்னு மிருவோரு மன்றிக்கே
நானென்னுஞ் சொற்பொருளை நாடியித யத்தடத்து
நான்கெடநன் காடி நயந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உ௧)

வன்மமுறத் தாரு வனத்தாரை யேமாற்றுங்
கன்மநெறிக் கேபோங் கடையே னிறைபணியாந்
தன்மமறி யாச்சழக்காற் றன்னுன்ம தத்துவமா
மன்மமறி யாதிந்த மாநிலத்தே யிந்திரியப்

பன்முகமா யோடிப் பதையா தெனையாண்ட
தென்முகநோக் குஞ்ஞான தேசிகனும் வேங்கடற்கே
புன்மலமா நானெனது புல்லா நிராசையா
நின்மலநீ ராடி நிகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௨௨)

பொய்வளம் பூத்தவிடை பொங்குமுலைக் கேமுறியத்
தைவளம் பூத்தநீர் தாமுகந்த தையலர்காள்
ஐவளம் பூத்தசோ ணாசலத்தா னன்னம்பெய்
கைவளம் பூத்த கவிகையான் கண்டார்கண்
மொய்வளம் பூத்த முகப்பொலிவான் முன்னெதிர்ந்தார்
மைவளம் பூத்தமயன் மாய்க்குங்கண் வேங்கடவன்
மெய்வளம் பூத்தகழல் வேட்கையாய் மெய்ஞ்ஞான
தெய்வநீ ராடித் திகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௨௩)

நில்லா தவற்றை நிலையினவாக் கொண்டுவக்கும்
புல்லறி வான்மை புலம்பெய்த வேங்கடவன்
கல்லா லெனதுளமாக் காதலான் மெய்கேட்ட
நல்லா ரகக்கரண நான்கா வறிதிருந்து
சொல்லா லடங்காச் சுகோதயத்தைச் சோதியிரு
ளல்லா வதிதவித யாகாயத் தாய்வித்தான்
பல்லார் பரவுமுழு மோனப் பரவைபடிந்
தெல்லாநீ ராடி யெழுந்தேலோ ரெம்பாவாய். (௨௪)

செருவிகற்பஞ் சேர்ந்தகளச் சிந்தைமயல் செற்ற
குருவிகற்ப னேனுங் குணங்குறிக ளாக
வருவிகற்ப மொன்றுமரு வாதரம ணற்கே
யுருவிகற்ப மாமெவ் வுலகத்துஞ் சூக்கக்

கருவிகற்ப வாதனையாற் காண்கனவின் கன்று
மிருவிகற்ப மென்பதோ ரெட்டுணையு மின்றி
யொருவிகற்ப மாக வொளிர்சகச பாவ
நிருவிகற்ப மாடி நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உரு)

துணர்மாலை சூடுவேந் தோய்வேந்தோ ளென்றென்
றுணர்வுமிக் கீர்போ லுளுற்றுநோன் பீர்காள்
வணமொன்று மில்லான் வடிவொன்று மில்லான்
குணமொன்று மில்லான் குறியொன்று மில்லா
னுணர்ச்சியொன் றில்லா னுணராமை யில்லான்
கணிச்சிகண் ணயன்பர் கட்டழிக்க வல்லா
னிணைச்சுவேட் டார்க்கவ் விறைரமண னேடு
புணர்ச்சிதா னும்புணர்ப்பே போலேலோ ரெம்பாவாய்.

விஞ்சுங் கருவாய வேங்கடவன் மெல்லடியிற்
றுஞ்சிக் கிடவாதத் தொல்லோன் பெரும்புகழை
வஞ்சச் செருக்கான் மயன்றுரைக்க முற்பட்ட
தஞ்சச் சிறுமீர்காள் சாலச் சதுராரது
நெஞ்சுந் தெரியா நிலைமையான் மெய்யுருவைக்
கிஞ்சினுங் கண்டீரோ கேட்டீரோ வல்லீரே
பிஞ்சிற் பழுத்திட்ட பேதையீர் பேசாதே
யஞ்சி யடிக்க ணடங்கேலோ ரெம்பாவாய். (உஎ)

நாமநீ ரிட்டதொரு நல்லகழி மற்றுமொரு
நாமநீர் வானுகத்து நற்றுளையிற் கோத்தாற்போ
லேமமோ ராக்கா ரிருளோமை யேகபரந்
தாமமா கின்சொருப சந்நிதிக்கே சேர்த்தவரு

ளாமதனை யன்றிநயப் பாதல் வியப்பாதல்
மாமதுர வேங்கடவா மாட்டேனுன் மன்னுயிர்க்குச்
சேமஞ்செய் பொற்றாட் செழுங்காம மொன்றொழிந்த
காமங்க ளெல்லாங் கடிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (உஅ)

அப்பாலுக் கப்பாலென் றல்லாப்பா ராவயலா
ரிப்பாலுக் கிப்பாலா யெங்கட் கெளிவந்து
கைப்பால நெல்லிக் கனியிற் றெளிவுடைத்தாய்த்
துப்பாக வுள்ளத்துட் டோய்ந்தாண்ட வாற்றாலே
மெய்ப்பால நின்முன் வெயின்மஞ்சள் போலாகிப்
பொய்ப்பால வெல்லாம் புலம்பெய்திப் போயிடநீ
யெப்பாலு மெம்மை யிகவாமை வேங்கடப்பே
ரப்பா வருள்செய் தளித்தேலோ ரெம்பாவாய். (உகூ)

எறிபுனந் தீப்பட் டெரியுங்கா னல்ல
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமால்
செறிவேங் கடரமண தேவாநின் னேவ
னெறிவழிக்கே கோடாது நின்றொழுகுஞ் சீரா
ரறிஞர்தங் கூட்டுறவை யார்வமொடு பேணிக்
குறியறிந் தன்னார்தங் குற்றேவல் செய்ய
வுறுதியா மிந்தவர மொன்றுநீ யீந்தான்
மறுபிறவிக் கஞ்சேம்யா மற்றேலோ ரெம்பாவாய். (௩௰)

போற்றியுயிர்ப் போனகநின் பூன்றமா மோனநிலை
போற்றியொளிர் சின்மயநின் பொன்றாத சிற்சத்தி
போற்றியருள் பூத்தொழுகுன் பூங்கமலக் கண்ணோக்கம்
போற்றிபொரு ளந்தணநின் பொய்யாத மெய்யருள்கள்

போற்றிதரி சித்தவர்தம் புந்திகவர் புன்முறுவல்
போற்றிசுரு திப்பொருணின் புத்தமுதாங் கட்டுரைகள்
போற்றிதிரு வேங்கடமின் பொன்னடிதா மார்கழிநீர்
போற்றிவிளை யாடிப் பொலிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (நூக)

வாழி மழைவண்மை வானுடை ரந்தணர்கள்
வாழிநிரை நீதி வழுவாத நல்லரசு
வாழி விருந்தயரும் வாழ்க்கைத் துணைநலத்தார்
வாழி யகந்தைமல மாசற்ற மாதவத்தோர்
வாழி சிவரமணன் வன்ன மலர்க்கழல்கள்
வாழியவ னண்ணு மலைப்படிவ மாண்புறவே
வாழியருட் பார்வை வயப்பட்ட நல்லடியார்
வாழிசிவா னந்த மடுத்தேலோ ரெம்பாவாய். (நூஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்

எச. திருவம்மானை

* தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

(ஒருத்தி)

பூண்ட புலைநாய்மேற் பொற்றவிசு வைத்தாற்போற்
காண்டற் கரிய கடவுளருஞ் செய்தவங்க
ளீண்டப் புரிந்துமோ ரெட்டுணையு மெண்ணுறுந்
தீண்டற் கரியசெழுஞ் சேவடியென் சென்னிசேர்த்
தாண்டபே ரந்தண்மை யார்வேங் கடரமணப்
பாண்டிச் சுழியலாற் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (க)

---

* "துன்னம்பெய் கோவணமும்"—என்னும் தேவாரப்பண்.
திருவாசகம் திருவம்மானையைத் தழுவியது.

மறிவித்து ஞால மறப்பித்து நெஞ்சஞ்
செறிவித்துச் சிந்தை திறப்பித்து மான
மெறிவித்த வேங்கடனா ரென்னுயிரை நோக்கிக்
குறிவைத்துக் குற்றுயிராக் கொல்வித்து மெய்ம்மை
யறிவித்து வாழ வடைப்பித்துப் பந்தம்
பறிவித்த வாபாவிப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (உ)

தேவாதி தேவத் திருவேங் கடரமணைக்
கோவாகி யென்னையாட் கொண்டானைக் கூறுபட்டுச்
சாவாது நின்ற சதாசிவமாய்ச் சட்டமா
யோவாது நின்றொளிரு முள்ளொளியா யெக்காலுந்
தாவாத பேரின்பத் தற்பதமாஞ் சந்தமறைப்
பாவானை நாடிப் பழிச்சுதுங்கா ணம்மானாய். (௩)

முன்னுக்கும் முன்னா முதலோனை மூவர்முடிப்
பின்னுக்கும் பின்னும் பெரியோனைப் பேராமை
யென்னுள்ளும் யானென் றிருந்தோனை மற்றேனைத்
தன்னுள்ளுந் தானாத் தரித்தோனை வேங்கடனைப்
பொன்னுக்கும் பொன்னாய புண்ணியனை மோனத்தாற்
பன்னாது பன்னிநாம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௪)

விண்ணாளர் தாமும் வியப்பெய்திப் பூசுரரோ
டெண்ணாத வெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணி நெஞ்சமுங்கிப்
புண்ணாள ராகிப் புலம்பெய்த வென்வினையைக்
கண்ணாலே நோக்கிக் கடிந்து பொருள்சேரந்
தண்ணாள னாகித் தடுத்தாண்ட வேங்கடனைப்
பண்ணாலே பாடிப் பரசுதுங்கா ணம்மானாய். (ரு)

ஓதற் கரிதாக வோங்கு முபசாந்த
சீதப் புனலாட்டிச் சிற்றம் பலங்காட்டி
யேதப் படாதிவ் வெளியேனை யாட்கொண்டான்
நாதத் துருவாய் நடக்குறாஉ மேதக்க
வேதச் சிரத்துநட மேவுதிரு வேங்கடவன்
பாதச் சிலம்பொலிநாம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (சு)

மற்றேதும் பற்றின்றி மாணடியே தாநினைந்து
கற்றுவா யுள்ளங் கசிந்துருகு வார்நிற்கச்
சற்றேனு மன்பில் சலவனைத்தன் பொன்னடிக்குக்
குற்றேவல் கொண்டருளிக் கோதாட்டி யாட்கொண்டான்
வற்றாத பேரின்ப மாக்கடலான் வேங்கடவன்
பற்றாய பைங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (எ)

சந்ததமு நம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளி
யந்தகனார் நம்மை யடையா வகையாகச்
சிந்தை மலமொழியச் செற்றுச் சிவமாக்கி
யந்தரத்தார் வேண்டலா லாலால முண்டொளிருங்
கந்தரத்தார் ஞான கனவேங் கடரமண
சுந்தரத்தார் தொல்புகழே சாற்றுதுங்கா ணம்மானாய். (அ)

காயாது முற்றக் கனிந்தசெழுங் கற்பகமாய்த்
தாயாகி யெந்தையாய்த் தாவாத சற்குருவாய்
மாயாத வல்வினையின் மையிருளை மாய்வித்துத்
தோயாத சாந்தத் துரியசுகந் தோயுமா
றாயாத ஞான வமுதளித்த வேங்கடன்சீர்
வாயார நாம்பாடி வாழ்த்துதுங்கா ணம்மானாய். (கூ)

தலைகா லறியாத் தடுமாற்றப் பட்டுப்
பலகாலு மெவ்வப் படருழந்து தன்மாட்
டிலம்பாடு கூறி யிரப்பாரை யன்று
ரலம்பாடு பேசி யமைகாறு மின்ப
முலவாத ஞான முதவு முதாரஞ்
சலியாத வேங்கடன்சீர் சாற்றுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௦)

வேறு

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

(இருவர்)

இருந்த வியல்பா யிருப்புற்ற வேங்கடனை
வருந்தி வழிபடஉம் வழக்கென்னோ வம்மானை
வருந்தி வழிபடலவ் வாய்மையின்க ணொன்றிப்
பொருந்தாது நெஞ்சம் புலம்புவதா லம்மானை. (௧௧)

அவ்வவர்க்கு மவ்வவர்த மாருயிராம் வேங்கடனை
யெவ்வெவருங் காணு வியல்பதே னம்மானை
எவ்வெவர்தாங் காண்பா ரிரண்டற்ற வொன்றானை
வெவ்வேறா யெண்ணி விதிர்விதிர்த்தா லம்மானை. (௧௨)

வானோர்க்குங் காண்டலரு மாண்பினன் வேங்கடவ
னீனோர்க்குங் காண வெதிர்ப்படுமோ வம்மானை
ஈனோர்க்கே யன்றிமற் றேனோர்க்கு மாங்காரம்
போனக்கா லென்று மருபூதன்கா ணம்மானை. (௧௩)

காண்டல்கா ணாமை கடந்தகன வேங்கடனைத்
தீண்டலுமா மென்னத் தெரியுமதோ வம்மானை
தீண்டலுமாந் தீண்டித் திளைத்தலுமாஞ் சிந்தையற்று
வேண்டாமை வேண்டிநிற்கும் வித்தகர்கட் கம்மானை. ()

ஆட்டமற வேங்கடவ னடுங் கழலோசை
கேட்டனுமா மென்னக் கிளக்குமதோ வம்மானை
கேட்டனுமாங் கேட்டுக் கிடத்தனுமா மைம்புலத்தி
னோட்டையடைத் துள்ளத்து ளோர்வார்கட் கம்மானை.

ஞானத்து நல்லுருவாய் நடக்குறாஉம் வேங்கடவன்
மோனத்தா னுண்மை மொழியுமதே னம்மானை
மோனத்தா னுண்மை மொழிதல்கண் கூடாதி
மானத்தா லளப்பொண்ணு மாண்பதா லம்மானை. (௧௬)

மன்மமுறச் சார்ந்தார் மகிழ்சொருப வேங்கடனைக்
கன்மநெறிச் செல்வார் கலப்பரோ வம்மானை
வன்மமறச் செற்ற மனத்தராய் மோக்கமா
தன்மமறிந் தாரேற் றலைப்படுவ ரம்மானை. (௧௭)

பதிப்பரம வேங்கடன்றாட் பத்திமையே யல்லால்
விதிப்பயனை மீறுநெறி வேறிலையோ வம்மானை
நதிப்புணையை யொத்து நடக்கு மதிவலத்தால்
விதிப்பயனை மீறல் விதிக்குமிரி தம்மானை. (௧௮)

நல்லோரெல் லோரு நயக்குமுயர் வேங்கடனைப்
புல்லோர்சில் லோர்முன் புடைத்ததே னம்மானை
புல்லோர்சில் லோர்முன் புடைத்தவன் பூததயை
யெல்லோருங் கண்டுவியப் பெய்தவே யம்மானை. (௧௯)

வாவென்றும் வாயால் வழங்காத வேங்கடன்மாட்
டோவென்றெல் லோருந்தா மோடுவதே னம்மானை
ஓவென்றெல் லோருந்தா மோடலோ கைக்கடனீர்
பூவென்ற தாளான்முற் பொங்குவதா லம்மானை. (௨௦)

வேறு

கலிந்தாழிசை

(மூவர்)

அலவலொழித் தென்னையடிக் காட்கொண்ட வேங்கட
றலையளிசெய் தன்பரைத் தாங்குவா னம்மானை [வன்
தலையளிசெய் தன்பரைத் தாங்குவா னுமாயிற்
றலையெடுக்க வொட்டாத தன்மையே னம்மானை
தன்மயமா யன்னார் தரிக்கக்கா ணம்மானை. (௨௧)

மிறையணுகா மெய்ஞ்ஞான வேங்கடவன் மன்னுயிரைச்
சிறைவிடுக்க வந்தவருட் செல்வன்கா ணம்மானை
சிறைவிடுக்க வந்தவருட் செல்வனே லவ்வுயிர்முன்
சிறையகப்பட் டின்னல் செறிந்ததென்னே வம்மானை
செறிதமையோ ராமாயைச் சித்திரங்கா ணம்மானை.

தொலையாத நான்மறையுந் தொல்லுயிர்மே னல்லருளாற்
றலையாய வேங்கடவன் சாற்றினா னம்மானை
தலையாய வேங்கடவன் சாற்றினா னேலவற்றுட்
புலையாய வேள்வி புகன்றதே னம்மானை
புலானுண் புலைவழக்கைப் போக்கவே யம்மானை. ()

அடிப்படையாம் வேங்கடப்பே ராண்டான் குறிப்பின்றி
மடிப்புற்றார் தாந்துறக்க மாட்டார்கா ணம்மானை
மடிப்புற்றார் தாந்துறக்க மாட்டாமை தான்கிடக்க
விடப்பெற்றார் தாமும் விடாததே னம்மானை
விடாமையு மூட்டா விடாமையா லம்மானை. (௨௪)

விடியா விருளை விடிவிக்கும் வேங்கடன்றன்
னடியார்பாற் குன்றா வருளுடையா னம்மானை

அடியார்பாற் குன்றா வருளுடையா னாமேலவ்
வடியாரைத் துன்பா லடர்த்தலே னம்மானை
அடர்த்த லழுக்குவாங் கைக்கேகா ணம்மானை. (உரு)

வேர்மடித்த காமஞ்சால் வேங்கடன்றன் பாலன்பு
கூர்மனத்தைக் கொள்ளைகொளுங் கொள்கையா னம்மானை
கூர்மனத்தைக் கொள்ளைகொளுங் கொள்கையா னாயின்மற்
றார்முடிச்சே னாந்தா னவிழ்ப்பனோ வம்மானை
அவிழ்ப்பனடி யார்தம் மகந்தைமுடிச் சம்மானை.

ஆன்மநிலை யன்பர்க்கெல் லாமுணர்த்தும் வேங்கடவன்
றேன்மணத்த கொன்றைச் சிவனேகா ணம்மானை
தேன்மணத்த கொன்றைச் சிவனேற்சில் லோரவனை
யூன்மனித்த னாகத்தா முட்கொளலே னம்மானை
உசாவியவ னைத்தம்மு ளோராமை யம்மானை. (உஎ)

என்போற் பலரை யினிதாண்ட வேங்கடன்பே
ரன்போ டருளுடைநல் லந்தணன்கா ணம்மானை
அன்போ டருளுடைநல் லந்தணனே லன்னோனை
வன்கணா னென்னும் வழக்கென்னோ வம்மானை
வழக்குக்கா மற்காய்ந்த வன்கணா லம்மானை. (உஅ)

விச்சாய் விளைவித்து மீட்டேயும் வேங்கடனுள்
ளச்சா யடங்கலுந்தா னாட்டுவா னம்மானை
அச்சா மவனையகத் தாய்கில்லார் தாமேயு
மச்சா வகங்கரிக்கு மாண்மையென்னோ வம்மானை
அவ்வாண்மை தானுமவ னாட்டமன்றே யம்மானை.

அன்பதா லென்னையடிக் காட்படுத்த வேங்கடவ
னின்பதுன்ப மில்லாப்பே ரின்பமய னம்மானை

இன்பதுன்ப மில்லாப்பே ரின்பமய னேலவனை
மன்பதைக ளெய்துநெறி மன்மமென்னே யம்மானை
மன்மந்தா னவ்வவர்தம் மன்மமே யம்மானை. (௩௰)

துறப்பிலியாய் நின்றே துறந்தரம ணேசன்
பிறப்பிலியாய் நின்றே பிறந்தோன்கா ணம்மானை
பிறப்பிலியாய் நின்றே பிறந்தானு ஞால
முறப்புலியா ருட்பட் டுணர்வரோ யம்மானை
உணர்விலிரு ணெஞ்ச ருணரார்கா ணம்மானை. (௩௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

௭௫. திருச்சாழல்

* தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தேன்காட்டுங் கொன்றைச் சிவரமணன் மாமனித்த
வூன்காட்டி வந்திங் குலாவுமது வென்னேடி
ஊன்காட்டி வந்திங் குலாவல் பயின்றதொரு
மான்காட்டி மான்பிடிக்கு மான்பதாற் சாழலோ. (௧)

மாயமொடு மானுடனே மானுகினும் வேங்கடவன்
றேயமொடு காலத்துட் சிக்குறுன் காணேடி
தேயமொடு காலத்துட் சிக்காத் திறனுருவக்
காயமெனத் தானடவாக் காட்சியாற் சாழலோ. (௨)

* "அக்கிருந்த வாரமும்"— என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருச்சாழலைத் தழுவியது.

பெண்பாகம் வேங்கடவன் பேர்ந்ததனன் மண்ணோர்கள்
விண்பா லியோகெய்தி வீடாரோ விள்ளேடி
விண்பா லியோகெய்தி விடினத்தா லேதுகுறை
யெண்பாய வேழுலகத் தெவர்க்குத்தான் சாழலோ. (௩)

குறைபயின்ற செய்தவத்துக் குறைமுடிப்பா னல்லாக்காற்
றறைபயின்று வேங்கடவன் ருன்சரிப்ப தென்னேடி
தறைபயின்று வேங்கடவன் ருன்சரித்தல் பல்யுகமாய்த்
தறைபயின்ற தவப்பயனைத் தந்திடக்காண் சாழலோ. (௪)

இருந்தவருக் கெல்லாமே யியம்புதிரு வேங்கடவ
னொருங்குறநன் குணர்வானோ வுலகியற்கை யுரையேடி
ஒருங்குறநன் குணராதோ வுலகறிய வாசின்கீழ்த்
திருந்தவருக் கவ்வியற்கை தெரித்ததுதான் சாழலோ. ()

அந்தணனு யாலின்கீ ழறமுரைத்த வேங்கடவன்
கொந்தழலாற் புரமூன்றுங் கொளுவியது வென்னேடி
கொந்தழலாற் புரமூன்றுங் கொளுவலவை யுலகுக்கு
வெந்திறலால் விளைவித்த விழுமத்தாற் சாழலோ. (௬)

வடுவிலா வேங்கடவன் வாய்மைகா வாதிருக்கி
நடுவனையும் வெகுண்டுதைத்த ஞாயமது வென்னேடி
கெடுவிலாப் பத்திமையான் கிழமையாற் பரிவுளத்து
முடுகலா லந்நனவன் முறைபிறழ்ந்தான் சாழலோ. (௭)

வில்லாளி வேங்கடவன் வீறற்று மேவார்முப்
பல்லையிளித் திட்ட பரிசதுதா னென்னேடி
பல்லையிளித் திட்டதவன் பற்பலமா தேவருள்ளிட்
டெல்லாருங் கருவ மிகந்திடக்காண் சாழலோ. (௮)

செய்தவனும் வேங்கடவன் சித்தசனுய்த் திக்கணையா
லெய்தவினை யீடழித்த வேற்றத்தான் காணேடி
எய்தவினைச் செற்ருலும் யாதுபய னின்பமுறக்
கைதவமாச் சிற்சத்தி கலந்தனள்காண் சாழலோ. (௯)

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கு நடுநின்ற வேங்கடவன்
வல்லோனு யின்பதுன்பம் வகுத்ததுதா னென்னேடி
எல்லோரு மின்பதுன்ப மிருவினைகட் கிடாகப்
புல்லலவன் சத்திப் புணர்ப்பன்றே சாழலோ. (௧௰)

அச்சமிலா தும்ப ரமுதுண்ண வவ்வும்பர்
மெச்சுதிரு வேங்கடவன் விடமுண்ட தென்னேடி
மச்சுனனும் மாமாயை வல்லபெரு மாயனுமா
மச்சுதனே யஞ்சியதா லருந்தினன்காண் சாழலோ. (௧௧)

இச்சையெலாந் தற்சேர்ந்தார்க் கீடேற்றும் வேங்கடவன்
பிச்சையையே நல்லுணவாப் பேணுமது வென்னேடி
பிச்சையையே நல்லுணவாப் பேணலவன் காசினியோர்க்
குச்சிதமா முளத்தூய்மை யுறுத்தக்காண் சாழலோ. (௧௨)

தேவர்கடஞ் சேகரஞ்சேர் சேவடியான் வேங்கடவன்
கோவணமே நல்லுடையாக் கொள்ளுமது வென்னேடி
தூவணமாஞ் சோதியான் றெல்லுலக வாட்சிக்கோ
ராவணமா யன்னதே யாவதனுற் சாழலோ. (௧௩)

அருந்தநீ ருணப்பிச்சை யணியக்கோ வணத்தானைப்
பெருந்துப்போ னுப்பெரியோர் பேணுமது வென்னேடி
புரந்தரன்மா லயன்முதலோர் போகமுமவ் வேங்கடனுட்
பொருந்துவகைப் புணரியிலோர் துளிபோலுஞ் சாழலோ.

ஊர்திதா னென்றுமுகந் தூராதே சீர்பாத
சாரியா வேங்கடவன் சரிக்குமது வென்னேடீ.
சாரியாத் தான்சரித்தல் சகலசரா சரங்கட்குந்
தாரிதா னுயவற்றைத் தாங்கலாற் சாழலோ. (கரு)

தன்னையலா லொன்றுமிலாத் தற்பரனும் வேங்கடவ
னன்னையிலி யப்பனிலி யரும்பிச்சன் காணேடீ.
அன்னையிலி யப்பனிலி யரும்பிச்ச னயிடினுஞ்
சொன்னசொன்மூ வேழுலகுந் தோயுங்காண் சாழலோ.

அறிந்தோர் பிறவி யழிக்குந்தாள் வேங்கடனைப்
பிறந்தோனைப் பித்தர் பிதற்றுமது வென்னேடீ.
மறந்தேயு மன்றி நினைந்தேயு மாய்ந்துலகிற்
பிறந்தோராத் தம்மைத்தாம் பேதுறலாற் சாழலோ. (கஎ)

வல்லாண்மை செய்யான் வறிதிருக்கும் வேங்கடனை
யெல்லாஞ்செய் வோனு விசைக்குமது வென்னேடீ.
எல்லோ னெதிரிற் சராசரங்கள் யாவும்போ
லெல்லா மவன்முற்சேட் டித்தலாற் சாழலோ. (க௮)

வேத்தவைவேந் தினுமேலாய் வீற்றிருக்கும் வேங்கடனை
மாத்துறவோ னுநூலோர் மதிக்குமது வென்னேடீ.
ஆத்தனு மந்தச்சிற் றம்பலத்தா னெஞ்சியல்பாற்
கூத்தருளம் போற்பரத்துக் கூடுதலாற் சாழலோ. (கசு)

அன்புசெய வன்னியமில் லறிவுருவாம் வேங்கடனை
யன்புருவ னுக வறையுமது வென்னேடீ.
வன்புசெயு மாயை வயப்பட்ட மன்னுயிர்தம்
புன்புலக்காட் சிக்கனியம் புலப்படலாற் சாழலோ. (உ௦)

மற்றுவமை யில்லாத மாதவத்தான் வேங்கடவ
னற்றவரை யாதரிக்கு மந்தணிறை காணேடி
அற்றவரை யாதரிக்கு மந்தணிறை யாயிடிலென்
குற்றுயிரா வென்னெஞ்சைக் கொன்றான்காண் சாழலோ.

புண்ணியனும் வேங்கடவன் பூசுரர்க்குந் தேசுரர்க்கு
மெண்ணியலாப் பெருமைசே ரிறைவனவன் காணேடி
எண்ணியலா னுயிடினு மெளியோங்கட் கெளிவந்தெங்
கண்ணிசிறுத் தாம்பாலே கட்டுண்பான் சாழலோ. (உஉ)

அம்பரமேற் பம்பரமா யாடுநட வேங்கடவன்
மொய்ம்புடைமூ வர்க்குமவன் முற்றரியன் காணேடி
மொய்ம்புடைமூ வர்க்குமவன் முற்றரிய னுயிடினு
மெம்புரையுந் தொண்டர்க் கெளியன்காண் சாழலோ.

ஒன்றுணராப் பேதைநீ யோர்ந்துபர வேங்கடனை
மன்றறிய மாலையிட்டு மணந்ததுதா னென்னேடி
மன்றறிய மாலையிட்டு மணந்தாலும் யாதுபயன்
றன்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. ()

முதலாய வேங்கடவ னேர்முதனூல் கணபதியே
முதலாய கலைஞர்க்கு மொழிந்ததுதா னென்னேடி
முதனூலை மொழியானேன் மூதறிஞ ருணர்வுபல
விதமாகக் கிளைத்திடுங்காண் மேன்மேலுஞ் சாழலோ. ()

உண்மைக்கு மின்மைக்கு மூங்காய வேங்கடனை
யுண்மைநா மத்தா லுரைக்குமது வென்னேடி
திண்மையா மந்தத் திருமூலச் செம்பொருளுக்
கின்மைப்பேர் சற்றுமிலை யின்மையாற் சாழலோ. (உசு)

அறிவொடறி யாமைக் கதீதமாம் வேங்கடனை
யறிவுநா மத்தா லழைக்குமது வென்னேடி
அறியவறி விக்கவய லற்றவிருஞ் செஞ்சுடரை
யறியாமை யென்ன லடாமையாற் சாழலோ. (உஎ)

இன்பொடுதுன் பங்க ளிகந்ததிரு வேங்கடனை
யின்பமய னென்ன விசைக்குமது வென்னேடி
துன்பவிட மாந்துவிதத் தோற்றமிலாத் தோன்றல்பே
ரின்பமயந் தானு யியல்வதாற் சாழலோ. (உஅ)

ஏகமாய் நானுவா யேய்ந்ததிரு வேங்கடனை
யேகனு நல்லறிஞ ரேத்துமது வென்னேடி
ஏகான்மா வாமவ் விறையன்றி நானுவாந்
தேகான்மா பொய்யாய்ச் சிதைதலாற் சாழலோ. (உகூ)

பூரணவுரு வங்கடந்த பூரணனும் வேங்கடனைப்
புரணவுரு வாப்புலவோர் போற்றுமது வென்னேடி
புரணவுரு வாப்புலவோர் போற்றலதற் கும்பர்த்தங்
கரணமரு வாதழியுங் காரணத்தாற் சாழலோ. (௩௦)

மோக்கமா மொன்ருய் முடிந்தமுழு வேங்கடனைச்
சாக்கியாச் சான்றோர்கள் சாற்றுமது வென்னேடி
சாக்கியாச் சான்றோர்கள் சாற்றினுந்தன் சத்தியல்பாற்
சாக்கித் துவங்கடந்த தத்துவன்காண் சாழலோ. (௩க)

திருச்சிற்றம்பலம்

௭௯. திருத்தெள்ளேணம்

---

* தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நீக்கினா லும்போகா நெஞ்சுரங்கொ ணல்லடியார்
வாக்கினால் வேங்கடவன் வண்புகழ்கேட் டடைந்தாங்கே
நோக்கினா லேயடியே னாண்டுகொளப் பேரின்பந்
தேக்கியவா பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௧)

தெருப்பாலே நாயாய்த் திரிந்தேனைத் தேடிவந்து
விருப்பாலே யேன்றுகொளும் வேங்கடவன் மெய்ஞ்ஞான
நெருப்பாலே பாவத்தை நீறாக்குங் கண்ணுதலோன்
திருப்பாதச் சீர்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௨)

ஓருருவு மொருபெயரு மொருகுணமு மொருசெயலு
மோரணுவு மில்லா வுடையதிரு வேங்கடவன்
நேரெதிரில் வந்துவந்தென் னெஞ்சுருக்கி யாட்கொண்ட
சீரருளை யேத்திநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௩)

மந்தார மாலையணி மார்பினான் மங்கமழுங்
கொந்தாய கொன்றையணி குஞ்சியான் வேங்கடவன்
இந்தா வெனக்கூ வெளியோமை யாண்டதிறஞ்
சிந்தா வகைபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௪)

---

* “அக்கிருந்த வாரமும்” — என்னும் தேவாரப்பண்.
திருவாசகம் திருத்தெள்ளேணத்தைத் தழுவியது.

மாயத்தான் வேங்கடவன் வானைமீன் மேலெழுந்து
பாயத்தேன் பாயும் பலாக்கொத்தின் பாங்கரென் [வித்த
னேயத்தைக் கொள்ளைகொண்டென் னெஞ்சத்தைக்கொல்
தேயத்தைப் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௫)

ஓம்பலா தைம்புலத்தா றுழன்றேனை வேங்கடன்மாத்
திம்பலாக் கொத்தடைய வாண்டதிரு வருட்டிறத்தாற்
சாம்பலா மனமாயை சாம்புதலாற் சழக்கனைத்துந்
தேம்பியவா பாடிநாந் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. (௬)

நிகழ்ந்தமா னிடவுருவாய் நேர்ந்தவருள் வேங்கடன்யா
னிகழ்ந்தவா தனைத்திரளா லெற்றுண்ணு தென்னகத்தை
யகழ்ந்தசே வகத்தாற்றன் னடியாரோ டகப்பட்டுத்
திகழ்ந்தவா பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௭)

அற்றவரை யாதரிக்கு மந்தணனும் வேங்கடவன்
பற்றியதன் னடியேனைப் பாலிப்பான் போனோக்கித் [துந்
குற்றுயிராக் கொன்றதனோ டெனதுகொடும் பாடனைத்
தெற்றியவா பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௮)

ஆர்த்தியான் மேயா ரவிச்சையறக் கீதையுரை
வார்த்தையான் மெய்ஞ்ஞான மார்த்தாண்ட வேங்கடவன்
தூர்த்தமன மாசினேந் தொல்லை மலங்கழூஉந்
தீர்த்தனருள் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.(௯)

பேசியல் கின்றபெரும் பேச்சுக்கே யன்றிமனம்
வீசிய வீச்சுக்கு மேற்பட்ட வேங்கடவன்
மாசியல் கின்றமன மாயையற மாய்விக்குந்
தேசிகன் சீர்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௧0)

கற்பகப்பூ நாறக் கமலபதங் காதலநல்
குற்பலப்பூ மாலைமணக் குற்றதோள் வேங்கடவன்
சொற்பனமா மிவ்வுலகத் தோற்றமெனத் தேற்றியவச்
சிற்பதத்தான் சீர்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

தாம்பா லியன்றவராப் போல்சகமே சத்தியமா
வோம்பா வெருண்டேனை யுவந்தாண்ட வேங்கடவன்
சோம்பா வுறங்குமுமுச் சோம்பனுக்கும் பேரின்பத்
தேம்பா தருளியவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கஉ)

எக்கனவு மெந்நனவு மெல்லாமே பொய்யன்றோ
நெக்கனவாய் நீரினிடை நிகழாலிக் கட்டிகள்போ [தின்
யுக்கெனவேங் கடவுடையா னுழைக்கரைவுற் றென்மனத்
திக்கெனவு தீர்ந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கங)

விண்ணினுநுண் ணியஞான வெளியுருவாம் வேங்கடவன்
கண்ணெனவு மணியெனவுங் கலந்தாண்டான் காண்குற்ற
கண்ணொளியாற் கர்ப்பூர மலைகடுப்ப மாமாயைத்
திண்ணெனவு தீந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கச)

வீடாகத் தானே விளங்குற்ற வேங்கடவன்
சீடாசா ரங்கல்லாச் சிறியேற்குந் தேசிகனாய்
வாடாத வாய்மை வளம்பட்ட வருணிதியந்
தேடாது நல்கியவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கரு)

ஆர்த்தியிற் சேர்ந்த வமரர்க்கு மருமையான்
மூர்த்திகட் கெல்லா முதலாய வேங்கடவன்
நேர்த்தியொன் றில்லாவிந் நீசனைவந் தாட்கொண்ட
சீர்த்திநன் றேத்திநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கசு)

ஒருவருமே காணு வுருவானை யுற்றார்தம்
பருவரல்பா ராவந்தன் பார்ப்பானை வேங்கடனை
வெருவரல்செய் வெம்பவத்தில் வீழ்ந்தேனை யாட்கொண்ட
திருவருளே பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.(கஎ)

தோற்றியநா டொட்டு விழற்கிறைத்துத் தோய்ந்தேனுக்
கூற்றியல்பா லூராண்மை யுவந்தாற்றும் வேங்கடவன்
போற்றியமா சிவஞான போதமா மக்காரந்
தேற்றியவா பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (கஅ)

பத்தரா லன்றிப் பரவைசூழ் மாஞாலத்
தெத்தரா லாய்ந்தறித லேயாத வேங்கடவன்
பெத்தரா மெம்மைமுழு முத்தராப் பேதிக்குஞ்
சித்துநா மேத்திநிதந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.(கசு)

தக்கானைத் தாபந் தணிப்பானை யொன்றாக
மிக்கானை வேங்கடனை மெய்யன்பர் சிந்தையுட்
புக்கானை நாயடியேன் பொல்லா வினைபொடிப்ப
நக்கானை நாம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (உ0)

பூத்தானைப் பூத்த புரந்தானை யப்புரந்த
வித்தானை வேறுஞ்செய் வேங்கடனை வெங்கானிற்
பேய்த்தானை சூழக்கால் பேர்த்தானை யென்வினையைத்
தீத்தானை வாழ்த்திநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

பண்டாட்சிப் பழமொழியின் பாங்காகப் பள்ளநரி
கொண்டாட்டத் தாற்படுஉங் குளிர்போல வேங்கடவன்
கொண்டாட்டத் தாலடியேன் கொடுவினையின் குழாம்பட்ட
திண்டாட்டம் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

இயலழித்துச் சார்ந்தோங்க ளிடழித்துக் கற்பின்
முயலழித்துக் கூடினான் முத்தரம ணானந்தன்
மயலழித்து விதிமதியின் வாதமழித் தாங்காரச்
செயலழித்துத் தேற்றியவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

மான்பாய மறையோனுந் தந்தைபோன் மாலாகச்
சேன்பாய வந்தச் சிவரமணன் சீடனே
ஊன்பாய வுள்ளத் துணர்வுருவா யுட்புகுதத்
தேன்பாய வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ( )

அள்ளக் குறையா வகண்டபர மானந்த
வெள்ளக் கடலாய வேங்கடவப் பெம்மானை
யுள்ளத்தை யுள்ளத்தா னுள்ளனுமே யுள்ளம்போந்
தெள்ளத்தைப் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

ஆலத்தை நல்லமுத மாக்குந் திருமிடற்றுக்
கோலத்தை நிர்க்குணக் குன்றாய வேங்கடனை
மூலத்தை நாடி முனைதலுமே யான்செத்த
சீலத்தை யேத்திநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௨௬)

வித்தாரம் பேசிவரும் விற்பனரெல் லாருமுழுப்
பித்தாகப் பேதுறுக்கும் பெம்மானை வேங்கடனைச்
சத்தாய தத்துவனைச் சந்தித்தேன் சாவாது
செத்தவா பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (௨௭)

எண்ணியார் தங்க ளிதய கமலத்து
நண்ணியான் வேங்கட நாதனென் றமணைக்குங்
கண்ணியான் கண்ணாலே காண்பார் கருத்தழிக்குந்
திண்ணியான் சீர்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ( )

மன்றலா மாலைகொடு மாகத்தார் மொய்த்துநின்ற
முன்றிலான் மாரமண மூர்த்தியான் மானிடக்
கன்னியான் சூட்டுங் கடுக்கைப்பூங் கண்ணியணி
சென்னியான் சீர்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

சாமப் பிணையற் றளைப்படாத் தாளாளன்
சோமப் பிறைபோலென் சொல்லின்பக் கண்ணியணி
காமத் திருவேங் கடரமணக் கண்ணாளன்
சேமத்தாள் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

திருச்சிற்றம்பலம்

எஎ. திருத்தோணேக்கம்

* தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நீதா ரகமென்ற நின்னடியார் தாமுன்பு
காதாரக் கேட்டதன்மேற் கண்ணாரக் காண்பரன்றே
யாதேய மனைத்துக்கு மழியாத வேங்கடநின்
னுதாரச் சீர்பாடி யாடாமோ தோணேக்கம். (க)

கரியதிரு மாலோர்க்குங் கமலத்தோன் மற்றெவர்க்கு
மரியதிரு வடிநிழலை யடைந்தோர்கட் கான்மநிலை
தெரியுமா தெரிவிக்குஞ் சின்மயவேங் கடனியல்பாந்
துரியமா நிலைநாடித் தோணேக்க மாடாமோ. (உ)

* "அக்கிருந்த வாரமும்" — என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருத்தோணேக்கத்தைத் தழுவியது.

வஞ்சிதனு யடியடைந்த வல்வினையேன் கட்டோடே
யுஞ்சிருக்க வேங்கடப்பே ருடையான்கண் ணோக்குதலுஞ்
சஞ்சிதவா காமியமுஞ் சார்ந்ததுந்திச் சார்பஞ்சாய்த்
துஞ்சியவா பாடிநாந் தோணோக்க மாடாமோ. (௩)

கருக்குளடை பட்டுடம்புட் கட்டுண்டோ னுக்காணுந்
திருக்குளநீ யாவனெனத் தெரிசிப்பா யென்றெனக்கு
வெருக்கொளுவு மேதினியை வெல்லவிறல் வேங்கடவன்
கருக்குவழி சொன்னவா தோணோக்க மாடாமோ. (௪)

அடைப்புண்ட கேள்விசே ரகந்தையேன் புறமுகமாய்ப்
படைப்புண்ட வையுணர்வு பராங்கதவேங் கடனோக்காற்
புடைப்புண்ட வைவாய பொறியரவம் போலறவே
துடைப்புண்ட வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (௫)

தந்தம் பரிசு தமக்குதவும் வேங்கடன்கட்
குந்தம் படுதலுமென் குவிமனத்தின் கொளைகுலைந்தே
யெந்தம் பரிசழிந்திங் கேளனமே பூடணமாய்த்
தொந்தம் பிரிந்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (௬)

நடுமணிபோ லும்பர்நடு நாயகமா யுபநிடதக்
கொடுமுடிமே னின்ற குணக்கடலா னென்னிதயப்
படுமுடியாங் கந்திப் பரிசழித்த வெற்றிக்காத்
தொடுகழலான் வேங்கடற்கே தோணோக்க மாடாமோ.

செம்பொனுற் செய்த செழும்பணிதாந் தேருங்காற்
செம்பொனே யாகுந் திறம்போல வேங்கடமாத்
தம்பிரான் மெய்யாய தற்பதத்தில் யானும்பொய்த்
தொம்பதம்போய்த் தொக்கவா தோணோக்க மாடாமோ.

எய்ப்பாகில் வைப்பாயென் னுயிர்வாழ்க்கைக் கின்றமையா
வுப்பாகி யோர்ந்திடினவ் வுயிர்க்குயிரா யுள்ளொளிரும்
மெய்ப்பால வேங்கடவன் மிஞ்சகில வுயிர்த்தொகைக்குத்
துப்பாய வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (கூ)

பிச்சாக வென்மதியைப் பேதுறுத்துத் தான்மனத்துப்
பச்சாணி யாமரத்துப் பதிவித்த வேங்கடவன்
றச்சாய பல்லுலக சராசரமா முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யானவா தோணோக்க மாடாமோ. (க0)

கமையாக வுயிர்க்காப்புக் கடம்பூண்ட திறத்தாலே
யமையாத கண்ணுலகத் தமைந்தானுந் தன்னிடத்தி
லிமையாத வேங்கடவ னியைபாலே யுடம்பெமக்குச்
சுமையான வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (கக)

நேதித்து நின்றத்தை நேயர்க்கு நெஞ்சினுறச்
சாதித்தான் றன்னடிசார்ந் தார்சிந்தைக் கருங்கல்லை
வேதித்தான் செம்பொன்னு விழிநோக்கால் வேங்கடப்பே
ராதித்தன் னேர்நோக்கி யாடாமோ தோணோக்கம். (கஉ)

நின்னையமா யென்னெஞ்சை நீராள மாயுருக்குந்
தன்னளியா னென்னைத் தடுத்தாண்ட தயாம்புதியா
னென்னலருஞ் சித்திகட்கோ ரிடமாய வேங்கடப்பே
ரன்னலடி கூடிநா மாடாமோ தோணோக்கம். (கஙு)

நீலா மணிமிடற்று னெஞ்சுவந்து நாயேனை
யேலா வினிதாண்டா னிறைவேங் கடரமணக்
கோலா கலவிழியான் கூர்த்தபொரு ளுபநிடக்குந்
தோலா மொழிவியந்து தோணோக்க மாடாமோ. (கச)

வாலாமை யென்னுமன மாசொழித்துத் தூய்தாக்கி
யேலாத வென்னையுங்கொண் டின்னடிகள் பாடுவித்த
மூலாதி வேங்கடவன் மோனந்தா னெம்மொழிக்குத்
தோலாமை கொண்டாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (கரு)

தேவியா நின்றபரா சிற்சத்தி கைவருடிச்
சேவியா நின்றுகன்றுஞ் சேவடியான் வாடாத
காவிமா மலர்போலுங் கண்டத்தான் வேங்கடனெம்
மாவியா னருள்பாடி யாடாமோ தோணோக்கம். (கசா)

பண்டாய மூலப் பகுதிப் பராபரையைப்
பெண்டாக வாய்த்தபெரும் பித்தனும் வேங்கடன்மாட்
டுண்டாய நல்லருளா லுடையாற்கிவ் வூத்தையேந்
தொண்டாக வாய்த்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (கஎ)

சிட்டவாக் கியமொன்றுந் தேறுச் சிறுநாயே
னட்டபாக் கியத்தும்ப ரான்மாவாம் வேங்கடனை
யிட்டபாக் கியநல்கி யீடேற்றுந் திருவருளாற்
றொட்டபாக் கியம்வியந்து தோணோக்க மாடாமோ. (கஅ)

எய்ந்த குசைநுதிக்கூ ரெண்ணுளர் தாமுஞ்சற்
றுய்ந்தறிய லாகா வருமைசால் வேங்கடவன்
வாய்ந்தமுது நல்வினையால் வந்தெம்மைத் தான்வலியத்
தோய்ந்தசுகமெண்ணியெண்ணித்தோணோக்கமாடாமோ.

ஆற்றேனத் தன்னடைந்த வடியேற்குக் கோட்டுவரைக்
கோற்றேனத் தித்திக்குங் குரைகழலோன் புலவோர்தம்
போற்றுனப் புகழ்மலிந்த புண்ணியவேங் கடன்புலமை
தூற்றுநாந் தோள்வளையிர் தோணோக்க மாடாமோ. (உ0)

எம்மா னெளியோங்கட் கியமான் பிழைபொறுக்கும்
பெம்மான் பிறைவேணிப் பெருமா னெனைத்தொன்றுங்
கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாட்டு வேங்கடநல்
லம்மான்சீர் நாம்பாடி யாடாமோ தோணேக்கம். (உக)

விழவினர் கலியோவா விநோதமா முன்றிலான்
கழறினு னன்பரைத்தன் கண்ணேக்கா லெஞ்ஞான்றும்
பழகியா ரல்லாரும் பாராட்டும் வேங்கடன்றன்
னழகிதாங் குணங்கோடித் தாடாமோ தோணேக்கம். ()

தூளியா நீற்றிடைச்சிந் தூரதிலகந் துலங்குநுத
லாளியான் வேங்கடப்பே ராதியா னந்தமிலா
மீளியா னெய்தாக மேருவைமுற் கோட்டியதிண்
டோளினன் விறல்பாடித் தோணேக்க மாடாமோ. (உங)

வேழம்போற் பணைத்தோளீர் வெண்பொங்கற் சுவையுணா
மூழைபோன் முழுமூட மோகத்தே முட்டில்பே [ரா
ரேழைமையோர் சற்றுமெண்ணு தெமைக்கலந்த வேங்கட
ஞேழமையை வாழ்த்திநாந் தோணேக்க மாடாமோ. [னற்

அயிற்கோல வாள்விழியா லகப்படுத்துச் சேவடிக்கே
யுயக்கோட லெண்ணியெனை யுடையானும் வேங்கடவன்
மயிற்கோல மாதருள மங்கவெனைத் தோய்ந்தெழுதுந்
தொயிற்கோல நாம்பாடித் தோணேக்க மாடாமோ. ()

பொங்கலா யெங்கையர்தாம் பூரித்தல் கண்டுள்ளே
யங்கலாய்த் தூனுறக்கோ டறிவகன்ற வடிச்சியேன்
மங்கலோய்ந் துண்மகிழ மகிழ்ந்தளித்த மகிழம்பூத்
தொங்கலான் வேங்கடற்கே தோணேக்க மாடாமோ. ()

ஐயசிறு மைத்தேனு மறிவுக் ககோசரமா
மெய்யுருவ வேங்கடனிம் மேதினிக்கா டேவாரைத்
தையலரா மெம்மைத் தலைப்பெய்த மார்பத்துத்
தொய்யினலம் பாடிநாந் தோணோக்க மாடாமோ. (உஎ)

ஆணலன் பெண்ணுமல னயிடினு மெம்போல்வார்
வேணவா வினாய் விளிந்தொழியா வாற்றாலே
யாணழக னெம்மை யாதரித்த வேங்கடவன்
றோணலநாந் தோய்ந்தவா தோணோக்க மாடாமோ. ()

அரமியமா மேனிலைநின் றழைத்துப்போ யுள்ளத்தே
யிரமியமா யுருகவெனை யிரண்டறத்தான் கலந்தகனாற்
றாமிலியா மெனையாண்ட தயாபரனும் வேங்கடவன்
சுரதசுகந் தோய்ந்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (உகூ)

அருவினையென் றொன்றுமிலா வறிவுருவாம் வேங்கடற்குச்
செருவினையும் வேண்டுங்கொல் செயத்துக்குக் காலமொடு
கருவியிட னின்றியெலாங் கடந்ததுரி யாதித
சொருபநிலை பாடிநாந் தோணோக்க மாடாமோ. (௩௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

எஅ. திருக்கண்ணோக்கம்

* தாவுகொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

உற்பலமாங் கண்ணீர்மன் ணேடியைந்துங் கண்ணேடும்
பொற்புடைமெய்ஞ் ஞானதருப் புலப்படநீர் கண்டீரோ
மற்புயவான் கவடுவிட்டு மன்னுயிர்மேற் கண்ணேடுங்
கற்பகவேங் கடவனெடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (க)

* "அக்கிருந்த வாரமும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

எண்ணியவை யெண்ணியவா றெய்திடலா மேழையீர் [ல
மண்ணிடைவன் குளத்துறங்கு மதர்ப்புடைமீன் விழிபோ
வுண்ணிலவு நாட்டத்தா லுளத்துறங்கு மோரியல்பாற்
கண்ணிமையா ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௨)

பண்ணாய பணிமொழியீர் பைங்குவளைக் கண்மடவி [சேர்
ரெண்ணாத வெண்ணமெலா மெண்ணலுறும் பேதைமை
பெண்ணாமெம் போலியராற் பேசவொணாப் பேருணர்வாங்
கண்ணாய ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௩)

கண்ணாகி யக்கண்ணிற் கருமணியா யம்மணியிற்
பண்ணாத பாவையாய்ப் பாவையத னோட்டமுமாய்
விண்ணாகி விண்மணியா யித்தனைக்கும் வேறாகுங்
கண்ணாய ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௪)

கண்ணாளர் மன்பதையின் கண்ணாகக் காண்டலுறு
மெண்ணாகி யெழுத்தாகி யெவற்றாலுங் கண்டறிய
வொண்ணாத வியல்பாய வுண்மையறி வானந்தக்
கண்ணாய ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௫)

கண்ணகன்மா ஞாலத்துக் கண்பெற்ற காரிகையீர்
கண்ணாய புலமொன்றே யையுணர்வுங் கவர்ந்துகொளக்
கண்ணனொடு திண்ணனுங் கண்ணியர்தங் கண்ணுக்குங்
கண்ணாய ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௬)

கண்ணோடு கண்காட்சி கலக்குங்காற் காதலருள்
ளெண்ணாத வாய்ச்சொல்லா லேதுபய னெங்கைமீர்
பண்ணாய வாய்ச்சொற்கள் பயனறவேங் கடரமணக்
கண்ணாளன் றன்னொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (எ

நோக்குருவாய் நோக்குள்ளே நுழைந்தானைத் தந்நோக்கா
னோக்குறுவார் நோக்காரா நோக்காதார் நோக்குதலால்
நோக்கரிய நோக்கானை நோக்கலுறிற் றடையாமந்
நோக்கறவேங் கடனொடுகண் ணோக்கநா மாடாமோ. ()

மீட்சியே யில்லாத வீட்டின்ப வேட்கையுடைப்
பூட்சியீர் செங்கமலப் பொன்னனையீர் வீட்டுலக
வாட்சியான் வேங்கடவ னந்தமிலா மெய்ஞ்ஞானக்
காட்சியான் றன்னோடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௯)

அவிச்சையிருட் படலத்துக் காதித்தன் றன்னடியார்
நவிச்சதவிப் பெல்லாந் தணிப்புற்ற தண்ணளியான்
கவிச்சமுழு மதிக்குடைவேங் கடனொடனன் னியநோக்கா
லவிச்சின்ன மாயடியீர் கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௦)

எவலிடை நின்றொழுகு மெங்கைமீர் கண்ணொளியுந்
தாவலறு கதிரொளியுஞ் சார்வதுபோற் சங்கையறச்
சிவபர மான்மாக்கள் சேர்ந்திடவேங் கடரமணக்
காவலனொ டொன்றாகக் கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௧)

கலாநிதிவேங் கடரமணன் கண்ணுதித்த கலாநுபவ
மலாதுபிறி தோர்நுகர்ச்சி யனுத்துணையு மறியாதீர்
நிலாமுகிபோற் சீரியநன் னீர்மையீர் நீக்கமிலாக்
கலாமதிமா முகவனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௨)

கடிகமழ்பூங் குவளையிடைக் கமலமுமக் கமலமெனுந்
தடமலர்வாய்க் குவளைகளுந் தாமழகாய்ப் பூத்திடவே
மடவரலீர் வாள்விழியான் மயக்கறுக்கு மாதவவேங்
கடரமணன் றன்னோடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௩)

தள்ளாதே வேதியருந் தாங்கொள்ளத் தக்கதுகா
ணெள்ளாதே யுள்ளினும்பே ரின்பமொடு சற்றுமுளங்
கொள்ளாதே நோக்கினுமுட் கொள்ளாத வுவகைதருங்
கள்ளாய ரமணனொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௪)

செத்தாலே சிறப்படுவோஞ் செத்தாலோ பிறந்திடுவோ
மெத்தாலே வாழ்ந்திடுவோ மெனக்கருதி யேமாப்பீர்
இத்தாலே வாழ்ந்திடலா மெங்கள்வேங் கடரமண
கர்த்தாவோ டொருமுகமாய்க் கண்ணோக்க மாடாமோ.

காக்கையிரு கண்களுக்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போற்
ருக்குமிரு நிலையினுக்குஞ் சார்கரியா யென்னிதயச்
சேக்கையிடை யுறைரமணன் சிறப்பெய்தக் காரண்டங்
காக்கைக்குத் தோன்றலொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. ()

அங்கலாய்ப் புற்ற வடியோ முயிர்ப்பயிரை
மங்குலாய்க் காத்தவருண் மார்த்தாண்ட வேங்கடன்பாற்
கொங்குலாங் கார்க்குழலீர் குவிந்தவித யத்துளேசேர்
கங்குலா மவிச்சைகெடக் கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧௭)

உருளாயம் போலோவா துருண்டுருண்டிவ் வுலகத்து
மருளாற் பிறந்திறக்கு மாணு மனத்தேனைத்
தெருளாள னெஞ்சந் திறப்பித்த வேங்கடப்பே
ரருளாளன் கண்ணொடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௧அ)

ஈட்டியவல் வினையானு னிடைந்துபடா தவ்வினையை [மேற்
விட்டியவேங் கடப்பெம்மான் விளைந்தேன்போ லென்றலை
சூட்டியபூந் தாளான்றன் சொருபத்தைக் குருடற்குங்
காட்டியபூங் கண்ணொடுநாங் கண்ணோக்க மாடாமோ. ()

நகநோக்கி நம்மைவெந் நரகத்து ளாழ்த்தும்பாழ்
முகநோக்கால் வெளிநோக்கி மோகத்துண் மூழ்காதே
தகநோக்கி நம்மைத் தடுத்தாண்ட வேங்கடனே
டகநோக்கா லகமகிழக் கண்ணேக்க மாட்டாமோ. (௨௦)

அறப்பேறும் பொருட்பேறு மழிகாமப் பேறுநான்
மறப்பேயு மகிழாது மகிழ்ந்தாண்ட வேங்கடனே
டிறப்பேயும் பிறப்பேயு மின்றாகக் கோசமெலா
மறப்பிறு மகநோக்காற் கண்ணேக்க மாட்டாமோ. (௨௧)

இலக்கமென வென்னிதயத் தெய்தகண் ணேக்காய
துலக்கமதா லெனையாண்டு தோய்ந்தவேங் கடனேடு
மலக்கமதா னுண்டாய்மற் றோராற்றன் மாயாத
கலக்கமெலாங் கட்டழியக் கண்ணேக்க மாட்டாமோ. (௨௨)

உன்னுமது ரக்கனியோ டுறுசுவைபோ லொன்றியெனைப்
பண்ணுேடுபாட் டுப்போற் பரிந்தாண்ட வேங்கடன்பா
லுன்னுனுனி யுசாவுயிரோ டுணர்வு மொடுங்கொடுங்கக்
கண்ணேடுகண் ணேக்கிநாங் கண்ணேக்க மாட்டாமோ. ()

உடைவித் தகரமணை னுலையா தெனையாண்ட
நடையாலே கைவலிய நவநீதம் பசிதீர
வடைவிக்கப் பாற்கடலா வடியே னிதயத்தைக்
கடைவித்த கண்ணேடு கண்ணேக்க மாட்டாமோ. (௨௪)

கண்ணுகத் தன்னருளே காட்டினன் றன்னடியேற்
கண்ணு மலைரமண னழகார்ந்த பொன்மேனி
யென்னுலே யெண்ணி யெழுத்தா லெழுதவொணுக்
கண்ணு ரமுதனெடு கண்ணேக்க மாட்டாமோ. (௨௫)

வானந்து சித்திகளின் வைபவங்கள் சேர்ந்துகுடி
தானந்து கம்பீரத் தடங்கணான் வேங்கடனென்
னூனந்த வுயிர்நந்த வுளம்புகுந்தாண் டானெடுபே
ரானந்த மீதூரக் கண்ணோக்க மாடாமோ. (௨௬)

நரிகளைமுன் பரியாக்கி நவநவமா மப்பரியை
நரியாக்குந் திருநாளி நன்பாண்டி வேங்கடவன்
கரியனைவெண் ணீறாக்கிக் கல்லாத வெளிற்றேனைக்
கரியாக்குங் கண்ணோடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௨௭)

மானென மருண்டவிழி மாதரீர் நனைகவுள்சேர்
யானையால் யானைபட யாத்தாற்போல் வேங்கடனே
டானவான் முகநோக்கான் ஞானநோக் கம்மடைவா
மானதான் முகநோக்கிக் கண்ணோக்க மாடாமோ. (௨௮)

சிறக்கணித்து நம்மைச் சிறந்தாண்ட வேங்கடனோ
டுறக்களித்தற் குற்றவிடை யூறொழிக்க வுன்னுவீர்
அறக்குளித்தாற் குளிரில்லை யாமாறு நம்மிதயத்
தறக்குளித்துப் பனிப்பகலக் கண்ணோக்க மாடாமோ. ()

ஆருயிரா யெம்மா லறிபடுவா னடியேன்சொல்
வேரிமண மாலையா வேய்ந்ததிரு வேங்கடவன்
காரிகையீர் நம்மைக் கலந்தாண்டான் கழிசிறந்த
காரிகைசேர் கண்ணோடு கண்ணோக்க மாடாமோ. (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

எகூ. திருப்பூவல்லி

* கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றாய்க் கிடந்த வுலப்பிலாப் பாழ்கடந்து
சென்றாலே சேரலாஞ் சீர்பாத வேங்கடவன்
நன்றாய ஞான நடையினா னென்றென்றும்
பொன்றாத வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (க)

மீட்புற்று வந்தாரிம் மேதினிக்கோர் தாழ்விலையென்
றூட்பட்ட நல்லடியா ரவிச்சையிருட் படலமெலா
ஞாட்புற்ற வேங்கடச்செஞ் ஞாயிற்று நாட்காலே
போட்புற்ற வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ)

தந்தையொடு தாயாய்க் குடிதாங்கிப் பீறலாங்
கந்தையொடு பிச்சையே காதலிக்கும் வேங்கடவன்
சிந்தைக்கு மெட்டாச் சிவமாய சித்தர்பிரான்
புந்திப் பயன்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ங)

சிந்தைக் கொடுஞ்சிறைவாய்ச் சிக்குண்டார் தம்மிதய
கந்தித் தொடக்கறுக்குங் கன்றாளன் வேங்கடவன்
விந்தைக் கடாக்கட்கு வேண்டும் விடையிறுக்கும்
புந்தித் திறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (ச)

பொறிக்குப் புலப்படூஉம் புறப்பொருள்பொய் யன்றென்
வெறிக்கோளா ருண்மை விவிதமென் றத்துவித [னும்
வறிக்கைச் சுடர்தானா மகப்பொருளி னநுபூதக்
குறிக்கோளான் வேங்கடற்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.(ரு)

---

* "அக்கிருந்த வாரமும்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருப்பூவல்லியைத் தழுவியது.

கலையாய பொருளெல்லாங் கலங்கித் தடுமாறத்
தலையாய வேங்கடவன் றற்பரத்துக் கோர்பெருமை
யிலையாக வெச்சனு ரிறுமாந்த வேள்வியைமுன்
புலையாக மாற்றியவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (௬)

செவ்வைப் படச்செய்த தீஞ்சுவையூண் டாங்கிடக்கக்
கவ்வைக் கிடனுகக் காதலித்து வேங்கடவ
னவ்வைக்கொப் பாளொருத்தி யடகமுது செய்தருளும்
புவ்வச் செயல்போற்றிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௭)

பாலாழி தாங்கடைந்தார் பதைபதைத் தாவிதப்ப
நாலாறு மோடுங் கடவுளரோ நமைக்காப்பார்
ஆலால நல்லமுத மாப்புசித்த வேங்கடவன்
கோலாலங் கோடித்துப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (அ)

அடிகளார் தம்மை யகங்கொண்ட வவ்வளவே
குடிகளா வைம்புலனுங் குற்றேவல் செயப்பெற்றேன்
விடியலா யென்னை விழிப்பித்த வேங்கடர்வெண்
பொடியுலா மெய்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௯)

இடிபட்டு வாழுங்கா லென்றலைமே லின்னருளா
லடியிட்டு நாயேனை யாட்கொண்ட வேங்கடவன்
மிடிபட்ட வாழ்க்கையேன் வெவ்வினையின் பகுவாயிற்
பொடியட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௦)

எச்சார்புந் தற்கின்றி யெவ்வெவைக்குந் தானேயோ
ரச்சாக நின்றபே ராண்மையான் வேங்கடவன்
பிச்சாகி யன்னேனைப் பேதுற்றேன் பிறவினைத்தும்
பொச்சாந்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௧)

தக்கவா ருட்பட்டோர் தாங்கண் டதிசயிக்கத்
தெக்கணா மூர்த்தியாந் திருவேங் கடரமணன்
மிக்கவா ருட்கொண்டிம் மிச்சையே னுள்ளத்துட்
புக்கவா பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௨)

வேட்டடுத்த மெய்யடியா ரீட்டத்தை மெய்ஞ்ஞான
வீட்டிடத்து வாழ்விக்கும் வேங்கடவன் வாள்விழியாற்
கூட்டடைத்து நாயேனைக் கோத்த விதயகந்திப்
பூட்டுடைத்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௩)

பள்ளமாத் தன்னுள்ளம் பற்பலவாஞ் சித்திகளும்
வெள்ளமாப் பாய்ந்துள்ள வேங்கடவ னென்னுளத்தைத்
தெள்ளமாத் தேற்றியவச் சித்திமைவா னம்பாடிப்
புள்ளெனப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௪)

நையா வகையருளி நாயேனை யாட்கொண்ட
மெய்யாய வான்கருணை வேங்கடவன் மன்பதையை
யெய்யாமை யுய்விக்கு மின்பமழை யென்ஞான்றும்
பொய்யாத வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௫)

முள்ளின லிசைத்தமுழுக் கோவணமு மிரங்கண்ணான்
கள்ளமா யுருக்கரந்த கைத்துணியான் வேங்கடனெந்
தள்ளையா யள்ளித் தரும்பே ரநுபூதிக்
கொள்ளையாற் குதுகலித்துப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ()

எம்பலா லென்போன்ற வேழையரை யேன்றுபுகழ்
மேம்படா நின்றதிரு வேங்கடவ னன்பர்க்குத்
தீம்பலா வஞ்சளையிற் றித்திக்குந் தேன்சுரக்கும்
பூம்பதாம் புயம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௭)

மதிவீரத் தாலே மதிக்கொண்ணன் மயங்கியவவ்
விதிவீரத் தலைகொய்த வேங்கடவ னடியானை
யதிவீரத் தாலடர்த்தா னுவிசெற்ற வறைகழற்காற்
குதிவீரம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௯)

எதுவதுவென் றியாரேனுங் கேட்டக்கா லேற்றபடி
யதுவிதுவென் றேசுட்ட வார்க்குமொணுச் சிதாகாயப்
பொதுவதுவாம் வேங்கடனென் புந்திக்குட் புக்கதிறம்
புதுவதுபோற் போற்றிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௧௯)

அரங்கமா வென்னிதயத் தாடு மடிப்புணையாற்
றரங்கமா யப்பிறவி தாண்டுவித்தான் சித்திகட்கோர்
சுரங்கமாய் ஞானச் சுடர்ப்பிழம்பாய்த் தாலமுதற்
புரங்கடந்த வேங்கடற்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. (௨௰)

எதுபொருளென் றேனையக மிதமிரண்டு மறியுமறி
வதுபொருளென் றருளியவேங் கடனருளா லவைவிற்றைக்
கதுவுமறி வேயன்றி யவ்வறிவாற் கதுவுமூன்
பொதியுமது வானவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (௨௧)

எந்தையாம் வேங்கடவன் யானெனதென் செருக்கிரண்டு
முந்தியா னேதுநெறி யோர்ந்துபோ யுள்ளத்துட்
சந்தியா வின்றபர தத்துவமுற் சடமாயென்
புந்திதான் போயினவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (௨௨)

ஆத்தவா சகமொன்று மறியா தடிநாயேன்
மூத்தவா கண்டிரங்கி மூதுணர்வோன் வேங்கடவன்
காத்தவாற் றுலெனது கண்காணப் புன்முறுவல்
பூத்தவா பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (௨௩)

தாங்கொணு வெம்பிறவித் தாபத்தா லெற்றுண்டு
பாங்கனு கும்மடியேன் பரிதபித்தல் கண்டிரங்கி
யூங்கனுன் வேங்கடவ னுள்ளங் குளிர்ந்துசெயும்
பூங்கனேக் கம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௪)

ஒழுக்கத்து நன்குணரா னுருப்பழிக ளூறத்தக்க
விழுக்கத்தா னென்றெனைக்கை யிகவாவேங் கடனருளால்
வழுக்கினரை வாய்க்கொளுநால் வகைத்தோற்றத் தேழ்பி
புழுக்கமெலாம் போயினவா பூவல்லி கொய்யாமோ.[றவிப்

தேகபா வந்திரச் சின்மாத் திரசிவத்தோ
டேகபா வம்பாய்ந்த வியல்பாலே யேய்ந்தபரி
பாகமிலா வெங்கட்கும் பார்வையே ரமணசிவ
போகமா வாய்த்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௬)

ஒல்லாங்கே யலால்வாத வூரார்முதற் சான்றோர்தங் [ல்ல
தொல்லாங்குந் தோய்ந்துடைவேங் கடவனருட் பேறுசொ
நல்லாங்கு நயவார்போ ஞனிலத்தே சிலர்நவிலும்
பொல்லாங்கு நல்லாங்காப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௭)

கொல்லியம் பாவைபோற் கொழுங்கா முகனன்புக்
கெல்லினுமோர் மண்ணீட் டியல்பாவை யானுற்போ
லல்லியர்போல் வேங்கடன்பே ரருட்குப்பாத் திரமாவிப்
புல்லியர்தாம் போந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௮)

மூத்தமிழின் சுவைபெருக முன்புமணி வாசகனுர்
சுத்தநிலை நின்றுரைத்த தூயதிரு வாசகம்போல் [யும்
வித்தகவேங் கடன்செவிக்கிவ் வெறியனேன் வறுமொழி
புத்தமுத மானவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (உ௯)

காண்டோறுந் திருமுகத்தைக் களிகூரச் சென்னிமேற்
பூண்டோறும் பொன்னடியைப் புளகூர ரமணனெனைக்
கூண்டோடே வீடெய்த வாண்டதாற் கோதனைத்தும்
பூண்டோடே போனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௮௦. திருப்பொற்சுண்ணம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓவிய மென்றுல கோர்வியக்க
வரலணி மின்க ளுயிர்கவருங்
காவியை யுண்டகட் காரிகையீர்
காசணி மின்க ளுலக்கையெல்லாம்
மேவிய பண்ட ந்றுவிரைகள்
வேண்டிய மட்டு மிகமிகப்பெய்
தாவியை யுண்வேங்க டான்மநாதற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧)

சத்தாகி யெங்குந் தழைத்தபெருந்
தமனியப் பொன்செய் யுரலகத்தே
சித்தா யொளிர்கின்ற சித்தமெனுந்
திண்ணிய வல்லுலக் கைகளோச்சித்
துத்தாய பேரின்பச் சுண்ணமணந்
தொல்லுல கெங்கும் பரிமளிக்க
வெத்தாலு மொப்பிலா வேங்கடேசற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௨)

* "புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருப்பொற்சுண்ணத்தைத் தழுவியது.

மிச்சை யெனச்சொலு மேதினியும்
மெய்ப்பொரு ளன்றிமற் றில்லையெனக்
கச்சை விசித்தடி யாரிதய
கந்திக் தொடக்கறுக் கும்பெருமான்
விச்சை யெலாஞ்செய வல்லபிரான்
வித்தக வேங்கட வேதியற்குப்
பச்சை மயிலன்ன பாவைநல்லீர்
பைம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௩)

காண்டலு மேதன் கடைக்கணுேக்காங்
கடிய வடவைக் கனற்பிழம்பான்
மூண்ட பிறவிக் கடல்சுவற
மூழ்கிக் கிடந்த வுயிர்த்தொகையை
யீண்டிக் கிடந்தவீட் டின்பவெள்ளத்
தேற விடும்பத வேங்கடனும்
பாண்டிச் செழுந்தமிழ் வாணனுக்குப்
பைம்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௪)

கண்ணுங் கருத்துமே யாயினர்க்குக்
கல்வியுங் கேள்வியு மாயினர்க்குப்
பண்ணொடு பாட்டுமே யாயினர்க்குப்
பானமு மன்னமு மாயினருக்
கெண்ணெ டெழுத்துமே யாயினருக்
கெவ்வெவை யுந்தாமே யாயினர்க்கு
விண்ணொடு மண்ணுமாம் வேங்கடற்கு
விளங்குபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௫)

தாக்கே யிலாதெல்லாப் பூதமொடுந்
　　தாக்குற்று நின்றநந் தம்பிராற்குப்
போக்கே வரத்தே யிலாதபரி
　　பூன்றனும் புண்ணிய வேங்கடற்கெம்
வாக்கே குறிக்கொண்ட வண்செவிசேர்
　　மன்னவன் மாண்புகழ் பாடிப்பாடி
மாக்கேழ் மடவரன் மங்கைநல்லீர்
　　வண்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௬)

ஊழி யுலப்பினுந் தானுலவா
　　னுண்மைப் பெருந்திறம் பாடிப்பாடிக்
கேழில் பரஞ்சோதி மெய்யனது
　　கிளரொளி வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
வாழி ரமண மகிணனது
　　வரையில்பே ரின்பங்கள் பாடிப்பாடித்
தோழிமா ராம்பசுந் தோகைநல்லீர்
　　சுவணஞ்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௭)

மஞ்சன மாடநம் மஞ்சனுக்கு
　　மறையின் முடிபாய மன்னனுக்குத்
தஞ்சமென் றோர்த்தாங்குந் தாளனுக்குத்
　　தயாபர வேங்கட தேவனுக்கின்
றுஞ்சன நாமென் றுளந்தளிர்க்க
　　வுடம்பும் புளகித் துயிர்தழைக்கக்
கஞ்சமென் மாமுகக் காரிகையீர்
　　கனகவொண் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௮)

கொங்கே நிறைந்த குழன்மடவீர்
 கோதை யொடுந்தேன் குழாங்களாடப்
பொங்கே ரிளமுலை பூண்களாடப்
 பூங்கணு னந்தபாட் பங்களாட
வெங்கே நினைப்பினு மேவரேனு
 மேனென் றவர்க்கங் கெதிர்ப்படுமொண்
பங்கே ருகமுக வேங்கடற்குப்
 பைம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௯)

மூந்தை வினைமுழு தோடவோட
 மோக விருள்கரந் தோடவோடச்
சிந்தை மலமிரிந் தோடவோடத்
 தேக நினைவொழிந் தோடவோடச்
சந்தை யினம்பிரிந் தோடவோடச்
 சாத்திரக் குப்பைகெட் டோடவோட
விந்தையி னுண்டருள் வேங்கடற்கு
 வியன்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௦)

நீதி நடுநிலை நிற்கநிற்க
 நின்மய ஞானநெஞ் சூன்றவூன்ற
நேதியா லிம்மட்டு மெய்ப்பொருளா
 நினைந்தவெல் லாம்பொய்யா நீங்கநீங்கச்
சாதி மதந்தலை சாயச்சாயச்
 சாந்திநெஞ் சந்ததும் பத்ததும்ப
வேதிய னுவாண்ட வேங்கடற்கு
 வீறுபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௧)

செம்மா ணடியிணை சேர்ந்தவெனைத்
திருவருள் பாலித்துச் செங்கணேக்காற்
சும்மா விருக்கென மோனமதாற்
சொல்லறச் சொல்லித் தொடக்கறுத்தான்
மைம்மாயை யாங்கா ரிருட்பிழம்பை
மாய்க்குறு மார்த்தாண்ட வேங்கடவ
னம்மா வதிசய மாடிப்பாடி
யம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௨)

முத்தே நிகர்த்த முறுவனல்லீர்
முகவிலா சத்தினெம் மோகமழித்
தெத்தே வருந்தா ழிணையடியெம்
மிதயப் புலத்திறு கவ்விறுக
வித்தாய் விளைத்தெங் குடிமுதலாய்
மிடிமைதீர்த் தாள்விழி யேருழவன்
புத்தே ளிறைதிரு வேங்கடற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௩)

காமனைக் காய்ந்தவெங் கட்கதிராற்
காமனை மாய்ந்தவென் றன்கருத்துட்
பாமறைச் சென்னியும் பார்த்தறியாப்
பாதம் பயப்பயப் பாய்த்தருளி
யேமரு வாழ்க்கை யெனக்களித்த
வெம்பிரான் வேங்கட நாதராடப்
பூமனை வாழும் பொறியனையீர்
புதுப்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௪)

கோனொடு தந்தைதாய் தெய்வமுமாங்
குருவா யெனக்கருள் வேங்கடனுக்
கியானென தென்னு மிரண்டுமவ
னிணையடிக் கேபலி யாச்செலுத்தித்
தேனொடு பால்போற் றெவிட்டலறத்
தித்திக்குஞ் சீரடிச் சிந்தனையா
லூனொ டுயிர்மறந் தோகையாகி
யொளிர்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௫)

மலையா மிலக்கை மறைத்துணர்வை
மருட்டிய பொல்லா மயற்றிறத்தாற்
றலைகா லறியா துலகிடைநான்
றட்டளுப் புப்பட்டுத் தத்தளித்த
பலவா தனையும் பரிசழியப்
பார்ப்பானை விட்டெந்தப் பாருலகு
மிலகாமை காட்டிய வேங்கடனுக்
கிலகுபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௬)

நிசாமுகத் தான்மனத் தேநிகழ்ந்து
நெடுஞ்சுரத் தின்வழிப் போக்கர்முன்னே
பசேலெனப் பைம்பொழில் போற்பசப்பும்
பாரிடத் தின்பகு வாய்நின்றென்னை
விசாலவெண் பாற்கடல் வெண்ணிலவை
வென்ற விலாசக் கதிர்முகத்தால்
வசீகரித் தாட்கொண்ட வேங்கடற்கு
வண்ணப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௧௭)

முப்புடி யோடுதொர் தம்முனிந்த
முனிவர னுமெவன் ரூட்புழுதி
மைப்படி வங்கொண்ட வன்மயக்க
வலவைக்கோட் பட்டமாப் பீடையையான்
பொய்ப்படிக் கேபுலம் பாதவணம்
பூதியாய் முற்றிலும் போக்கியதோ
மெய்ப்படி வஞ்சேரவ் வேங்கடற்கு
மேலாம்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (கஅ)

கள்ளக் கசடற நாயினேனைக்
கடைக்கணுக் காயகங் கைப்புனலாற்
றள்ளற் கரியமுத் தாபமறத்
தானுட்டித் தண்ணளி செய்தபிரான்
தெள்ளத் தெளிந்துசேர்ந் தாருயிரைத்
திகழ்த்துமெய்ஞ் ஞானதே சோமயமாம்
வெள்ளப் பிரான்வேங் கடவனுடை
விளங்குபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (கசு)

ஊத்தை யுடம்புக்குள் ளேனுந்தூய
வுள்ள மெனும்பே ருரலகத்தே
மாத்தம்ப வேங்கட மன்னனுக்கெம்
மானபி மான திரவியம்பெய்
தேத்தும் புகழாம்பல் காசணிந்த
வேகாக் கிரவல் லுலக்கையாலே
சோத்தெம் பிரானெனச் சொல்லிச்சொல்லிச்
சுடரும்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ0)

தற்பத மென்னுந் தயங்கொளிசேர்
தமனியப் பொன்செய் யுரலகத்துச்
சொற்பத மாத்திர மாய்த்துலங்குந்
தொம்பத மஞ்ச ளுறுநறுங்க
வற்புத மாய வசிபதமா
முலக்கை யமுகுறக் கைப்பிடித்தே
யற்பனை யாள்வேங்க டான்மநாதற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உக)

பூசனை யொன்றும் புரிந்திடாப்பொய்ப்
புலையனேன் றன்னையு மோர்பொருளாப்
பாச வினையைப் பறித்துநோக்காற்
பந்தனை தானறுத் தாண்டுகொண்டான்
வாசனை யெல்லா நறுவிரையாப்
பெய்திட்டு வாசனை மாண்டவராய்த்
தேசனும் வேங்கட தேவனுடைத்
தேசார்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உஉ)

உயலி னுளங்கொண்ட வுத்தமர்பல்
லோர்க ளிருக்கவு மூத்தையனை
மயலி னடல்வலி மாயச்செற்று
மலர்க்கணு னுண்மை புலப்படுத்துச்
செயலற நின்றமெய்ச் சின்மயமாச்
செறிந்திடச் செய்திரு வேங்கடற்குப்
புயலி னறுங்குழற் கோதைநல்லீர்
புதுப்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உங)

பள்ளத் தொழுகுநீ ரோட்டமெனப்
 பாதத் தொழுகுமெய்ப் பத்தியினு
ரெள்ளத் தகாதவர் பற்பலர்முன்
 னிருக்கவிக் குக்கலைத் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த
 வேங்கட நாத விநோதராடப்
புள்ளொத் தெழுங்குரற் பூவைநல்லீர்
 புதுப்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ௪)

தெங்குங் கமுகுந் திரள்பொழிலுஞ்
 செழிவய லுஞ்சேர் சுழியலினின்
றெங்கும் பரந்தெழு மின்பவெள்ளத்
 திந்த விழிசின நாயினேனை
முங்கும் படிக்கு முழுக்கருணை
 மூழ்த்து முழுமுதல் வேங்கடன்சீர்
பொங்குங் குழன்மட வீர்கள்போற்றிப்
 புதுப்பொலஞ் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உரு)

வாட்கொண்ட வாள்விழி மங்கைநல்லீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் வாழ்த்துமினோ
தாட்கொண்ட சிந்தைய ராயடியார்
 தாழ்வறச் செய்தவஞ் செய்துநிற்க
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நன்னெறி காட்டியிந் நாயினேனை
யாட்கொண்ட வேங்கட வான்மநாதற்
 காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உசு)

போதனை யின்றிச் சிறுமையின்மெய்ப்
போதம் புலப்படப் பெற்றவற்குச்
சாதனை யின்றித்தன் சந்நிதியாற்
சமாதிசா திப்பித் தருள்பவற்கு
வாதனை யற்றநிர் வாதனையால்
வயப்படுத் தென்னைமுன் பாண்டவற்கு
வேதனை யற்றநம் வேங்கடற்கு
விளங்குபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ௭)

பொதுவினில் வாழ்தரும் புண்ணியற்குப்
புத்தமு தூறுந்தன் பொன்னடிவாய்
மதுகர மாயிந்த மண்டுகத்தை
மாற்றிய வேங்கட மாயனுக்கு
முதுவரு ளெல்லா முதியவற்கு
முன்னு மினிமேலு மிளையோற்
கிதுவது வாச்செயு மெம்பெருமாற்
கினியபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ௮)

வாட்டிய தாப வகைகளற
வரும்பா மூலகமா மையலற
வீட்டிய லெண்ணித்தன் வித்தகத்தாள்
விமலநீ ராடாது பைம்புனல்போற்
காட்டிய கானல்வா யாடினேனைக்
கனிந்து தனதுகண் ணோக்கமுதா
லாட்டிய வற்புத வேங்கடவற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (உ௯)

கூறு படுமிக் குவலயத்திற்
குமரிபா கீரதி யாதியபல்
லாறு கடன்முத லாயபன்னீ
ராடினு நும்மகந் தூய்மையாமோ
ஊறு படும்புறத் தூய்மைபாழா
வொழிய வகந்தூய்மை வாய்மையாலே
வீறு படக்காட்டும் வேங்கடற்கே
வீறுபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (௩௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

அக. திருப்பொன்னூசல்

* தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

துய்த்த வருபோகந் துவ்வாமை யாயொழியப்
பைத்த பசுங்கருணை பாலித்த மாதேவன்
மொய்த்தார் சிதற முடுகிய நஞ்சுண்டு
மைத்த கருங்கண்டன் மாணிக்காக் கூற்றுதைத்து
மெய்த்த வருட்பாதன் வேங்கடன்றன் சீர்பாடிப்
புத்தமுதப் பண்மொழியீர் பொன்னூச லாடாமோ.

அல்குங் கடுவிடத்தைக் காணிக்கை யாயுவந்து
நல்குங் கடவுளர்க்கு நல்லமுதந் தானளித்து
மல்கும் பெரும்புகழான் மாதேவன் வேங்கடவன்

* "தன்னம்பெய் கோவணமும்"—என்னுந் தேவாரப் பண். திருவாசகம் திருப்பொன்னூசலைத் தழுவியது.

பல்குங் குணநலங்கள் பாடுவா ருள்ளத்துட்
பில்குந்தேன் பாதப் பெருமான் புகழ்பாடிப்
புல்குங் கொடியிடையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௨)

ஆயிர நாமத்தா னாயிர வேடத்தா
னாயிர நேத்திரத்தா னாயிரஞ் சோத்திரத்தா
னாயிரந் தோளுடையா னாயிரந் தாளுடையா
னாயிரன் பிறவனைத்து மாயிடினுந் தானொன்றே
யாயின வேங்கடப்பே ரண்ணலவ னற்புதச்சீ
ராயிழையீர் பாடிநாம் பொன்னூச லாடாமோ. (௩)

ஏனோர் விழிக்கு மிடத்தே யுறங்குவா
னேனோ ருறங்கு மிடத்தே விழிக்கின்றான்
ஈனோரே யன்றி யெழுநிலத்து முள்ளபெரு
வானோருங் காணா வளமையான் வேங்கடவ
னானோ டுருக்கியெனை யுள்ளங் கொளைகொண்டு
போனானென் கழல்பாடிப் பொன்னூச லாடாமோ. ()

தங்கக்கை யாலபயந் தந்தடியர் தங்கட்கு
வங்கப் பதங்காட்டி மல்லற் கரையேற்றிச்
சிங்கக்கண் ணோக்காற் செறிந்திதய தீர்த்தத்தே
மூங்கக் கடைக்கணிக்கு மூர்த்தியான் வேங்கடவன்
பங்கப் படாத பரங்கருணை பாடிமனம்
பொங்கக் குழன்மடவீர் பொன்னூச லாடாமோ.

கிரிசைமே லுள்ளக் கிடக்கையர்கா ணாமோனப்
புரிசையா னென்றுப் பொதுநோக்க லன்றிக்கே
வரிசையா னேக்கும் வகையறியாக் கண்ணான்மூக்

கரிசையறச் சுட்டுக் கரியாக்கிப் பேரின்பப்
பரிசை யடியார்க்குப் பாலிக்கும் வேங்கடப்பே
ரரசையே நாம்பாடிப் பொன்னூச லாடாமோ. (௬)

உலகைப் பொருளாக வோம்புங் கடையே
னலகையா யெங்கு மலையாமே கண்ணன்
மலகுபுன் மாயை மயக்கறுத்து நெஞ்சப்
பலகைமேற் பாய்ந்தொளிரும் பாதச்சி ரெங்கு
மிலகுமெய்ஞ் ஞானரம ணேசன்று ளேத்தி
யலக நறுநுதலீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௭)

வைவந்த வேற்படைகள் வந்துபுறஞ் சூழ்ந்தாற்போல்
மொய்வந்த மூள்வினையின் மூலமாங் காரறிவின்
மைவந்த வல்லிருளை மாய்த்திந்த நாயேற்குக்
கைவந்த நெல்லிக் கனிதானும் பொய்யென்ன
மெய்வந்த வத்துவித வேங்கடவன் சீர்பாடிப்
பொய்வந்த நுண்ணிடையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (அ)

சேற்றின் முளைத்த செழுந்தா மரைபோலத்
தேற்றும் பதாம்புயமென் சிந்தைவாய்ப் போந்தருளி
யாற்றிற் கரைத்தப்புளி யாயவினை யன்பாலே
யேற்றுத் தொழும்புகந்த வேற்றத்தான் வேங்கடன்மாட்
டாற்றப்பே ரார்வமா யன்னு னடிப்புகழைப்
போற்றி மயிலனையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (௯)

போரிப் பதிக்கண்ணும் பொய்யனே னெஞ்சத்துந்
தாரித் திருக்குந் தயாளத்தான் பேரின்ப
மாரிப் பெயல்பெய்யு மாமுகிலான் மானுத

காரிக் கடுவாகக் கைத்தேனை யின்னமுதா
வாரிப் புசித்த வளவேங் கடன்புகழ்மெய்
பூரித் திசைத்துநாம் பொன்னூச லாடாமோ. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

அ௨. குயிற்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எனுது மனத்துக் கிசைந்த வின்சுவைக் கோகிலப் பிள்ளா, யனுதி மலமுத்த னாகி யன்பரை யாட்கொள வேண்டி, யுனுது மனத்துக் குகந்த மாமர நன்னிழ லூற் றுத், தெனுது திசைமுக நோக்குந் திருவேங் கடவனைக் கூவாய். (௧)

எக்கள மாக்கரு வேளுக் கிசைக்குங் கருங்குயிற் பிள்ளா, யக்கர மெய்ப்பொரு ளாகி யன்பரை யாட்கொள வேண்டித், தக்கனு மூர்த்தியாய்த் தேமாந் தண்ணிழல் வீரா தனத்திற், செக்கர் நிறங்கிளர் மேனித் திருவேங் கடவனைக் கூவாய். (௨)

இனித்த குரற்குயிற் பிள்ளா யெய்திய தன்னடி யார்க்குத், தனித்த பரம்பொரு ளாய தற்பத வுண்மை யுணர்த்திப், பனித்த கொடுந்துயர் பாறப் பார்க்குஞ் சுடரருட் கண்ணன், மனித்த வுடம்பொடு வந்த மறை வேங் கடவனைக் கூவாய். (௩)

* "பாடினம் பூதத்தி னனும்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் குயிற்பத்தைத் தழுவியது.

ஏர்தரு தீங்குர லாற்பே ரின்பகல் குங்குயிற் பிள்ளாய், சார்தரு மெய்யடி யாரைச் சதிசெயு மாயைச் சழக்குத், தீர்தரச் செம்பொரு ளாய திப்பிய தத்துவ ஞானஞ், சேர்தரச் செங்கண் விழிக்குந் திருவேங் கடவனைக் கூவாய். (ச)

பொங்க ரிளங்குயிற் பிள்ளாய் போற்றுந் தனதடியார்தம், பங்க முடைப்பரு வஞ்சப் பாழ்ம்பிற வித்துயர் பாறத், துங்க முடைத்துரி யப்பே ரின்பத் துயில்வர நோக்குஞ், செங்கண னுமெங்கள் செல்வத் திருவேங் கடவனைக் கூவாய். (ரு)

பேட்டுச் செழுங்குயிற் பிள்ளாய் பெண்மைனிற் பேயு மிரங்கும், நாட்டுப் பலப்பல நல்லோர் நடுப்பட ஞானச் செழுந்தீ, வேட்டுப் புணர்ந்துபின் னென்னை விட்டு விதிவழி யாகக், கூட்டு மெனதுயிர்க் கொண்கன் குருவேங் கடவனைக் கூவாய். (சு)

சேடிக்குச் சேடியு மாய்நின் சிற்றடிக் குற்றேவல் செய்வே, னீடில் செழுங்குயிற் பிள்ளா யின்பமீக் கூர்தரப் பொய்யா, வூடிப் புலந்த வுழியும் பொருதுட னென்னை யுணர்த்திக், கூடிப் பிரிந்தவெங் கோமான் குருவேங் கடவனைக் கூவாய். (எ)

கொஞ்சுங் குயிற்பெடைப் பிள்ளாய் கோலம் புனைந்தெனைக் கூடி, விஞ்சும் பெருமித வேட்கை வெளிப்படுத் தானடி கேளாய், துஞ்சிக் கிடந்தவப் போதைச் சோர்வு பார்த் திந்த வநாதை, யஞ்சும் படிவிட் டகன்று னவ்வேங் கடவனைக் கூவாய். (அ)

௨டற்றுங் கடுவை யுருட்டித் திரட்டிவெண் ணெய்யாக வுண்ட, மிடற்றன் மிறைபடு சொல்லை மெய்யென நம்பி யிருந்தேன், வடித்த குரற்குயிற் பிள்ளாய் மயங்க விட் டென்னைப் பிரிந்தான், படிற்றுக் களவுடை யப்பார்ப் பனவேங் கடவனைக் கூவாய். (௯)

உவகை தருங்குயிற் பிள்ளா யொன்று முறுச்சிறு பெண்டிர், மவலை நிகர்த்தபுன் மூரன் மாதரா ரெல்லா நகைக்க, வவலை யெனச்சற்றும் பாரா தடிச்சியை விட்டுப் பிரிந்து, திவலையு மென்னை நினையாத் திருவேங் கடவனைக் கூவாய். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௮௩. திருக்கோத்தும்பி

* கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒல்லையினர் கோடி யொருங்கெழினுந் தானழியா
வல்லழிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாதவவேங் கடனார்முன்
செல்லடியர் தமையோம்பிச் சேரடியர்ப் பார்த்திருக்கு
நல்லடித்தா மரைமலர்க்கே நயந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௧)

வஞ்சத்தா லென்னை வருவித்தான் வந்ததுமென்
னெஞ்சத்தே பாய்ச்சி நிறுவினான் வேல்விழியைக்
கொஞ்சத்தா னல்லன் கொலைஞன்போல் வேங்கடவன்
கஞ்சத்தா ளன்பாய்க் கரைந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௨)

* "அக்கிருந்த வாரமும்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் திருக்கோத்தும்பியைத் தழுவியது.

ஆட்டான் படுத்தென்னை யாள்வான்போ னேக்கியந்தோ
காட்டானை யுண்ட கனியாக்கிக் காசினிக்கே
போட்டா னகையாற் புரமெரித்த வேங்கடவன்
ளுட்டா மரைமலர்க்கே தாழ்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௩)

பாவம் பழிமிடைந்த பாழுலகிற் பாய்ந்தழியா
தாவென் றருளி யறிவை யகமுகமா
யேவுங் குருவா யெனையாண்ட வேங்கடமா
தேவன் றிருவடிக்கே தேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௪)

தன்னை யலாதபிற தத்துவங்க ளத்தனையுஞ்
சொன்னநூற் கோடி துறைபோயு மேதுபயன்
என்னை யறிவித் தெனையாண்ட வேங்கடன்றாள்
வன்ன மலர்க்கே வரைந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௫)

புலப்படுவ யாவுமுழுப் பொய்யென்று நூலாற்
சொலப்படுவ தொன்றைத் துணிவித்து நெஞ்சுட்
டலப்படுவ தாகத் தரிப்பித்து நீங்கா
நிலைப்புடைய வேங்கடற்கே நின்றூதாய் கோத்தும்பீ. (௬)

ஆரிடத்து மெய்ப்பொருளை யாய்வித்தவ் வாற்றாலே
நீரிடத்து நீழலாய் நெஞ்சத்துட் டோன்றுமிப்
பாரிடத்தை மெய்யாப் பதையா தெனையாண்ட
தீரிடத்த வேங்கடற்கே தீர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௭)

மிடிகட்கெல் லாமோர் மிடியா மவிச்சைகெடப்
புடிகட்கெல் லாமோர் புகல்காட்டி யாட்கொண்டான்
முடிகட்கெல் லாமோர் முடியாய வேங்கடப்பே
ரடிகட்கே வேண்டி யடைந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௮)

இடர்கட்கெல் லாமோ ரிடரா மிருள்செகுக்குஞ்
சுடர்கட்கெல் லாமோர் சுடராய கண்ணோக்காற்
படர்கட்கெல் லாம்படராம் பவமழிக்கு மானந்த
நடர்சொக்க வேங்கடற்கே நயந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

மொழிகட்கெல் லாமோர் மொழியாய மோனத்தாற்
சுழியற் பதியானென் சோர்வுகெடுத் தாட்கொண்டான்
விழிகட்கெல் லாமோர் விழியாய வேங்கடமாச்
செழியப் பிரானடிக்கே சேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௧௦)

கண்டாரு மில்லாதான் காசினிமேல் வந்தருளித்
தொண்டாக வென்னைத் தொழும்புகந்து தான்றுலையாப்
பண்டார மாயுதவும் பாண்டிரம ணனந்தன்
பண்டாய சேவடிக்கே பாய்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௧௧)

என்செய்த நல்வினையோ டேழேழ் தலைமுறையோர்
முன்செய்த நல்வினையான் முற்பட்டு நாயேற்கு
மன்செய்த தண்ணளியான் மாவேங் கடரமணன்
பொன்செய்த பூங்கழற்கே போந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

பள்ளமுறப் பாய்புனல்போற் பாதமுறப் பரிபாட்ப
வெள்ளமுகப் பெருமன்பர் விழைந்திருக்க மதுப்பெய்கை
வள்ளமெனக் கடையேற்கு வாய்த்ததிரு வேங்கடனார்
தெள்ளமுதச் சேவடிக்கே தேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

துங்கக்கை யடியார்கள் சூழ்ந்திருக்கத் துப்புடைய
சிங்கக்கண் ணோக்காலென் சிந்தைமதக் கடகளிற்றை
மங்கக்கை சாய்த்தெனக்கு மாண்பாய வீடளித்த
தங்கக்கை தன்னடிக்கே தாழ்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௧௪)

சாயாத மாயைச் சழக்கா லலமந்து
நோயா லிடைந்துநா னொந்துபடா தன்புடைநற்
றூயாக வென்னைத் தலையளித்த வேங்கடவன்
வாயாத வார்கழற்கே வாய்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (கரு)

ஞாலப்பாழ் நாடகத்தை மெய்யாக நம்பிப்பைஞ்
ஞீலப்பாழ் ஞேயத்தா னெஞ்சழிந்த நாயேனை
மூலப்பாழ் மோசித்த முத்தரம ணனந்தன்
கோலப்பா தாம்புயமே கூர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

கயிற்றிலராக் கடுப்பச்சிற் கனபரத்திற் காசினியைக், குயிற்றியகுச் சிதமனத்தாற் கொடுந்துயரங் கூர்ந்தேனைத், துயிற்றினன் போன்றுண்மைத் துயிலுணர்வாங் துரியத்துப், பயிற்றியவேங் கடன்பதமே பயின்றூதாய் கோத்தும்பீ. (கஎ)

ஒப்பமா யெவ்வெவையு மோராதே யுணர்வழிந்து
வெப்பமா மூலகியல்வாய் வெந்துயரான் மெலிவேனை
யப்பனே ரந்தணனு யகங்குளிர்வித் தாட்கொண்ட
செப்பமாஞ் சேவடிக்கே சேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.(கஅ)

பங்கமுடை வெந்துயரப் பாழ்ம்பிறவி யாழ்ங்கடல்வா
யங்கமக மெனமயங்கி யாழுங்கா லடியேற்கு
வங்கமென வந்துதவி வாழ்வளித்த வேங்கடவன்
செங்கமலப் பைங்கழற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ()

குடிப்பிறப்புக் கொண்டுமனங் குதுகலித்துக் குலவுதிரி
புடிப்பரப்பா மாயைத்திப் புணரியிலாழ்ந் தேனையவைக்
கடிப்படையா மெய்க்காட்சி யக்கரைமே லேற்றியவேங்
கடப்பரப்பூங் காவுக்கே களித்தூதாய் கோத்தும்பீ. (உ0)

இணையாது மிலாவடிக ளென்னாதே யுவதிகள்கட்
கணையாலே கண்கெட்ட கடையேற்கு முத்திநெறித்
துணையாய வேங்கடனார் தொழுவாரைக் கரையேற்றும்
புணையாய பூங்கழற்கே புக்கூதாய் கோத்தும்பீ. (௨௧)

பகலிடத்துக் கூகைபோற் பரங்குருடாய்ப் பாவையார்
நகலிடத்து விழிப்பாய நாயேனை நல்லருளா
லகலிடத்தோ ரந்தணனா யாட்கொண்ட வேங்கடவன்
புகலிடத்தா மரையடிக்கே புக்கூதாய் கோத்தும்பீ. (௨௨)

முருந்தேபுன் மூரலென மோகித்து மடவார்பா
லிருந்தேவல் செய்கின்ற விழிசினனென் றெள்ளாதே
விருந்தேல வந்தென்னை விழுங்கியவேங் கடரமணப்
பெருந்தேவர் தேவுக்கே பேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

ஆவிக்கே நல்லுறுதி யாய்ந்தறியா தைம்புலவெங்
கோவுக்கே குற்றேவல் குறித்தேனைக் குழைத்தாண்ட
தேவுக்கே சேர்சச் சிதானந்த வேங்கடப்பூங்
காவுக்கே காதலாய்க் கசிந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௨௪)

அறுகணார் தெவ்வ ரறுவோரால் யானடைந்த
வுறுகணா ளுந்தீர்த் துவந்தாண்டா னுயிர்த்தொகைதந்
தறுகணா லுள்ளமாந் தாழ்கோத்த பூட்டுடைத்துக்
குறுகொணா வேங்கடற்கே குழைந்தூதாய் கோத்தும்பீ.

பாசமறப் பிறுந்தன் பார்வையா லென்பஞ்ச
கோசமறக் கண்டதிருக் குறிப்பாலே யாரும்பே
ராசைகூ ரான்ம வரதனமெற் களித்தரம
ணேசனார் திருவடிக்கே யிசைந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (௨௬)

வலிதாக வேங்கடவன் வந்தென்னை யாட்டுமிடற்
றலிதாடி யாவி னலைந்தழியா தாட்கொண்டான்
இலதாய மாயையா மேழ்பொழிற்பூக் கண்ணுகரா
துளதாய சேவடிக்கே யுவந்தூதாய் கோத்தும்பி. (உஎ)

வெளங்கொண்ட வேழ்பிறப்பில் வீழ்ந்தழியக் கிடந் தேனைக், களங்கொண்ட கருத்தன்மாக் கலதியெனக் கழி யாதே, யுளங்கொண்ட நல்லருளா லுவந்தாண்ட வேங்கட வன், வளங்கொண்ட வார்கழற்கே வதிந்தூதாய் கோத் தும்பீ. (உஅ)

நகையாலே யென்னை நயந்தாண்டா னவிச்சையாம்
புகையாலே யுள்ளக்கண் புதைபட்டார் தேருமெய்த்
தகையாய வேங்கடவன் றம்முருவாய்த் தம்முளுறை
குகையாய தாமரைக்கே குடைந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

ஒருகணு லோர்ந்தாலோ வொண்குணமா மேருமற்
றொருகணு லோர்ந்தானிர்க் குணவுததி வேங்கடனூர்
திருகெணு நின்றதின் டிறல்விலங்கி னேடுமறைக்
குருகணு மலரடிக்கே குனிந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (கூ0)

திருச்சிற்றம்பலம்

அச. திருப்பல்லாண்டு

---

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தூரிசறுக்கும் பொருட்டாகத் தோய்ந்தார்தந் தொல்லைவினைக், கரிசறுக்குங் கண்ணன்வேங் கடரமணன் பண்டொருகா, லெரிசினத்தா லிளைஞன்மே லேற்றெழுந்த காலன்றன், பரிசறுத்த பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (க)

செழுமுதலாங் காலமொடு தேயமுத லாயவற்றுக்
கெழுமுதலாஞ் சிந்தைக்கு மெழுவாயா மிதயமெனு
முழுமுதல்வேங் கடரமணன் முதுமறையுந் தேராத
பழமுதலாம் பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (உ)

தராதலத்தோர் முன்செய்த தவப்பயனாற் றண்ணளி யாற், சராசரங்க ளெவ்வெவையுந் தன்மயமாம் வேங்கடனூர், பராசரர்தம் பழங்குடியின் பண்புயரப் பாருற்ற, பராபரமாம் பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (ந)

கற்றுவாய்க் கரைந்துருகுங் காதலர்முன் னேதுக்கும்
பற்றாத நாயேற்குப் பவிசளித்த வேங்கடனூர்
நற்றாயன் பறச்சிறுக நமக்கெல்லா நனிசிறந்த
பற்றாய பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (ச)

குற்றேவல் கொண்டென்னைக் கோதாட்டி யாட்கொண்ட
சற்றேயு மற்றுவமை சாராத வேங்கடனூர்

---

* "பத்திமையு மடிமையையும்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

பற்றேது மில்லாத பற்றாய பதங்கட்கும்
பற்றாய பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (௫)

ஏங்காரின் றழிவேனை யின்னருளா லெய்தக்கூ
யாங்கார மோகமழித் தாட்கொண்ட வேங்கடனார்
ஓங்கார மெய்ப்பொருளா யோத்துமுடி யோதுமொளிப்
பாங்காய பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (௬)

மடியுகந்து மடிக்கொண்ட மடனிவனென் றெள்ளா தே, குடியுகந்தாட் கொண்டருளுங் குணக்குன்றாம் வேங் கடனார், அடியிகந்து முடியிகந்து தேவர்க்கு மறிவிகந்து, படியிகந்த பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (௭)

அயன்முதலோர்க் கரிதெனினு மடியோங்கட் கடை வெளிய, வியன்முதலாம் வேங்கடனார் வேற்றடிகள் போலாது, நயன்மலிந்த நல்லடியார் நவிறிருப்பல் லாண்டு களைப், பயன்மலிசெய் பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடு துமே. (௮)

ஏத்தரிய விறையவர்தம் மிதயத்து மென்னகத்துங்
கூத்துஞற்றும் வேங்கடனார் நூலோடு குசைநுதிபோற்
கூர்த்துணரு மேதையருங் கூறருள்கொண் டல்லாமற்
பார்த்துணராப் பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (௯)

காடுற்று மாநட்டங் காரிருள்வாய்க் கழுதுகளோ
டாடுற்ற வேங்கடனா ரன்றொருகா லரிதன்னோ
டேடுற்ற மாமலரோ னென்றிருவர் காண்பருமேம்
பாடுற்ற பதத்துக்கே பல்லாண்டு பாடுதுமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

அரு. பிரார்த்தனைப்பதிகம்

---

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையா மென்னைக் கருணையினாற் கனவேங் கடவா வாண்டாயென், னுடையா யந்த வுரிமையினா லும்பர் காணாச் சீர்பாதப், புடையா னடைந்துன் சந்நிதிமுற் புகலும் முறையாம் பிரார்த்தனையைத், தடையா தொன்றும் புகலாதே தருதி தயாள குணக்கடலே. (க)

கடலுட் படிந்த வுப்பந்தக் கடனீர் மயமாக் கரைவதுபோ, லுடலுட் கிடந்தே யுன்னருட்பே ரொளியுட் படிந்தவ் வொளிமயமா, யிடலுக் குவந்தேன் யானெனதென் றிரண்டுங் கெட்டுன் னியல்பாமெய், யுடலுற் றொளிர வுதவுதிநீ யுணவா வென்னை யுட்கொண்டே. (உ)

கொண்டுங் கொடுத்துந் தம்முள்ளே குலவு முண்மை யடியார்பா, லொண்டும் படிக்கு முன்னருளே யுணரும் படிக்குஞ் சிவபோதம், மண்டும் படிக்கு மகந்தைமதி மங்கும் படிக்குஞ் சதாமுத்தி, யண்டும் படிக்கும் வேங்கடப்பே ராண்டா யுவந்தெற் கருளுதியே. (ந)

அருட்கண் ணாலே யகத்தினைக்கண் டடியர் விளங்க மெய்ஞ்ஞானப், பொருட்கண் ணையெவ் வுயிர்க்குளும்வாழ் போதச் சுடரா முனைவிட்டு, மருட்கண் ணலிம் மகிதலத்து

---

* "முத்தா முத்தி தாவல்ல" — என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் பிரார்த்தனைப்பத்தைத் தழுவியது.

வாழ்வைச் சதமா மயங்குற்றே, னிருட்கண் ணகப்பட் டெம்பெருமா னிறைவேங் கடவா வெளியேனே. (ச)

எளியே னுன்றன் னருள்விழியா லிதயந் தோய்ந்தங் கிருந்தூறுந், தெளிவே பருகித் தெருமரலைத் திரக் கடியா தகங்காரக், களியே கொண்டிக் காசினிவாய்க் கலங்கித் திரிந்தேத் துணைகாலம், விளிவே னுயங்கி வேங்கடவா விளியா வினைக்கு விருந்தாயே. (ரு)

விருந்தா யுன்னுன் மிசைந்துபட விரும்பிக் காத்த வென்னுயிரைப், பொருந்தா மாயைப் புலையகந்தை புசித் துப் போகப் பொறேனுடையாய், அருந்தா யுடன்பூன் முகுதியா யதனை யாற்று மகத்துற்றுத், திருந்தா வொழுக் கத் தீயகந்தைச் சிறுநாய் கௌவிக் கொளாமுன்னே. (சு)

முன்னை யடியா ருன்னருளான் மோகங் கழன்று மோனவளங், தன்னை யுளத்துட் டலைப்பட்டுத் தழைப்பா ராகச் சதிமாயைக், கென்னை யிலக்கா வொழித்தாயே லிறைவேங் கடவா வெனையாண்டா, யன்னை யினுநல் லன் புடையா யருளின் முறைக்கி தழகாமே. (எ)

அழகுங் குணமும் பேரருட்சீ ராற்றுந் திறனு மளப் பரியாய், தழுவுந் தொண்டன் றன்பாலே சாரும் பிழை யைத் தயவாலே, கழுவும் படிக்குன் கனவருளைக் கருதிப் பணிந்தேன் றிரளருவி, முழவந் தினமும் முழங்குமுழு மோனச் சோணை வேங்கடனே. (அ)

கடனென் றென்றுங் கடைப்பிடியாக் கயவன் கச டன் கடையன்பொய்ந், நடனென் றன்னைத் திருவருட்சீர்

நாட்டத் தாலே நலமுறுத்தித், திடனென் றியமெய்ச் சிவ ஞானச் செல்வஞ் சிறக்கச் சிறுமைதீர்த், துடனென் றுறு வாழ் வுதவலுனக் குற்ற கடனென் னுடையானே. (௯)

உடையா யருள வுமையொருபா லுடையா யூரச் செங்கண்மால், விடையா யருட்சீர் வேங்கடவா வேத கீதா பல்பூதப், படையாய் பரமா பசுபதி பரிந்தென் றன்னைப் பாலித்தி, கடையா மெனினுங் கலதியெனக் கருத்தென் றன்னைக் கழியாதே. (௧௦)

கருத்தா யாகிக் கடையேனைக் கலங்க விடுத்துக் கழல்காட்ட, மருத்தா லதுவோ வேங்கடமா வள்ளா லுனக்கு மாண்பாவ, துருத்தா துன்ற னருளையெனக் கொளித்தா லுடையா யுயிர்வாழ்க்கை, வெறுத்தா தரவு வேறின்றி விளிவேன் றுயர்க்கு விருந்தாயே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

அ௬. வாழாப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாதியா யாண்பெண் பகிர்ந்தவெம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ஆதியோ டந்த மகன்றவேங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே

* "திருவுமெய்ப் பொருளும்" — என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் வாழாப்பத்தைத் தழுவியது.

சோதியா தென்னைத் துயர்களைந் தருளாய்
துறந்திடில் வாதனைத் திரளால்
வாதியா நின்று வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௧)

பண்டெனை யாண்ட பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அண்டரு மறிதற் கரியவேங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே
குண்டுணி யென்னத் தண்டமே செய்யிற்
குலவுநின் கோலநான் மறந்திம்
மண்டிணி யுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௨)

பாதமே யல்லாற் பரமனே சாரப்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ஆதனே னையுநன் காண்டவேங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே
நீதமோ டுன்னை நினைவற நினைந்துண்
ணெகிழுமெய்ந் நேயரோ டல்லால்
வாதரோ டிணங்கி வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௩)

பற்பநீ றணிசெம் பவளமே னியநின்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அற்பனே னையுமிக் காண்டவேங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே

அற்பினு லெனக்குன் னமுதவாழ் வளித்தா
யகற்றிடின் மீட்டுநான் முன்போல்
வற்பினு லிடைந்து வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௪)

பஞ்சனுங் கடியாள் பங்கநின் பாதப்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அஞ்சலென் றெனைநன் காண்டவெங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே
நெஞ்சநின் மலர்த்தா ளிழலினீங் காது
நிலைபெற வருளுதி யிலையேல்
வஞ்சரின் மயங்கி வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௫)

பசுபதிப் பெரும பரம்பொரு ளாந்தற்
பதப்பொரு டொம்பதப் பொருளோ
டசிபதப் பொருளா மைக்கிய ஞான
வருணமா மலையருட் சுடரே
நிசரதச் சுவையா னெஞ்சினை யுருக்கு
நிமலனே நின்னையா னீங்கி
மசரதத் தூர்ந்து வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௬)

பற்றற வுனது பதத்துணை யல்லாற்
பற்றிலே னெனனு மகந்தை
யற்றிட வெனையன் றுண்டவெங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியே
கலாதுநின் கழலிணை மறப்பின்
மற்றொரு கணநான் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (எ)

பரந்தபே ரருளார் பரமநின் பாதப்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அரந்தையோய் தரநன் காண்டவெங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே
புரந்தரா தியர்தம் போகமே யடியேன்
புந்தியுன் றூண்மற வாத
வரந்தரா யென்னில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (அ)

பழகினுர் தம்மாற் பிரிவரு நின்றாட்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
அழகனே யெனைநன் காண்டவெங் கடனே
யருணமா மலையருட் சுடரே
விழவினுர் கலிச்சீர் விளிவிலா மூன்றில்
விநோதனே விட்டிடி லெனைநீ
மழவனே யிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (கூ)

பைந்தமிழ் வாண பரமவெங் கடநின்
பற்றலான் மற்றிலேன் கண்டாய்
ஐந்திணை களுமா யளவியு மளவா
வருணமா மலையருட் சுடரே

நைந்துள மழுங்கி நலியநட் டாற்றி
னழுவவிட் டிடாதிநின் னருட்சீர்
மைந்திலை லன்றி வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்

அஎ. திருவேசறவு

* கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்னணிக்கே நின்றாலும் பேச்சென்றாற் குதிகுதித்து
முன்னணிக்கே முந்துமுழு மூடனிவ னென்னாதே
தன்னடிக்கே தானுறையுஞ் சதாநிட்ட வேங்கடநீ
பொன்னடிமேற் பூட்டியதா லன்றோநான் பொதிந்ததுவே.

பிந்தாது முற்பட்டுப் பிறப்பறுத்தார் பிறரெல்லாம்
முந்தாது பிற்பட்டான் மூடனிவ னென்னாதே
சிந்தாத ஞானரவி வேங்கடவா சிவபர
வந்தாதி காட்டியவா றன்றேநின் பேரருளே. (௨)

மழைநோக்குந் தண்ணளியான் மன்னுயிரை வாழ்விக்குங்
குழைநோக்குங் கூர்விழியாள் கூறுடைய வேங்கடவா
வுழைநோக்க மின்னார்மே லோகையிருட் பட்டேனுன்
விழிநோக்கம் வீழ்ந்தன்றே வினையேன் விளங்கியதே. (௩)

---

* "பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னை"—என்னுந் தேவாரப் பண். திருவாசகம் திருவேசறவைத் தழுவியது.

பெண்ணோக்கங் கொண்டேயும் பிறநோக்கங் கொண்டேயும், விண்ணோக்குஞ் சதாசிட்ட வேங்கடவா வினனே, னுண்ணோக்கஞ் சற்றுமிலா வூத்தையயே னுனது கடைக், கண்ணோக்கங் கொண்டன்றே கடைபோக வுய்ந் ததுவே. (ச)

என்பாலே சற்றேனும் யானிருக்க மாட்டாது
மின்போலே தோன்றிமறை மேதினிவாய் வீழ்ந்தேனைத்
தன்பாலே தானிருக்குஞ் சதாசிட்ட வேங்கடநீ
யன்பாலே நோக்கியவா றன்றேநா னுய்ந்ததுவே. (ரு)

நின்பதும பதநெஞ்சா னினையாதே யுலகியல்வாய்த்
துன்பமுற மேன்மேலுந் தோய்ந்தேனை வேங்கடவா
வின்பமுற வெஞ்ஞான்று மிணையடிக்கே பேரன்பா
லென்புருக வைத்தவா றென்னேநின் னின்னருளே. (சா)

வியர்த்தாவி மெலிந்தேனை வேங்கடவா தன்னைத்தா
னயர்த்தாக மாப்பேதுற் றழுங்குந்தீ வெம்பிறவி
வயத்தாகச் செய்வித்த வன்மாயப் புன்மனத்தை
யசத்தாக வாக்கியவா றன்றேநின் னருட்டிறமே. (எ)

வாதியா நின்றமன வாக்குக்கெட் டாவின்பாம்
போதியாம் வேங்கடவா புல்லறிவிற் பொல்லேனை
நேதியா லெஞ்சிநின்ற நின்மலமா மெய்ஞ்ஞான
சோதியா விளக்கியவச் சூதென்னே வருட்சுடரே. (அ)

வெருள்கடிந்து வெறுப்போடு விழைவுகடிந் தூழ்வினையா
மிருள்கடிந்துள் ளெழுஞான ரவியாய வேங்கடவா
மருள்கடிந்து மதிகடிந்து மனங்கடிந்துன் மத்தனேற்
கருள்சுரந்தள் ளூறியவா றன்றேநின் னருட்டிறமே. (கூ)

வாக்கிறந்து மனமிறந்து மதியிறந்து விதியிறந்து
மேக்குயர்ந்த விழுப்பொருளா மெய்ஞ்ஞான வேங்கடவா
போக்கிறந்து வரத்திறந்திப் புலையேனும் புவ்வவினைத்
தாக்கிறந்து நின்றவா றன்றேநின் றண்ணருளே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௮௮. வியந்தபத்து

* கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிர்மன் பதையோ டுறுதே வருமே
செயிரல் லறுசெங் கதிரா முனைதி
ரயரும் மதிபா வகரா குவரே
வியனுன் னெளிதா னெனைவேங் கடனே. (௧)

கடமா மிசையூர் கடுவெந் திறலோ
னடலான் மையழித் ததுநின் னடியேல்
வடமா மலைவாங் கியவேங் கடநின்
றடவார் திரடோள் வலிதா னெனையே. (௨)

உதையப் பலரா லுயிர்வாங் குரவோன்
சிதையத் தெறுமஃ தினதி விழியேல்
விதையொத் துவினைக் குறுவேங் கடநின்
னிதையத் தரனென் னெனவெண் ணுவதே. (௩)

உழிதர் வனநின் சிறுயிர்ப் பவையே
யெழிலின் மறையே லிதயத் தநிலை

---

* "சடையா யெனுமால்"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

விழிகொண் டுவிளக் குறுவேங் கடநின்
மொழியின் பரிசென் மொழியத் தகுமே. (௪)

இகலார் புரமூன் றெரிவித் ததுநின்
னகுபுன் னகையே னறையேழ் பொழிலாந்
தொகுபல் லுலகுந் துடைவேங் கடநின்
வெகுளிக் கனலின் விறல்விள் ளுவதே. (௫)

மிச்சை யுறுமெந் தவிழுப் பதமும்
பிச்சை யடியார் பெறவெண் ணலரேல்
விச்சை யொளிர்வேங் கடவே தியநின்
னிச்சை யெழலின் றியசெல் வெனையே. (௬)

நினைநோக் கினர்நெஞ் சகமே யகிலக்
கனைமாக் கடல்சூ ழுலகங் களெனில்
வினைநீக் கியருள் விழிவேங் கடநின்
புனைமாக் கதிரின் புரணம் பெரிதே. (௭)

ஒளியே யுருவா யவுளத் தொளிரும்
வெளியே திருவேங் கடவித் தகனே
தெளியா மயலா மிருளே செறியிவ்
வெளியே முனையெங் ஙனமெய் துவதே. (௮)

இருமைக் குமதீ தவிலக் கணமா
யொருமைக் குறியோ ருணர்வா ரெனிலவ்
வருமைத் திருமா ணடிவேங் கடவா
மருவப் பெறலெம் மவர்கட் கெளிதே. (௯)

உலகோ வியமோ டுவைகாண் பவனே
டிலகா ரொளியென் படவேங் கடவா

வலவா துதமுன் மையுனுண் மையெனு
நிலவா ரெவர்தா நிலையெய் துவரே. (௧0)

நணிதா யிடவிம் மையினம் மைநலந்
துணிவார்க் கருள்வேங் கடமாத் துரியோய்
மணிவா சகர்தம் மைவலிந் ததுபோற்
றிணியா வெனையாண் டதருட் டிறமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

அ௧௯. இறும்பூதுப்பத்து

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருங் கனலும் பைம்புனலும் பவனத் தோடு பருவானும்
ஊருஞ் சுடர்க ளோரிரண்டு முணர்வுக் கிடனு மியமானும்
தேருங் காலை யிவையாவுந் திருவேங் கடவா நீயாதி
யாருங் காணப் படாயிதோ ரிறும்பூ திருந்த வாறென்னே.

கங்குங் கரையுங் காணுத கடலும் விசும்புங் கடலாடை
பொங்கும் புவியும் பூதரமும் பூழித் திரளும் பூப்பொதிந்த
கொங்குங் குலவுங் கதிரணுவுங் குலவேங் கடவா நீயாதி
எங்குங் காணப் படாயிதோ ரிறும்பூ திருந்த வாறென்னே.

அறையு மறையு மாகமமு மருமைத் தமிழு மாரிய
மும், தறையு மலையுந் தண்கடலுந் தழைத்துச் செழித்த
தண்டலையும், உறையு நிழலு முண்டியுமென் னுடைவேங்

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

கடவா நீயாதி, இறையு மறியப் படாயீதோ விறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (௩)

தாது நறையுந் தளிர்குழையுந் தனையாப் பவிழுந் தகைநலஞ்சேர், போது மரும்பும் புனமலரும் பொங்குங் காவும் புளினமுமற், றேதுந் தெண்ணீ ரோடையுமென் னுடைவேங் கடவா நீயாதி, ஏதுந் தெரியப் படாயீதோ விறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (௪)

உண்ணு முணவும் வெற்றிலையு முலாமென் காற்று நறுஞ்சாந்தும், பண்ணும் பாட்டும் பண்பட்ட பதமும் பொருளும் பார்வைசேர், கண்ணுங் கருத்தும் மெய்ஞ் ஞான கனவேங் கடவா நீயாதி, எண்ண வெனைத்தும் படாயீதோ விறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (௫)

பெயலும் பற்பல் பேறுகளும் பின்னும் விரும்பிப் பிறந்திறவா, துயலுந் தப்பா தய்திறமு முளுற்றாழ்க் கிடனு மியமானும், செயலுஞ் செய்யப் படுபொருளுஞ் சிவவேங் கடவா நீயாதி, இயலொன் றறியப் படாயீதோ விறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (௬)

கொற்றக் குடையுங் குடியரசுங் குடிஞைக் கலனுங் குணத்தோடு, குற்றக் கறையும் மதிகுலைந்து குழம்புஞ் சிந்தா குலத்தோடு, தெற்றத் தெளிவுந் தேருங்காற் றிரு வேங் கடவா நீயாதி, எற்றென் றறியப் படாயீதோ விறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (௭)

சுனைத்துத் தின்று சுழலாங்கின் றுழலுந் தொல்லை யுயிர்த்தொகையும், அனைத்துப் பொருளு மவற்றியல்போ டாக்க வழிவு நிலைபேறும், நினைத்துக் காணின் னிகிலமு

மாய் நிறைவேங் கடவா நீயாதி, எனைத்தென் றறியப் படாயிதோ ரிறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (அ)

உள்ளும் புறம்பு முலாவும்பல் லுயிரு முடம்பு முணர் வழிக்குங், கள்ளுங் களிப்புங் களிசேராக் கண்ணுங் கருத் துங் காணுங்கால், விள்ளுங் கலையின் மெய்ப்பொருளாம் வியன்வேங் கடவா நீயாதி, எள்ளுங் காணப் படாயிதோ ரிறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (கூ)

பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொய்ம்மெய்யும் பொறியும் புலனு மப்புலன்கள், கதுவும் பொருளும் மெய்ஞ்ஞான கனவேங் கடவா நீயாதி, எதுவென் றுன்றன் னருட் கணிற்கண் டெய்தப் பெற்று லல்லான்மற், றிதுவென் றறியப் படாயிதோ ரிறும்பூ திருந்த வாறென்னே. (கo)

* வேறு

மணங்கமழ்பூங் காவனங்க ளானான் கண்டாய்
மதிபரிதி மலைகடல்க ளானான் கண்டாய்
இணங்கியபெண் ணாணிக ளானான் கண்டா
யிருதிணையு மூவிடனு மானான் கண்டாய்
அணங்குமுத லாயபல்கூத் தானான் கண்டாய்
துளக்கமிலாத் துரியநிலை யானான் கண்டாய்
குணங்குறிகள் கூடாத கோல மேவுங்
குருவரவேங் கடரமணக் குரிசில் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* தேவாரம் திருத்தாண்டகப்பண்.

௬0. பேற்றுப்பதிகம்

* ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோன்றாத் துணையே யன்றியெதிர் தோன்றுந் துணையு மெனக்கானாய், சான்றா யென்னைச் சலனமறச் சாந்தி நிலைக்கே சமைவித்தாய், ஈன்றா டனக்கிவ் வெளியேனு லிறுதிக் கடனை யிறுப்பித்தாய், ஆன்றார் தாழுக் கடவோயே யடியேன் பேறார் பெற்றாரே. (௧)

அறுத்தற் கரிய வைம்புலப்பற் றருள்வா ளாலே யறுப்பித்தாய், நிறுத்தற் கரிய நெஞ்சைத்தன் னிலையி லிருக்க நிறுப்பித்தாய், இறுத்தற் கரிய வீன்றாடன் னிறுதிக் கடனை யிறுப்பித்தாய், மறுத்தற் கரிய மாண்போயே மற்றென் பேறார் பெற்றாரே. (௨)

உறுத்தற் கரிய வுண்மையுணர் வரத்தை யெளியேற் குறுவித்தாய், வறுத்தற் கரிய வல்வினையை வலியின் றாக வறுப்பித்தாய், இறுத்தற் கரிய வீன்றாடன் னிறுதிக் கடனை யிறுப்பித்தாய், வெறுத்தற் கரிய விதியோயே வேறென் பேறார் பெற்றாரே. (௩)

வற்றா வாசை வாரிதியை வயிராக் கியத்தால் வறப் பித்தாய், நற்றா மரைப்பூங் கண்ணேக்கா ன் ஞானக் கண்ணைத் திறப்பித்தாய், பெற்றா டன்னைப் பிறர்வயிற்றிற் பிறவா திருக்கப் பெறுவித்தாய், அற்றா ரடையக் கடவோயே யடியேன் பேறார் பெற்றாரே. (௪)

---

* "முத்தா முத்தி தரவல்ல"—என்னுந் தேவாரப்பண்.

மையார் தடங்கண் ணியர்மயலை மறந்தே போக மறப் பித்தாய், கையார் சின்முத் திரையொழித்துக் கண்ணு ளுண்மை காண்பித்தாய், மெய்யா லென்னை யின்றுனை மேலாங் கதியில் வாழ்வித்தாய், ஐயா ரமண வாரியனே யடியேன் பேறூர் பெற்றூரே. (௫)

பாய்தற் குரிய பாழ்மனத்தைப் பாய்ச்ச லறத்தற் பார்ப்பித்தாய், எய்தற் கரும்பே ரின்பநிலை யெளியேன் றன்னை யேய்வித்தாய், வாய்தற் கரிய வரனென்னும் வைப் பிற் றுயை வாழ்வித்தாய், ஆய்தற் கரிய வறிவோயே யடி யேன் பேறூர் பெற்றூரே. (௬)

பொன்னை யடையும் புந்தியைத்தன் பொற்று ளடை யப் புரிவித்தாய், முன்னை யடியா ரொடுகூட்டி முன்னின் றடியேற் கருள்செய்தாய், அன்னை யதுநல் லாருயிரை யமுதப் பெருவாழ் வடைவித்தாய், தன்னை நிகர்ப்பா ரில் லோயே தமியேன் பேறூர் பெற்றூரே. (௭)

உள்ளற் கரிய வுண்மைநிலை யொன்றே யாக வுணர் வித்தவ், விள்ளற் கரிய விழுப்பதமென் மெய்ம்மை யாக விளக்கினுய், தள்ளற் கரிய தள்ளையுயிர் சாந்தி யடையச் சமைவித்தாய், அள்ளற் கரிய வறிவோயே யடியேன் பேறூர் பெற்றூரே. (௮)

கடைதற் கரிய கண்மணியாய்க் காட்சி யெலாங் கொள் கலமானுய், உடைதற் கரிய வுரனுடைய வொரு மெய்ப் பொருளா முணர்வானுய், இடைதற் கரிய வின்ப நிலை யெனையின் றுனை யெய்துவித்தாய், அடைதற் கரிய வடியோயே யடியேன் பேறூர் பெற்றூரே. (௯)

விரையார் கழலென் சென்னிமிசை வேய்ந்து வினைமா சொழிவித்தாய், புரையா சறுமெய்ப் பொருளுணர்வென் புலன்கொண் டமையப் புணர்ப்பித்தாய், உரையா லொளிர் கற் புறுதாயை யுயர்வி டேற்றி யுய்வித்தாய், அரையா ரமண வாரியனே யடியேன் பேறார் பெற்றாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

௬௧. அச்சோப்பதிகம்

* கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊண்டருவண் சுவையல்லா லொருசுவையு முணராது
நீண்டநெடு மரமாக நின்றேனை வித்தகரும்
காண்டலரும் வேங்கடவன் கழலடியான் முடிசூட்டி
யாண்டருளுந் திருவருட்பே றார்பெறுவா ரச்சோவே. (௧)

கிறிவைத்த நெஞ்சரொடு கிச்சிட்டுக் கேண்மையாய்
வெறிவைத்த விளையாட்டால் வெம்பவத்தில் வீழ்ந்தேனை
மறிவித்த வேங்கடவன் மலர்விழியா லான்மநிலை
யறிவித்த வரும்பெரும்பே றார்பெறுவா ரச்சோவே. ()

களித்திமிர்சேர் கடுங்காமக் கள்ளுண்டு காரிகையா
ரிளித்திடுபுன் முறுவற்கே யேமாந்து திரிந்தேனைத்

---

* "பத்திமையு மடிமையையும்"—என்னுந் தேவாரப்பண். திருவாசகம் அச்சோப்பதிகத்தைத் தழுவியது.

தெளித்ததிரு வேங்கடவன் செம்மாந்து திரிந்திடவெற்
களித்தபர மானந்த மார்பெறுவா ரச்சோவே. (௩)

இளைத்தகொடுந் தீயரினல் கூர்ந்தவிடை யேழையர்தம்
மளைத்தடங்கண் ணோக்காலே மயங்கிமனங் கெட்டேனைத்
தழைத்தபரந் தாமவேங் கடரமணன் றற்சார்கென் [வே.
றழைத்தபெரும் பேறெனைப்போ லார்பெறுவா ரச்சோ

கழலுமிழும் பார்வையுடைத் தையலராற் றளர்வெய்தி
விழலெனயான் வாழ்ந்தேனை வெவ்வினையை யிடறித்துக்
கழலணிவேங் கடரமணன் களைப்பொழியக் கடைக்கணித்த
வழகியபூங் கண்ணோக்க மார்பெறுவா ரச்சோவே. (௫)

தஞ்சமெனத் தன்னடிவாய்த் தாழாமே யூட்டியசெம்
பஞ்சடியே பாராட்டிப் பாவையர்பாற் றாழ்ந்தேனைக்
கஞ்சமலர் நெஞ்சமர்வேங் கடரமணன் கண்ணோடி
யஞ்சலென வருளியசொல் லார்பெறுவா ரச்சோவே. (௬)

கெடாமயலாற் கிறுகிறுத்துக் கிறிபேசும் வெறிமடவார்
படாமுலையாற் பதறியவிப் பாவியேன் படுசென்ம [ஞான
விடாயொழியத் திருமொழியால் வேங்கடவன் மெய்ஞ்
வடாவமுதெற் கருளியவா ரார்பெறுவா ரச்சோவே. (௭)

கோற்றொடியார் கோங்கமுகைக் குவிமுலையே சுவர்க்கமெனப், போற்றியழல் காமத்தாற் புகைந்தமனப் புலையேனை, யேற்றமுடை வேங்கடவ னீடேற்றி யுண்மை யறி, வாற்றலெனக் கருளியவா ரார்பெறுவா ரச்சோவே.

இன்பார்ந்த தன்னடிவா யேமாந்திங் கேழையர்தந்
துன்பார்ந்த கலவியிலே சுகிதனைவாற் றோய்ந்தேனை

யென்பார்ந்திங் கெழுந்தருளி யினிதாண்ட வேங்கடவ
னன்பார்ந்த திருக்கண்ணேக் கார்பெறுவா ரச்சோவே. ()

நாட்கொண்ட நறுமலர்தூஉய்த் தன்னடியை நயவாதே
வாட்கொண்ட வன்கண்ணார் மையலிடை வீழ்ந்தேனைப்
பீட்கொண்ட பெருங்கருணைப் பெம்மான்வேங் கடரமண
ளுட்கொண்ட வருட்டிறமிங் கார்பெறுவா ரச்சோவே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகப் பதிகம் ௧௧ - க்குச்
செய்யுள் - ௧௱௧௩.

ஸ்ரீ ரமணசந்நிதிமுறை
முற்றிற்று.

ஆற்றுப்படுத்தல்

நீரின்ப வெள்ளத்து ணீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார், ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை யுள்ளங்கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று பேணுமினே.

திருவாசகம், திருப்பாண்டிப்பதிகம்-3.

கலவியின்பங்கூறல்

ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொ ராருயி ரீருருக்கொண், டானந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சே, ரானந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரி, னானந்த வெள்ளம்வற் றாதுமுற் றாதிவ் வணிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்-307.

கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை.

ஸ்ரீ ரமணசந்நிதிமுறை

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

ஊ

ஸ்ரீ ரமணசந்நிதி முறை

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

பதிகங்களின் பண் விளக்கம்

பதிகம்	பக்கம்	பண்	ராகம்.
அச்சப்பத்து ...	௧௩௬	திருநேரிசை	நவரோஸ்.
அச்சோப்பதிகம் ...	௩௪௯	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆஹிரி, ஆரபி, புன்னாகவராளி, தேவகாந்தாரம்.
அடைக்கலப்பத்து ...	௭0	திருவிருத்தம்	பைரவி, தோடி, நவரோஸ்.
அதிசயப்பத்து ...	௬0	தக்கேசி, புறநீர்மை	காம்போதி, பூபாளம்.
அநுபூதி ...	௧௯௨	இந்தளம்	நாதநாமக்கிரியை.
அயலறியாப்பத்து (௧) (ஆசிரிய விருத்தம்) ...	௧௨0	திருநேரிசை	நவரோஸ்.
அயலறியாப்பத்து (௨) (கட்டளைக்கலித்துறை)	௧௨௨	ஷை	ஷை
அயனினையாப்பத்து ...	௧௩௧	நட்டராகம், கௌசிகம்	பந்துவராளி, பைரவி.
அருட்டிறம் ...	௨௬௧	திருத்தாண்டகம்	ஹரிகாம்போதி, கமாஸ், யதுகுல
அருட்பத்து ...	௫௬	தக்கேசி, புறநீர்மை	காம்போதி, பூபாளம். [காம்போதி
அன்னை ...	௧௬௨	இந்தளம்	நாதநாமக்கிரியை.
அனனியப்பத்து ...	௧௧௨	இந்தளம், நட்டபாடை	நாதநாமக்கிரியை, நாட்டை.

ஆசைப்பத்து ...	௭௬	இந்தளம்	நாதநாமக்கிரியை.
ஆண்டபத்து ...	௧௨௭	திருத்தாண்டகம்	ஹரிகாம்போதி, கமாஸ், யதுகுல காம்போதி.
ஆனந்தமாலை ...	௧௮௨	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
இயற்பழித்தல் ...	௧௭௩	திருக்குறுந்தொகை,கௌசிகம்	நாதநாமக்கிரியை, பைரவி.
இயவிசைத்தல் ...	௨௩	ஷை	ஷை
இரங்கற்பத்து ...	௧0௯	தக்கேசி	காம்போதி.
இறும்பூதுப்பத்து ...	௩௪௪	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
இறைபணிநிற்றல் ...	௧௯0	ஷை	ஷை
உபதேசத்திருவகவல் ...	௧	...	...
உயிருண்ணி ...	௧௯௩	(வியாழக்குறிஞ்சி), இந்தளம், நட்டபாடை	(சௌராஷ்ட்ரம்)நாதநாமக்ரியை, நாட்டை.
உலகங்கண்டபத்து ...	௧0௧	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை,புன்னாகவராளி, ஆகிரி, ஆரபி, தேவகாந்தாரம்.
எண்ணப்பதிகம் ...	௫௩	தக்கேசி, புறநீர்மை	காம்போதி, பூபாளம்.
எந்நாட்கண்ணி ...	௪௩	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவராளி.)
காட்சிப்பதிகம் ...	௮௧	பழம்பஞ்சுரம், கொல்லி	சங்கராபரணம், நவரோஸ்.
குயிற்பத்து ...	௩௨௪	காந்தாரம்	நவரோஸ், (சங்கராபரணம்).
குழைத்தபத்து ...	௧0௬	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
கொண்டபத்து ...	௮௪	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை (புன்னாகவராளி.)
சந்நிதிச் சிறப்பு ...	௧௫௫	கொல்லி, பழம்பஞ்சுரம்	நவரோஸ், சங்கராபரணம்.
சார்புரைத்தல் ...	௨௭	திருக்குறுந்தொகை, கௌசிகம்	நாதநாமக்கிரியை, பைரவி.
சுழியற்பதிகம் ...	௧0௩	பழம்பஞ்சுரம், கொல்லி	சங்கராபரணம், நவரோஸ்.

பதிகம்	பக்கம்	பண்	ராகம்.
சென்னிப்பத்து ...	௯௩	பழம்பஞ்சுரம், கொல்லி	சங்கராபரணம், நவரோஸ்.
சொரூபத்திருவகவல் ...	௧	...	...
சோணைப்பதிகம் [கம்	௧௮௬	தக்கேசி, புறநீர்மை	காம்போதி, பூபாளம்.
சோணைமூத்த திருப்பதி	௧௯௮	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
திருக்கண்ணேக்கம் ...	௩00	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந் தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி, புன்னகவராளி, தேவகாந்தாரம்
திருக்கோத்தும்பி ...	௩௨௬	ஷை	ஷை
திருச்சதகம்:—			
அநுபோகசுத்தி ...	௨௧௪	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
அறிவுறுத்தல் ...	௨0௩	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி,
ஆத்துமசுத்தி ...	௨0௮	நட்டராகம் [தக்கராகம்	பந்துவராளி. [தேவகாந்தாரம்.
ஆனந்தத்தழுந்தல் ...	௨௧௮	(கொல்லிக்கௌவாணம்) நட்டராகம்	(நவரோஸ்) பந்துவராளி
ஆனந்தபரவசம் ...	௨௨௧	காந்தாரம்	நவரோஸ் (சங்கராபரணம்)
ஆனந்தாதீதம் ...	௨௨௩	குறிஞ்சி	சுருட்டி (ஆரபி)
காருண்யத்திரங்கல் ...	௨௧௬	திருநேரிசை	நவரோஸ்
கைம்மாறுகொடுத்தல்	௨௧௨	திருக்குறுந்தொகை, கௌசிகம்	நாதநாமக்கிரியை, பைரவி
சுட்டறுத்தல் ...	௨0௫	திருத்தாண்டகம்	ஹரிகாம்போதி, கமாஸ், யதுகுல காம்போதி.

மெய்யுணர்தல் ...	உ0க	திருவிருத்தம்	பைரவி, தோடி, நவரோஸ்.
திருச்சாழல் ...	உஅச	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி புன்னாகவராளி, தேவகாந்தாரம்
திருத்தசாங்கம் (க) ...	ங0	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
திருத்தசாங்கம் (உ) (குயிலொடு கூறல்) ...	ஙங	ஷை	ஷை
திருத்தெள்ளேணம் ...	உக0	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி, புன்னாகவராளி, தேவகாந்தாரம்
திருத்தோணோக்கம் ...	உகரு	ஷை	ஷை
திருப்படையாட்சி ...	அசு	சாதாரி	பந்துவராளி. [ளி.)
திருப்படையெழுச்சி ...	கருங	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
திருப்பல்லாண்டு ...	ஙஙஉ	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி, புன்னாகவராளி, தேவகாந்தாரம்
திருப்பள்ளியெழுச்சி ...	உசுங	புறநீர்மை	பூபாளம்.
திருப்பாண்டிப்பதிகம் ...	கருக	திருவிருத்தம்	பைரவி, தோடி, நவரோஸ்.
திருப்புலம்பல் ...	கஅச	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை, ஆகிரி, ஆரபி, புன்னாகவராளி, தேவகாந்தாரம்
திருப்பூவல்லி ...	ங0சு	ஷை	ஷை
திருப்பொற்சுண்ணம் ...	ஙகக	நட்டபாடை	நாட்டை [ளி.)
திருப்பொன்னூசல் ...	ஙஉக	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
திருமந்திரம் ...	ஙக	திருக்குறுந்தொகை	நாதநாமக்கிரியை. [ளி.)
திருவம்மானை ...	உஎஎ	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
திருவார்த்தை ...	கசஅ	நட்டபாடை	நாட்டை.

பதிகம்		பக்கம்	பண்	ராகம்
திருவிந்தியமாலை	...	௧௨௫	திருவிருத்தம்	பைரவி, தோடி, நவரோஸ்.
திருவுந்தியார்	...	௨௪௩	இந்தளம்	நாதநாமக்கிரியை.
திருவுருக்கண்டபத்து	...	௯௭	நட்டராகம்	பந்துவராளி.
திருவெண்பா	...	௨௪௧	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம். [ளி).
திருவெம்பாவை	...	௨௬௬	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
திருவேசறவு	...	௩௪0	சீகாமரம், பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம்	நாதநாமக்கிரியை,புன்னாகவராளி, ஆகிரி, ஆரபி, தேவகாந்தாரம்.
திருவோலக்கப்பத்து	...	௧௭௫	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்.
தேசிகப்பதிகம்	...	௪௫	தக்கேசி, புறநீர்மை	காம்போதி, பூபாளம்.
தேவபாணி :—				
அசலநிலை	...	௨௩௫	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
அடிச்சார்ந்தார்	...	௨௨௮	குறிஞ்சி	சுருட்டி, (ஆரபி) [ளி).
அருட்சிறப்பு	...	௨௩௧	பழம்பஞ்சுரம்	சங்கராபரணம்
அறிதற்கருமை	...	௨௩௩	சீகாமரம்	நாதநாமக்கிரியை, (புன்னாகவரா
அனைத்து நீ	...	௨௩௨	ஷை	ஷை [ளி).
இன்றியமையாமை	...	௨௨௭	கொல்லிக்கௌவாணம்	நவரோஸ்.
உண்மைநிலை	...	௨௩௮	கொல்லி	நவரோஸ்.
உண்மையுணர்வு	...	௨௩௮	ஷை	ஷை
உண்மைவழிபாடு	...	௨௩௭	ஷை	ஷை
உரைச்சிறப்பு	...	௨௩0	திருவிருத்தம்	பைரவி, தோடி, நவரோஸ்.

உ

புறவுரை

மாணிக்க மன்ன செஞ்சொற் பிரபந்தமாகிய இந்நூல் வெளிவருவதற்கு மதுரைவாசி திருப்புகழ் அலர்மேலம்மையார், சென்னை டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி ஐயர், பிரம்மஸ்ரீ N. சுப்பிரமணிய ஐயர், மற்றும் ஸ்ரீ ரமணேச அடியவர்கள் பலர் முன்னின்றுதவின அன்பு என்றும் பாராட்டத்தக்கது. இதுபோலவே, இந்நூல் எங்கும் பரவி வுல்வுவதற்கு வேண்டிய நன்முயற்சிகளையும் ஸ்ரீரமண பகவானின் அன்பர்கள் யாவரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது ஒரு முக்கிய வேண்டுகோள்.

6-3-1933. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம். ஏ.

உ

ஸ்ரீ ரமணசந்நிதிமுறை

அடியிற்கண்ட விலாசங்களிற் கிடைக்கும் :—

1. ஸ்ரீ ரமணாசிரமம்,
2/28, மூக்கர் நல்லமுத்துத் தெரு,
சென்னை.
Madras. G. T.

---

2. டாக்டர் A. R. கிருஷ்ணசாமி ஐயர்,
80, அரண்மனைக்காரத் தெரு,
சென்னை.
Madras. G. T.